

Richard Wurmbrand

DAGLIGA BETRAKTELSE

Januari – Februari – Mars

EVANGELIIPRESS

Box 1712, 701 17 ÖREBRO

© Richard Wurmbrand

ISBN: 91 7038 269 7 Nr 82/H/269

Tryckt hos Tryckcentralen i Örebro AB 1983

1 januari

”Lär oss att betänka huru få våra dagar äro.” (*Psaltaren 90, 12*)

En amerikan sa till en god vän som just hade kommit till USA från Thailand: ”Spring, så hinner vi med den där bussen.” När de kommit ombord på bussen sade amerikanen belåtet: ”Där tjänade vi tre minuter.” Thailändaren frågade: ”Vad tänker du använda dem till?”

Moderna västerlänningar har inget svar på den frågan. Vår generation har glömt bort att gå. Vi springer eller kör bil.

Jesus sprang aldrig. Han gick. Det fanns både vagnar, hästar och kameler på hans tid, men det står ingenstans att han använde dem. Bara en gång läser vi att han red, och det var på ett djur som går ändå långsammare än en människa.

Det är klokt att ta vara på tiden. Varje minut är en ädelsten, men ofta inser vi för sent dess värde. Det berättas om en man som gick i mörkret utefter en flodstrand och snubblade på en liten påse med stenar. Han plockade upp dem. För ros skull kastade han stenarna i vattnet, en efter en, medan han gick. Han tyckte det var lustigt att höra dem plaska. När han kom hem var det bara två stenar kvar i påsen. Då såg han att det var diamanter.

Vi springer för att spara minuter och slösar bort vad vi har vunnit på meningslösa aktiviteter, prat, nöjen. En kassaförvaltare är ansvarig för varje öre som går genom hans händer. En människa som levat i sjuttio år är ansvarig inför Gud för trettiosju millioner minuter.

2 januari

”Gud är kärlek.” (*Johannes första brev, 4: 8*)

En kristen sovjetmedborgare som sluppit ut ur fängelse skrev i ett brev:

”I slavarbetslägret arbetade jag under jorden. Där råkade jag ut för en olycka som gjorde mig puckelryggig. Det ser inte vackert ut. En gång stirrade en liten pojke på mig och frågade vad jag hade på ryggen. Jag var säker på att han ville göra narr av mig men svarade ändå: En puckel.

Nej, sade barnet, Gud är kärlek och Han gör ingen vanskapt. Det är ingen puckel utan en låda som du har på ryggen. I lådan ligger ett par änglavingar. En dag öppnar sig lådan och du flyger till himlen på dina vingar. Jag grät av glädje. När jag skriver detta får jag åter tårar i ögonen.”

Alla människor har någon sorts ”puckel”, ett kroppsligt eller andligt lyte som är olika för var och en. Det kan tyckas så om vi bara ser det i vårt begränsade jordiska perspektiv. Vi ser ”bara en dunkel spegelbild” (1 Kor. 13: 12). Därför verkar våra liv och våra lidanden ofta meningslösa.

Gud låter en del människor få en puckelrygg, andra låter han utstå sjukdom eller fattigdom, fängelsestraff eller sorger av olika slag. Men vi får inte acceptera en mänsklig måttstock som gör sådant till katastrofer. Vi måste se det på samma sätt som den ryske pojken: våra sorger är lådor som döljer änglavingar med vilkas hjälp vi ska flyga till himlen.

3 januari

”Herren är i sitt heliga tempel. Hela jorden vare stilla inför honom.” (Habackuk 2: 20)

För två tusen år sedan levde en grekisk statsman som hette Focion. En dag satt han hos barberaren och väntade på sin tur medan denne höll en lång utläggning om den aktuella politiska situationen i Aten. Till sist var det Focions tur och barberaren frågade: ”Hur ska skägget klippas?” Focion svarade: ”Under tystnad.” Hans enkla svar citeras ofta i världslitteraturen.

Vi är offer för ett attentat mot den tystnad som är så oundgänglig för allt andligt liv. Hela dagarna utsätts vi för buller från bilar, tåg, flygplan, radio, TV, dammsugare, diskmaskiner och fläktar – för att inte tala om hojtande barn och vuxna människor som låter munnen gå i onödan.

Jag känner flera kristna personer som i årtal suttit isolerade i fullständig tystnad. När de åter fick höra människor tala häpnade de över att höra så mycket innehållslöst prat.

Om man vill nå fram till Gud så måste man skapa lite tystnad omkring sig. Stäng av alla påträngande ljud, gå in i ditt rum eller be dina närmaste vara tysta vissa bestämda tider.

Men tystnaden är inte alldeles tyst. All gråt och klagan från lidande medmänniskor, alla sanna glädjerop, de allvarligaste samtalen, en mängd goda predikningar och vetenskapliga sanningar ligger innesluta i den tystnad som omger oss. Över allt detta hörs Guds röst. Ljuset kommer till den som lyssnar på samma sätt som Jesus lyssnade medan han tillbringade hela nätter i bön på ett tyst och ensligt berg.

4 januari

”Och ängeln kom in till henne och sade: ’Var hälsad, du benådade. Herren är med dig. Välsignad är du bland kvinnor.’ ”
(Lukas 1: 28)

En ung fånge i ett kommunistiskt land hämtades en dag från sin cell för att få sin dom. När han kom tillbaka lyste det om hans ansikte. De andra fångarna frågade hur det hade gått. Han svarade: ”Precis som på Marie bebådelsedag. Vilken underbar dag! En ren jungfru ligger försänkt i bön. Plötsligt står en strålande ängel framför henne och meddelar att hon, en mänsklig varelse, ska få hålla Skaparen i sin famn som ett litet barn. Att hon, en skapad varelse, ska få tvätta sin Skapare. Hon ska få tvätta Den som senare ska rena millioner människor från deras synder. Hon, en människa, ska få lära Skaparen att gå. Hon ska få lära Ordet att tala. Och Han kommer att bli ljuset och glädjen i hennes hus.

Hon kommer inte att undgå lidande. Hon kommer att få gråta vid korsets fot där Guds son och hennes son dör för vår frälsning, men bara för en kort tid. Han skall uppstå och fara till himlen och han ska ta sin moder till sig. Och det kommer att bli en glädje utan ände.”

Fångarna tackade honom för hans vackra lilla tal men påpekade att han inte hade svarat på deras fråga. Vad hade han fått för dom?

Han upprepade: ”Jag sa ju att det var som Marie bebådelse. Domaren sa att jag blivit dömd till döden. Är det inte härligt? Pärleportar, gator av guld, änglar som spelar harpa, de heligas samfund och det bästa av allt, att få vila vid Jesu bröst.”

Varje år av vår levnad är ett steg mot döden. Låt oss ta detta steg med glädje och tillförsikt. Jesus uppstod från de döda. Den som tror på Honom ska också återuppstå.

5 januari

”Men Herren öppnade åsninnans mun.” (*Fjärde Mosebok 22: 28*)

Tro på Bibeln. Vissa delar av dess innehåll kan vårt förnuft endast med svårighet acceptera, men vi har inget val. Om vi inte accepterar de svåra delarna av Bibeln återstår bara att acceptera det absurda.

”Bibeln säger att en åsna kunde tala”, fnyser ateisterna. Men så står det inte i Bibeln. Det står: ”Herren öppnade åsninnans mun.” Om Gud är allsmäktig kan han också få en åsninna att tala.

Låt oss för ett ögonblick lämna tron på Gud. Vad blir kvar? De icke-troende anser att människan härstammar från aporna. Det skulle innebära att apan, ett djur, i ett givet ögonblick började tala utan hjälp av en högre intelligentare varelse än hon själv. Ett barn kan inte lära sig tala utan hjälp av en vuxen. Hur skulle en apa förmå vad ett barn inte kan?

Vi måste i vilket fall som helst acceptera att ett djur kunde tala, antingen av sig självt, som darwinismen lär, eller också får vi tro att ett djur en gång fick munnen öppnad av en vis och allsmäktig gud. För förnuftet är det utan tvekan lättare att godta det senare alternativet.

Tänk också på innebörden av de första ord som ett djur någonsin uttalat: ”Vad har jag gjort dig, eftersom du nu tre gånger slagit mig?” En dag kommer alla de som vi förbrutit oss mot att ställa oss denna fråga. Vad blir vårt svar? Även om de straffade var skyldiga, var det absolut nödvändigt att slå tre gånger liksom den falske profeten Bileam slog åsninnan? Hade vi inte kunnat vara mildare? Lyssna inte på dem som kritiserar Bibeln, fundera i stället noga över vad där står.

6 januari

”Om vi syndar med vett och vilja, sedan vi har fått kunskap om sanningen, finns det inte mer något offer för synder.” (Hebréerbrevet 10: 26)

En gammal kristen legend berättar att Gud sade till sina änglar att han tänkte skapa människan till sin egen avbild. Lucifer, som ännu inte avfallit ropade: ”Inte tänker Han väl ge dem frihet att trotsa Honom själv!” Sonen svarade honom: ”Frihet att falla är också frihet att resa sig.” Lucifer beslöt då att med berått mod falla och dra andra änglar med sig i fallet. Han kunde aldrig resa sig igen eftersom han hade fallit med vett och vilja.

När Lucifer hörde talas om hur Maria Magdalena tvådde Mästarens fötter med sina tårar började han förstå sambandet mellan frihet att falla och frihet att resa sig. Nu förstod han Herrens ord: ”Den som får litet förlåtet, han älskar litet”, och ”Hon har fått förlåtelse för sina många synder ty hon har visat stor kärlek.” (Luk. 7: 47).

Djävulen tänkte att om han kunde förleda andra till synd, så kunde han kanske också hindra människor att vända sig till Gud. Därför försökte han tvinga på de första kristna den mosaiska lagen. Med sina irrläror vilseförde han galaterna (Gal. 3: 1) och många andra. Dagens kristna försöker han snärja med bud som ”Det där skall du inte ta på, inte smaka, inte röra vid” (Kol. 2: 21, 22) och spelar på vår rädsla.

Men vi har ordet ”Kristus har befriat oss, för att vi skulle leva som fria människor. Stå därför fasta” (Gal. 5: 1). ”Skall vi bli kvar i synden, för att nåden skall bli ännu större?” (Rom. 6: 1). Synden kommer aldrig mera att bli vårt livs innehåll. Men inte heller ska vi ge upp hoppet om vi har syndat. Petrus kunde stärka sina bröder därför att han hade syndat svårt och omvänt sig (Luk. 22: 32).

7 januari

”Guds söner sågo, att människornas döttrar voro fagra.” (Första Mosebok 6: 2)

I en gammal judisk skrift, *Sepher Ierahmeel*, berättas följande om Josef i Gamla testamentet. En rad förnäma egyptiska kvinnor begav sig en dag till Potifars hus för att få se den sköne judiske ynglingen, som då var tjänare i Potifars hus. Potifars hustru bjöd var och en ett äpple och en kniv att skala det med. När Josef trädde in i rummet för att passa upp på dem blev de så förbluffade av hans skönhet att de skar sig i fingrarna med kniven. Då sade Potifars hustru: ”Ni har sett honom ett kort ögonblick och ni är redan intagna av honom. Nu förstår ni varför jag, som ständigt ser honom, brinner av lidelse.”

Potifars hustru var kanske också vacker, men Josef var ståndaktig och vägrade att synda. Och vi ska följa hans exempel. Men om någon faller för frestelsen att synda, låt oss då inte döma honom eller henne alltför hårt. Låt oss i stället vara barmhärtiga mot dem som visat mänsklig svaghet och inse att sexualiteten är en av vår naturs starkaste drifter. Vi får inte ge upp när vi är svårt frestade, inte ens om vi fallit för frestelsen. Vi kan trösta oss med 1 Mosebok som säger att inte ens Guds söner (tolkningarna varierar om vilka som avses) kunde motstå frestelsen.

Det är skrivet: ”Synda icke. Men om någon syndar, har vi en förespråkare hos Fadern, Jesus Kristus, och han är rättfärdig.” Eftersom den sexuella frestelsen är stark är det ärofullt att övervinna den och inte synda.

8 januari

”En del av sådden föll på väggkanten, och fåglarna kom och åt upp den.” (*Matteus 13: 4*)

Hur kommer det sig att en del människor villigt lyssnar till Guds ord medan andra låter fåglarna – onda andar – äta upp den goda sådden?

När Josef satt fångslad i Egypten fick han höra en dröm berättas av Faraos bagare, som också satt i fängelse: ”Jag tyckte, att jag bar tre vetebrodskorgar på mitt huvud. Och i den översta korgen fanns bakverk av alla slag, sådant som Faraos plägar äta; men fåglarna åt därav ur korgen på mitt huvud.” (1 Mos. 40: 16, 17). Josef tydde drömmen så, att bagaren skulle bli hängd i ett träd.

Då den berömde rabbinen i Dudna tillfrågades hur Josef kunde säga detta, svarade han: ”En konstnär målade en gång en tavla av en man med en brödkorg på huvudet. Fåglarna kom och pickade på tavlan i tro att det var riktigt bröd. Någon sade då: ’Vilken skicklig målare. Så naturtroget brödet ser ut.’ Men det var ingen bra målare. Han hade inte lyckats få mannen att se tillräckligt levande ut för att skrämma fåglarna, ty i så fall hade de hållit sig borta. På samma sätt förstod Josef, att om fåglarna vågade sig fram till bagaren, så måste han vara en död man.”

De onda andarna kan inte frånta en levande kristen Guds Ords sådd. De vågar sig bara fram till en som liknar en fågelskrämma. Andar låter sig inte skrämmas av fågelskrämmor. Se till att Din tro är en levande tro.

9 januari

”Frågen efter forntidens stigar, frågen vilken som är det godas väg och vandren på den.” (Jeremia 6: 16)

En jägare ropade till sin hund: ”Nero, sök!” Nero lyfte blicken mot sin herre och svarade: ”Jag har ingenting tappat.”

Vad är det de kristna har förlorat som de så ivrigt måste söka? En del söker nya religioner och ägnar sig åt ockultism. Men den gamla vägen väntar på dem. Den tro som frälste den rättfärdige Abel, kung David, Maria Magdalena och Petrus duger också åt oss. Det är inte sant att kristendomen prövats och befunnits otillräcklig. Vi kan aldrig finna ett bättre frälsningsmedel än Kristi blod, som utgöts för oss, och inte heller kan vi finna en bättre lära än hans kärlekslära.

En uttråkad turist vandrade genom Louvrens salar och sade till en vaktmästare ”Jag ser ingenting märkvärdigt med de här tavlorna.” Vaktmästaren svarade: ”Det är inte vi som dömer de här tavlorna. Det är de som dömer oss.”

Kristendomen har för länge sedan visat sig vara sann, oberoende av människors åsikter. Korset som når från jorden till himlen är dess fana och den måttstock efter vilken alla religioner, alla ismer, alla filosofier och filosofer, alla profeter mäts. Vare sig vi ser kristendomens skönhet och följer dess föreskrifter och dess grundare eller låter oss vilseledas av onda män och förförare – så kallar Bibeln stiftare av egendomliga religioner (5 Mos. 13: 13) – så kan vi inte undgå att bli prövade och dömda.

Låt oss välja klokt – för evigheten.

10 januari

”Maria – fick då se två änglar.” (*Johannes 20: 11, 12*)

Det finns två sätt att se på en grav. Petrus och en annan av Jesu lärjungar kom på Påskdagens morgon till Mästarens grav, fann den tom och såg att linnebindlarna som varit kring Jesu kropp låg kvar i graven. Maria från Magdala gick också in i den tomma graven, men hon såg änglar där Jesu kropp hade legat. En del människor ser i våra dagar bara den kristna kulturens undergång medan andra ser bortom de hemska rubrikerna och finner änglar i färd med att förbereda Guds rike.

Hur kan en människa komma därhän att hon ser änglar, känner deras närvaro? Apostlarna hade varit mycket aktiva i Herrens tjänst. Maria hade suttit tyst vid Jesu fötter och hört hans ord, som säkert handlade om Moses och alla profeterna. Från Hans mun hörde hon säkert berättelser om många heliga män och kvinnor och martyrer för tron och hade blivit förtrogen med dessa.

En kyrka som från sin lära utesluter exemplen från helgon och martyrer går miste om en viktig dimension. Läs Moses och profeterna och kom ihåg att ”allt detta blev nedtecknat i Skriften till varning för oss, som lever i de yttersta tiderna” (1 Kor. 10: 11). Och håll också kontakt med människor som idag lider för Kristus. Dina ögon kommer att öppnas.

11 januari

”Döm icke, så skall ni icke dömas.” (*Matteus 7: 1*)

Två vänner var ute och gick utmed en flod. Den ene halkade och föll i vattnet. Han ropade: ”Hjälp, hjälp! Jag kan inte simma!” Vänner svarade: ”Du behöver inte skrika så. Jag kan inte heller simma men jag för inte sånt oväsen för det.”

Somliga människor dömer vi hårt för deras dåliga humör, för deras opassande uppträdande. Själva betar vi oss annorlunda, men kan det möjligen vara så att vi inte befinner oss på lika djupt vatten?

Herren kallade en del människor för dårar (Luk. 11: 40). En farisén bjöd hem Jesus på en måltid. Det står ingenstans att farisén yttrade ett enda ord till klander, bara att han tyst förundrade sig över att Jesus inte tvättade händerna före måltiden. Vi skulle också ha höjt på ögonbrynen. Utan påtaglig orsak förolämpar Jesus värden och de övriga gästerna och kallar dem ”dårar”. En av gästerna som var lagkunnig försökte tysta Jesus. Herren vände sig då till honom och alla hans yrkesbröder och sade: ”Ve också er, ni lagkunniga.” (Luk. 11: 37–52). Inte många värdar skulle tåla ett sådant uppförande.

Vi dömer hårt dem som visar dålig uppföstran. Vi kanske också hade kritiserat Jesus. Men har vi genomlevt hans djupa sorg över att se själva kärnan av frälsningsbudskapet förkastas av Hans eget folk på grund av att blinda ledare ledde det på villovägar?

Döm aldrig en annan människa förrän du gått en mil i hans skor.

12 januari

"Kristus Jesus . . . blev lik en tjänare." (Brevet till Filemon 2: 8)

Kung Ibrahim sökte Gud men kunde inte finna honom. En natt hörde han någon som med tunga steg vankade av och an på palatsets tak. Kungen gick upp för att se efter vem det var och fann sin bästa vän, som hade samma andliga intresse som han själv. När kungen frågade vad vännen hade för sig fick han svaret: "Jag söker efter kameler."

"Vilken dårskap att söka efter kameler på taket av ett palats!" utbrast kungen och vännen svarade:

"Vilken dårskap att söka Gud sittande på en tron!"

Gud ger varje människa en uppgift, antingen som kung, som välbeställd direktör, som medelklasshemmafru eller som lågavlönad arbetare. Vi ska ödmjuka göra vår plikt, med glädje och kärlek men utan att bindas av vår yttre situation. Vi är ofta bundna av samhällsställning och ägodelar som gör allt sökande efter Gud fruktlöst. En kristen människa kan bli kung bara under förutsättning att han betraktar sig själv som sitt folks tjänare.

Social prestige och jordiska ägodelar är lätt förgånget. Herren varnade, "Samla er icke skatter på jorden, där rost och mal förstör och där tjuvar bryter sig in och stjälar. Samla er i stället skatter i himlen, där rost och mal icke förstör och där inga tjuvar bryter sig in och stjälar. Där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara" (Matt. 6: 19-21).

Jesus som hade den högsta ställningen "blev likt en tjänare, när han kom i människogestalt. Han ödmjukade sig" (Fil. 2: 7, 8). Låt oss göra som han. Annars blir all vår strävan att komma närmare Gud förgäves.

13 januari

"I begynnelsen skapade Gud himmel och jord." (Första Mosebok 1: 1)

En ateistisk skomakare lärde sin son att världen blivit till av sig själv. Sonen anmärkte: "Då är det lättare att få en hel värld än ett par skor, ty ett par skor kräver mycket arbete." Om hela världen är ett slumpmässigt resultat av materiens evolution, varför låter då inte ateisterna naturen ta hand om produktionen av gudlösa böcker? Varför lägger de ner stor möda på att frambringa dem? Jo, därför att även ateistiska böcker vittnar om att det finns en tanke, en intelligent plan, bakom produkten.

Erkänn Skaparen, tillbed Honom och förspill inte tiden med meningslösa spekulationer. När Luther blev tillfrågad vad Gud gjorde innan Han skapade världen, svarade han: "Han gick i skogen och skar vidjor för att rappa till dem som ställde dumma frågor."

Det finns ett bättre svar än Luthers slagfärdiga replik. Kristus har talat om vad Fadern gjorde före Skapelsen. Före världens tillkomst älskade Han Kristus (se Joh. 17: 24). Att älska Jesus är en heltidssyssla, något som kan fylla ut evigheten. Men Fadern gjorde en sak till. Före världens skapelse förberedde Han sitt rike för att ta emot dem som ger mat åt de hungriga och dryck åt de törstiga, dem som ger härbärge åt de husvilla och kläder åt de fattiga, dem som besöker de sjuka och dem som sitter i fängelse (Matt. 25: 34-36).

Erkänn att Gud skapade världen, gör dessa saker och försök efterlikna Kristus när Han gick omkring på jorden.

14 januari

”Herren gav och Herren tog. Lovat vare Herrens namn!” (Job 1: 21)

Det berättas om en moder som vakade vid sitt lilla barns vagga att en ängel uppenbarade sig och krävde att få barnet. Modern utbrast: ”Du är Döden. Du får honom inte!” Ängeln log och sade: ”Jag är inte Döden utan Livet. Jag erbjuder dig något annat i stället.” Och ängeln visade modern en vacker gosse. Hon vägrade att byta ut sitt barn. Då visade han henne en ståtlig yngling. Hon vägrade åter. Han visade henne en vuxen man, men hon upprepade sitt ”nej, nej!” till alla hans förslag. ”Jag byter inte bort honom mot någon annan. Jag vill behålla mitt lilla barn!”

Ängeln gav sig av. Tiden gick och modern miste sitt spädbarn. I stället fick hon en liten pojke. Hon miste pojken, som växte upp till en ung man o s v.

Varför är vi så rädda för döden? Vi förlorar inte mer genom döden än vi förlorar varje dag. För varje dag förändras våra närmaste och går in i nya stadier av livet. Det vi kallar döden är bara ett av dessa många stadier. Knoppen försvinner och i stället kommer en blomma. Larven försvinner och i stället kommer en fjäril. Solen kan ha gått ner för dig, men den lyser i stället för någon annan.

När ängeln tar någon som du älskar, foga dig ödmjukt i Guds vilja.

15 januari

”Dina fiender . . . skola . . . fly för dig.” (*Femte Mosebok 28: 7*)

En kristen lärare var ute och gick i skogen med en av sina elever. Eleven gick några steg framför läraren på en smal stig. Plötsligt hoppade en hare undan. Läraren frågade: ”Varför sprang den?”

”Därför att den var rädd”, svarade eleven.

”Nej”, återtog läraren, ”den sprang därför att du har mördarinstinkter.”

Alla krigare jublar när deras fiender flyr, men mycket mer välsignad är den människa till vilken hennes värsta fiende kan komma förtröstansfullt, i vetskap om att bli mottagen kärleksfullt.

I slutet av andra världskriget ockuperades Rumänien av sovjettrupper. En stor del av tyska armén togs till fånga. Vem som helst fick skjuta en tysk soldat. Under en fångtransport lyckades två tyskar fly en kväll i skydd av mörkret. De var klädda i sina tyska uniformer och svävade i ständig livsfara. Då fick de se en byggnad med skylten ”Evangelisk Lutherska Kapellet” och erinrade sig att Rumäniens lutheraner till största delen var av tysk härkomst. De gick in. Pastorn välkomnade dem och sa:

”Jag är jude och kristen. Min familj har dödats av tyskarna. Av Kristus har jag lärt mig att älska och förlåta. Jag gör er inte ansvariga för vad tyskarna gjort mot judarna. Ni svävar i livsfara och ni har kommit till vår kyrka. Nu är ni våra ärade gäster.”

En av tyskarna sa: ”Om ni är troende så vet vi att vi är trygga här.” De hade funnit en tillflykt.

”När vi var Guds fiender, blev vi försonade med honom genom hans Sons död” (Rom. 5: 10). Låt oss nu vara människor från vilka fienden inte har orsak att fly.

16 januari

”Vi älskar, därför att Gud först har älskat oss.” (*Johannes första brev 4: 19*)

Följande historia har jag fått mig berättad:

När sovjetarméerna invaderade Östeuropa blev en rysk officer inkvarterad hos en konstnär, som blev så förtjust i hans uttrycksfulla ansikte att han bad honom sitta modell. Medan officeren tjänstgjorde som modell fick han se en bild av den korsfäste Jesus och frågade vad det var. Konstnären svarade kortfattat, men ryssen ville inte låta sig avspisas.

”Om Han var så god och ville alla människors frälsning borde de väl ha tagit ner Honom från korset i tid och skött om Hans sår.”

”Stör mig inte när jag målar. Nej, han togs inte ner. Han dog på korset. Det var det som var meningen. Han dog för att sona våra synder. Nu fortsätter vi.”

Men den ryske officeren ville inte låta sig nöja. ”Så högt ni måtte älska den som offrade sig så för er.” Konstnären lade ner sin pensel. Han hade många gånger målat den Korsfäste, men först nu insåg han att han gjort det utan den rätta brinnande kärleken. Hans icke troende modell lärde honom förstå att han måste älska Kristus.

17 januari

”Ovanpå det som liknade en tron satt en som till utseendet liknade en människa.” (Hesekiel 1: 26)

Den följande versen lyder ”Och jag såg något som var såsom blandat av silver och guld och omgivet runt omkring av något som såg ut såsom eld, ända ifrån det som såg ut att vara hans länder och sedan allt uppåt. Men nedåt från det som såg ut att vara hans länder såg jag något som såg ut såsom eld; och ett sken omgav det.”

Rashi, den mest auktoritative av alla rabbiniska bibelkommentatorer, säger: ”Man bör inte reflektera närmare över denna vers.” Varför inte? Det är lätt att gissa. Det beror på att beskrivningen klart utsäger att den Gud Hesekiel såg i sin syn hade en förhärligad människokropp. Synen bekräftar den kristna läran om inkarnationen, Guds Son blev människan Jesus.

I en kommentar till profeten Sakarajas ord ” . . . så att de se vem de hava genomborrat!”, skriver Rashi: ”Versen syftar egentligen på Messias konungen, men vi bör hellre tänka på kung Hesekias för att inte ge de kristna rätt.”

Vi har förståelse för judarnas avsky för en kristendom till namnet som gjort sig skyldig till miljoner oskyldigas blod, men, den kristna läran om Messias är ändå sann och uppfyller de gamla judiska profetiorna. Låt oss hålla fram dessa profetior för judarna och kärleksfullt kalla dem till Kristus.

18 januari

”Men när han såg stormen blev han rädd.” (*Matteus 14: 30*)

Ett mirakel hade skett. På Herrens befallning hade Petrus trotsat naturlagarna och gått på vattnet. Varför var Petrus då rädd för stormen medan han gick på vattnet? Var det bara i lugnt väder som Jesus kunde göra underverk?

Vid ett annat tillfälle var lärjungarna också rädda för ett oväder då vågorna slog in över deras båt så att den blev ”nästan fylld” (Mark. 4: 37). När Jesus märkte deras förskräckelse befallde han vinden och sjön att vara stilla. Lärjungarna blev lugna. Men om en båt är vattenfylld sjunker den vare sig sjön är stilla eller uppriven av storm.

Miraklet var inte att Herren befallde över vågorna. Undret är att Jesu fartyg har seglat i två tusen år, i goda och dåliga tider, trots irrläror, schismer och synd. Det seglar fortfarande trots att det är vattenfyllt och fast det för länge sedan borde ha sjunkit enligt naturlagarna.

Du har kanske upplevt många svårigheter i ditt liv. Var inte rädd om ännu en kommer till. Det är ändå ett underverk att du har klarat dig hittills.

Stenen som täckte Jesu grav vältrades bort av en ängel, ty den var ”mycket stor” (Mark. 16: 4). Även om din börda är större än någonsin förr kan Gud sända en ängel till din hjälp.

Maningen ”var inte förskräckta” förekommer 366 gånger i Bibeln, en gång för varje dag – och en extra gång för skottår.

19 januari

”En av de förbrytare som hängde där . . . sade: Jesus, tänk på mig när du kommer in i ditt rike. Han svarade honom: Sannerligen, jag säger dig: Idag skall du vara med mig i paradiset.”
(Lukas 23: 39, 42, 43)

Före sin död sa Lenin till en präst: ”Jag har felat. Det är sant att många förtryckta behövde befrias, men våra metoder har medfört ett annat förtryck och fasansfulla massakrer. Jag bävar för att drunkna i ett hav av blod från oskyldiga offer. Nu är det för sent, men Rysslands räddning skulle ha krävt tio sankt Fransiscus av Assisi.”

Lenin hade mött kristendomen. Han hade träffat den ortodoxe prästen Gapon, som senare blev hängd av kommunisterna. I *Nauka I Religia*, Sovjetunionens ateistiska tidskrift, stod följande att läsa i december 1973:

”Lenin var mycket intresserad av kristna sekteristers skrifter, samlade av en annan kommunist, särskilt av de gamla manuskripten. Han studerade dem ingående . . . Han var speciellt intresserad av deras filosofiska skrifter. En gång när han fördjupat sig i dessa manuskript yttrade han: ’Så intressant. Detta har skrivits av enkla människor. Hela böcker.’”

Mera än så får vi inte veta av den kommunistiska tidskriften. Men vem vet vad som ligger bakom? Kanske en omvändelse på dödsbädden. Himlen är överraskningarnas plats. Måhända ska vi där finna en omvänd massmördare av kristna människor – Vladimir Lenin.

Du som läser detta kan vara en ond människa. Kanske befinner du dig i slutet av ditt liv. Du kan ändå komma till paradiset.

20 januari

”Den rättfärdige vet huru hans boskap känner det.” (*Ordspråksboken 12:10*)

Man ser ofta hästar som hoppar över hinder, i tävlingar eller på cirkus. Om inte annat ser man det på bild. Men hästar har egentligen svaga fotben. Den domesticerade hästen är inte gjord för att hoppa. Den dresseras genom att man slår den. Ett annat sätt är att ge den elektriska stötar. Vissa cirkusdressörer har elektriska batterier inmonterade i sin piska. För att lära hästarna hoppa slår man dem på benen med järnstänger. Smärtan får dem att dra upp benen högt under sig.

Uppmuntra och åse inte sådan grymhet. Var barmhärtig mot djur.

Jag är personligen ingen beundrare av Egyptens pyramider. Moses fann dem inte värda att nämna ens med ett ord. Han tänkte på slavarne som hade byggt dem.

I kommunistiska fångelser är fångarna alltid hungriga. En skiva bröd i veckan är en efterlängtd läckerhet. Men de kristna fångarna sparar ändå alltid en bit för att mata de duvor och svalor som troget slår ner utanför de gallerförsedda fönstren. Fåglarna vet i vilka celler de kristna finns. Där blir de aldrig svikna.

Bibeln förbjuder grymhet och likgiltighet mot oskyldiga djur (5 Mos. 22: 4). Jesus talade om sin kärlek till fåglarna och sin omtanke om djuren (Luk. 14: 5). Han ansåg det inte förödmjukande att liknas vid ett lamm eller ett lejon eller en höna med kycklingar.

Låt oss efterlikna Honom i allt. Låt oss visa omtanke om djuren på samma sätt som vi visar kärlek och hänsyn till våra medmänniskor.

21 januari

”Välsignelser, inte förbannelser.” (*Romarbrevet 12: 14*)

När fru F en gång satt barnvakt åt en grannfru råkade hon tappa barnet som föll med huvudet mot kanten av en stor vas och fick en hjärnskada. Barnet blev förlamat för all framtid.

Modern nedkallade en förbannelse över fru F och önskade att hennes fingrar måtte ruttna bort. Herr F erbjöd sig att betala ett stort skadestånd, men modern hörde inte på utan upprepade sin förbannelse: måtte hennes fingrar ruttna bort.

Fru F började snart få svåra smärtor i fingrarna. Fingertopparna blev först vita, sedan blå. Det var ett fall av nekros, lokal vävnadsdöd, en sjukdom som är känd under namnet morbus Raynaud. Den kan orsakas av psykiskt trauma eller chock, särskilt hos kvinnor med nervös läggning. Fru F:s fingrar fick amputeras.

När jag själv satt i fängelse fick jag höra en medfånges historia genom väggen, framknackad på Morse-alfabetet: ”När jag var sex år gammal slog jag till en skolkamrat bara därför att han var jude. Han nedkallade en förbannelse över mig och önskade att min mor inte måtte få se mig när hon låg på sin dödsbädd. Detta var för femtio år sedan. Jag hade just fått meddelande att min mor var döende och ämnade fara till henne då jag blev arresterad.” Förbannelsen hade gått i uppfyllelse. Jag känner till flera liknande fall.

Jag tror att en del förbannelser går i uppfyllelse. Men det gör också välsignelser. Därför bör vi nedkalla välsignelser, inte förbannelser.

22 januari

”Det är människans lott att en gång dö.” (Hebréerbrevet 9: 27)

I begravningsbranschen kommer det alltid att finnas sysselsättning, oberoende av konjunkturer. Under ett helt liv kan man undgå att gå in i en juvelerarbutik och man behöver aldrig besöka en teater, men dö måste man. Hur kommer du att möta döden?

Julius Caesar dog som en desillusionerad människa. Hans egen fosterson var en av hans mördare. Caesars sista ord var ”Även du, min Brutus!” Goethe sa ”Mera ljus, mera ljus!” Han hade inte sökt det förut. Oscar Wildes sista bön var ”Ge mig champagne”, och han tillade ”Jag dör som jag levat, över mina tillgångar”. Napoleon yrade och dog med utropet ”Mor: Dieu, det franska folket i spetsen för armén!” Den berömde matematikern Lagny låg tyst i trettiosex timmar på sin dödsbädd. Han reagerade inte när hans närmaste talade till honom. Men när en bekant frågade ”vet du ännu hur mycket sextiosju upphöjt till två är?” svarade han leende ”fyra tusen fyrahundraåttionio” och dog. Carlyle yttrade: ”Är detta döden? Det är bra.” Den tyske skalden Heines sista ord var ”Blommor, blommor. Så skön naturen är!” Han hade inte en tanke på Skaparen. Den franske författaren Rabelais sa innan han dog: ”Låt ridån falla. Komedin är slut.”

Jesu sista ord var ”Fader, i dina händer anbefaller jag min ande” (Luk. 23: 46). När jag satt i fängelse beslöt jag att om jag är vid medvetande i dödsögonblicket så ska mina sista ord bli ”Jesus och Binzea” (min hustrus namn). Vi kristna känner orsaken till döden och vet att kärlek väntar oss på den andra sidan.

23 januari

”Lev så, som budskapet säger.” (Jakobs brev 1: 22)

En konservator fångade en gång en underbar fågel. När han lyfte kniven för att döda den, bad fågeln: ”Skona mitt liv. Jag har ungar i boet. I gengäld ska jag ge dig tre råd, mycket enkla men bra.” Mannen häpnade över att fågeln kunde människospråk och lovade att släppa den om råden var goda.

Fågeln gav följande råd: ”För det första ska du aldrig tro på någonting dumt, vem som än säger det till dig. För det andra ska du aldrig ångra en god gärning. För det tredje ska du aldrig sträva efter det ouppnåeliga.”

Mannen insåg att det var kloka råd och släppte fågeln. Genast flög den upp i en gren och hånskrattade åt honom: ”Din dumsnut, varför släppte du mig? Jag har en diamant i magen. Om du stuckit kniven i mig hade du varit en rik man för resten av ditt liv.”

Då mannen hörde detta ångrade han att han släppt fågeln och började klättra upp i trädet för att fånga den. Men när han nådde den första grenen var fågeln redan på den andra och när han kom dit var fågeln på den tredje osv. Till sist tappade han fotfästet och föll ner från trädet och bröt bägge benen.

När han låg kvidande under trädet flög fågeln närmare och sa: ”Du lyssnade till mina råd och tyckte de var kloka. Varför kunde du då inte minnas dem så mycket som fem minuter? Du skulle ju aldrig tro nånting dumt, vem som än sa det. Ändå trodde du att jag hade en diamant i magen. Du skulle aldrig ångra en god gärning. Ändå ångrade du att du släppte mig. Och du skulle aldrig sträva efter det ouppnåeliga. Vet du då inte att man aldrig kan fånga en fågel med händerna? Ni människor har uppfunnit radion och kan höra en röst från ett annat land, men ni har ännu inte lärt er att höra med era öron vad er egen mun talar eller tro i ert hjärta vad ert förnuft säger er vara sant.”

Vi tror att Bibeln är Guds ord. Men vi ska inte bara höra och läsa det, vi ska också leva därefter.

24 januari

”Så tog nu Herren Gud mannen och satte honom i Edens lustgård.” (Första Mosebok 2: 15)

Det är skönt att veta att våra förfäder levde i ett paradiset och inte i ett zoo, som Darwin påstår.

”Och Herren danade människan av stoft från jorden” (1 Mos 2: 7). Vetenskapen bekräftar att våra kroppar är gjorda av samma ämnen som jorden är uppbyggd av. *Sepher Ierameel*, en gammal judisk skrift, försköner den bibliska berättelsen: ”Gud sände ärkeängeln Gabriel för att hämta lera varav Han ämnade dana mannen, men jorden vägrade att lämna ut sig eftersom den visste att den skulle vanhelgas av människans olydnad.” Den hade goda skäl att vägra. Vi behöver bara tänka på jordens förödelse genom krig, rovdrift och miljöförstöring. Men till sist lyckades Gabriel övertyga jorden och människan blev till.

”Gud skapade människan till sin avbild” (1 Mos. 1: 27). Den moderna teknologin gör människan till maskinernas avbild, konstgjord, standardiserad, materialistisk, programmerad, alltid jäktad. Våra massmedia gör om henne efter sin avbild, sänker hennes nivå och fyller hennes tankar med våld och kättja. Våra universitet förleder människan att upprepa de första människornas synd och välja kunskapens träd framför livets. Abstrakta teorier och ideologier i stället för livet.

George Fox, kväkarnas grundare, ville återgå till Guds avbild, ”uppleva Gud . . . gå förbi det flammande svärdet, tillbaka till paradiset och återgå till Adams tillstånd före syndafallet”.

Kristus kallar oss alla till detta äventyr. Han, som är Gud, tog människogestalt för att vi åter skulle kunna bli Guds avbilder.

25 januari

”Ge aldrig rum för egennyttan.” (Filippobrevet 2: 3)

Soshi vandrade utmed stranden av en sjö tillsammans med en vän och funderade: ”Tänk så skönt fiskarna har det i vattnet.” Vänner invände: ”Du är väl ingen fisk. Hur kan du veta hur fiskarna har det?” Soshi svarade: ”Du är inte jag. Hur kan du veta att jag inte vet hur fiskarna har det?” Vi blir alltså oense genom att misstro eller opponera oss mot andras erfarenheter och insikter som vi inte kan bedöma.

Två vänner, båda bönder, satt på en bänk och pratade en kväll. Den ene sa: ”Jag skulle vilja ha en äng som är så stor som hela himlavalvet.” Den andre sa: ”Jag skulle vilja ha lika många får som stjärnorna på himlen.” Den förste frågade: ”Var skulle du få bete till alla de fåren?”

”Det är ingen konst”, svarade den andre. ”De kan ju gå på din stora äng.” Den förste protesterade: ”Du får visst inte ha dina får på min äng!”

Den ene hade ingen äng och den andre inga får, men de grälade friskt om något de inte hade. Grälar vi inte ofta om saker som vi inte känner till?

Eftersom vi är behärskade av samma kärlek, låt oss vara ense till sinnes, ha ett hjärta och en själ. Din medmänniskas åsikt eller inställning kan vara mer värd än din egen. En åsikt som du finner underlig idag kan vara din i morgon.

Herren vill att vi ska vara ett liksom Han och Fadern är ett.

26 januari

”Det är din tjänare Joab som har bjudit mig detta, och han har lagt i din tjänarinns mun allt vad jag har sagt” (Andra Samuelsbok 14: 19)

Jag drömde en natt att jag var på en bjudning där Alexander Solsjenitsyn, den berömde ryske författaren och nobelpristagaren, läste högt ur sin bok Gulagarkipelagen. Jag grät bittert över allt det lidande han beskrev. Solsjenitsyn frågade mig: ”Vet ni något botemedel mot dessa fasor?” Jag svarade: ”Jag har känt många brottslingar. Alla hade de någon svag punkt. En del var lidelsefullt förälskade i sin hustru eller i ett barn, andra var varmt fästade vid en hund.”

Stalins dotter Svetlana har berättat att hon en gång lyckades få sin far att frige en fånge. Hon kunde ha uppnått mycket mer än så. Förr i tiden var det brukligt att konungar tog en fiendes son som gisslan. De visste då att den andra inte skulle anfalla så länge den älskade sonen hölls fången. Det finns förbrytare som avstår från att begå brott om man hotar att döda deras hund. Förhårdade mördare i fängelse kan avstå från sin enda brödskiva för att mata fåglarna.

Den kvinna som stulit din man ifrån dig kan vara djupt fäst vid sin mor, och genom modern kan du kanske påverka henne att avstå från din man.

Joab, kung Davids härförare, visste att kungen ville styra sitt land med mildhet. Han använde sig av detta då han lät en kvinna vädja till kungen om nåd för en påhittad son som skulle ha mördat. När David villfor hennes begäran passade hon på att också begära nåd för hans egen son Absalom, som begått ett allvarligt brott.

Försök lära känna den människa som förbryter sig mot dig eller mot samhället och sök sedan en väg till hennes hjärta. Ett barns naturliga kärlek till sina föräldrar kan utnyttjas för att påverka det att tro. Gör på samma sätt med andra människor. Kejsar Konstantin påverkades av sin kristna moder Helena till att ge skydd åt romarikets förföljda Kyrka och till att slutligen frige de kristna.

27 januari

”Ty om ni förlåter människorna deras synd, skall också er Fader i himmelen förlåta er.” (Matteus 6: 14)

Jag fick en dag följande brev från Sydamerika:

”Jag skriver från ett gerillaläger i Peru. Jag ligger vaken och kan inte sova. Nyss försökte jag få in ett radioprogram som kunde pigga upp mig eftersom jag kände mig rädd och nedstämd. De program mina kamrater brukar lyssna på gav mig igenting. De var enformiga och talade bara om hat. Då fick jag in ert program Evangeliet på marxistiskt språk. Där fick vi höra att Jesus lär att man ska förlåta sina fiender. De orden borrhade sig rakt in i mitt hjärta. Helt plötsligt fick jag frid och jag grät som ett barn. Jag förstår inte vad som hänt. Förr hatade jag de rika. Mina föräldrar har varit offer för en godsägare som sugit ut dem, men av någon anledning hatar jag inte längre. Jag kan inte förklara det. Kan det vara möjligt att inte hata?

Jag har bara hört ett enda av era program. Jag har blivit så lycklig. Nu ska jag inte missa ett enda av era program. Nu vill jag läsa Bibeln.”

Denne man lämnade gerillan och blev upptagen i en kyrka. Två år senare återvände han till sina forna kamrater för att tala med dem om Kristus. Han har inte hörts av sedan dess. Troligen har kommunisterna gjort honom till martyr.

Jesus befriade hans själ från det giftigaste av alla känslor – hatet. Har någon förbrutit sig mot dig? Förlåt honom. Tag emot Guds förlåtelse. Först då känner du den sanna befrielsen.

28 januari

”Bekymra er alltså icke för morgondagen. Morgondagen skall bekymra sig för sig själv.” (*Matteus 6: 34*)

En skotte som reste med ett långsamt tåg från Glasgow till London löste först biljett till närmaste station. När han kom dit köpte han biljett till nästa station o s v. Någon frågade varför han gjorde så. Han svarade: ”Tänk om jag får en hjärtattack och aldrig kommer fram till London. Då spar jag in biljetten.”

Hur vore det att spara lite på ängslan och oro? Varför bekymra sig för en avlägsen framtid? Bekymren kanske visar sig ogrundade. Du kanske dör innan du kommer till det kritiska ögonblicket. Köp biljett för en sträcka i taget.

Jesus är sin kyrkas överhuvud. Därmed är det Han som står för huvudvärken. Om du skaffar dig huvudvärk av oro begår du en synd, ty då inkräktar du på en roll som tillkommer bara Honom.

Luther hade för vana att varje kväll gå fram till fönstret och säga: ”Herre, är det min värld eller Din? Är det min kyrka eller Din? Om det är Din värld och Din kyrka så tag hand om dem. Jag är trött. Jag går till sängs. God natt, Gud.”

Gör som han. Talmud säger: ”När solen gått ned är dagen ren.” När kvällen kommer kan du överlämna den gångna dagens svårigheter och misslyckanden åt Jesus. Ha inga bekymmer för morgondagen. Sov gott. Morgondagens bekymmer kanske aldrig blir aktuella. De kan t o m försvinna under nattens lopp. Lev lugn och sov gott utan att ängslas.

29 januari

”Ja, såsom en lilja bland törnen, så är min älskade bland jungfrur.” (Höga Visan 2: 2)

I *Gulistan* (Rosengården), den persiske mystikern och skalden Muslik al-Din Saadis verk, finns berättelsen om Madshun och hans älskade Leila. Det var en olycklig kärlekshistoria eftersom Leilas fader hade givit henne till en annan man. Galen av kärlek flydde Madshun (namnet betyder ”galning”) ut i vildmarken för att leva bland djuren, ett liv utan mening, utan hopp.

Landets kung lät föra honom till sig och förebrådde honom hans galenskap. Madshun svarade: ”Om du visste hur vacker Leila är, skulle du förstå mig.” Kungen befallde då att Leila skulle föras till honom.

Hon var en vanlig beduinkvinna, fulare än många andra, solbränd och mager. Den lägsta slavinnan i kungens harem var långt vackrare än hon. Kungen kunde inte förstå att hon kunde vara så högt älskad. Madshun läste kungens tankar. ”Du ser inte Leilas skönhet, det gör bara den som ser henne genom Madshuns ögon. Kärlek och skönhet är två gåtor i en. Bara den som vet svaret på den första kan förstå den andra.”

Så älskade Gud den syndiga människosjälén att han utgav sin ende son. ”Vi älskar, därför att Gud först har älskat oss” (1 Joh. 4: 19). Hans kärlek gör att Han ser skönhet och värde hos människor som ingen annan uppskattar. Låt oss tro på kärlekens goda smak. Han vet varför Han valt oss. Vi gläder oss åt Hans kärlek.

30 januari

”Herren sade till Abram: Gå ut ur ditt land.” (*Första Mosebok 12: 1*)

På hebreiska heter Guds ord till Abram *Leh leha*, vilket ordagrant betyder ”Gå för din egen skull” eller ”för dig själv”.

Rabbi Nachman Chernobler Zatzal förklarar versen på följande sätt: Abram, vår förfader i tron, var en urkälla av godhet och gästfrihet. Vi läser i 1 Mosebok 18: 1 att han nyss genomgått en smärtsam operation men att han ändå satt vid ingången till sitt tält då det var som hetast på dagen för att ingen resande skulle passera utan att ha varit hans gäst. Men hans gästfrihet hade inte varit lika stor i ungdomen, före den tid då han själv var på vandring. Abram behövde egen erfarenhet av vandrandets vedermodor för att rätt förstå vad som krävdes av honom.

Petrus fick göra den bittra erfarenheten att själv förneka Kristus. Herren hade sagt ”när du en gång har omvänt dig (efter ditt syndafall) styrk då dina bröder” (Luk. 22: 32). Du kommer att kunna göra det därför att du själv känt feghetens bittra smak.

Gud såg på människorna från sin gudomliga utgångspunkt. Men Fadern sade till Sonen ”Gå för din egen skull, Du som en gång ska döma mänskligheten och ta del av dess sorger och glädjeämnen. Du ska leva som människa. Den gudomliga naturen ska berikas av mänsklig erfarenhet. Du kommer att lära känna människornas liv sådant det ter sig för dem själva.” Och han blev överstepräst, ”Frestad i allting liksom vi, fastän han är utan synd.” Nu har Han ”medkänsla med oss i vår svaghet” (Hebr. 4: 15).

Acceptera dina livserfarenheter, goda som bittra. Alla bidrar de till att göra dig mera hjälpsam mot dina medmänniskor.

31 januari

”Du skall älska din nästa som dig själv.” (Matteus 22: 39)

Den som sprider solsken till andra människor kan inte undgå att själv värmas därav.

Jesus ”vandrade omkring och gjorde väl” (Apg. 10: 38). Därför kunde han också sjunga en lovsång den kväll han blev förrådd (Matt. 26: 30). Begär inte att människor ska le mot dig. Om du möter någon som ser butter ut, så le mot honom. Stora folkskaror följde Jesus. Det berodde på att han inte begärde deltagande i sina egna stora sorger. Han tröstade andra.

Bli inte ond på den som uppträder otrevligt. Du vet inte vad som ligger bakom. Alla marscherar vi till den musik vi hör. Låt honom höra en vackrare melodi från dig. Det kanske får honom att gå mjukare fram.

På en bjudning i mitt hem satt några kristna personer och diskuterade sina vänner. En del ansågs vara starkt troende, andra svagare och somliga ansågs inte tro alls. En gammal missionär från Indien invände: ”Man ska inte klassificera människor. Våra intryck av dem kan vara felaktiga. Låt oss sprida budskapet om Kristi kärlek i allt vi säger. Då gläder vi den starkt troende, stärker den svagare och påverkar den som inte tror. Då gör vi någonting positivt. Man hjälper inte människor genom att sätta etiketter på dem.”

Sprid solsken till andra människor i stället för att konstatera hur butter den eller den ser ut.

1 februari

”Kärleken fördrar allting.” (*Första Korintierbrevet 13: 7*)

Det judiska folket har en legend om Abraham, de troendes fader.

En kväll då den gamle patriarken satt djupt försjunken i tankar på Gud stördes han av en knackning på dörren. Det var en drinkare som bad om husrum. Abrahams första impuls var att köra honom på porten och fortsätta sin behagliga samvaro med Gud. Men så tänkte han: ”Vad tjänar det till? Jag vet redan att Gud förlåter syndare och att Han låter solen lysa över denne drinkare och förser honom med bröd för dagen. Varför skulle jag avvisa en människa som Gud accepterar? Jag kan ha fördrag med honom liksom Gud har fördrag med mina syndar.”

Och patriarken tvättade drinkarens fötter, lät sätta fram mat åt honom och gav honom en bädd att sova i.

Abraham hade mindre andligt ljus än vi. Kan vi inte följa hans exempel?

En kristen församling fick en gång höra att en broder begick äktenskapsbrott. De kallade på biskop Ammona och bad honom komma med dem för att bannlysa syndaren på fläcken, så att Kyrkan inte längre skulle besudlas av dennes medlemskap. Men när de kom fram till huset lyckades den utpekade snabbt gömma undan kvinnan i en stor tom lår som stod i rummet. Biskopen var den ende som såg det. Han satte sig på låren och uppmanade de andra att söka. De sökte och fann ingenting. ”Må Gud förlåta er era misstankar och era kränkande anklagelser”, sa Ammona. När de hade gått varnade han sin syndande broder ”Se upp för djävulen!” Därmed gick han. Biskopen hade fördrag med sin broder ty han mindes att han själv var en syndare. Han försökte vinna sin broder med godhet och förståelse.

När Jesus fördes som ett lamm till slaktbänken ”öppnade han icke sin mun” (Jes. 53: 7) för att säga att de syndar för vilka Han led inte var Hans egna. Han bar våra syndar. Låt oss inte bara frälsas från helvetet genom detta utan också från att döma andra. Låt oss ha fördrag med allting, i synnerhet med alla mänskliga svagheter och tillkortakommanden.

2 februari

”Men Andens frukt är kärlek . . . Mot sådant är inte lagen!”
(Galaterbrevet 5: 22, 23)

Den heliga Mechthild av Magdeburg yttrade en gång ”Kärleken har inga dygder.” Kärleken har inga fasta regler, inga benhårda principer. Augustinus’ berömda föreskrift lyder ”Älska Gud och gör som du behagar.” I regel följer den som älskar tio Guds bud, men i undantagsfall är han fri att göra som han vill.

I nazisternas koncentrationsläger Auschwitz dödades alla havande kvinnor. En kristen kvinnlig läkare, själv fånge, utförde primitiva aborter på hundratals andra fångar. Därmed räddade hon deras liv. Visserligen dog fostren, men utan hennes ingripande hade både barnen och mödrarna dött.

En tysk dam tillfångatogs av ryssarna och skickades till ett slavarbetsläger i Sibirien. Endast svårt sjuka eller gravida kvinnor hade möjlighet att komma därifrån. I Tyskland hade hon tre barn som ingen tog hand om. Hennes man var i engelsk fångenskap. Hon bad en fångvaktare att göra henne med barn. På så sätt kunde hon komma hem och ta hand om sina små. När hennes man kom hem förklarade hon vad hon hade gjort. Han höll med om att det var hennes enda chans under de omständigheter som rådde.

Missionärer i kommunistiska och muslimska länder smugglar in kristen litteratur med alla möjliga knep. Mot kärleken finns inga lagar även om kärleken normalt håller sig till lagen.

3 februari

”Gå därför ut och gör alla folk till mina lärjungar.” (*Matteus 28: 19*)

Profeten Muhammeds svärson Ali, som skulle ha blivit hans efterträdare, blev mördad och Alis son Husayn stupade i ett inbördeskrig. De shiitiska muslimerna, vilkas lära är den som står närmast kristendomen, har följande text i sina heliga skrifter: ”Att sörja över Husayn är vårt livs och vår själs mening. Annars vore vi de otacksammaste av varelser. Ännu i paradiset skall vi sörja Husayn. Det är omöjligt för en shiit att inte sörja . . . Husayns död beredde vägen till paradiset.”

I Karbala'boken, som shiiterna håller helig, står det: ”Husayns död är början till vårt liv. Kärleken till Ali förbränner alla synder liksom elden förtär den torra veden.” De vördar också Fatima, Alis hustru. De anser att hon är inkarnationen av allt gudomligt i kvinnlig gestalt, det ädlaste ideal som kan formas av mänskligt förstånd, paradiset drottning.” De tror att ”den dolde imanen”, deras religiöse ledare i varje generation, är en gudomlig inkarnation.

Alis ättling i tolfte led, Muhammed ibn al-Hasan, som försvann vid fyra års ålder, anses ha blivit upplyft till himmelen, varifrån han ska återvända i tidernas ände som Mahdi, världens frälsare.

I islam, liksom i många andra religioner, finner vi föreställningar som är vagt besläktade med vår kristna tro. Själur famlar efter en sanning som de bara anar. Men de har inte Kristi ljus. Nästan alla muslimska stater förbjuder kristen missionsverksamhet. Låt oss be för den muslimska världens omvändelse.

4 februari

”Ty han förfar efter sin själs funder.” (*Ordspråksboken 23: 7*)

Den amerikanske cancerspecialisten Eugene Pendergrass var den förste som observerade att cancer i de flesta fall uppträder sex till arton månader efter någon personlig tragedi i livet. Det kan vara en anhörigs död, en makes otrohet, en ekonomisk förlust e d. Men om sorg kan ge upphov till denna sjukdom så måste hopp och sinnesfrid kunna göra mycket för hälsans återvinnande. Cancercellerna kan föröka sig, men de vita blodkropparna kan angripa dem och förinta dem. Det beror mycket på vår tro och vår viljestyrka.

Ofta blir vi sjuka därför att vi omedvetet vill bli sjuka för att få en uppmärksamhet och kärlek som vi saknar. Men det är fel att bara vilja ha kärlek. Vi måste ge kärlek. Människor som går och bär på hat, som inte kan förlåta, är mycket mera mottagliga för cancer än den som har lätt att förlåta.

Jag var en tid sjuk med tbc i båda lungorna, tbc i ryggmärg och ben, tbc i inälvorna, gulsot, diabetes och hjärtbesvär. Jag befann mig i fängelse där ”behandlingen” bestod av svält, dålig luft, brist på sol och misshandel. Men jag var fast besluten att leva därför att jag hade en kallelse. Jag bad och många andra bad för mig. En generalbikt av alla mina förgångna synder lyfte en börda från min själ. Och Gud gav mig styrka att övervinna sjukdomen.

En dag måste du dö. Kanske är din nuvarande sjukdom Guds sätt att ta hem dig. Mirakulösa tillfrisknanden är undantag, annars vore de inte mirakulösa. Men tro ändå på underverk. De ligger inom det möjligas gränser. Och hjälp till med din egen tro.

5 februari

”Varje människa måste underordna sig de myndigheter som hon har över sig.” (*Romarbrevet 13: 1*)

Av centralkommitténs tjugonio medlemmar i det kommunistparti som åstadkom revolutionen i Ryssland blev tre mördade av sina fiender, två begick självmord och femton avrättades av sina egna kamrater. Stalin desavouerades efter sin död. Om dessa revolutionärer som ville störta tyranniet hade vetat att resultatet av deras uppror skulle bli döden för de egna partikamraternas hand och upprättandet av ett tyranni som var riktat inte bara mot revolutionens fiender utan också mot dem som förde den till framgång – skulle de då ha ställt upp som motståndare till de rådande makthavarna?

Skulle Trotskij ha blivit revolutionär om han på förhand vetat att revolutionen skulle föra Stalin till makten? Stalin mördade två av Trotskijs barn, många av hans släktingar och alla hans anhängare och skickade slutligen sin hejduk för att göra slut på Trotskij med en yxa.

Den tsaristiska regimen, som hade många fel, skulle aldrig ha begett sådana skändligheter mot revolutionärer eller mot folket.

Få revolutioner har varit värda priset. Revolutionen är den sämsta lösningen. Den judiska staten skulle aldrig ha krossats av romarna år 71 om folket lyssnat till Jesu ord: ”Ni skall icke göra motstånd mot den som gör er illa, utan om någon slår dig på den högra kinden, vänd då också den andra till” (Matt. 5: 39).

Låt oss be för alla revolutionärer och terrorister så att de använder sin kraft i de fredliga reformernas tjänst.

Då sade ormen till kvinnan:

”Gud vet, att när I äten därav (frukten på det träd som står mitt i lustgården) skola edra ögon öppnas.” (Första Mosebok 3: 5)

Det kan förefalla som om Guds och Satans avsikter vore desamma. Herren Jesus sa till Saul: ”Jag sänder dig (till hedningarna) för att du skall öppna deras ögon” (Ap. 26: 17, 18). Djävulen lovar samma sak. Men skillnaden är stor.

Om ormen öppnar dina ögon kommer de alltid att stå vidöppna. Den vars ögon Gud öppnar kan sluta dem så ofta han vill. Han kan blunda för sin broders synder, precis som Sem och Jafet dolde sin faders nakenhet. Det är det kristna sättet att handla.

Men de ögon som ormen har öppnat står vidöppna för alla kommande faror och svårigheter. De är öppna för alla fällor i Bibeln och för alla problem som tron lämnar qlösta.

Den som låter Gud råda över vad han ser kan sluta ögonen i tro när farorna hopar sig. Varför ska jag oroa mig? ”Han som bevarar Israel, han slumrar icke, han sover icke” (Ps. 121: 4).

Den dagen kommer då vi ska se ”ansikte mot ansikte” (1 Kor. 13: 12).

Låt inte djävulen bestämma över din syn. Låt Gud göra det.

7 februari

”Och icke en sparv faller till marken, om er Fader icke vill det”.
(Matteus 10: 29)

Den kinesiske pastorn Wang-Min-tao riskerade livet under den japanska ockupationen för att bevara evangeliets renhet. Bland annat vägrade han att hänga upp en bild av den japanske kejsaren i sin kyrka. Även Maos bild vägrade han att hänga upp. Som skäl angav han att han inte ens hade en bild av Kristus.

1955 arresterades han för sin vägran att kompromissa med kommunisterna. I två års tid utsattes han för extrem hjärntvätt. Driven till vansinne av tortyren undertecknade han en bekännelse där han räknade upp alla sina ”imperialistiska” synder. Därpå släpptes han.

Efter frigivningen fick han ingen frid. Han gick hela tiden omkring och mumlade ”jag är Petrus, jag är Judas” tills han en dag gick till kommunisterna och tog tillbaka sin bekännelse. Följden blev att han och hans hustru sattes i fängelse. Från fängelset skrev han de bibliska orden: ”Bekymra er inte för mig; jag är värd mer än många sparvar.” Han dog i fängelset.

Han hade varit en framstående ledare för en kristen församling, och nu hade han förnekat sin tro. Han hade fallit. Men inte en enda sparv faller till marken utan att Fadern vill det. Inte heller Guds barn faller utan att Han vill det.

Varför låter Gud oss falla? Daniel säger: ”Hemsökelsen skall träffa somliga av de förståndiga . . . så att de varda renade och tvagna” (Dan. 11: 35). Syndafall från vilka vi återvänder till Herren ger ödmjukhet, klarhet, styrka och tröst för andra människor.

”Vi vet, att allt samverkar till det bästa för dem som älskar Gud” (Rom. 8: 28) Och Augustinus tillägger: ”även deras synder”.

8 februari

”Det är lättare för en kamel att komma igenom ett nålsöga än för en rik man att komma in i Guds rike”. (Lukas 18: 25)

Kinas förre utrikesminister Chou En-Lai förklarade en gång att ovanstående bibelställe hade gjort stort intryck på honom, men kommunisterna klandrar Jesus för att han lät den rike ynglingen gå i frid. Han borde ha fängslat honom och konfiskerat hela hans egendom.

Kommunisterna tror att expropriering av kapitalisternas egendom omedelbart leder till ett paradys. Även en del präster i väst såväl som i öst har samma övertygelse.

Varför skulle Jesus ha tagit ynglingens rikedomar ifrån honom? En rik man är ibland också en snål man. Den som tar en rik mans egendom kanske också tar ifrån honom hans snålhet utan vilken han kanske inte förblivit så rik i en svältande värld.

Om Jesus tagit ynglingens rikedomar ifrån honom hade han kanske också befriat honom från den rastlöshet som drev honom att gå från rabbi till rabbi och fråga efter vägen till evigt liv.

Rika människor måste skiljas från sina rikedomar, om inte förr så när de dör.

”Mitt rike är inte av denna världen”, sa Jesus (Joh. 18: 36). Vi ska samla oss skatter i himlen ”där rost och mal icke förstör och där inga tjuvar bryter sig in och stjälar” (Matt. 6: 20).

9 februari

Herren Gud kallade på mannen och sade till honom: "Var är du?" (*Första Mosebok 3: 9*)

En professor i homiletik (predikokost) vid ett seminarium bad sina studenter att läsa denna vers ur Bibeln. De flesta läser frågan i samma ton som en polis som just har tagit fast en tjuv på väg att bryta sig in i ett hus. Men en god predikare läser orden som om de vore sagda av en sorgsen fader. Världen vore mindre gåtfull för oss om vi kunde inse att Adam skapades av en sorgsen Gud, sorgsen på grund av Lucifers avfall.

Och nu ännu en besvikelse. Adam faller också. Gud förlorar ett kamratskap som han hade hoppats mycket på.

Längre fram ställer Gud en ännu mera tragisk fråga till Kain: "Var är din broder Abel?" (1 Mos. 4: 9).

Var finns den gode predikare som kan läsa in hela Guds sorg i dessa ord?

Frågorna måste läsas så att lyssnarna kan övervinna den fruktan som fick Adam att gömma sig, naken och skamsen, bland buskarna. Frågorna kom från en Gud som redan hade beslutat sända Frälsaren till jorden att lida för människornas synder; de kommer från en Gud som tog en mördare som Kain under sitt speciella beskydd. Kristi blod kan rena även honom. "Där synden blev större, där blev den på ett ojämförligt sätt överträffad av nåden" (Rom. 5: 20).

Förtrösta på Gud i hela din levnad och förtrösta på Hans nåd och barmhärtighet.

10 februari

”Drick er inte druckna av vin, det leder till utsvävningar. Nej, låt er i stället uppfyllas av Anden.” (Efesierbrevet 5: 18)

Du kanske hör till dem som missbrukar sprit. Kanske plågas du av att någon du håller av begår denna synd. Klandra inte alkoholister. Klandra inte dig själv om du är alkoholist. Men tänk på hur mycket pengar du har kastat bort på sprit, hur många leenden från din hustru eller din mor och hur mycket glädje hos dina barn som gått förlorade, hur mycken lycka som försvunnit från ditt hem på grund av spritillverkarnas brottsliga sammansvärjning, vars offer du är.

Besök ett fängelse eller ett mentalsjukhus. Du kommer att häpna över hur många som sitter där på grund av spritmissbruk. Ingen hamnar i fängelse för att han är måttlighetsbrukare eller nykterist.

Tycker du det är behagligt att spy? Tycker du det är roligt att dina barn föraktar dig? Skulle du vilja bli övergiven av din älskade? Tycker du det är tillfredsställande att spritillverkarna blir rika medan du blir fattig? Hjälper spriten dig att undvika bilolyckor? Tänker du bättre när du är berusad än när du är nykter?

”En bespottare är vinet, en larmare är rusdrycken, och ovis är envar som raglar därav.” (Ords. 20: 1).

Om du misslyckats och känner dig hjälplös och förtvivlad, tänk då på att Guds ögon ”flyta i tårar natt och dag” (Jer. 14: 17). Han bryr sig om dig. Han har botemedlet.

Du behöver inte spriten. Låt dig i stället uppfyllas av den helige Ande. Han ger dig en lyckokänsla som är bestående till skillnad från den som berusningen ger dig. Apostlarna gav intryck av att vara druckna när de mottog Anden på pingstdagen (Ap. 2: 13), men vad åskådarna bevittnade var en jublande lycka som satte apostlarna i stånd att utföra stora gärningar för Gud.

11 februari

”Saliga är de fattiga i anden, ty dem hör himmelriket till.”
(*Matteus 5: 3*)

På en teater i Moskva var det premiär på en ny pjäs, *Kristus i Päls*, och salongen var fullsatt.

Skådespelaren Alexander Rostovtsev hade huvudrollen. Han tillhörde de högsta kretsarna i sovjetsamhället och var övertygad marxist.

På scenen stod en parodi på ett altare. Korset var gjort av vin- och ölbuteljer. Runt omkring stod fyllda glas. Feta ”präster” läste en sludrande ”liturgi” bestående av hädelser. I låtsaskyrkan satt ”nunnor” och spelade kort och drack och berättade oanständiga historier medan ”gudstjänsten” pågick.

Då steg Rostovtsev in som Kristus i en fotsid klädnad. I handen hade han Nya Testamentet. Det ingick i hans roll att läsa två verser ur Jesu Bergspredikan, därefter skulle han kasta ifrån sig boken med avsmak och säga ”Ge mig min päls och min hatt! Jag föredrar ett enkelt liv som proletär.” Men något oväntat inträffade. Skådespelaren läste inte bara de två första verserna utan fortsatte: ”Saliga är de saktmodiga, ty de skall ta jorden i besittning” (Matt. 5: 5) o s v ända till slutet av predikan. Sufflören gestikulerade förtvivlat för att få honom att sluta.

När Rostovtsev kom till Jesu sista ord gjorde han korstecknet på ortodoxt vis och sa: ”Herre, tänk på mig när du kommer i ditt rike” (Luk. 23: 42). Därpå lämnade han scenen. Han syntes aldrig mera till. Kommunisterna tog hand om honom.

Låt oss likt denne skådespelare glömma de fula roller som världen ålägger oss att spela och låta oss ryckas med av skönheten i Frälsarens ord.

12 februari

”Var trogen intill döden, så skall jag ge dig livets krona.”
(Johannes Uppenbarelse 2: 10)

Väldiga krafter bekämpar Kyrkan, t ex kommunismen och islam. Gamla stamreligioner har överlevt i Afrika. Kristna människor lider ofta förföljelse i sina egna länder och när de arbetar i andra länder.

Hur kan förföljelsens drake krossas? Martyrskapet är *ett* vapen.

Thomas à Becket, ärkebiskop av Canterbury på 1100-talet, visade den despotiske kung Henrik II av England att Kyrkan hade en makt som var större än den världsliga och att det gudomliga och bestående inte kan krossas av det mänskliga och förgängliga. Han kämpade för Kyrkans oberoende av staten. Han dog för den saken. Hans sista ord löd: ”Jag dör villigt för Jesu namns skull och för Kyrkans försvar.” Budet om mordet på Becket slog hela Europa med sådan fasa att oppositionen mot Kyrkans frigörelse hejdades. Alla erkände honom som martyr.

Hans blod lyste fortfarande rött på katedralens stengolv när Henrik II 1174 kom vandrande barfota till Canterbury för att offentligt göra bot på helgonets grav. Martyrens blod omvände mördaren. Kan inte en sådan sak hända igen?

De första kristna förföljdes av de romerska kejsarna, men till slut blev hela Rom kristet.

Kors vid kors, grav vid grav – det är Kyrkans väg till seger. Tålmodigt buret lidande kan göra också dig till segrare.

13 februari

”Om någon kommer till er utan att ha den läran med sig, skall ni inte ta emot honom i edra hem.” (Johannes andra brev 10)

Alla stora lärofäder i den kristna Kyrkan har varit vad man idag skulle kalla enkelspåriga. De kände bara en väg till himlen. Astronauter som återvänder till jorden från månen är också väldigt enkelspåriga. Farkosten måste följa en viss bestämd väg som tillåter mycket små avvikelser. Om de missar sin ingångsvinkel med en enda grad kan de antingen brinna upp eller försvinna ut i rymden för alltid.

Vi måste hålla oss till den utstakade vägen och hålla fast vid vad Kristus har lärt oss. Luther hade en annan mening om nattvarden än den schweiziske reformatorn Zwingli. Därför varnade Luther: ”Den som vet att hans pastor sprider Zwinglis läror skall undvika honom och hellre hålla sig borta från sakramentet i hela sitt liv än mottaga det från en sådan. Han bör hellre dö eller utstå vad det vara månede... Det är avskyvärt att höra, att i en och samma kyrka, vid ett och samma altare ges samma sakrament till människor av vilka somliga tror att det bara är bröd och vin medan andra tror att de mottar Kristi lekamen och blod.”

Se upp vilka du associerar dig med. Akta dig för rörelser som vill ena kyrkorna. Om man binder ihop två fåglar får de visserligen sammanlagt fyra vingar, men de flyger inte bättre för det. De flyger inte alls.

Var trofast mot vad du lärt av Guds heliga Ord.

”Fader vår, som är i himmelen.” (*Matteus 6: 9*)

Ett dokument som cirkulerar underjordiskt i Sovjetunionen berättar om en stor grupp nunnor i ett arbetsläger som vägrade arbeta för dem som fängslat dem. Man satte handbojor på dem och lät dem svälta. Allt var förgäves. Andra fångar omvände sig och hela lägret var som ett kloster. När lägerchefens dotter blev svårt sjuk hade han inget val. Han bad nunnorna att be för henne. Flickan blev frisk.

Hustrun till en kommunistisk officer, Tsjerednitsjenko, hade en besvärlig förlossning. Både hennes eget och barnets liv var i fara. Någon föreslog att han skulle lova att låta döpa barnet om allt gick väl.

”Om jag gör det kan jag förlora allt.”

”Du har att välja mellan vad du kallar ’allt’ å ena sidan och din hustru och barnet å den andra.”

Förlossningen gick bra. Han lät döpa barnet.

Kommunisterna ville tvinga nunnorna att lägga av sina ordensdräkter och bära fångunifomen. De svarade: ”Vi kommer aldrig att bära antikrists märke.” Då tvingades de nakna ut på fängelsegården. Där gick de i snö och flera köldgrader sjungande Fader Vår. Ingen enda blev sjuk. När lägerläkaren, fru Bravermann, som själv var ateist, tillfrågades hur detta var möjligt ur medicinsk synpunkt, svarade hon: ”Hörde ni inte att de sjöng om en fader i himlen? Det är den vetenskapliga förklaringen.”

Han är också Din Fader.

15 februari

”Se på fåglarna under himmelen . . . Se på liljorna på marken.”
(*Matteus 6: 26, 28*)

En antropolog frågade en gång en australisk urinvånare: ”Hör du Tuplin, är jorden rund som en boll (hon höll upp ett garnnystan) eller fyrkantig som lådan jag sitter på?”

”Rund som en boll”, svarade flickan genast.

”Hur vet du det?”

”Det är bara att se sig omkring. Himlen vidrör jorden runtom. Vart man tittar är den rund. Ställ ett litet barn på marken så går det runt, runt, inte rakt fram. Om ett får kommer vilse går det runt, runt. En känguruunge går en liten bit framåt, sedan runt, runt . . . Alla träd är runda, alla buskar växer runda . . . Varför frågar du det?”

Här hade problemet med jordens form lösts på enklaste sätt i huvudet på en primitiv inföding.

Utan geniala hjärnor, högskolor, teleskop och komplicerade beräkningar har urinvånarna förstått hur jorden ser ut.

Vi litar alltför mycket på vetenskapliga, religiösa och filosofiska auktoriteter. Vi läser böcker för att finna sanningen fast Hans ”eviga makt och Hans gudom” kan ses i skapelsen även av enkla och okunniga människor. Ty Hans ”osynliga egenskaper . . . uppfattas med förståndet öga: de kan ses i hans gärningar” (Rom. 1: 20).

Öva upp din egen iakttagelseförmåga, säger Jesus, så att du bättre kan bedöma människor, ting och händelser.

16 februari

”Men publiken . . . slog sig för sitt bröst och sade: ’Gud, var nådig mot mig syndare.’” (Lukas 18: 13)

En kristen ryss frågade sin präst: ”Hur ska jag säga orden ’Herre, var nådig mot mig?’” Prästen svarade: ”Det var bra att du frågade. Det är en kort men viktig bön som inte är lätt att be. När du säger orden, tänk då på den Korsfäste. Se på Honom med spikar inslagna i kroppen och tänk på Hans ord ’Kom till mig alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, så skall jag ge er ro.’ Om du ber den enkla bönen på det sättet så ärar du Gud, tjänar människorna och växer själv i nåd.”

Be dina böner utan att bekymra dig om att andra kanske inte ber alls eller på ett fariseiskt sätt.

Ett religiöst samfund omfattar troende och inte troende, helgon och hycklare, människor som älskar Gud och sådana som bara fruktar Honom. Det omfattar personer som överlämnar sig hundra procentigt åt Gud och andra som bara lyder Honom till en viss gräns. Det omfattar invecklade ritualer och ödmjuka böner från botfärdiga syndare. En religion utan allt detta är knappast tänkbar.

Låt andra spela sina roller. Du behöver bara be den enkla bönen ”Herre, var nådig mot mig.” Han kommer att visa sig nåderik.

17 februari

”Om vi lever, lever vi för Herren, och om vi dör, dör vi för Herren.” (*Romarbrevet 14: 8*)

När missionären Paulinus kom till anglo-saxarna för att omvända dem till den kristna tron, sa en gammal krigare till kungen på tinget: ”En mörk kväll när stormen gnydde och snön yrde utanför och du satt vid elden i din upplysta sal flög en fågel in genom ett fönster som råkade stå på glänt. Den flög runt några varv i salen och tog sig sedan ut samma väg som den kommit. Vi såg den aldrig mer. Också vi kommer någonstans ifrån, gläds en stund åt värmen och ljuset och försvinner ut igen. Om denne främling kan säga oss varifrån vi kommer och vart vi går bör vi lyssna till honom och anta hans tro.”

Kristendomen har svaret på dessa frågor. Alla stjärnorna, planeter-na och jorden tillsammans är inte värda så mycket som enda själ – din själ – därför att din själ känner sig själv och dem medan de ingenting vet. Våra själar har kommit från Gud men gått vilse, lockade av världsliga ting. Därför kom Jesus, Guds Son, till jorden där han levde i absolut lydnad och dog offerdöden enligt Faderns önskan. Han behövde inte själv denna ”förtjänst” eftersom Fadern älskar Honom för Hans gudomliga natur, men den förtjänst Han vann på jorden förs över på de troende, som därigenom kan få evigt liv.

”Den som har Sonen, han har livet (det enda liv som verkligen är värt namnet); men den som inte har Sonen, han har inte livet.” (1 Joh. 5: 12).

Det är förvånansvärt hur många intellektuella som kallar sig agnostiker utan att tänka på att det är det grekiska ordet för okunnig. Att vara okunnig är en skam när man har möjlighet att få kunskap.

Kristendomen ger ett tillfredsställande svar på livets yttersta frågor.

18 februari

”Herre, det är väl icke jag?” (Matteus 26: 22)

I ett brev som smugglats ut från Ryssland av baptistkyrkan i Barnauli berättas det om hur hemliga polisen infiltrerade deras led för sex år sedan genom en person som hette Polusjina. Hon utgav sig för att vara lärare. Hon grät och bad och sade sig vara omvänd. Hon miste sitt arbete genom att hon vägrade förneka sin tro, hon avskedades från den ena fabriken efter den andra på grund av sin kristna tro. Hennes man som var kommunist misshandlade henne och tog hennes son ifrån henne. Han slog t o m sönder hennes radio för att hon inte skulle kunna lyssna på utländska gudstjänstprogram.

Alla medlemmarna i församlingen beundrade hennes mod. Hon blev högt aktad och respekterad. Det var hon som avslöjade att en nybliven församlingsmedlem var KGB-agent. Alla litade på henne och hon fick tillgång till alla församlingens hemligheter. Efter sex år kom det fram att hon hela tiden varit myndigheternas informatör. Hon hade varken man eller barn och hade aldrig haft någon lärartjänst att förlora. Alltsammans var påhitt.

Bli inte bitter eller ens förvånad om du blir sviken i vänskap eller kärlek eller om ditt förtroende för en person visar sig ogrundat. Felet kan vara ditt om du inte följt Jesu bud ”Var på din vakt mot människorna.” (Matt. 10: 17). De fransmän, holländare och norrmän som förrådade sitt land under den tyska ockupationen var många, liksom de amerikanska soldater som samarbetade med fienden som krigsfångar i Korea och Vietnam.

Begär inte trohet av andra. När du hör talas om ett förräderi, så säg i stället till dig själv, liksom apostlarna gjorde, ”Herre, det är väl inte jag?” Vi är alla en potentiell Judas, och det är bara genom Guds nåd som vi kan vara trofasta mot Gud och våra medmänniskor.

19 februari

"Den som brukar sin åker, han får bröd till fyllest." (Ordspråksboken 12: 11)

Mänskligheten producerar tre gånger så mycket vapen som behövs för att förinta alla levande varelser och bara hälften så mycket livsmedel som behövs. Varannan människa är undernörd eller svälter. Strejker, uppror och revolutioner ökar inte produktionen av livsmedel. Tvärtom gör de ofta våra medmänniskor skada.

Pröva i stället de medel som Gud har anvisat oss för sådana omständigheter.

1) Be regelbundet, med de ord som Herren lärt oss, "Ge oss idag vårt dagliga bröd."

2) Lyd Guds bud. Det står skrivet: "Om I vandren i mina stadgar och håller mina bud . . . så skolen I hava bröd nog att äta" (3 Mos. 26: 3-5).

3) Tänk på hur du äter. "Gud har skapat (maten) för att de som tror . . . skall ta emot den med tacksägelse" (1 Tim. 4: 3). "Ät ditt bröd med glädje" (Pred. 9: 7). De första kristna "höll sina måltider med glädje och frikostig gästfrihet" (Ap. 2: 46).

4) "Fören full tionde till förrådshuset, och pröven så, hurudan jag bliver, säger Herren Sebaot. Förvisso skall jag då . . . utgjuta över eder riklig välsignelse" (Mal. 3: 10).

5) Ändra om nödvändigt din inställning så att den passar in på löftet "Den som vandrar i rättfärdighet och talar vad rätt är, den som föraktar orättfången vinning och avhåller sina händer från att taga mutor, den som tillstoppas sina öron för att icke höra om blodsgärningar och tillsluter sina ögon för att icke se vad ont är . . . sitt bröd skall han få" (Jes. 33: 15, 16).

I stället ger vi ut pengar "för det som icke är bröd" (Jes. 55: 2). Vi slösar och tänker för litet på andras behov.

Vi vet att många svälter, låt oss därför ändra vårt levnadssätt redan idag för vår egen andliga hälsas skull och för de svältandes skull.

20 februari

”Maria stod och grät utanför graven.” (*Johannes 20: 11*)

En kvinna kom gråtande in på polisstationen.

”Hjälp mig att finna min man. Jag kan inte klara mig utan honom. Han är försvunnen.”

”Snälla damen, nu tar vi det lugnt. När försvann er man?”

”För en vecka sedan.”

”Varför har ni inte anmält det förrän idag?”

”Därför att det är avlöningsdag idag.”

Många av oss söker Gud när vi behöver Hans hjälp, när vi befinner oss i kris, inte därför att vi älskar Honom.

Skulle du ha älskat en Frälsare som hängde på korset och förklarade att Han var övergiven av Gud? Skulle du ha ödslat kärlek och dyrbara kryddor på en Frälsare som låg i graven, ur stånd att hjälpa någon? Det gjorde Maria Magdalena.

Sörjande och gråtande stod hon utanför graven. Därför uppstod Han så snart igen. Han begravdes en fredag kväll och på söndag morgon levde Han igen. Hans ande såg Maria gråta vid graven och Han kunde inte uthärda hennes tårar.

Visa Gud och dina medmänniskor en osjälvisk kärlek som inte påverkas av omständigheterna.

21 februari

”(De) kommo till den unge levitens hus, till Mikas hus” *Dom. 18: 15*).

Mika är en av de få gestalter i Nya Testamentet som inte fått sin far och härstamning omnämnda. Det har alltid en viss betydelse; Mika förtjänade det inte. Han var den förste jude som efter Josuas död själv lät bygga en helgedom med en självutnämnd präst som gjorde altartjänst inför en avgudabild (*Dom. 17: 4-5*) ehuru tillbedjan av avgudar var förbjudet av Skaparen (*2 Mos. 20: 4-5*).

Var ligger faran i att tillbe avbilder? Fastän jag var ateist kände jag som ung en egendomlig impuls att besöka kyrkan. En gång gick jag in i en katolsk kyrka där människor knäföll framför en staty av Jungfru Maria under det att de gång på gång upprepade ”Hell dig, du högt benådade”. Jag beslöt att göra detsamma och se om något skulle hända. Jag yttrade orden som jag hört de andra säga och såg på statyn. Jungfrun, gjord av marmor, var inte intresserad av min bön. Då jag såg att det inte tjänade något till att tala till en sten gav jag upp.

När jag senare blev kristen insåg jag att inte blott Jungfruns utan också de förhärligade heligas, änglarnas, ja t o m Guds avbilder skulle ha förblivit orörliga. Statyer har en given utformning; det har också filosofiska uppfattningar om Gudomen. Gud och de heliga är *levande* varelser och deras svar på vad vi säger och gör, vibrerar av liv.

Därför att vi behöver en avbild av Gud gav Han oss *en levande avbild, Sin Son, ”hans härlighets återsken”* (*Hebr. 1: 3*). Ibland såg man Jesus småle, ibland gråta, ibland vara försjunken i frid, ibland visa kärlek och medlidande, ibland rent av vrede. Hans ansikte kunde lysa som solen eller vara plågat av lidande. Genom att betrakta Jesus kunde man förnimma Guds hjärta.

Därför att Jesus är Guds levande avbild kan vi utläsa Hans reaktion på våra böner, liksom vi lätt kan frammana bilden av en älskad människa och se hur hon reagerar när hon får höra ifrån oss. *Öva er att framkalla Jesu avbild.* Använd Guds stora gåva – fantasin. Föreställ er att ni står inför Jesus när Han var i Nasarets hus och i Jerusalem. Iaktta

Hans ansikte medan Han betraktar ert liv och hör era ord.

Jag kan se Jesu ansikte plågat av sorg. Han är återigen i fängelse. Det är Han som är fängslad närhelst en av Hans minsta bröder och systrar är i fängelse (Matt. 25: 40).

22 februari

"Dårarna säger i sina hjärtan: 'Det finns ingen Gud'." (Psaltaren 14: 1)

På psalmistens tid levde man ett naturligt liv och bara enstaka dårar kunde förneka Guds existens. Så är det inte längre. Den moderna ateismen är ett tätortsfenomen. Den har vuxit fram bland människor som lever sammanpackade i städer, asfaltmänniskor som förlorat kontakten med naturen. Städerna förorenar luften och vattnet. Nu undrar man var Gud finns. Människor som lever där himlen är blå, luften ren och vattnet klart vet svaret. Det finns få om ens några bönder som förnekar Gud.

Den spirande krokusen, vårens första rödhakesångare, årstidernas växling, de mörka skogarna och de mogna sädesfälten, insekterna, flyttfåglarna, snöflingans underbara mönster – allt talar om en Skapare. "Den ena dagen talar därom till den andra, och den ena natten kungör det för den andra" (Psaltaren 19: 3).

Indianhövdingen Seattle i Washington sade 1854: "Den vite mannens döda glömmar sin födelseplats så snart de beger sig upp att vandra bland stjärnorna. Våra döda glömmar aldrig denna vackra värld, ty den är en del av oss. De doftande blommorna är våra systrar, hjorten, hästen, den stora örnen är våra bröder. Bergens krön, ängarnas saftiga gräs, värmen i hästens kropp och människan tillhör alla samma familj."

Men hövdingens förebråelser mot den vite mannen gäller inte de sant kristna. Vi betraktar jorden som Guds fotapall. Jesus gick omkring på jorden och Han begravdes i den. Hans kropp var uppbyggd av dess grundämnen. Han tog sin kropp med sig till himmelen. Han älskade den skapelse som sjunger Guds ära.

Den som vuxit upp nära naturen är aldrig gudsförnekare. Låt den förvissningen befästa din gudstro.

23 februari

”Men då vattnet i lägeln tagit slut . . . öppnade Gud hennes (Hagars) ögon, och hon fick se en vattenbrunn.” (1 Mosebok 21: 15, 19)

Hagar skickades ut i vildmarken av Abraham. När hon vandrat en lång väg med sin son Ismael fann hon att vattenflaskan som hon haft med sig var tom.

Hon befann sig ute i öknen, långt borta från människor. Det fanns inget hopp om hjälp. Hon lade barnet under en buske och satte sig ”På ett bågsnitts avstånd” och brast ut i gråt. Solen brände och hon hade ingenting att ge barnet att dricka. Hon trodde att barnet var förlorat.

Men en sak hade hon glömt att ta med i beräkningen. Vi glömmer det också alltför ofta när vi är i svårigheter. Det finns en Gud. När Hagar gick omkring med sin tomma vattenflaska lät Han henne finna en brunn. Det kan vara så, att Gud håller inne med smärre fördelar för att skänka dig desto större senare.

Vi bär på flaskor; Gud har brunnarna.

Låt oss hämta vatten ur frälsningens brunnar.

24 februari

”Det är människans lott att en gång dö.” (*Hebréerbrevet 9: 27*)

Fjorton japanska krigsförbrytare som dömts till döden omvände sig. I sitt sista brev skrev Nishizawa, som var en av dem: ”Jag lever i tacksamhet, ty jag tror att jag ska bli frälst . . . Att leva i Kristus och att dö är en förmån för den som Gud räddat.”

En ateist sa på sin dödsbädd: ”Det är bara en sak som fördärvar all glädje jag haft i livet. Jag är rädd att det som står i Bibeln är sant. Om jag bara visste riktigt säkert att döden är en evig sömn, så vore jag lycklig. Men jag plågas av tanken att Bibeln kan tala sanning: då är jag för evigt förlorad.”

Ludvig IX av Frankrike gav sin dotter följande ord från dödsbädden: ”Jag besvär dig att älska vår Herre av hela ditt hjärta, ty det är grunden till all godhet. Jag önskar att du kunde förstå vad Guds Son har gjort för vår frälsning. Gör dig aldrig skyldig till någon överlagd synd, om det så vore för att rädda ditt liv.” Philip Melancton, Luthers främste medhjälpare i reformationen, sa: ”Jag åstundar ingenting annat än himmelen; lämna mig därför i fred.”

Francis Spira hade varit evangelisk präst i många år då han av fruktan för förföljelse avsvor sig sin tro inför en stor skara vittnen. Hans sista ord var: ”Jag har förnekat Kristus av fri vilja och mot min övertygelse. Jag känner att Han förhårdar mig och tar allt hopp ifrån mig. Det är fruktansvärt att falla i den levande gudens händer.”

En döende präst sa: ”Jag tar himlen och jorden till vittne på att jag skulle sträva efter helighet om jag finge tillfriskna. Rikedomar och nöjen och människors beundran är bara strunt. Men nu är alla goda föresatser meningslösa, ty det är för sent.”

Kom ihåg att du också ska dö. Ångra dig medan tid är.

”Rättfärdiggjorda av hans nåd genom den återlösning som finns i Kristus Jesus.” (Romarbrevet 3: 24)

En tiggare bad till Gud att han skulle få något att äta. I drömmen hörde han sedan en röst som befalld honom att gå till en viss plats, vända ansiktet åt öster och lägga an en pil på bågen och sedan söka efter en skatt där pilen tog mark. Tiggaren sköt många pilar och grävde på många ställen men fann ingenting. Då hördes en röst från himlen som sa: ”Du blev tillsagd att lägga an en pil, men inte att spänna bågen av all kraft, som du nu har gjort. Skjut så löst som möjligt så att pilen faller nära dig, ty den dolda skatten är nära.”

Gör inga våldsamma ansträngningar när det gäller din tro. När min son var liten frågade han mig hur han skulle pröva sig själv som det står i 1 Kor. 11: 28 för att få reda på om han verkligen hade tron. På järnvägsstationer, svarade jag, måste han ha sett mekaniker som slår på hjulen med en hammare för att se om de vibrerar på rätt sätt. Sedan slog jag mig kraftigt för bröstet och sa: ”Så måste du också slå dig för ditt bröst och om och om igen fråga ’mitt hjärta, älskar du Jesus?’ ”

”Pappa”, svarade han, ”Du har fel. Jag bad en gång en mekaniker att få hålla i hammaren, och jag upptäckte att den är mycket lätt. Man ska slå sig helt lätt för bröstet. Om man då hör en låg viskning inifrån, ’jag älskar Jesus’, så räcker det.”

Den finns människor som gör väldiga ansträngningar i stället för att helt enkelt tro att Jesu Kristi blod kan ge frälsning åt alla. Den Älskade står strax intill dig. Gå bara in i Hans öppna famn.

26 februari

” . . . En sjuklig benägenhet att disputera och strida om ord.”
(*Brevet till Kolosserna 1: 27*)

Två män satt och grälade om betydelsen av ordet ”glas”. Den ene sa: ”Det är en cylinder, och den som säger något annat än en fördömd åsna.” Den andre sa: ”Ett glas är ett dryckeskärl av vilken form som helst, och den som säger något annat är ett nöt.”

Ett glas kan också definieras på andra sätt. Det kan dels ha många former, dels användas till både det ena och det andra. Man kan t ex kasta det i huvudet på någon i vredesmod. Men till syvende och sist är ett glas ändå ett glas. Glaset i sig har ingenting att göra med ordet ”glas”, som bara är den svenska benämningen. På franska heter det *verre* och på ryska heter det *stakan*. Alla definitioner är subjektiva, ofullständiga och givna från en viss synpunkt.

Låt oss aldrig glömma att varje synvinkel har begränsat värde därför att den utesluter andra synvinklar som kan vara mera värda. Om jag tittar upp så ser jag inte längre rummets golv. Om jag tittar ner så ser jag inte längre taket. Jag kommer fram till sanningen endast genom att intuitivt ana mig till hela verkligheten med alla dess labrynter. Men verkligheten är inte bara materiell, den är också andlig. Den känner sig själv. Kristus är uttrycket för hela verklighetens självkänedom. Därför säger Han: ”Jag är sanningen” (Joh. 14: 6).

Lägg märke till att Han aldrig sa ”Han är” sanningen. Han sa ”Jag är sanningen”. Vi får inte lov att byta ut pronominet. Om Jesus är en ”Han” för dig, så kan du inte ha sanningen. Han måste bli ett ”jag”. Han vill leva i ditt hjärta lika sant som Han levde i jungfru Marias sköte. Då, när du identifierar dig med Honom, försvinner dina tvivel. Du blir också en personifikation av sanningen. Ofullkomlig? Ja. Men om ”Kristus själv bor i er, då har ni också hoppet om Guds härlighet” (Kol. 1: 27).

”Låt båda växa tillsammans.” (*Matteus 13: 30*)

En trädgårdsmästare i USA skrev en gång till jordbruksdepartementet: ”Jag har provat alla tänkbare och otänkbara medel, inklusive era rekommendationer, för att bli av med mina maskrosor – men det är hopplöst.” Det kom ett svar från departementet: ”Min herre, om ni provat allt och ändå inte blivit kvitt era maskrosor återstår bara en sak att göra. Lär er tycka om dem.”

Hur man än gör kan man aldrig bli kvitt falska vänner, fiender, rivaler, motståndare, problem med äktenskapet eller med släktingar. Men man kan en gång för alla göra sig av med den börda de representerar genom att ändra inställning till dem. Man har inget annat val än att älska sina fiender om man inte långsamt vill ta död på sig genom att bära hat i sitt hjärta.

Döm inte dina fiender efter deras inställning till dig utan efter deras förutsättningar. De har kanske aldrig fått uppleva kärlek. Du är kanske den syndabock som får lida för all deras ovilja mot personer som de inte vågar sig på. En man som har en otrevlig chef på kontoret låter kanske bitterheten gå ut över sin hustru. När chefen bråkar med honom kan han bara tiga. Då är det i stället hustrun som blir lidande.

Man kan inte alltid ändra livets ström. Älska det, vad det än för med sig. Jesus säger ”Jag är livet” – livet i alla dess skiften. Betrakta livet som heligt – och handskas varsamt med det.

28 februari

”Skilj er från dem.” (*Andra Korintierbrevet 6: 17*)

Fursten av Tirmid lät kungöra att en stor belöning väntade den som kunde få ett budskap till Samarkand inom fyra dagar. En bonde som hörde detta skyndade till Tirmid så fort han kunde. Stadsborna blev förskräckta när de såg honom komma farande. De trodde hans brådska betydde att någon olycka hade inträffat. Men när han fick företräde hos härskaren var hans enda ärende att meddela att han inte kunde ta sig till Samarkand på så kort tid.

Jag tänker ofta på den historien när jag hör människor som kommit farande till kyrkan och som ursäktar sig inför Gud med att de bara är stackars syndare som inte kan hålla alla Hans bud. Vad tjänar det till att komma och säga det till Gud?

Du är svag i tron. Gud begär inte mycket av dig, bara att du inte ska fästa dig vid icke troende som kan dra med dig i olycka.

En mus blev mycket förtjust i en groda. För att alltid vara i vännens närhet knöt musen ena änden av ett snöre kring grodans ben och andra änden kring sitt eget. Strax därpå slog en korp ner på musen och flög iväg med den. Grodan som satt fast vid musen följde med i flykten och råkade illa ut. Om den inte varit fäst vid musen hade den klarat sig. I vattnet kunde korpen aldrig ha kommit åt den.

I stället för att ursäkta dig för att du inte kan hålla Guds bud så bör du, hur svag du än är, skilja dig från världen och du ska genast få nya och bättre förutsättningar att följa Guds vilja.

29 februari

”Gud . . . behagade uppenbara sin Son i mig.” (*Galaterbrevet 1: 15, 16*)

När Michelangelo använde en murare som modell för en Kristusstaty kritiserades han av sin lärare Ghirlandaio. Michelangelo försvarade sig med att Kristus också hade varit kroppsarbetare, en timmerman. Men mästaren invände att florentinarna aldrig skulle acceptera en Kristus ur arbetarklassen. De var vana att tänka på Honom som en adelsman.

En del människor tänker bara på den historiske Frälsaren. De accepterar inte en inre Kristus trots att Han måste bo i vårt hjärta för att vara den rätte Kristus.

I en berömd fransk roman berättas om en engelsk lord som var helt intagen av en operasångerska. Kväll efter kväll lyssnade han på hennes sång. Han skickade henne blommor och juveler. Hon blev intresserad av honom och ordnade så att de skulle träffas på en bjudning, men hon presenterades under ett annat namn. Han tog ingen notis om henne, vare sig då eller vid senare sammanträffanden. Han älskade henne bara i hennes scenroller. Han kände inte ens igen henne när hon var sig själv.

Många av oss bugar inför den Jesus som förekommer i Bibeln, vi bugar inför Jesus i nattvarden eller inför en staty. Men när han närmar sig oss i gestalt av en hungrig människa, då visar vi Honom ingen vördnad. När Han plågas i fängelser eller på sjukhus, då hjälper vi Honom inte. Vi måste låta Jesus bo i våra hjärtan och känna igen Honom i de behövande som omger oss. Låt oss erkänna Hans närvaro i vårt liv och i våra medmänniskors liv.

1 mars

"Köttet är svagt." (Matteus 26: 41)

Det var på Lenins och Stalins tid. Åttio tusen ortodoxa präster hade mördats.

Fader Mikhaïl var en av de få som ännu inte hade häktats, men han hade förlorat sin tro. Det hade skett plötsligt. Under gudstjänsten hade han just uttalat orden "Välsignad vare Gud" då han hörde en röst viska "Det finns ingen Gud". Han såg frågande på helgonbilderna som hängde på väggen. Vad betydde deras vänskap med Gud? Kan en så mäktig vän tillåta att Hans anhängare kastas för de vilda djuren, bränns på bål och torteras? Han försökte hålla tillbaka tanken. Han upprepade för sig själv psalmens ord "Dåren säger i sitt hjärta: det finns ingen Gud". Det hjälpte inte.

Efter det ögonblicket var det bara av plikt känsla som han utövade sitt ämbete. Han trodde inte längre. De sorger han upplevt hade varit alltför stora. Han fick behärska sig för att inte ropa till bönderna som var församlade i kyrkan: "Gå hem, stackars människor. Det finns ingen Gud. Gud skulle inte ha tillåtit detta blodbad."

En påsk arresterades han av berusade kommunister. Bland dessa befann sig en f d kantor, som prästen hade avskedat på grund av olämpligt uppträdande. Nu var han bolsjevik. Ledaren för gänget sa till prästen: "Vi har beslutat att du ska dö. Har du något att säga?"

Livet var ingenting värt för fader Mikhaïl. Han svarade: "Som ni vill." Men han fick en chans. "Om du förnekar Kristus och trampar på korset ska vi släppa dig." Hastigt flög tanken genom hans huvud, "jag tror inte på Gud. Vad betyder ett kors för mig? Jag kan rädda mitt liv". Men när han öppnade munnen hörde han till sin egen häpnad hur han sa "jag tror på en enda Gud".

Det var långfredag. Som en törnekrona satte de hans ut och invända pälsmössa på honom, hängde en säck som en mantel över hans axlar och slog honom. Kantorn knäböjde med orden "Hell dig, judarnas konung". Prästen bad till den som han inte längre trodde på, "Om Du finns, så rädda mig". Med hög röst upprepade han: "Jag tror på en enda Gud."

Detta gjorde så starkt intryck på de berusade bolsjevikerna att de släppte honom. Han gick hem, böjde pannan mot golvet på sin böneplats och mumlade med tårar i ögonen "jag tror".

Om du ansätts av tvivel, sök inte en förnuftsmässig lösning. Ta på dig en börda för Jesu skull. Där förståndet misslyckas segrar tron.

2 mars

”Han var sargad för våra överträdelsers skull.” (Jesaja 53: 5)

Jesus tog på sig våra synder och led för dem. Skulle jag inte göra detsamma för en skyldig medmänniska?

En ung flicka blev gravid. För att rädda pojkvännen undan sin faders vrede sa hon att det var församlingsprästen som var den skyldige. Fadern trodde henne. När barnet fötts bar flickans fader det till kyrkan en söndagsmorgon och inför hela församlingen kastade han det i prästens armar och skrek: ”Här har du frukten av ditt horeri med min dotter!” Under eder och förbannelser lämnade han kyrkan. Den häpna församlingen väntade sig en förklaring av prästen, men denne bara smekte barnet och sa ”jaså, du är min? Nog ska du bli min älskling!”. Det säger sig självt att alla vände sig med avsky ifrån honom. Föraktad av människorna fostrade han barnet i yttersta fattigdom.

Efter några år greps flickan av ruelle och berättade sanningen för sin far. Bestört skyndade denne till prästen och bad om förlåtelse. Därefter stod han upp i kyrkan och berättade sanningen. Nu väntade sig församlingen åter en förklaring av sin före detta herde. Men prästen sa bara: ”Menar ni att han inte är min? I varje fall älskar jag honom högt.” Nu fick han en församling större än han någonsin haft. Han hade inte försvarat sig när han blev orättvist anklagad; inte heller skröt han med sin oskuld när han blev rentvådd.

Herren säger: ”Om någon vill bli min efterföljare, måste han försaka sig själv.” (Luk. 9: 23) Om någon försakar sig själv blir han ett med sin omvärld och inser att varje människa är medansvarig för alla andras synder. Han bestrider aldrig en anklagelse utan tar gärna på sig skulden för att lätta sin broders bördor. Det är det som menas med ett kristligt sinnelag.

”De har . . . blivit väldiga i strid.” (*Hebréerbrevet 11: 34*)

Lyssna till berättelsen om en hjältemodig kristen.

Han hette Florea och han dog i Gherla-fängelset i Rumänien. Han hade misshandlats tills båda armarna och båda benen var förlamade, därför att han vägrade utföra slavarbete på söndagen, Herrens dag. Han kunde bara röra huvudet. Det är illa nog att vara i den belägenheten på ett sjukhus eller hemma i familjen, men här befann han sig i ett fängelse där medfångarna inte ens hade vatten att ge honom.

Ändå var han den lyckligaste och hoppfullaste av oss. Hans ansikte lyste. När vi andra ibland satt kring hans bädd tyngda av våra bekymmer och jämrade oss över vårt öde kunde han säga ”Om utsikten är dålig, så pröva att se uppåt. När den helige Stefanus stod omgiven av män som kastade sten mot honom, övergiven av sina trosbröder i prövningens stund, lyfte han blicken och såg Jesus stå vid Faderns högra sida. Det gav hans hjärta tröst liksom det kan ge era hjärtan tröst. Lyft era blickar.”

När jag kom ut ur fängelset talade jag med hans son, som då var nio år gammal. Jag berättade om hans fars trofasthet och tillade: ”måtte du bli en lika god människa som han.” Pojken svarade: ”Jag skulle vilja lida för Kristus, precis som min far.”

Det finns ingenting som säger att kristendomen måste vara ljum och halvhjärtad. Den kan vara hjältemodig. Rätta stavningen av ordet kärlek är o-f-f-e-r.

4 mars

”Detta är min kropp, utgiven för er.” (Lukas 22: 19)

När prästen uttalar orden ”Detta är min kropp” vid nattvardens konsekration, vilken kropp menar han då?

Jesu kropp har två naturer: en gudomlig natur och en mänsklig natur. Han har också två kroppar: dels den förklarade mänskliga kropp med vilken Han uppsteg till himmelen och dels Kyrkan, som också är Hans kropp. Vid kommunionen firar vi minnet av den kropp som led på Golgata, men vi tänker också på Hans mystiska kropp, den universella Kyrkan, som i alla tider har haft martyrer vilka gjutit sitt blod till Guds ära.

Vi kan tillbe Kristi förklarade kropp. Vi tillber Hans genomborrade hjärta, som blött för oss. För Hans mystiska kropp, den universella Kyrkan, kan vi göra mycket. Vi kan lätta på korsets tyngd för vår tids martyrer och minska deras lidande.

Tänk på båda kropparna varje gång du går till nattvarden.

5 mars

”För allt skall människorna få förlåtelse, både för sina synder och för sina hädelser, hur mycket de än hädar.” (Markus 3: 28)

En resande satt en gång i en järnvägs kupé vid sidan av en ung man som verkade deprimerad. Sent omsider kom det fram att den senare nyss hade sluppit ut ur fängelse. Han medgav också att hans fängelse-dom hade dragit skam över familjen, som aldrig hade kommit på besök och knappast ens skrivit till honom. Han försökte intala sig att det berodde på att de inte hade råd med resorna och att de var för obildade för att skriva. Trots sina tvivel hoppades han att de hade förlåtit honom.

För att göra det så lätt som möjligt för dem hade han skrivit och föreslagit att om hans familj förlät honom skulle de hänga upp ett vitt band i det stora äppelträdet intill järnvägen. Om de inte vill ha honom tillbaka behövde de ingenting göra. Han skulle förstå, sitta kvar på tåget och fortsätta västerut.

När tåget närmade sig hemorten blev spänningen så stor att han inte vågade se ut genom fönstret. Hans granne bytte plats med honom och lovade att hålla utkik efter äppelträdet. En stund senare lade han handen på den unge mannens arm och viskade ”Där är det. Hela trädet är vitt av band”.

På hebreiska finns inte ens ett ord i singularis för Guds barmhärtighet. Det heter *rahamin* – barmhärtigheter. Alla hebreiska ord som slutar på *m* är pluralis. Vad du än gjort dig skyldig till – det finns tillräcklig förlåtelse i Jesu blod.

6 mars

”Vid denna tid hade mycket folk samlats, och de hade ingenting att äta.” . . . ”Så åt de och blev mätta.” (*Markus 8: 1, 8*)

Omkring femtio miljoner människor dör varje år, över en tredjedel av dessa på grund av svält och undernäring.

Minns varje morgon när du stiger upp att du vaknar i en hungrande värld. Att odsla med mat är en svår synd. När spannmål används till att föda upp köttproducerande boskap går tre fjärdedelar av näringsvärdet förlorat. I USA konsumeras årligen nästan ett ton spannmål per person medan asiater bara konsumerar en femtedel så mycket. Om du avstår från kött tre gånger i veckan bidrar du till att jordbruksprodukter som nu ges till djur i stället kan komma fattiga och hungrande människor till del.

Livsmedelssituationen blir stadigt sämre. Många indiska barn kallas *Dashkal*, vilket betyder hunger. Det är lättare att öka befolkningstalet än livsmedelsproduktionen. Marocko, Kenya, Irak och Indien är länder som kommer att fördubbla sin befolkning på tjugofem år. Denna utveckling leder rakt mot katastrof.

Det faktum att jag inte kan lösa de globala problemen fritar mig inte från ansvaret att göra det lilla jag kan. Genom någon hjälporganisation kan jag hjälpa åtminstone något svältande barn att överleva.

Jesus var fattig som barn. När Han såg hungrande folkskaror skickade Han inte bort dem eller vände dem ryggen. Han gav dem bröd och fisk. Gör som Han. Dela det du har med dem som behöver det.

”På vägen ut träffade de på en man från Cyrene, som hette Simon. Honom tvingade de att bära hans kors.” (Matteus 27: 32)

På Afrikas yta ryms hela Förenta Staterna, hela Europa, Kina, Indien och Japan och ändå blir det plats över. Så stort är Afrika. Så stort måste också alla kristnas engagemang för Afrika vara.

För att denna kontinent skulle tillhöra Kristus lät sig den heliga Perpetua och hennes make sönderstyckas år 201 just på denna dag, den 7 mars. De hade vägrat att bränna rökelse framför en staty av Caesar. För att Afrika skulle bli kristet dog den store missionären Livingstone på knä vid sin bädd i Chitambo i nuvarande Tanzania. Den franske missionären Francois Coillard dog i Bulawayo i Rhodesia. I ett av sina sista brev skrev han: ”Mitt gamla tält är snart utslitet, men mitt hjärta är fortfarande ungt. Mitt hjärta tillhör Afrika. Här väntar mig många arbetsuppgifter och här ska jag en gång dö. Min högsta önskan är att inte leva en dag längre än jag kan arbeta.”

Afrika var något av ett helvete på jorden när Robert Laws kom dit med fem andra missionärer. Infödingarna mördade varandra urskillningslöst i ständiga stamfejder. Livingstone utbrast ”Blod, blod, blod överallt”. Dr Laws och hans kamrater arbetade i sex år innan de vann den förste afrikanen för kristendomen. Då hade redan fyra av missionärerna duktat under för febersjukdomar.

Skotten Dan Crawford var den förste missionär som insåg att ”vi måste tänka och tala svart” för att vinna de svarta. Han blev en av dem. Som sådan fick han underkasta sig den grymme kung Mushidi av Katanga som hade femhundra hustrur, som blev rik på handel med slavar, gummi och elfenben och som varje dag avrättade så många människor han hade lust med.

Nästan alla Afrikas länder är idag diktaturer. Islam och hedendom är förhärskande vid sidan av den moderna sekulariseringen. Kommunismen har fått fäste i många länder.

När Jesus bar sitt kors fick Han hjälp av en afrikan. Hjälp Afrika att komma till Kristus.

8 mars

”Därför ställde han (David) sig vansinnig.” (1 Samuelsbok 21: 13)

Kardinal Trochta av Tjeckoslovakien var som ung katolsk präst fånge hos nazisterna. Under en massavrättning blev han bara sårad men låtsades vara död. Han bars bort tillsammans med liken och lyckades på så sätt rädda sig. Han lurade alltså nazisterna. Att låtsas vara död är likvärdigt med en lögn.

Enligt en sträng moralism borde han ha underkastat sig den överhet som beslutat att mörda oskyldiga. Han borde ha ropat ”Jag är inte död än! Var snäll och skjut en kula till.”

Alla riktiga regler blir absurda om man tänjer dem till det yttersta. Visst är man skyldig att tala sanning. Lika skyldig som man är att försvara sig mot mördare. Vi måste försvara vår familj, vår kyrka och vårt land.

Det främsta kristna budet är varken kärlek eller hårdhet, ärlighet eller klokhet, varken sökande efter lyckan eller försakelse, generositet eller sparsamhet, självupppoffring eller självförsvar. Det är som den store sankt Antonius säger ”måttlighet i allt”.

Upplyst av den helige Ande ska samvetet alltid leda oss på rätt väg.

”Härefter skall alla släkten prisa mig salig.” (Lukas 1: 48)

Den berömde judiske romanförfattaren Sholem Asch som blev kristen skriver: ”Ljudet av dina steg, Maria, är mig lika kärt som mitt eget hjärtas slag, och luften jag andas i Din närhet renar mig, ty Du, Maria, är helig och Du helgar allt i Din närhet.”

Varhelst vi ser den korsfäste Jesus finner vi också Hans moder som betraktar sin Sons plågade kropp. Ömt hade hon vårdat det lilla Jesusbarnet, badat och matat Honom. Hur ofta hade hon inte tryckt Honom till sitt hjärta. Nu ser hon på de röda strimmorna efter soldaternas gisselslag. Hon kan höra pisksnärtarna mot Hans hud, som hon själv, bävande, knappast vågat vidröra.

Vad ska vi mest beundra hos henne som var så högt benådad av Gud?

Jag väljer hennes jungfrulighet. Hon, den rena jungfrun, som inte känt någon man, födde det främsta av människobarn – Guds Son.

10 mars

”Förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.” (Matteus 6: 12)

Simon Wiesenthal, den berömde judiske uppspåraren av nazistiska krigsförbrytare, har berättat att han under andra världskriget var slavarbetare i ett koncentrationsläger i Lvov i Ukraina. Där kallades han en dag till en nazi-officers dödsbädd. Officeren berättade att hans mor hade varit troende och sörjt mycket då han gick med i Hitlerjugend och senare i Hitlers armé.

Tysken tillhörde ett förband som ockuperade den ryska staden Djeppetrovsk. Där låste de in två hundra judar, bland dem kvinnor och barn, i ett litet hus som de kastade granater på. Huset fattade eld. Några judar försökte hoppa från fönstren med barn i armarna, men tysken sköt dem. Några dagar senare fick förbandet order att gå till attack. I striden fick tysken svåra skador och blev helt blind. Det sista han mindes sig ha sett var en brinnande jude som kom emot honom med ett barn i armarna.

Nu väntade han på döden, oupphörligt plågad av synen av de mördade judiska kvinnorna och barnen. Han ville få förlåtelse av en jude. Men Wiesenthal gav inte den efterlängtade förlåtelsen.

Vi har förståelse för Wiesenthal, som fick nästan hela sin familj utplånad av nazisterna. Brottsslingar måste bekämpas och bestraffas. Men den människa Wiesenthal hade framför sig utgjorde inte längre någon fara. Han kämpade i dödsångest. Han borde ha fått ett förlåtelsens ord. Men man måste först inse sin egen syndfullhet i ljuset av Kristi förlåtelse. Först då blir det möjligt att förlåta andra.

”Döm icke.” (*Matteus 7: 1*)

Herren Jesus säger till Petrus ”Jag skall ge dig nycklarna till himmelriket” (*Matteus 16: 19*). Vart och ett av Guds barn kan öppna himmelriket för vem som helst genom att förkunna Kristi förlåtelse. Men samme Jesus säger ”jag har nycklarna till döden och dödsriket”. (*Joh. Upp. 1: 18*). Dessa gav Han inte till någon. Han behöll dem för sig själv. Annars skulle somliga av oss ha störtat oss i helvetet genom vår dårskap och vi skulle ha dömt dem till helvetet vilka inte trodde som vi. En mor ger sitt barn en leksak, inte en kniv som det kan skära sig på. Därför fick Petrus himmelrikets nycklar men inte helvetets.

Luther sa om Erasmus, sin filosofiske motståndare, ”Han dog utan ljus, utan kors och utan Gud”, vilket innebar att han dömde honom till helvetet. Erasmus’ sista ord var ”käre Gud”.

Bara en nyckel har anförtratts dig. Öppna himmelrikets portar för andra människor. Döm ingen. Döm inte heller dig själv.

12 mars

”Jag är vägen, sanningen och livet.” (Johannes 14: 6)

Varför har Gud givit oss Ordet? Varför inte en bild i stället? En atom kan inte avbildas. Inte heller verkligheten; och ännu mindre Gud. Någonting med lukt och smak hade heller inte kunnat ge oss den kunskap som Hans Ord ger.

Men är ordet det bästa tänkbara kommunikationsmedlet? Många ord har flera betydelser. Det hebreiska ordet *barach* betyder både välsignelse och förbannelse; *kedeshah* betyder både prostituerad och helgon; *hesed* betyder både nåd och fördömelse. Det grekiska *afesis* betyder både förlåtelse och avskedande. Bibelverser kan tolkas på olika sätt. Vi behöver visshet. Vårt eviga liv hänger på att vi klart uppfattar Guds vilja.

En evangelisk präst sa till en tolvårig judisk pojke: ”Om Jesus verkligen är den utsände Messias och du inte tror på Honom är du evigt förtappad.” Pojken svarade: ”Om Jesus verkligen är den hädare som vår domstol förklarade att Han var så kommer du, som förkunnar Hans lära, att brinna i helvetet.”

Antingen eller. Om Kristus inte har uppstått och vi har avstått från så många njutningar för hoppet om uppståndelse, ”då är vi mer beklagansvärda än alla andra människor” (1 Kor. 15: 19). Men om Han uppstått och vi har levat ett fåfängligt liv, då är vi dårar.

Se inte bara till Bibelns ord utan ta emot hela Guds uppenbarelse. Han uppenbarar sig i alla sina gärningar. På hebreiska finns inget ord för ”ord”. Man använder i stället uttrycket *davar*, som betyder ting, någonting verkligt. Hela den yttre och inre verkligheten är Guds sanna uppenbarelse – allt det som utspelades på Golgata, hela ditt liv med dess synd och ånger, dess nederlag och segrar, dess sorger och glädjemen. Tro på livet, Hans liv. Ta emot Honom i *ditt* liv. Då blir din lön det *eviga* livet.

13 mars

”Skriften kan icke sättas ur kraft.” (*Johannes 10: 35*)

En sionist vid namn Shifrin hamnade i ett ryskt fängelse. Där träffade han en sjuttioårig baptist som hette Solodiankin. ”Den mannens godhet och klara renhet gjorde ett djupt intryck på alla. T o m soldaterna som vaktade oss blev bättre i hans närvaro.” Solodiankin var nästan blind. Hans glasögon hade krossats av förhørsledaren. ”Allt han förtjänade på sitt slavarbete delade han på följande sätt: hälften gick till hans sjuka dotter och en fjärdedel till hans församling. Av den återstående fjärdedelen köpte han sig litet socker och bröd och gav resten till de sjuka fångarna i lägret.”

Shifrin berättade att han hade en Bibel och han erbjöd sig att läsa högt ur den. På kvällen kom Solodiankin. Han hade bytt skjorta och kammat sig omsorgsfullt. ”Att läsa Bibeln är en högtid.” Juden läste för den kristne ur profeten Jesaja. Plötsligt blev han avbruten: ”Du läste fel!”

Det stämde. ”Kan du då hela texten utantill?”

”Javisst.”

”Varför vill du då att jag ska läsa för dig?”

”Därför att det är en glädje för mig att höra den heliga Skrift. Man får nya tankar.”

Först när vi saknar något värdesätter vi det rätt. Låt oss lära av de sämre lottade vilken skatt vi har i Bibeln och låt oss läsa den flitigt.

14 mars

”... den meningslösa livsföring som ni hade ärvt från edra fäder.” (*Petrus första brev 1: 18*)

Man tillhör inte ett samfund på grund av det övertygande i dess läror. Man utgår från en redan formad övertygelse om deras sanning.

De flesta människor håller fast vid sina fäders religion. Om en katolik gifter sig med en annan katolik får deras gemensamma barn redan från begynnelsen höra sådant som inriktar det mot katolicismen. Som vuxen kommer barnet sannolikt att godta alla katolicismens argument, precis som ett barn till judiska eller protestantiska föräldrar accepterar dessa religioner.

Det är samma sak med konvertiter. Om en människa upplever en kris och mister sin barnatro kan en bekännare av annan tro få henne över på den väg som *han* anser leder till Gud. Den krisdrabbade människan som behöver tröst och nytt livsmod har då lätt att okritiskt svälja en mängd dogmer, föreställningar och utanverk som följer med den nye vännens tro.

Det är svårt att finna sanningen. Börja med att granska och ifrågasätta dina fäders tro. Hundratals miljoner människor kallar sig kristna, hinduer, muslimer eller judar bara därför att deras fäder var det.

Den sanna tron börjar med en beredskap att erkänna att alla ens trosföreställningar, inklusive de mest omhuldade, kan vara fel. Din egen religion kan vara en samling förutfattade meningar, precis som du anser andra religioner vara. Bara de allra mest högtstående andarna har kunnat höja sig över en dimmig gruppkänsla.

Gör rent hus i ditt hjärta och sopa undan allt som inte kommer från en personlig upplevelse av Gud. Så gjorde en gång jag. I det tomma hjärtat på den människa som förnekar inte bara sin tro utan sig själv, sin egen person, där lyser Gud, all religions upphov och mening.

Erkänn att du fått med dig fördomar både från födseln och från din uppfostran. Jämför dem noga med Guds Ord och ”behåll sedan det i dem som är äkta, men förkasta allt som är falskt” (1 Tess. 5: 21).

”Gud sade till Abraham ”Tag din son Isak, din ende son, som du har kär, och gå bort till Moria land och offra honom där såsom brännoffer’.” (Första Mosebok 22: 2)

En flicka som heter Maria har berättat hur hennes mor blev frändömd sina rättigheter som förälder vid en rättegång i Sovjetunionen. Man skrek åt henne: ”Du är ju mor. Förneka Gud! Vad har Han givit dig? Vem älskar du mest, ditt eget barn eller din avgud? Är du inte klok?” Modern satt med hucket neddraget över ögonen och upprepade ”Gud ser allt. Hans vedergällning kommer.” När Maria och de andra barnen ropade ”Mamma, lämna oss inte!” vände hon inte ens på huvudet.

Det är en exakt motsvarighet till berättelserna om de första kristna martyrerna som gick ut på cirkusarenan för att sönderslitas av vilda djur. De vägrade lyssna till sina närmaste som bönföll dem att avsvärja sig sin tro och rädda livet för sina barns skull.

Gud ville hellre låta sin ende son dö än tillåta att vi syndare blev evigt förtappade. Helgonen ville hellre mista sina egna barn än förneka Gud. Sådan är vår Gud; sådana är vi. Hur det än går kan vi bara sjunga Hans lov.

Tveka inte om du har möjlighet att välja. Offra även det eller den du mest älskar för Gud. Han offrade allt för dig.

16 mars

”Om ni har tro som ett senapskorn, skall ni kunna säga till detta berg: ’Flytta dig härifrån dit bort’, och det skall flytta sig.”
(*Matteus 17: 20*)

Jag har försökt flytta berg men misslyckats.

Jag frågade Herren varför Hans ord inte stämmer med verkligheten. En Kristi lärjunges bön ska inte vara någon monolog, han ska vänta sig ett svar på sina frågor. Jag fick ett svar.

”Du, mitt barn, kan inte flytta berg därför att din tro inte är som ett senapskorn. Du har hela berg av tro. Ingen använder en tusentons-hammare, sådan som finns i den tunga industrin, till att knäcka en nöt. En sådan hammare kan bara utföra stora verk. Med din tro är du kallad att utföra större ting än roa dig med att flytta berg. Du kan beveka Gud. Minns du hur Gud beslöt att förgöra det judiska folket när de hade tillbett en guldkalv och hur Moses med sina böner förmådde Gud att ändra sina planer? Att förmå ändra gudomliga beslut är mycket viktigare än att flytta berg.”

Sedan dess har jag slutat upp att försöka flytta berg. Tillsammans med Kristus har vi säte i himmelen. Vi har del i det som händer där. Och när vi hindras av berg i vårt jordiska liv behöver vi inte befalla dem att flytta sig. Vi kan följa Kristi exempel, Han om vilken Hans brud säger ”min vän . . . kommer springande över bergen, hoppande fram på höjderna” (Höga V. 2: 8).

Bry dig inte om att flytta berg av svårigheter i ditt eget liv. Hoppa över dem i stället. Gör din kristna plikt i alla lägen.

”Gör gott mot dem som hatar er.” (Matteus 5: 44)

Följande episod inträffade i en fängelsecell i ett kommunistiskt land:

En dag knuffade vakterna in en ny fånge i en cell där bara kristna förvarades. Hans huvud var rakat och han var mager och smutsig. Först kände ingen igen honom. Men efter en liten stund utbrast någon ”det är ju kapten X”. Han var en av deras värsta plågoandar. Han hade arresterat och torterat många av dem med vilka han nu delade cell. De samlades omkring honom och frågade hur han hade hamnat bland dem. Med tårarna strömmande berättade han sin historia.

Några månader tidigare hade han suttit på sitt kontor då en tolvårig pojke kom in med en blomma till kaptenens hustru. Pojken sa: ”Kapten, det är ni som har satt min far och mor i fängelse. Idag är det min mors födelsedag och jag brukar alltid ge henne en blomma. Nu har jag ingen mor att glädja, men hon är kristen och har lärt mig att man ska älska sina fiender och löna ont med gott. Så jag tänkte jag skulle komma med en blomma till era barns mor. Var snäll och ge den till er hustru och berätta för henne om min kärlek och om Kristi kärlek.”

Det blev för mycket t o m för en kommunistisk kapten. Också han är skapad av Gud och upplyst av ”det sanna ljuset, som upplyser varje människa” (Joh. 1: 9). Han omfamnade pojken. Han kunde inte tortera längre, inte heller vara kvar i sin tjänst. Nu såg han det som ett privilegium att få dela cell med dem han hade fängslat.

Förlåtande kärlek är nyckeln till ett segerrikt kristet liv.

18 mars

"Gud utvalde det som världen anser svagt." (Första Korintierbrevet 1: 27)

Den store sjöhjälten Nelson vann alla sina segrar genom att övervinna stora handikapp.

Med sin svaga hälsa föll han offer för gula febern när han var i Indien. I Västindien ådrog han sig en annan okänd sjukdom. Hela sitt liv led den tappre amiralen av sjösjuka. På Korsika förlorade han ett öga. Senare amputerades hans högra hand. I ett annat slag blev han svårt sårad i bröstet. Men han hade lärt sig att övervinna smärta. Det var denne man som besegrade Frankrikes och Spaniens örlogsflottor vid Trafalgar.

Men Nelson hade en svag punkt. Genom sitt förhållande till lady Hamilton, en annan mans hustru, blev han föremål för en stor skandal i London och Neapel. Det är inte så mycket fysiska handikapp som kan förstöra en människas liv som hennes karaktärsfel. "Bättre den som styr sitt sinne än den som intager en stad" (Ords. 16: 32).

Jesus började sitt liv som människa med många handikapp. Det ryktades att han var av oäkta börd. Han föddes i en fattig familj i ett ockuperat land. Han fick aldrig gå i rabbinskola. Men Han visade att man genom tron kan övervinna många svårigheter och bli en rättfärdig människa. Jesus är Guds Son. Var och en som tror på Honom är Guds barn. Han har sagt "allt är möjligt för den som har tron".

Oroa dig inte för fysiska eller andra handikapp. De kan bli den bästa stimulansen till storartade gärningar.

Tag reda på din speciella svaghet och låt Kristus hjälpa dig att stärka den mur i fästningen som är mest utsatt för fienden.

”Du har gett honom makt över alla människor, för att han skall ge evigt liv.” (Johannes 17: 2)

Giacomo Puccini hade stora framgångar under sitt liv. Hans operor Manon Lescaut och Madame Butterfly gjorde honom världsberömd. Han vann rikedom och berömmelse. Kvinnor älskade honom. Han hade till synes allt som kan göra en människa lycklig. Men han var allt annat än lycklig.

När han stod på höjden av berömmelse skrev han en gång: ”Framgång! Vad är den värd när livet ändå slutar med åldrande och död? Jag skulle vilja skapa nya operor, skriva ny musik, men ack, jag har inte längre förmågan.”

Vid åttiotvå års ålder tog Mao Tse-tung emot Västtysklands president och berättade för honom om sina storslagna planer för det röda Kina. Presidenten svarade att det nog kunde lyckas med uthållighet och han påminde om ordspråket ”droppen urholkar stenen”. ”Ja”, svarade Mao, ”men jag har inte mycket vatten kvar”.

Kirov, en av bolsjevikernas främsta ledare, mördades av Stalin. Sitt sista tal avslutade han med orden ”Jag skulle vilja leva, leva, leva!”.

Om allting är slut med döden blir även det mest lysande liv som en festmåltid för en dödsdömd. Man njuter av måltiden och så blir man hängd.

Men om du vill att dina gärningar ska bli bestående, om du vill ha oändlig kraft att göra värdefulla insatser, då ska du först och främst försäkra dig om ett evigt liv. Jesus har sagt: ”Var och en som tror på mig, han skall aldrig i evighet dö” (Joh. 11: 26).

20 mars

”Allt som de, liksom de förnuftslösa djuren, förstår med sina naturliga sinnen, det fördärvar de sig med.” (*Judas Brev 10*)

Det är otänkbart att människan skulle kunna härstamma från en apa. Aporna är trogna mot sina hustrur. De gör inte abort. De har inga bomber med vilka de kan förrinta sitt eget släkte. Brott, alkoholism, narkomani, prostitution är okända begrepp bland aporna. De varken producerar eller tittar på omoraliska filmer.

Aporna är skapade av Gud och har förblivit sådana som Han skapade dem. De har aldrig påstått att människorna härstammar från dem. Darwins teori är en förolämpning mot aporna. Ingen apa har någonsin skrivit en bok som är så illa underbyggd som *Om Arternas Uppkomst*.

Människan har ett mycket högre ursprung. Hon är skapad av Gud till Hans avbild. Desto djupare har hon fallit. Människan visar i sin intelligens spår av sitt ursprung, men alltför ofta liknar hon mera en varg, en räv, en orm, ett svin. När människan blir djur blir hon det djuriskaste av djur. Orsaken till allt detta är de första människornas syndafall, förevigat och förvärrat av deras ättlingar.

Det är sant att ”en oxen känner sin ägare och en åsna sin herres krubba, men Israel känner intet” (Jes. 1: 3). Vad människan behöver är inte att höra att hon är släkt med djuren. Djurriket är klart skilt från mänskligheten. Djurriket har degraderats på grund av syndafallet, men det står närmare sitt ursprungstillstånd än människorna. Det angelägnaste för mänskligheten är att återgå till sitt första tillstånd, att återvinna den oskuld som Adam förlorade.

Genom sitt utgjutna blod renar oss Jesus från all denna världens synd och återför oss till vårt förlorade tillstånd i en kommande värld när ”detta förgängliga har klätts i oförgänglighet.”

21 mars

”Allt samverkar till det bästa för dem som älskar Gud.”
(Romarbrevet 8: 28)

Det berättas om ett skeppsbrott med en enda överlevande som kastades upp på en obebodd ö. Efter en tid hade den skeppsbrutne lyckats bygga en enkel hydda där han placerade de fåtaliga saker han lyckats få med sig från det sjunkande skeppet. Han bad till Gud om räddning och spanade otåligt varje dag mot horisonten efter passerande fartyg.

En dag när han varit ute på jakt efter mat fann han till sin förfäran att hyddan stod i lågor! Allt han hade räddat höll på att gå upp i rök. Det föreföll som om det värsta hade inträffat. Men det som vid första anblicken tedde sig som en katastrof visade sig i själva verket vara räddningen.

I sin oändliga visdom lät Gud ”katastrofen” bli svaret på mannens brinnande böner. Just den dagen passerade ett fartyg ute till havs. ”Vi såg röksignalen”, förklarade kaptenen, när han lagt till vid ön.

Kan inte också vi acceptera det som ser ut som olyckor och försöka upptäcka Guds plan i allt som sker?

Till och med döden kan bidra till Guds ära som i fallet med Lazarus. Och den av Jesus högt älskade Johannes fick sin uppenbarelse om världens framtid och om himmelriket medan han befann sig i landsflykt på ön Patmos.

22 mars

”När han (David) och hans män saknade mat och blev hungriga . . . gick han in i Guds hus och åt skådebröden. Inga andra än prästerna har rätt att äta det brödet.” (*Markus 2: 25, 26*)

En människa kan ibland av vidriga omständigheter tvingas bryta mot de av Gud eller samhället uppställda lagarna. Försök aldrig förklara bort vad du gör i sådana fall. Var medveten om vad lagen säger. Var också medveten om din speciella belägenhet och dina psykologiska förutsättningar, vilka är lika verkliga som marken du går på. Beklaga den syndiga människans villkor när hon inte ens kan tillfredsställa sin legitima hunger utan att överträda en bestämmelse. Säg som aposteln: ”Då är det i verkligheten inte längre jag som utför gärningen, utan synden som bor i mig.” (Rom. 7: 17). Drag en bestämd skiljelinje mellan ditt ”jag” och det förbjudna brödet som din hunger tvingar dig att äta.

Den svårt förföljde ryske ortodoxe prästen Dudko har berättat om en sovjetisk flicka som kom för att bikta sig. Hon sa: ”Jag tror på Gud men jag är tvungen att ha den röda halsduken som bärs av pionjärerna (den ateistiska barnorganisationen i Sovjet). Jag kan inte annat.” Om hon inte bar den skulle hon få stryk och bli utesluten ur skolan och hennes föräldrar kunde hamna i fängelse. Hon stänkte halsduken med vigvatten som används i den ortodoxa gudstjänsten och över vilket prästen har läst särskilda böner. ”När jag stänkt den med vigvatten sätter jag på mig den”, bekände hon.

I den fria världen måste vi ibland också göra saker som normalt är förbjudna. Men se då saken sådan den är. Försök inte hitta på ursäkter för ditt handlande utan gör det i Guds namn. Du är inte mer än människa. Och allting helgas av bönen (1 Tim. 4: 5). ”Salig är den man som kan fatta sina beslut med gott samvete” (Rom. 14: 22).

”Mitt hus skall vara ett bönehus. Men ni har gjort det till en rövarkula.” (Lukas 19: 46)

Många kristna är missnöjda med sina kyrkor. Det är ganska naturligt med tanke på det förstörelseverk som en del trolösa biskopar och präster gjort sig skyldiga till. Skulle Jesus kalla vår tids kyrkor för ”rövarkolor”? Jesu ord var en grov generalisering även på Hans tid.

Hur många rövare fanns det i templet? Många av de högst uppsatta prästerna var ohederliga och det var de som gav templet dåligt rykte. Men alla de vanliga prästerna och besökarna kan ha varit fromma människor. Sakarias, som var präst, och hans hustru Elisabet, Johannes Döparens föräldrar, ”var båda rättfärdiga inför Gud” (Luk 1: 5, 6). De var rättfärdiga i en rövarkula. Simeon kom ”genom andens ledning till templet (till rövarkulan)”. ”Han var en rättfärdig och gudfruktig man . . . och den helige Ande var över honom” (Luk 2: 27, 25). Den helige Ande verkar således i ett tempel även om templet blivit en rövarkula.

En publikan stod i templet, i rövarkulan, och fann där ingen mening med att fortsätta sitt syndfulla liv. Tvärtom, ”han slog sig för sitt bröst och sade: ’Gud, var nådig mot mig, syndare.’ . . . Han gick hem igen rättfärdigad” (Luk 18: 13, 14). Man kan alltså finna frälsning även i ett tempel som sjunkit så lågt som till en rövarkula.

Det judiska templet var ingen död eller avfällig kyrka. Det var en rövarkula som Messias inte övergav, där Han tillbad Fadern, där gudstjänst förrättades, där lagen lästes och där det fanns många heliga män och kvinnor.

Tänk efter om det inte finns heliga män och kvinnor i din egen kyrka. Överge inte kyrkan av struntskäl. Allra helst ska du själv vara en helig man eller kvinna.

24 mars

**''Då skall Konungen säga till dem på hans högra sida:
'Kom . . .'' ''Sedan skall han säga till dem på hans vänstra sida:
'Gå bort ifrån mig'.'' (Matteus 25: 34, 41)**

Att det verkligen existerar en högersida och en vänstersida och att de som Han ställer på den högra sidan får evigt liv medan de som Han ställer på den vänstra går mot evig fördömelse har länge ansetts som bara ett talesätt, en bild. Men så är det inte. Det är en realitet.

Vissa molekyler existerar i två former, den ena en spegelbild av den andra, vilket innebär att de förhåller sig till varandra som en högerhand till en vänsterhand. Om jag håller upp min vänsterhand mot en spegel, så ser jag något som ser ut som en högerhand. På samma sätt förhåller det sig med de molekyler som kallas isomerer. Proteiner är sammansatta av enbart L- (vänsterhänta) aminosyror. Detta anses vara ett specifikt kännetecken för liv, d v s livet så som vi känner det, efter syndafallet. Hela avsikten med livet är att ta sig över från vänstersidan, det syndiga tillstånd där vi av naturen befinner oss, till högersidans nåd och välsignelse. D-aminosyror (högerhänta) finns aldrig i proteiner, däremot i antibiotika, som kan rädda liv.

Inte bara levande materia har en höger- och en vänstersida. 1957 upptäckte kärnfysikerna en grundläggande assymetri i den materia av vilken vår del av universum består. Elektroner som sänds ut i betasönderfall av radioaktiva atomkärnor, t ex kobolt 60, är uteslutande vänsterhänta. Deras spin är vänstervridet i förhållande till deras impuls. Positronen är högervriden.

Naturen skiljer bestämt mellan höger och vänster på samma sätt som det går en bestämd skiljelinje mellan ljusets och mörkets söner. Genom ånger kan de förra komma över till de senare under loppet av det korta jordeliv de har tillsammans. De som blir kvar på den vänstra sidan kommer till den brinnande sjön. Tiden är kort. Skynda!

25 mars

”Utanför hans (den rike mannens) port låg en fattig man som hette Lasarus.” (Lukas 16: 20)

Lasarus levde sitt liv som tiggare utan att någonsin opponera sig mot den sociala orättvisan. Så går det inte till längre. Idag kan den fattige göra sin röst hörd. Ingenting kan hålla honom tillbaka. I sin stora, inspirerade lovsång, Magnificat, förebådar jungfru Maria en tid då de hungriga skulle mättas med goda gåvor och de rika skickas bort med tomma händer (Luk 1: 53). Vi lever nu i denna totalt omstörtande tid.

När Marie Antionette hörde att parispoëbeln gjorde uppror därför att den inte hade bröd föreslog hon att den skulle äta kakor. Så totalt främmande var det franska kungahuset för folkets villkor. Det blev deras undergång. Detsamma gällde tsar Nikolaus II som aldrig läste Lenin.

Av världens 4 miljarder människor har den rikaste fjärdedelen en medelinkomst på 15.000 kronor/år. Den fattigaste fjärdedelen har i medeltal 500 kronor/år. Många svälter i städernas slumkvarter. De lever sitt liv i armod och analfabetism. 60% av jordens befolkning kan inte läsa.

Men i Guds ögon är alla människor värdefulla. Herren uppmanar oss: ”Sälj vad ni äger och ge allmosor.” (Luk 12: 33). Skänk inte bara sådant som du kasserar utan ge sådant som behövs. Hungriga människor är viktigare än hus, bilar, choklad och operaföreställningar.

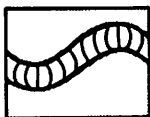
Om trettio år kommer jordens befolkning att ha fördubblats och därmed också dess behov och dess förhoppningar. Var givmild och ha förståelse för människors materiella och andliga behov. Annars kan du en dag befinna dig bland de rika som skickas bort med tomma händer.

26 mars

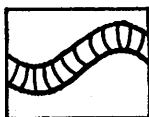
”(Judarna sade om Jesus:) Vi vet, att den mannen är en syndare.” (Johannes 9: 24)

Fariséerna hade aldrig mött Jesus personligen. De hade hört rykten om Honom och dragit förhastade slutsatser av en enstaka händelse. ”Det gäller sådana människor som när de får höra Ordet, strax tar emot det med glädje men icke har någon rot i sig utan håller ut endast till en tid” (Mark. 4: 16, 17). Ta inte emot Jesus i hast, under påverkan av en plötslig väckelse. Ha inte heller för bråttom med att förkasta Honom utan lyssna noga till argumenten för Hans sak.

Några geologer och naturvetare ombads att titta i sju sekunder på nedanstående bild:

Bilden innehåller ett fel. Den har konkava skiljelinjer vid synformen och konvexa vid antiformen. Inte fler än 20% av försökspersonerna kunde återge den riktigt. I stället återgav de nedanstående bild med alla skiljelinjer konvexa.

En hastig blick på en människa eller en företeelse kan aldrig ge sanningen. Maria satt en hel kväll vid Jesu fötter, lyssnade uppmärksamt till Hans ord och tog dem till sig. Hon blev Hans trogna lärjunge. Tomas bad att få se bevis på Jesu uppståndelse. Det fick han och blev senare en framgångsrik förkunnare i Indien.

Ingen begär att du genast ska komma till Jesus om du saknar tillräcklig motivation. Jesus vill hellre att man ska ”forska i Skrifterna” (Joh. 5: 39), ett ganska omständligt företag. Men avvisa inte Jesus utan att noga ha tänkt över Hans ord. Den kristna kyrkan begär inte att man ska tro blint. En god kristen blir man genom att tränga in i frågorna och fatta beslut efter moget övervägande.

”Människosonen har kommit för att ge sitt liv som lösepenning.”
(Matteus 20: 28)

Låt oss be för Kina. En fjärdedel av jordens befolkning är kineser. På det kinesiska fastlandet är kristendomen totalt förbjuden, men Guds Ande har många vägar att nå fram till mörka platser.

I en hydda i en folkkommun satt en familj samlad kring gamlefarfar som kunde många historier. Den här kvällen berättade han om Tso Po-Tao, en man som blivit en symbol för godhet. Han hade varit ute på en resa med sin vän Yang. Deras mål var en avlägsen ort, och efter några dagars färd fann de att snön var så djup och att de hade för lite proviant och för tunna kläder för att klara sig fram. Tso bugade för sin färdkamrat och sa: ”Jag är en tjänare. Tag mina kläder och maten som är kvar, så klarar du dig fram. Varför ska vi båda dö?” Yang tvekade att ta emot erbjudandet, men Tso hade redan lagt sig ner i snön och brett ut armarna som om han ville omfamna hela mänskligheten med sin kärlek. Inom ett par minuter hade han frusit ihjäl. Yang tog då på sig hans kläder och kunde klara sig fram till målet med den proviant som fanns kvar. Han mindes alltid med tacksamhet vad Tso hade gjort för honom.

Ett barn frågade: ”Är det en sann historia eller är det på låtsas? Finns det så goda människor som Tso? Jag har aldrig träffat på någon. De flesta man träffar är annorlunda.”

Gamlefarfar svarade: ”Du kommer nog inte att träffa många sådana som Tso. Jag hörde en gång en vit man berätta, att någonting liknande hade hänt för länge sedan i ett land långt borta. En människa gav sitt liv som ett offerlamm för att rädda många andra. Den vite mannen sa, att det är därför vårt kinesiska skrivtecken för ”rättfärdighet” är ett ”jag” med ”ett lamm” över. Vi har frälsts av denna goda varelse. Men jag själv kan inte skriva och förstod inte mycket av vad han pratade. Hur som helst mitt barn, så gör du klokt i att försöka vara som Tso.”

”I gamla tider talade Gud många gånger och på många sätt till fäderna genom profeterna” (Hebr. 1: 1).

28 mars

”Var trogen intill döden, så skall jag ge dig livets krona.”
(Johannes Uppenbarelse 2: 10)

C.T. Studd fick se en egendomlig skylt utanför en möteslokal i Liverpool 1908. Den fångade hans uppmärksamhet och tilltalade hans sinne för humor. Den lød: ”Kannibaler söker missionärer.” Han steg in i lokalen där Karl Kumm berättade om sina vandringar genom Afrika och om alla infödingsstammar som aldrig hade hört talas om Kristus. Upptäcktsresande och storviltjägare hade vågat sina liv bland kannibalerna, likaså muslimska missionärer, vapenhandlare, köpmän och forskare av olika slag, men ingen hade någonsin kommit med det kristna budskapet.

Studd undrade i sitt stilla sinne varför ingen kristen hade rest dit. Gud svarade honom ”Varför reser du inte själv?”. Studd hade länge verkat som missionär i Kina och Indien. Nu var han sjuklig, men han reste ändå och vann många själar bland kannibalerna.

Det finns alltjämt människor, folk och länder som ägnar sig åt att tortera och mörda de kristna. Man kan mista livet bland stenåldersfolk i Latinamerika, på Filippinerna, på Papua-Nya Guinea. Fanatiska muslimer är alltid redo att döda kristna. I Turkiet och Libanon har många kristna mördats i vårt århundrade. Kommunisterna är redo att fängsla vem som helst som för med sig biblar in i ett kommunistiskt land. Det finns alltjämt primitiva och isolerade stammar i Afrika. Res dit även om du är gammal och sjuk. Om du inte kan fara, så hjälp med dina böner och dina bidrag dem som far.

Låt oss alla be för de kristna missionärerna som arbetar på farliga platser med livet som insats.

”De blev stenade, pinade, söndersågade.” (*Hebréerbrevet 11: 37*)

Året var 1964. Kingese, den galne härskaren i Stanleyville, och andra sambiledare hade svurit att sätta stopp för all religiös förkunnelse i Kongo och utplåna Guds namn.

I en by dödades alla män som bar byxor i stället för höftskynke. I Kindu brände rebellerna så många lik framför Lumumba-monumentet att stenläggningen sprack av hetten. I Paulis uppskattade iakttagare offrens antal till fyra tusen. En del styckades, andra tvingades att dricka bensin innan man satte eld på dem.

Tjugo medlemmar av Unevangelized Field Mission och nio missionärer från andra samfund dog som martyrer. Sjuttio katolska missionärer miste livet. Alla dessa dog för Kristus. De dog också på grund av det dåraktiga beslutet att ge självbestämmande åt ett folk som ännu inte var moget för det.

Missionärerna hade den trösten att veta, att många kongoleser höll fast vid sin kristna tro trots terrorn.

Vetekornen hade fallit på marken och dött. Men deras exempel frambringade en ny skörd av själar för Kristus. Alla är inte kallade att bli martyrer, men vi måste alla vara medmartyrer. Vi måste älska Kristus av hela vårt hjärta på samma sätt som de och dela deras sorger, prövningar och segrar i bönen. Låt oss regelbundet be för Afrika.

30 mars

”Predika evangelium för hela skapelsen.” (*Markus 16: 15*)

Nate Saint var en av fem missionärer som mördades i Ecuadors djungler 1956. Innan han lämnade Quito hade han hållit en predikan över offervilligheten. Han sa: ”Under det senaste kriget fick vi lära oss att vi måste offra oss för att nå vårt mål, och många liv offrades för att vi skulle undgå det politiska slaveriets bojor. När fosterlandet kräver att vi ska betala frihetens pris finns det bara ett svar – men när Herren Jesus begär att vi ska betala priset för världens evangelisering blir vi ofta svarslösa. Vi kan inte. Vi tycker att det kostar för mycket . . . Missionärer måste alltid vara villiga att betala priset.”

Därpå sändes han ut till Auca-indianerna. Missionärerna visste att de var vildar och använde därför ”Jakobs taktik”. De började med att flyga över indianernas territorium och släppa ner gåvor från luften. De fick gengåvor av indianerna. Under den sista flygturen stoppade aucas ner en vacker papegoja i säcken som firades ner i ett rep från helikoptern.

De fem missionärerna var nu redo att besöka aucas. Det första mötet gick bra. Nästa dag mördades de. Betty Elliot, hustru till en av de fem, skrev samma kväll: ”Ingen önskan brann hetare i Jims hjärta än att Kristi namn skulle bli känt bland aucas.”

Välj ett land, ett folk eller en socialgrupp som du vill ägna dig åt. Du kanske inte kan resa ut och missionera, men du kan hjälpa till genom att be, genom att sprida information om missionen och genom att ge den ekonomiskt stöd.

”De älskade icke sitt liv så högt, att de drog sig undan döden.”
(Johannes Uppenbarelse 12: 11)

Har du nånsin tänkt på de odödliga själarna i Somalia vid Afrikas nordvästra spets? I Somalias sand står en enkel gravsten med inskriptionen ”Merlin R. Grove, 9 feb. 1929 – 16 juli 1962. Jesus sade ’Ingen kommer till Fadern utom genom mig’ ” (Joh. 14: 6).

Grove var missionär. En muslimsk präst blev rasande på honom och högg sin kniv tolv gånger i honom. Groves hustru Dorothy hörde oväntat och när hon rusade ut var hennes man redan döende. Mördaren gick fram mot henne och högg kniven i hennes mellangärde.

Dorothy hade tidigare tvekat om hon verkligen kommit på rätt plats som missionär. Hon var osäker på om hon verkligen kunde älska somalierna, som hon ansåg vara lata, grymma och blodtörstiga. Nu när hon låg blödande på marken fylldes hennes hjärta av kärlek till dem. Hon klarade sig och hon tvivlade aldrig mer på sin kallelse.

Bästa sättet att försäkra sig om frälsning är att ta på sig lidande för sin frälsnings skull. Bästa sättet att bli säker på en kallelse är att ta på sig ett speciellt kors i förbindelse med denna kallelse. Du har valt rätt hustru, man eller pojkvän om du får tillfälle att bära en tung börda åt honom eller henne.

Idag är Somalia kommunistiskt. Två slags fanatism, den kommunistiska och den muslimska har förenats. Finns det någon som är villig att göra vad han kan för att frälsa somalierna?

DAGLIGA BETRAKTELSER

Richard Wurmbrand

DAGLIGA BETRAKTELSE

Del II

April – Maj – Juni

EVANGELIIPRESS

Box 1712, 701 17 ÖREBRO

© Richard Wurmbrand
Bok nr 324

ISBN: 91 7038 324 3

Tryckt hos Tryckcentralen i Örebro AB 1984

”Kärleken till pengar är roten till allt ont.” (1 Timoteus 6: 10)

Reformationen och kristenhetens ohjälpliga splittring skulle aldrig ha blivit verklighet om det inte varit för prästers snikenhet och personliga svagheter hos de inblandade på båda sidor. Jag är fortfarande osäker på om en reformation av kyrkan alls var nödvändig.

Kyrkan är en fortsättning av Kristi inkarnation. Kristus är dess överhuvud och han ser till att allt fungerar väl, så att kyrkan aldrig kan dö. Inte ens helvetets portar kan besegra henne.

Men det finns mänskliga institutioner som kallas kyrkor, bestående av människor som inte blivit pånyttfödda. Människor som inte behöver reformeras utan förvandlas. Pånyttfödelsen kan förvandla varje människa till Guds barn.

På det mänskliga planet har det förekommit upprörande saker under tidernas lopp. Avlat och evig salighet utbjöds till salu. Kung Jakob av Skottland skänkte sina oäkta söner landets rikaste abbottdömen medan de ännu låg i vaggan. Sådant väcker allmän avsky. Genom att sådant kunde ske blev det säkerligen lättare för Henrik VIII, som var ursinnig på påven för att denne inte ville låta honom få skilsmässa från sin hustru, att bryta med Rom. Båda parter gjorde det sedan till ett brott, belagt med dödsstraff, att ställa sig på den snikna Vatikanens respektive den liderlige Henrik VIII:s sida. Liknande saker inträffade i andra länder.

Vi måste ta oss en titt på vårt prästerskap och dagens kyrkoledare. Är de klara över vad som är deras första plikt? Gör vad du kan för att hålla dem till kristna ideal i tankar och gärningar. Omvandla din kyrka efter Kristi förebild och försäkra dig om att du inte bara tillhör ett rent mänskligt samfund. Bli genom pånyttfödelse medlem i en kyrka som ”träder fram i härlighet, utan minsta fläck eller skrynkla.” (Ef. 5: 27)

2 april

”Gud har givit Honom det namnet, som är över alla andra namn.” (Filipperbrevet 2: 9)

Somliga människor får namn som varslar om deras öde. På ryska betyder Vladimir ”världshärskare”. Den ryska historien känner två inflytelserika män som burit det namnet. År 998 blev furst Vladimir av Kiev omvänd till kristendomen. Då han hade att välja mellan romersk katolicism och den österländska ortodoxin skickade han sändebud till Europa för att ta reda på vilket som passade honom bäst. Sändebuden imponerades av den vackra musiken i den ortodoxa kyrkans liturgi och påverkade fursten att välja denna form av kristendom. Han befallde därefter alla sina undersåtar att låta döpa sig.

Omkring nio hundra år senare föddes en annan Vladimir i Ryssland. Vid sexton års ålder blev han gudsförnekare på grund av en löjlig händelse. En kristen som begår en synd kan bli gudshatare från att ha varit en gudfruktig människa. Liksom många andra pojkar i den åldern hade Vladimir Lenin en tid försummat att gå i kyrkan. Pojken hörde sin far fråga en präst vad han skulle göra åt det. Prästen svarade: ”Ge honom stryk och återigen stryk.” Ursinnig slet Lenin av sig korset som han bar kring halsen och beslöt sig för att aldrig mer ha något med religion att skaffa. Nu hatade han den. Till följd av den revolution som Lenin startade har miljoner kristna dödats. Kanske skulle detta aldrig ha hänt om prästen givit ett klokare och mera kärleksfullt svar.

Vi måste inse att ett väl valt ord kan rädda en människosjäl och att ett fel valt ord kan ödelägga den.

Furst Vladimir kunde inte göra hela sitt folk till Kristi lärjungar. Lenin kunde inte göra hela folket till gudsförnekare. Ingendera var någon ”Vladimir” – världshärskare. Det finns bara en sådan – Jesus Kristus. Han skall härska och för Honom skall alla huvuden böjas.

3 april

”...att frambära er själva som ett levande, heligt offer.” (Romarbrevet 12: 1)

Under Vietnamkriget hände det att buddhistmunkar satte eld på sig själva då de såg sin religion hotas av katoliken Thieus politik. Två munkar hällde då bensin på en tredje, som sedan begick rituellt självmord inför tusentals knäböjande åskådare. I Tjeckoslovakien begick Jan Pallach självmord i protest mot kommunistiska övergrepp och i Öst-Tyskland gjorde den evangeliske prästen Brüscwitz samma sak.

Alla vi kristna har något att lära av detta. Självmord i ordets vanliga bemärkelse är inte tillåtet i vår religion, men vi måste alla frambära oss själva som ett levande offer för den enda giltiga sakens skull.

Jesu död skulle kunna kallas ett planlagt självmord, ty Han sade: ”Jag ger mitt liv... Ingen har tagit det ifrån mig, jag ger det av fri vilja” (Joh. 10: 17-18). Han tycktes göra allt för att provocera sina fiender. Han ifrågasatte alla människans vanliga instinkter. Du skall inte ens se på en kvinna med begärelse. Låt ditt tal vara ja, ja eller nej, nej, vilket utesluter allt vad reklam och PR heter. Ljug inte ens om din lögn kan rädda ditt liv.

Kristus gjorde en del av sina underverk på sabbaten, trots att Han visste att det skulle reta hans motståndare. Han ville bli korsfäst eftersom Han visste att Hans död var det enda sättet att frälsa mänskligheten.

Kristna människor går också emot denna världens konventioner därför att de vill offra sig och bära sitt kors varje dag.

”Jag har blivit korsfäst med Kristus, men jag lever, fast inte längre jag själv, det är Kristus som lever i mig.” (Gal. 2: 20)

4 april

”Den som är trogen i smått är också trogen i stort.” (Lukas 16: 10)

Vi bedrar oss själva om vi tror att tiondet avbördar oss all timlig skuld till Gud. Det har funnits kristna människor som suttit fängslade under förföljelser och som bara fått en skiva bröd i veckan plus soppa på smutsiga potatisskal och som kunnat ge tionde. Var tionde vecka gav de sin brödbit till någon som var sjuk eller svagare än de själva. Och inte nog med det. De visste att människan har ansvar för 100 procent av vad hon har. Många kristna avstod sin brödbit var tredje eller var femte vecka. En del åt aldrig bröd utan nöjde sig med den smutsiga soppan.

Inte bara 10 procent utan allt vad vi har tillhör Gud. Det är inte sant att vi kan göra som vi behagar med återstoden när vi väl har givit tionde. Det är snarare så att vi fått ett konto av Herren och att vi skall lämna räkenskap för varje öre vi lägger ut. En handelsresande kan inte sätta upp en päls åt sin fru på sina resekostnader. Inte heller vi får tillåta oss någon lyx.

Är ditt samvete rent? Kan du urskulda dig inför Gud för allt vad du unnat dig själv av mat och kläder i en svältande och frysande värld? Är det berättigat med lyxiga kyrkobyggnader, dyrbara kåpor och stoppade kyrkbänkar medan missionen inte har ett öre till en bibel åt ett hednaland? Kan du stå för dina utgifter för kosmetika och nöjen? Kommer du att kunna se Jesus i ögonen på Domens dag och säga Honom: ”Jag har använt mina pengar på rätt sätt.” Skall Han kunna säga: ”Rätt så, du gode och trogne tjänare”?

”Moses sade till Herren: ”O, min Gud, jag är ingen talför man.”
(2 Mosebok 4: 10)

Richard Hext föddes med förlamade händer och fötter. Hans händer hängde normalt efter en operation, men han hade inte den ringaste kraft i dem.

Detta hindrade honom inte från att bli konstnär. I sju år gick han på konstskola. Därefter försörjde han sig som målare – han höll penseln mellan tänderna. Några av de tavlor han målat är så vackra att de hänger i Buckingham Palace.

Moses blev en stor förkunnare trots att han stammade. Rahab blev ett helgon och en av Herrens stammödrar fast hon först var en sköka i ett hednaland. Petrus blev martyr fast han av naturen var feg. Vi ser honom först darra inför en tjänsteflicka som inte kunde göra honom något förnär. Efter Uppståndelsen stod samme man på torget i Jerusalem och trotsade folkets ledare och hopen. Vi vet att han till sist dog för sin herre – på egen begäran korsfäst med huvudet nedåt.

En kristen människa som gjort sig skyldig till både äktenskapsbrott och mord skulle förmodligen ge upp hoppet om att någonsin mera bli till gagn för Herren. Men David ångrade sig och skrev sköna psalmer, vilka är vår andliga föda. Salomo gjorde sig skyldig till avguderi och sedeslöshet men blev författare till tre av Bibelns böcker.

Inget fysiskt, intellektuellt eller moraliskt handikapp är oöverkomligt. Om Du saknar händer så måla med tändernas hjälp, men måla tavlor för Herren.

6 april

”Varen ens till sinnes, uppfyllda av samma kärlek, endräktiga, liksinnade.” (*Filipperbrevet 2: 2*)

Den mänskliga synden har vanställt kristendomens historia, som kunde varit vacker om bara de som bär Kristi namn hade följt sin Mästares bud. Alla känner till den katolska inkquisitionen, men protestanter har också varit grymma.

Elisabeth I av England dömde biskop Plunkett till döden för hans katolska tro. Hon befallde att han först skulle hängas, sedan halas ned och sprättas upp och få inälvorna brända – medan han ännu var i livet – och slutligen styckas. Katolikerna i Piemonte grep protestanten Giovanni Michialin och fyra av dennes barn. För varje barn som höggs i bitar inför Michialins ögon frågade soldaterna om han ville avsvärja sig sin tro, men han vägrade. När samma svar gavs för fjärde gången grabbade en soldat barnet i benen och krossade dess skalle så att hjärnan rann ut.

Katoliker slog ihjäl tusentals ortodoxa i Kroatien under kriget. Ortodoxa präster förföljde ondskefullt evangeliska kristna i Rumänien och såg till att de fängslades. Präster har lett massmord på judar. Idag mördar katoliker och protestanter varandra i Nordirland i Hans namn som bjöd oss att älska våra fiender.

Låt oss en gång för alla besluta oss för att utrota varje tanke på agg eller fientlighet mot andra människor för att de har en annan tro än vår egen. Vi måste akta oss för att tala anklagande om andras religion. Det kan hetsa oansvariga personer till överilade gärningar och t o m leda till mord. Religiösa meningsskiljaktigheter måste diskuteras i kärlek. När helst det förekommer till synes oförenliga åsikter bör var och en få behålla sin övertygelse, grundad på Guds ord. Men det förnämsta budet är kärlek.

”Först och främst uppmanar jag därför till bön och åkallan, till förbön och tacksägelse . . . för konungar och all överhet.” (1 Timoteus 2: 1-2)

Texten säger inte att vi endast skall be för dem som styr vårt eget land. Det var just detta som prästerna gjorde i England, Tyskland, Ryssland och Amerika under andra världskriget. Gör man så, kan man utan samvetsbetänkligheter gå ut och döda dem som lyder under en annan härskare. Det är fel att endast be för den egne kungen eller presidenten.

Härskare och kungar tillhör en särskild kategori som vi måste be för på samma sätt som vi ber för de hungriga och de sjuka. En kristen ber på samma gång för sin egen överhet, för de styrande i grannlandet och för infödingshövdingen på en fjärran kontinent.

Genom att be för vår överhet och älska den, även om den är ond, så kan vi leva ”lugnt och fridfullt” eftersom tanken på demonstrationer och revolter aldrig uppstår. Dessutom kan vi med en sådan livsinställning bli en surdeg som genomsyrar samhället med vad gott är. ”Bedjen därför . . .”

8 april

”Berusa er inte med vin, där börjar lastbarheten, utan låt er uppfyllas av Anden.” (Efesierbrevet 5: 18)

I det följande skall jag återge några siffror från det land i Europa som anses vara minst sedeslöst.

I Schweiz har konsumtionen av alkohol fördubblats efter andra världskrigets slut. Antalet alkoholister har ökat från 100.000 till 130.000. Tjugo procent av alla brott och 23 procent av alla skilsmässor beror på alkohol. Alkoholen är skuld till en tredjedel av alla självmord. Varje år tas 1300 personer om hand på psykiatriska kliniker för alkoholmissbruk. Siffrorna för andra länder är långt värre.

Bibeln talar om att vara berusad av kärlek, om att vara så fylld av helig Ande att man ger intryck av att vara drucken. Har man någonsin hört talas om någon negativ effekt av den sortens berusning?

Drick därför av det mirakulösa vinet som Jesus gav åt apostlarna i Kana. Du kommer att visa många symptom på berusning: fyllbultar prisar sitt vin och du kommer att prisa ditt, fyllon skrålar och du kommer att få en oemotståndlig lust att sjunga till din Frälsares ära, alkoholister är benägna att slåss, även du kommer att vilja kämpa, om du så är mycket svag, mot starkare fiender.

Jag har ingenting emot berusning, men jag tycker att alkohol är fel dryck. Låt oss dricka av det vin som Jesus så frikostigt bjuder dem som törstar.

”Kämpa för den tro som en gång för alla har anförtrotts de heliga.” (Judas brev 3)

Ta er i akt för tolerans i trosfrågor. Tänk er två skolor, en som styrs av en klok man, den andra av en dåre. I den första får barnen lära sig att två plus två är fyra, i den andra att två plus två är tre. Så kommer en lärare och säger att när allt kommer omkring är kärleken det viktigaste. Varför skall matematiklärarna vara oense? Varför inte komma överens om en liten kompromiss, så att båda kan lära ut detsamma. Barnen kan få lära sig att två plus två är tre och ett halvt! Den som vägrar att acceptera en så bra och trevlig lösning är fanatiker, bigott, ovärdig att undervisa i matematik. Vad skulle du tycka om det?

Kristna människor älskar enighet – men inte på bekostnad av sanningen.

Den kristna kyrkan sitter irne med den verkliga sanningen i långt högre grad än matematiken därför att den är uppenbarad av Gud själv. Ur min plånbok kan jag ge någon så mycket jag vill därför att det är mina pengar. Av Guds sanning kan jag inte ge någonting. Det må finnas olikheter bland kristna i fråga om bagateller liksom det finns varieteter bland orkidéer. Jag kan acceptera en ros i en annan färg, men jag kan aldrig acceptera en tistel som en ros. Kärleken till nästan är inte tillräckligt skäl att utesluta ett enda ord, en enda bokstav ur Bibeln. Jag kan älska en kättare men aldrig kättereri.

Kristus är Gud. Han blev människa, föddes av Jungfru Maria, dog för våra synder, uppstod kroppsligen och uppsteg till himmelen. Det står var och en fritt att tro annorlunda, men då önskar jag ingen gemenskap eller dialog med honom. Matematikprofessorer för inga dialoger med sina lärjungar: de lägger fram sanningen och den måste accepteras. Kristna människor förkunnar också sanningen. Den som vägrar att acceptera den skall gå under.

10 april

”Sjungen till Herrens ära en ny sång.” (Psaltaren 96: 1)

Det är mycket viktigare att ta till vara ungdomen än att bevara gamla gudstjänstritualer eller gamla sånger som vi är vana vid. Vi lever i en värld där stora omvälvningar sker. Nya sånger och nya gudstjänstordningar uppstår. Den äldre kristna generationen känner sig illa berörd, som om Gud vore oupplösligt förenad med den liturgi de lärde känna som barn. De glömmer att det som nu är gammalt en gång var nytt.

Bachs Matteuspassion togs inte väl emot av hans samtid. Efter några få framföranden låg den glömd i hundra år. Haydns stora orgelmässa förklarades opassande av grundaren till den tyska Cecilianerorden, som skrev: ”Den förhåller sig till ädel kyrkomusik som en sköka till en drottning eller som en vals till Kristi död.” Denne präst, som hette Witt, skrev till påven att han ansåg Haydns musik vara mer lämpad för salonger: ”De militäriska och bacchantiska rytmerna passar illa till allvaret i gudstjänsten och till offret på korset.”

Missionärer som varit i Afrika berättar att de svartas hjärtan var mycket lättare att påverka om orgeln ersattes av deras egna trummor.

Öppna ditt hjärta för musik och kyrkliga sedvänjor som du personligen kanske ogillar. Sådana kan vara till nytta och hjälp för någon med en annan bakgrund än din. De kan t o m hjälpa andra människor att bättre lovsjunga Herren.

11 april

”Du skall älska din nästa såsom dig själv.” (Matteus 22: 39)

Nöj dig inte med att bara beundra skönheten i detta bud eller att predika det för andra. Sätt dig hellre med papper och penna och skriv upp namnen på medmänniskor som behöver kärlek och omtanke.

Vem är besviken? Vem är ensam? Vem är övergiven av make eller maka eller av sina barn? Vem är utstött ur gemenskapen?

Squeaky Fromm i den ökända Manson-kulten kördes på porten av sina föräldrar som aldrig visat henne någon kärlek. Där hon satt hjälplös och övergiven i rännstenen kom Manson, den blivande massmördaren, förbi och frågade henne: ”Vill du ha kärlek? Jag har kärlek. Följ mig.” Hon följde honom och blev medlem av en satanisk sekt som visste att dölja sig bakom ord av kärlek. Hon blev drogmissbrukare och gjorde ett mordförsök på förre presidenten Gerald Ford. Nu avtjänar hon livstidsstraff i ett fängelse. Tänk hur annorlunda hennes liv kunnat gestalta sig om en kristen medmänniska stigit fram till den gråtande flickan och visat henne något av Kristi kärlek.

Din nästa, som behöver din kärlek och omtanke, kan vara en flykting från ett fjärran land, han kan vara en av de många som hungrar i Afrika eller Indien, han kan vara en av dem som saknar kunskap om Kristus på en ö i Stilla havet eller i ett kommunistiskt eller muslimskt land. Stanna inte i beundran inför budet ”Älska din nästa” som framför en tavla på ett konstgalleri utan börja visa kärlek i praktisk handling.

12 april

”Vad Gud har sammanfogat får människan alltså inte skilja åt.”
(*Matteus 19: 6*)

Gud hatar skilsmässor (Mal. 2: 16). Det finns i själva verket bara ett grundskäl till att människor skiljer sig. Det är att de inte hade någon verklig motivering att gifta sig. Antingen har de aldrig haft avsikten att offra hela sitt liv för den andra makens jordiska och eviga välfärd eller också har de frångått sin avsikt.

Det vore orealistiskt att inte medge att det ibland är bäst för ett par att skiljas åt. Jesus nämner otrohet som ett skäl, och då menar Han inte ett enstaka snedsteg utan en bestående livsstil hos den ena parten. Vi kan inte begränsa skilsmässor till bara detta enda fall, ty det vore som att citera Skriftens ord ”Betala tionde av myntan och anisen och kumminet” (Matteus 23: 23) som bevis för att man inte behöver betala skatt för andra inkomster. De ting som nämns i denna bibelvers är bara exempel på olika slags inkomster.

Likaledes betyder Jesu omnämnande av otrohet som ett skäl för skilsmässa att det måste finnas ett skäl som är minst lika vägande som detta. Vad kan man göra om ens partner är obotlig hasardspelare eller narkoman eller alkoholist, om han eller hon försummar barnen eller överger familjen eller om det förekommer öppen misshandel eller homosexualitet? Om den felande parten vägrar att bättra sig så kan man inte begära att maken skall finna sig i detta.

Det bästa medlet mot skilsmässa är uppriktig bön och villighet att öppna ögonen och ge sig tid till mogen eftertanke liksom att resonera med personer som har erfarenhet av äktenskap och barn. Flickor som gifter sig före tjugooårsåldern har tre gånger större chans att råka ut för skilsmässa än de som gifter sig senare. En undersökning visar att 31% av flickor som gifter sig mellan fjorton och arton år är gravida då de gifter sig.

Ni föräldrar, visa varandra kärlek och hänsyn, inte bara för er egen skull och för att undvika skilsmässa utan också som exempel för era barn på hur ett äktenskap bör vara, så att inte deras slutar med skilsmässa.

”Vi forskar i skrifterna.” (*Johannes 5: 39*)

Under förföljelserna på Madagaskar mellan 1836 och 1861 ej blott höll de kristna sin tro levande genom att i hemlighet läsa Bibeln, utan församlingen växte dessutom tiofalt under denna period. De bergsstammar på Formosa (Taiwan), som före andra världskriget knappast kommit i beröring med kristendomen, höll stånd mot det japanska trycket och framträdde med fast grundade kristna församlingar, baserade enbart på bibelstudium. Under Mau-Mau-hotet i Kenya var det de kristna vilkas liv var djupast rotat i Bibeln som höll stånd mot alla försök att få dem svärja den hedniska Kikuyu-eden. Styrkan hos de inföddas samfund beror på i hur hög grad de håller fast vid Bibeln. Kyrkans organisation och t o m dess präster kan förintas utan att församlingen går under – så länge folket har – och läser – Bibeln.

Inte överallt förekommer förföljelser, men överallt i världen finns motstånd mot den sanna kristendomen. Vi måste vara hemmastadda i Skriften om vi vill att vår tro skall överleva.

Erasmus, en av de stora bibelöversättarna, säger: ”Jag skulle önska att varje lantman gick och sjöng verser ur Skriften vid sin plog.” Tala till varandra med psalmens och Skriftens ord. I detta ligger frälsningen för Kyrkan.

Var tacksam mot Gud för att du tillhör det privilegierade fåtal – 40% av mänskligheten – som fått lära sig läsa. Var tacksam för att du tillhör det ännu mindre fåtal som har tillgång till Bibeln – i halva världen finns den inte att få. Du har förmånen att kunna köpa en bibel. Många kristna i Latinamerika, Afrika och Indien önskar sig en bibel men har inte råd att köpa den. Gör till en daglig vana att forska i Skriften.

14 april

”Nu lever icke mer jag, utan Kristus lever i mig.” (Galaterbrevet 2: 20)

Bland alla dem som skrivit i Bibeln är jag särskilt förtjust i dem vilkas namn är okända. Moses citerar ”Boken om Herrens krig” (4:e Mosebok 21: 14). Vem har skrivit den? Josua (10: 13) nämner ”Yashers bok” d v s ”den rättfärdiges bok”. Vem var det? Paulus citerar en grekisk skald som säger: ”Vi är ock av Hans (Guds) släkt” (Apg. 17: 28). Orden är så märkliga att de överglänser sin författare.

Om folk sjunger ens dikter, då är det verkligen poesi, men om en poet citeras som auktoritet av en Kristi apostel för att styrka dennes argument, då är det inte längre nödvändigt att minnas hans jordiska namn.

Så ärofullt är det att skriva Guds verkliga sånger. Det är som om det inte vore bara en människa som skrivit dem. En buddhistisk legend berättar att en man målade ett så mästerligt porträtt av Buddha att bara målningen återstod när han var färdig. Målaren fanns inte längre kvar. Det samma gäller för verkliga kristna författare, diktare, förkunnare och för den vanlige mannen på gatan som talar med en medmänniska om kristna ting. Han måste upphöra att vara sig själv för att förenas med sin åhörarens själ. Han måste gå upp i den Jesus om vilken han skriver eller talar.

När du skriver, talar eller handlar för Jesus, så låt Honom fylla ditt hjärta med sin helige Ande. Ditt namn kan komma att glömmas, men du vinner evigt liv. Du kommer att citeras av Gud utan att ditt namn nämns eftersom den mystiska föreningen har ägt rum: du har blivit ett med Honom.

"Men störst . . . är kärleken." (1 Korintierbrevet 13: 13)

En gammal legend berättar att i begynnelsen fanns Gud och två svalor. En av svalorna viskade i Guds öra: "Gör någonting. Vi behöver träd att bygga bon i, luft att flyga i och många länder att flytta till och från. Livet är så långtråkigt i ett tomrum." Den andra svalan kvittrade: "Låt bli att skapa, min Gud. När Du en gång skapat materia, energi och rörelse, vem vet då vilken molekyl som förenar sig med vilken? Rovfåglar kan dyka upp och sluka oss, det kan komma stormar i vilka vi omkommer eller vad som helst. Låt det vara som det är." Men Gud svarade: "Jag vill skapa. Jag vill ha varelser på vilka jag kan slösa min kärlek och som älskar mig."

Åter varnade svalan: "Har du väl skapat varelser med obeständiga känslor, tankar och 'sinnesstämningar, så kan de en vacker dag upphöra att älska Dig och börja hata Dig. Inte ens en Gud kan förutse allt som kan inträffa i en väldig skapelse. Låt det få vara som det är, bara Du och vi två svalor." Den andra fågeln envisades: "Skapa en värld. Jag lovar att jag skall kvittra även då jag vet att rovfåglar jagar mig och stygga barn sätter ut snaror för att fånga mig."

Och Gud beslöt sig för att skapa världen. Han tog risken, den risk som all kärlek innebär, den som alla måste ta som inleder en vänskap eller går in i ett äktenskap. Han beslöt sig för att älska och eftersom Han älskar så lär vi oss förtrösta, hoppas och att visa barmhärtighet.

Det enda alternativet till kärleken är icke-varat. Om kärleken helt skulle försvinna ur världen, så skulle världen inte längre finnas till. Tänk på detta.

16 april

"Gör all er gärning utan att knota eller säga emot." (Filipperbrevet 2: 14)

Sex blinda män försökte få reda på vad en elefant är. En kände på elefantens sida och trodde det var en vägg. En annan kände på dess öra och trodde det var ett blad. En kände på ett ben och trodde det var en pelare. En kände på svansen och trodde att han vidrört en orm, och så vidare. Vår insikt är ofullkomlig (1 Kor. 13: 12).

Det berättas att flera blinda män som botats av Jesus vid ett gästabud diskuterade hur Jesus bar sig åt när han botade blindhet. En sade: "Jag kan berätta av egen erfarenhet. Han säger helt enkelt 'Din tro har botat dig'." En annan sade: "Det där är ett protestantiskt avståndstagande från goda gärningar. Det räcker inte med bara tron. Jesus rör vid den blindes ögon." Och härtill sade en tredje: "Det måste ske två gånger, en gång på vardera ögat." Den förre envisades med att han bara vidrörts en gång och att han ändå såg perfekt. En fjärde sade: "Ni pratar strunt allesammans. Det går till så att Jesus gör en lerklump genom att spotta på marken. Sedan lägger Han klumpen på ens ögon. Därefter måste man bege sig till en viss damm i Palestina. Ingen annan damm duger. Vad ni hittills sagt är alldeles toktigt."

Fyra av de före detta blinda råkade ordentligt i luven på varandra. Var och en höll på sin version. En gång samlade Jesus dem alla fyra och sade: "Jag har ju botat er alla, var och en på sitt sätt. Vore det inte bättre att gemensamt tacka mig för vad jag gjort? Har jag inte rätt att bota var och en på det sätt jag finner för gott?"

Vad du fördömer som ett misstag av din broder kan mycket väl vara hans sanna personliga upplevelse av Herren Jesus.

”Icke genom någon människas styrka eller kraft skall det ske, utan genom min Ande, säger Herren Sebaot.” (Sakarja 4: 6)

En beundrare av modern konst skrev i en engelsk tidning: ”Denna konst är demokratisk. Vem som helst kan göra den.” Du kan dra två penselstreck med gult och tre till med blått. Gör en röd cirkel omkring dem. Cirkeln behöver inte ens vara rund. Klistra på en näsa och ett öga av en flicka som du klippt ur en tidning. Kalla det ”Mänsklighetens Lysande Framtid” och kritikerna skall finna din tavla intressant.

Obegåvade, talanglösa och oskolade personer tillverkar så kallad konst. Obegåvade predikanter predikar. Resultatet blir att många kyrkor står tomma. Luther gjorde predikan till det centrala i gudstjänsten i stället för som tidigare nattvarden. Men han glömde ta med i beräkningen att det är ont om goda predikanter i världen.

Se på Michelangelos Pietà i Peterskyrkan. Två marmorfigurer i naturlig storlek har sammanförts till en grupp. Konstnären har placerat en fullvuxen manskropp i knät på en ung flicka. Hon ser mycket yngre ut än sin son. Hon har kvar sin jungfruliga skönhet. Han har varit Smärtornas Man. Hennes ansikte är lugnt. Hon vet att Han kommer att uppstå.

Sådana konstnärer finns inte många. Inte heller kan man få fram predikanter som Johannes Chrysostomos genom att låta tråkiga talare gå igenom teologiska skolor.

Jesus måste leva i ens hjärta innan man kan predika över Honom eller ge ett personligt vittnesbörd. ”Varav hjärtat är fullt, därav talar munnen.” (Matt. 12: 34)

Obegåvade predikanter borde ägna sig åt något annat eller pånyttfödas med förmåga att predika. Även en obildad och enkel människa kan tala intresseväckande om den han älskar mest. Mödrar kan tala om det som är gott i deras barn. Endast den som älskar Jesus högt borde tala om Honom. Annars kommer vårt vittnesbörd att likna den moderna konsten. Alla kan, men vackert blir det inte. Eller intressant.

Vältalighet i personligt vittnesbörd eller i förkunnelse är inte en fråga om bildning utan om att vara brinnande i anden.

18 april

"Herrens dag är en dag av mörker och tjocka." (Joel 2: 1, 2)

Herren lärde oss att be "Tillkomme Ditt rike". Han menade att vi skulle ta det på allvar. Om Hans rike komme idag innebure det att många hamnade i den eviga elden. "Den som inte tror, han blir fördömd." (Mark. 16: 16) De som tror på Kristus är en oändligt liten minoritet. Var skall alla de andra tillbringa sin evighet? Vad kommer Hans rike att innebära för den du älskar?

Det kommer att ske en sällning. En del skall ställas på den högra sidan, andra på den vänstra. Kan du av fullaste hjärta säga "Tillkomme Ditt rike"? Vill du att många i din familj eller ditt land skall tillbringa evigheten i helvetet?

Bönen "Tillkomme Ditt rike" gavs oss för att ge oss en känsla av brådskande angelägenhet. Då vi både vet att det kommer och önskar att det skall komma borde vi sprida evangeliet så långt vi förmår.

Man skall akta sig för böcker om bibliska profetior. Alla sådana böcker som är äldre än tjuugo år har befunnits vara osanna. Luther trodde att turkarnas framryckande betydde slutet. Mussolini sades vara den som skulle återupprätta Roms konungavälde enligt en påstådd profetia av Daniel. Hitler ansågs vara det apokalyptiska vilddjuret med talet 666 (Upp. 13: 18).

Ofta bär vi inom oss en ohälsosam nyfikenhet. När Herren talade om Jerusalem och att där inte skulle lämnas sten på sten utan allt skulle brytas ned (Mark. 13: 2) så ville lärjungarna ha detaljer om när detta skulle inträffa, i stället för att likt Abraham och Moses lägga sig ut för att den förutsagda katastrofen inte skulle inträffa.

I våra dagar gläder man sig på många håll över Andens utgjutelse. De som får Andens gåvor borde komma ihåg att profetian om denna utgjutelse i Joel 2: 28–29 omedelbart följs av ett tillkännagivande av fruktansvärda domar över mänskligheten. Vi bör inte blott söka tolka dessa profetior. Om vi har Anden och känner till faran bör vi bli förbedjare för att avvärja katastrofen. Guds beslut är inte orubbliga.

”Varje bok i Skriften är inspirerad av Gud.” (2 Timoteus 3: 16)

Under reformationen beskyllde Thomas Müntzer Luther för att vara en skriftlörd, en bokstavstrogen slav. Han gav Luther öknamnet ”bibelfrossaren” och sade: ”Vad tjänar det till att ha svalt Bibeln hundratusen gånger?” Müntzer ansåg att det viktigaste var att man ägde den levande Anden. Luther genmålde att Müntzer inte var värd att lyssna på om han så hade undfått den helige Ande aldrig så mycket såfram han inte lät sig vägledas av Skriften.

Däri hade Luther rätt. Långt tidigare hade den helige Hieronymus skrivit: ”Att inte känna Skriften är att inte känna Kristus . . . Den människa som är väl förankrad i Skriften är ett bålverk för Kyrkan.”

Motsatsen mellan Ande-trohet och bibel-trohet är en konstruktion eftersom den som låter sig ledas av den helige Ande helt accepterar Skriften och upplever att den är självbestyrkande och i sig själv bär beviset för sin egen äkthet” (Calvin).

En människa måste kunna bevisa att hennes tankar och ord verkligen inspirerats av den helige Ande. Bibeln däremot behöver inte och skall inte göras till föremål för diskussioner och förnuftsresonemang. Genom människors förmedling har vi fått den från Gud själv. Den står över allt mänskligt omdöme. När man läser Skriften med den rätta tron får man en förnimmelse av Gud själv. Det är fel att tro på Bibeln därför att den på olika sätt visat sig vara sann. Vi kan inte döma Guds ord: det dömer i stället oss. Guds ord är den ofrånkomliga sanningen. Alla kristna människor underkastar sig Guds ord. Låt inte någonting komma emellan dig och Skriften.

20 april

"Främst för juden." (Romarbrevet 1: 16)

"Solen har aldrig lyst över ett så blodtörstigt och hämndlystet folk som judarna, vilka bara tänker på att mörda och strypa hedningarna. Inga andra människor under solen är sniknare än de varit och alltid kommer att förbli, som man kan se av deras avskyvärda procenteri."

Orden är Martin Luthers. Det finns flera uttalanden av samma sort i andra stora kristna teologers skrifter, hos påvar och kyrkofäder.

Det är en inställning som inte bara kommit till uttryck i ord. Det föraktade judiska folket har i alla århundraden förföljts och mördats av sådana som kallar sig kristna. Hitler gick sina första skolår i en katolsk skola. Hur många gånger måste han inte ha hört att judarna var vår Herres mördare. Inte att undra på att de så orättvist behandlade judarna inte vill tro på Kristus.

Skriften talar i stället om judarna som det folk vilket skänkte världen Guds son i människogestalt (Rom. 9: 5).

En man som vandrar i stormen drar sin överrock tätare och tätare omkring sig. När sedan solen bryter fram med sin värme och sitt ljus tar han av sig ytterplagget. Endast en varm kristen kärlek kan förmå Guds utvalda folk, som gått vilse, att överge sina fördomar mot Jesus och ta emot Honom som sin Frälsare. Vi bör som kristna låta ljuset och värmen från rättfärdighetens Sol lysa på dem.

”Tänk på vilodagen, så att du helgar den.” (4 Mosebok 20: 8)

Många affärsmän ägnar hela livet åt ett hektiskt jagande efter pengar som de till största delen inte behöver eftersom de låter dem stå inne på en bank. Denna växande rikedom gör det möjligt för dem att köpa saker och ting som de kan vara utan för att imponera på folk som de inte tycker om.

Vad är det för mening med denna frenetiska iver att hopa rikedomar?

Ett av de viktigaste av Guds bud är det som bjuder oss att vila. ”Tänk på vilodagen, så att du helgar den.” Upphör att jaga pengar. Lagg av dina eviga prestationskrav. Avstå från sammanträden. Sluta jakta. Koppla av och vila.

Sabbaten – vilodagen – är den äldsta av Guds förordningar. Till och med hedningar förstår dess betydelse – kan de ha fått det från Adam? Vila om möjligt från arbetet, även om det är ett viktigt arbete. Sokrates hämtade krafter efter en ansträngande dag genom att leka med barn. Inom jesuitorden var det fördom en regel att man efter två timmars studium skulle ta femton minuters rast då man skulle ägna sig åt något annat. Kardinal Richelieu kopplade av med hårda kroppsövningar, som t ex att tävla med sin betjänt i höjdhopp.

Låt dig inte uppslukas av viljan att tjäna mera pengar, pengar som du kanske inte behöver, i synnerhet inte om de ökar dina bekymmer. Ta dig tid till vila på sabbaten. Koppla av. ”Kom till mig”, sade Jesus, ”ni alla, som arbetar och som är betungade... och ni skall vinna ro för edra själar.” (Matt. 11: 28-29) Och medan du vilar ”varken slumrar eller sover den som bevarar Israel”. (Ps. 121: 4)

22 april

”Du död, var är din seger?” (1 Korintierbrevet 15: 55)

Den som har en materialistisk livsåskådning tror att människans liv är slut med döden. Detta står i motsats till lagen om energins oförstörbarhet, som är en av naturvetenskapens hörnstenar. Den energi som finns i de atomer av vilka min kropp är uppbyggd försvinner inte med döden. När kroppen upplöses ingår dessa atomer i andra kombinationer. Min kropps värmeenergi försvinner inte. Den förblir en del av universums totala energi som är konstant. När kaminen kallnat har dess värme överförs till rummet. På samma sätt förhåller det sig med min kropp då den kallnar.

Men jag har också andlig energi, viljekraft, känslor, samvete. Vi känner inte till någon energi som försvinner i denna värld. Det finns ingen som helst anledning tro att den andliga energin skulle vara undantagen. Döden kan endast omvandla den till en ny dimension – inte förinta den.

Den berömda fysikern Maxwell skriver att ”vetenskapens framsteg... tvingar en att göra en klar distinktion mellan den synliga sidan av människan, som uppenbarligen är förgänglig, och den sida som utgör vårt ’jag’ samt att inta den ståndpunkten att människans personlighet är av den beskaffenheten att den ligger utanför naturvetenskapens område”. Det faktum att vi inte kan fatta hur medvetandet skall kunna existera bortkopplat från hjärnan – ty medan vi lever är hjärnan och medvetandet förbundna med varandra – bevisar inte att medvetandet försvinner efter döden.

Goethe skriver: ”Min övertygelse att vi skall leva i evighet grundar sig på begreppet aktivitet. Om jag fortsätter att vara energiskt aktiv till slutet kommer naturen, då den märker att min kropp inte längre förmår bära bördan av min själ, att vara tvungen förse mig med någon annan form av existens.”

Fortsätt att verka i din gärning utan bekymmer för döden. Gud, som gett dig en kropp för din nuvarande gärning måste ge dig en annan efter döden om din gärning är Honom behaglig.

”Var femhundra människor ...” (4 Mosebok 31: 28)

I Fjärde Mosebok 31 kan vi läsa att Gud skänkte judarna en stor seger över folket i Midjans land. Judarna tog ett stort krigsbyte och Gud befallde dem att ge en femhundrededel därav till templet. Gud är anspråkslös. Det finns tillfällen då Han inte begär mycket.

Då Guds Son blev människa valde Han att födas i ett stall, att leva i sorg och dö på korset.

Till lärjungar valde Han tolv föraktade män (1 Kor. 1: 28). Han tillåter att världen tidvis styrs av odjur och Han behåller blott en liten skara för sig själv. De onda triumferar och de kristna drabbas av lidanden.

Om du frågar: ”Varför är Gud så anspråkslös?” blir svaret förmodligen ”Det är förmätet att ställa frågor till Skaparen. Fråga inte ’varför’ utan inta din anspråkslösa plats i närheten av din anspråkslöse Gud.”

Kristi kyrka och de sanna kristna skryter aldrig med sina bedrifter. Hans rike är icke av denna världen. Här i denna värld tillhör de stora bedrifterna tyranner och svindlare. Guds framgångar i denna världen är alltid blygsamma, ty Hans storhet är i Andens rike.

Var glad åt dina blygsamma bedrifter.

24 april

"Jag, Herren, din Gud, är en nitälskande Gud." (2 Mosebok 20: 5)

Den store målaren van Gogh skrev under en svår sjukdom till sin bror: "Jag har lovat mig själv att tänka på min sjukdom som om den inte funnes. Konsten är svartsjuk. Den vill inte komma i andra hand, så jag gör som den befaller. Tillräckligt med tid har gått till spillo, mina händer har blivit alltför vita. Sådana som jag får så att säga inte vara sjuka. Så nu har jag tagit itu med att måla regelbundet, från morgon till kväll."

Vi har en Gud som är nitälskande, d v s svartsjuk på samma sätt som konsten. Han vill inte att vi skall smita från problem, besvikelser, misslyckanden, felsteg genom nervösa sammanbrott eller själslig ohälsa. Kristna människor får inte hålla sig undan från arbete under förevändning att vara sjuka. Andlig sjukdom bör inte förekomma.

En man iakttog Michelangelo medan denne höll på med en staty. Han frågade: "Vad gör du om din mejsel hugger loss en bit för mycket på näsan?"

Michelangelo svarade: "Det händer inte."

Mannen envisades: "Tänk om det skulle hända. Kan du reparera skadan?"

Skulptören svarade: "Det händer inte."

Mannen kunde inte förstå detta. "Men om det händer?"

Ilskan röt Michelangelo: "Håll tyst och lämna mig i fred. Det händer inte."

"Den som lever i Kristus syndar inte" (1 Joh. 3: 6) i den meningen att han aldrig tillåter sig själv den lyxen att överge sin konst eller sin kallelse för syndens skull. Han fortsätter att vandra Herrens vägar. Herren är svartsjuk. Han överger oss inte frivilligt åt synd, åt bekymmer och sorg eller lättja.

”Vi är också omgivna av en sådan sky av vittnen.” (*Hebreerbrevet 12: 1*)

En kristen fånge på Kuba ombads att underteckna en bekännelse som innehöll anklagelser mot trosbröder som skulle ha lett till att dessa fängslades. Fången sade: ”Bojorna hindrar mig från att underteckna detta.”

Den röde officeren svarade: ”Bojor? Du är inte kedjad.”

”Jo, det är jag”, sade fången. ”Jag är bunden av den kedja av vittnen som genom tiderna gett sitt liv för Kristus. Jag är en länk i den kedjan. Jag tänker inte bryta den.”

Thomas av Aquino kallade martyrdöden det största beviset på den fullkomliga kärleken och tillade: ”Ord som martyrer uttalar inför en mänsklig överhet är inte mänskliga ord, ett enkelt uttryck för en människas övertygelse, utan ord som uttalas av den helige Ande genom Jesu bekännare.”

Lär av martyrerna. Du är en länk i denna kedja. Var trofast.

En ung kristen kvinna i Litauen, Nijole Sadunaite, sade inför domstolen där hon rannsakades för sin tro: ”Detta är den lyckligaste dagen i mitt liv. Jag står inför rätta för sanningens skull, för kärleken till min nästa ... Mitt öde är avundsvårt och underbart. Min dom kommer att bli min triumf. Jag ångrar bara att jag gjort så litet för människorna. Låt oss älska varandra och vi kommer att bli lyckliga. Endast den som inte älskar är olycklig... Vi måste fördöma det onda men älska människorna, även de som far vilse. Detta lär man bara i Jesu Kristi skola.”

Sådan är den lärdom vi får av den helige Ande genom den som lider för Kristus. Tillämpa den i ditt eget liv.

26 april

”Andens frukt är kärlek . . . mot sådant är inte lagen.” (Galaterbrevet 5: 22, 23)

Mer än en tredjedel av världen lyder under kommunistiskt välde. Ett av kommunismens mål är att utrota religionen. Biblar måste smugglas in i de flesta av östblockets länder. Är det rätt av kristna människor att ibland begå olagliga handlingar och sådant som står i strid med allmänt accepterade etiska normer?

De judiska översteprästererna hade ett löfte av Gud att Han skulle tala till dem från sin plats mellan de två keruberna på förbundsarken i Templet. De kände sig säkra på att Messias aldrig skulle kunna komma utan att meddela sig med dem i förväg. Ingen främmande härskare besöker ett land utan förvarning. Alltså var även den romerske ståthållaren säker. Judarnas konung kunde inte framträda i världen utan hans vetskap.

En natt ”smög” sig världens Ljus in i Palestina som ett nyfött barn, framburet av en jungfru, tvärt emot alla moraliska normer och biologiska lagar.

Senare korsfästes Han och begravdes. Hans grav förseglades av myndigheterna. Alla vet ju att man inte får bryta ett regeringssigill. Men änglar är inte bundna av jordiska lagar. En ängel bara rullade bort stenen utan hänsyn till sigillet.

Skulle vi ha rått Jesus att lyda lagen och bli kvar i graven, den av myndigheterna förseglade graven? Jesus ”smög” sig ut och tillbaka till livet igen.

Det finns de som tycker att man inte skall bryta mot de kommunistiska förtryckarnas lagar. Jesus ”bröt” mot tyngdlagen och uppsteg till himmelen.

Augustinus lärde ut en princip som gäller på alla livets områden: ”Älska och gör som du finner för gott.”

”Om ni vredgas, se då till, att ni inte syndar.” (*Efesierbrevet 4: 26*)

Anatolij Krasnov-Levitin, en sovjetrisk författare, har sagt: ”Kärleken och vreden är systrar. Där ingen vrede finns, där finns ingen kärlek. De gamla profeternas ord var fyllda av mäktig vrede på grund av att deras hjärtan var fyllda av stark kärlek till det egna folket, och kärleken förde med sig vrede inte endast mot folkets förtryckare utan även mot folket självt, eftersom det inte följde sanningens vägar. Det fanns också en stark vrede i vår Frälsares ord då Han såg på de skriftlärd och fariséerna.” Den som inte känner fasa och vrede mot synden, den har inga kristna eller mänskliga känslor.

Att vara god mot förbrytare är inte alltid så klokt. Absalom hade begått ett brott. Han hade beordrat sina tjänare att mörda hans broder Amnon. (2 Sam. 13: 28) Efter mordet flydde Absalom bort från kung David. Landsförvisning är ett välförtjänt straff för den som tar lagen i egna händer och dödar någon som aldrig dömts av den ende laglige domaren, som var kungen själv. Absalom borde ha fått bli kvar i sin självvalda exil.

I stället lyssnade kung David till dåliga rådgivare och förlät mördaren fast denne inte visat några tecken på ånger eller sinnesändring. Inte heller hade han ödmjukat sig till att begära nåd. Men Absalom togs till nåder och kunde i Jerusalem fritt organisera ett blodigt uppror mot sin fader, kung David. Mycken sorg och oskyldigt lidande blev följden. Det kunde lätt ha undvikits om David i denna sak hade visat helig vrede i stället för ohelig svaghet.

Var och en måste sona sina synder såframt han ej blivit en ny människa genom att tro på Jesus som tagit på sig hans synder. Ty så är skrivet: ”Näpsten var lagd på Honom för att vi skulle få frid.” (Jes. 53: 5) Först då har vi en garanti för att godheten inte missbrukas.

28 april

”Jesus sade: ’Tag bort stenen . . . ’ ” (Johannes 11: 39)

I en småstad fanns en likbilschaufför som inte trodde på Gud. Kyrkoherden hade gång på gång försökt omvända honom men utan framgång. En dag var kyrkoherdens bil på reparation och just den dagen skulle han förrätta en jordfästning. Så han satte sig bredvid föraren i likbilen och gjorde ett nytt försök att omvända denne.

”Skulle du vilja göra mig en tjänst?” frågade kyrkoherden. ”I Bibeln finns en besvärlig vers som handlar om ditt yrke. Hjälp mig att förstå den. Vår Herre Jesus säger: ’Låt de döda begrava sina döda.’ Men en död chaufför kan ju inte köra en kista till kyrkogården. En död dödgravare kan inte gräva en grav. En död präst kan inte predika vid en jordfästning. Vad menas?”

Chauffören fick sig ett gott skratt. ”Är det inte det jag alltid har sagt, att Bibeln bara är strunt? Här har väl pastorn ett bevis om något.”

Pastorn svarade: ”Innan vi förkastar den så låt oss tänka efter en smula. När kistan med den döde som ligger här bakom oss bars ut ur huset hörde du hans hustru ropa ’George, lämna mig inte ensam. Kom tillbaka’. Även barnen bad sin far att stanna hos dem. Förgäves. Den döde svarade inte eftersom han var död.

Samma sak är det med dig. I årtal har Kristus, änglarna och kristna medmänniskor manat dig till ånger och bättring, men du har inte svarat eftersom du också är död – andligen. En andligen död människa kan alltså begrava en kroppsligen död. Vår Herre hade ändå rätt.”

Varje människa, som inte har Kristus är andligen död. Kroppsligen må hon leva aldrig så mycket. Andligen hör hon hemma i graven. Jesus skulle vilja uppväcka henne därifrån liksom Han en gång uppväckte Lasarus. Kroppslig uppväckelse är sällsynt, men andlig uppväckelse önskar Herren för alla som dött i synd och vantro. Han begär av oss troende att samarbeta med Honom i detta. Han är den ende som kan uppväcka döda, men vi är kallade att vältra bort stenen från gravarna.

”Eftersom Skriften förutsåg, att det var av tro, som hedningarna skulle bliva rättfärdiggjorda av Gud, så gav den i förväg åt Abraham detta glada budskap: ’I dig skall alla folk varda välsignade.’ ” (Galaterbrevet 3: 8)

Vilken Skrift var det som förkunnade detta för Abraham? Den första boken i Den Heliga Skrift vi nu äger skrevs flera hundra år efter Abrahams död. Hur kunde då Skriften ge honom budskapet att hans efterkommande skulle bli en välsignelse för alla folk?

Skriften förklarade för Abraham att löftet skulle uppfyllas i en av hans ättlingar, Jesus Kristus. Den talade till Abraham med sådan kraft att han gladde sig tusen år i förväg åt Kristi födelse (Joh. 8: 56). Men vilken skrift var det? Abraham hade ju inte våra skrifter? Vår bibel låter oss förstå att den grundar sig på ännu äldre skrifter, att den är ett uttryck i enkla människoord för eviga värden för vilka vi saknar de rätta orden. I Daniel 10: 21 säger en himmelsk varelse till Daniel: ”Dock vill jag visa dig, vad som är skrivet i sanningens bok”, och han visade honom sådant som ej fanns med i någon helig skrift som ditintills var skriven för människor. I Fjärde Mosebok 21: 14 nämns ”Boken om Herrens krig” och i Josua 10: 13 talas det om ”Jashers bok” d v s ”Den rättfärdiges bok”.

I vissa speciella fall får av Gud särskilt benådade människor privilegiet att läsa dessa böcker. Det var det Abraham fick göra. Vår bibel uttrycker i för oss människor begripliga ord tankar som inspirerats av Gud. De andra böckerna innehåller samma tankar, sådana de var innan de pressades in i vårt mänskliga språks snäva ramar.

Svinga dig upp till Andens höjder. Då skall du inte stanna vid Bibelns ord utan ana gudomliga mysterier som endast med stor svårighet kan klädas i mänskliga ord. Vi upplever dem i stunder av nåd.

30 april

”Ty så älskade Gud världen, att Han utgav sin enfödde Son.”
(Johannes 3: 16)

En församlingspräst hade gjort flera misslyckade försök att få en järnvägsarbetare och fackföreningsledare att tro på Jesus. Då utbröt en strejk. Den blev långvarig. De strejkande drog åt svångremmen och höll fast vid sina krav trots svält och ökande skulder.

Prästen gick och hälsade på fackföreningsledaren och sade till honom: ”Jag har ett förslag som skulle kunna innebära att ni vinner strejken. Ni kommer att få hela den allmänna opinionen med er.”

För första gången blev mannen intresserad av något som prästen sade och bad att få höra förslaget. ”För att visa arbetarnas verkligt desperata situation och väcka folks medlidande skall du binda din son vid ett järnvägsspår och köra över honom med ett lok. Ni kommer att segra.”

Harmsen avvisade mannen förslaget. ”Hellre skulle jag se hela världen svälta än jag offrade min ende son.”

Gud kunde ha sänt ett gammalt helgon eller en ängel att dö för oss, men i stället gav Han det bästa Han hade, Jesus Kristus. Då vi inser vidden av detta offer rörs våra hjärtan till ånger och omvändelse. Jesus dog på Långfredagen för våra synder. Men döden hade inte makt att behålla Honom. Han uppstod. Det är detta som vi firar på Påskdagen – Jesu seger över döden.

Gud gav det bästa Han hade. Vi förväntas också ge vårt bästa. De stränga lagar som gällde i judarnas tempel föreskrev att offerbröd som frambars till Herren skulle vara bakat av den finaste sortens mjöl.

”Den som har två livklädnader skall dela med sig åt den som icke har någon.” (Lukas 3: 11)

”Sandaler kunde de ha på fötterna, men de skulle inte bära dubbla livklädnader.” (Mark. 6: 9)

Under den romerske kejsaren Diocletianus’ förföljelser mot de kristna skoddes en man som hette Eustratus med järnskor, försedda invändigt med stora, vassa spikar. I dessa skor och hela tiden slagen för att springa fortare fördes han till martyrdöden. Kyrkan firar hans minne.

Vi är inte alla kallade att lida sådana kval. Martyrdöden är undantag. Alla måste inte bära skor med spikar som tränger in i huden.

Men Gud ser ändå in i vår garderob. Han lärde sina första lärjungar enkelhet i klädsel. En del nutida kristna är noga med att ha den rätta läran, andra med den rätta ritualen. Men hur är det med rätta antalet skor och kostymer och klänningar?

Sanna kristna bör ge allt de har till Herren och inte betrakta sig som ägare utan bara som förvaltare av jordiska rikedomar. De offerar t o m sig själva för att följa Kristus på Hans barfotavandring till Golgata.

Kristna människor bör vara försiktiga med hur mycket kläder och mat de unnar sig. Miljarder människor saknar evangelium. Guds barn skall i framtiden beklädas med ära.

2 maj

” . . . Gud utvalde det som ingenting var . . . ” (1 Korintierbrevet 1: 28)

”Sedan tog han de sju bröden, bad bordsbönen, bröt bröden i stycken och gav sina lärjungar för att de skulle dela ut dem . . . Så åt de och blev mätta.” (Mark. 8: 6, 8)

Tänk om lärjungarna inte haft sju bröd utan endast tre eller ett, vad hade då hänt? Folkmassan skulle ha blivit mättad likafullt. Vid ett annat tillfälle hade Jesus faktiskt bara fem bröd i stället för sju. Trots det mättade han en ännu större folkmassa och ännu flera korgar med smulor blev över. (Mark. 6: 41–43) Du kan tjäna Gud med det lilla du har. Hans nåd beror inte på hur mycket eller hur litet du har, utan på det faktum att du frambär det till honom.

Men om man ingenting har att frambära, hur går det då? Det är en omöjlighet, ty den människa finns inte som ingenting har att frambära. Varken ordet ”noll” eller tecknet för nollan finns i Bibeln.

Den människa som säger ”Jag äger ingenting, jag är ingenting”, hon kan ge sig själv. Hon har något värdefullt: sig själv och sitt armod. Hon kan frambära sina synder till Jesus. Från att ha varit en fanatisk förföljare blev Saul av Gud förvandlad till en nitisk apostel. Från att ha varit en syndig och lättfärdig kvinna blev Maria Magdalena förvandlad till ett helgon med en orubblig kärlek till Jesus. Frambär din svaghet till Kristus. Alla äger vi svaghet. Hans styrka skall visa sin fullkomlighet i din svaghet.

Börja med det lilla, men i stället för att bruka det skall du överlämna det till Jesus. Och Han skall mångfaldiga det och rikligen välsigna det.

” . . . ett byte för människornas intrigspel och listiga förförelsekonster . . . ” (*Efesierbrevet 4: 14*)

Alla kristna borde studera Mao Tse-tungs skrifter. Innan han bröt med sina ryska kamrater lade han fram en taktik för alla kommunister i sin bok ”On Protracted War”. ”Att avsiktligt missleda fienden och sedan överrumpla honom med ett anfall från ett oväntat håll . . . är ett sätt att få övertaget och ta initiativet. Vad är att missleda? . . . Att göra en skenmanöver i öster och anfalla från väster är ett sätt att förvirra fienden . . . List och svek hör hemma i ett krig.”

Lägg här till det faktum att för maoisterna är klasskampen och revolutionskrigen det önskvärda, permanenta tillståndet för århundraden framöver och man förstår att enligt dem måste svek och bedrägeri vara ett grunddrag i den mänskliga karaktären.

Jesus lär oss: ”Låt ditt tal vara ja, ja, och nej, nej.” (*Matt. 5: 37*) Vi har att välja mellan ett liv av lögner och ett liv, rotat i sanning.

4 maj

”När de sedan stigit i land, såg de glöd ligga där och fisk som låg därpå och bröd.” (Johannes 21: 9)

Lärjungarna var hungriga och Herren Jesus såg till att de fick äta. Vid detta tillfälle tillredde Han själv måltiden. Vid andra tillfällen uppdrog Han åt en ängel att mätta någon. Då profeten Elias låg och sov under ett träd rörde en ängel vid honom och sade: ”Stig upp och ät. När han då såg upp, fick han vid sin huvudgård se ett bröd, bakat på glödande stenar, och ett krus med vatten.” (1 Kon. 19: 6)

Det är lätt att tro på dessa underverk när man själv har ätit sig mätt. Men i somliga delar av världen sitter kristna människor i fångelser där maten består av en soppa, kokt på smutsiga tarmar. Orenligheten simmar omkring i den soppan. För sådan mat måste man utföra hårt slavarbete.

Våra fångslade bröder lider inte bara kroppsligen. Deras tro utsätts för svåra prövningar. Tvivlet gnager dem. ”Herren är allsmäktig. Han kunde ju sörja för mat åt de första kristna och åt Elias. Varför skaffar Han inte mig lite stekt fisk och en brödkaka? Varför måste vi äta grismat?”

Gud har sörjt för tillräckligt med mat åt kristna fångar. Men den här gången har Han inte uppdragit åt en ängel utan åt deras kristna medmänniskor att komma med den. Liksom Han uppdrog åt en ängel att skaffa Elias mat har Han uppdragit åt oss kristna i den fria världen att sörja för våra fångslade bröder och systrar. Det är tragiskt att många av dem som fått uppdraget att sända mat till martyrerna stjäla vad Gud givit dem för detta ändamål och berövar martyrerna deras rättmätiga andel.

Är du en sådan tjuv?

Gud har sörjt för kristna människors frihet under olika kristendomsfientliga härskare. Men våra dagars Moses- och Josuagestalter, åt vilka Gud anförtrott världens och sitt folks frihet, har fallit undan. Faraon har mutat dem och de står nu på hans sida.

Har du lust att göra något för världens frihet?

5 maj

”Herrens ängel visade sig i drömmen för Josef.” (*Matteus 1: 20*)

En kinesisk poet sade en gång: ”I natt drömde jag att jag var en fjäril och nu vet jag inte om jag är en människa som drömt att hon var en fjäril eller om jag är en fjäril som just nu drömmer att den är människa.”

Bibeln lägger stor vikt vid drömmar. Den återger trettiosex drömmar och även deras tolkningar. Var Gamla Testamentets Josef egentligen en herde som drömde sig vara en härskare eller hade han en härskares egenskaper och begåvning fast han på dagen drömde att han var en herde? Var Nebukadnessar en kung som om natten drömde att han var ett vilddjur eller var han i grund och botten ett vilddjur som illbillade sig ha kunglig värdighet?

Den som vill känna sig själv och andra bör vara uppmärksam på sina drömmar. Om Nya Testamentets Josef hade bortsett från sina drömmar som kunskapskälla skulle han inte ha skyddat den heliga jungfrun under hennes ovanliga havandeskap. Hon skulle ha stenats, misstänkt för otrohet mot den trolovade.

Ha papper och penna till hands vid din säng då du går till vila. Datera och uppteckna dina drömmar. Du kommer att finna att sådant som du betraktat som osannolikt i Bibeln är vanliga företeelser i dina drömmar. Med lite övning kommer du att lära dig förstå dina drömmar. I Talmud står det skrivet: ”Otolkade drömmar är som öppnade brev.”

6 maj

”Är det ett verk av ditt förstånd att falken svingar sig upp . . .?”
(Job 39: 29)

I Alaskas vildmarker där bävrar aldrig sett människor och inte fruktar dem kan man iaktta dem i timtal och se dem fälla träd med sina skarpa tänder och sedan transportera grenarna på konstgjorda kanaler som de själva skapat ned till sjön där deras fuktiga hyddor höjer sig över vattenytan. Vad de åstadkommer är ett underverk. Ingen ateist kan förklara hur det kommer sig att bävrarna, det förmenta resultatet av en slumpartad evolution, kan reglera vattennivån i konstgjorda sjöar till exakt den höjd de behöver.

De har dammar som öppnar sig och stänger sig allt efter tillflödet av vatten på exakt samma sätt som dammar byggda av människor. Vattennivån blir alltså exakt densamma hela året. Hur kan bävrarna göra sina beräkningar? För att bygga sådana dammar och kanaler behöver vi människor en hel stab av förstklassiga ingenjörer. Vad som för mänsklig teknik är en ny upptäckt – att göra dammens framkant lätt böjd för att fördela vattentrycket lika – det är en hemlighet som bävrarna känt till i tusentals år. Där vattenmassorna forsar snabbt ger de dammen en konkav utformning som avleder trycket från mitten ut mot stränderna.

Det måste till en intelligent varelse för att skapa intelligens. Om människorna inte får dig att tro på Gud, så tro på Honom som skapat bävrarna och myrorna.

”Det är uppenbart att ni är ett Kristus-brev . . .” (2 Korintierbrevet 3: 3)

Ett bevis för Guds existens är att det finns goda människor. En ateistisk tänkare har sagt att universum är en gigantisk slump, resultatet av en oändlig rad lyckosamma tillfälligheter.

Anta att slumpen skulle ha frambragt ett materiellt universum. Ingen förnuftig människa kan väl tro att godhet, nobless, självförsä-kelse, förlåtelse, generositet är följden av en tillfällig sammanstötning av elementarpartiklar. Kasta upp nottecken i luften; de kommer inte ned som Beethovens nionde symfoni.

Varför skulle någon ge sig i kast med den svåraste av alla uppgifter – den att försöka bli en god människa – om han var en tillfällig anhopning av molekyler som i morgon kommer att upplösas och av vilka inget minne skall bestå? En del människor är goda, eftersom vi är skapade till att vara goda och dessa har hörsammat sin kallelse.

Du själv, tag den gode Mästaren till förebild och ditt eget liv blir ett bevis på Guds existens.

8 maj

”Ty så älskade Gud världen att Han utgav sin enfödde Son på det att var och en som tror på Honom, skall icke förgås utan hava evigt liv.” (Johannes 3: 16)

Denna vers är hjärtat i Bibeln. Den innehåller dess viktigaste budskap. Varje ord i den är storartat.

- ”Så älskade” – det är kärleken på dess högsta nivå
- ”Gud” – den stora källan till allt gott
- ”världen” – den största omfattning kärleken kan ha
- ”utgav” – att ge är kärlekens högsta uttryck
- ”sin enfödde Son” – den mest storslagna gåva någon kan ge
- ”var och en” – så många som tänkas kan
- ”på Honom” – den mest tillförlitlige, som det inte är några svårigheter att tro på
- ”tror” – enklast möjliga villkor
- ”inte skall förgås” – befrielse från det värsta ödet
- ”utan” – det bästa alternativet till att förgås
- ”hava” – den största tryggheten är ägande, inte bara hopp
- ”evigt liv” – ett liv som inte kan bli längre eller bättre.

När min son var sex år frågade jag honom om han inte tyckte den versen var underbar. Han svarade: ”Inte alls. Jag tycker den är helt naturlig.” För en rik människa är det naturligt att ge mycket och för en Gud är det inte märkvärdigt utan bara naturligt att ge ingenting mindre än sin Son och inget annat liv än evigt liv.

Den evige, oförgänglige och osynlige Konungen.” (1 Timoteus 1: 17)

Varför är Gud osynlig? Av samma skäl som en snöflinga inte kan ses på ett vitt pappersark. Gud är mycket god. ”. . . allt Han gjort . . . var mycket gott.” (1 Mosebok 1: 31) Hur kan man skilja mycket gott från mycket gott? Det finns inte ett uns av godhet i Honom som Han inte har överfört till sina skapade varelser.

Han står inte framför en spegel som den elaka drottningen i sagan om Snövit och frågar: ”Spegel, spegel på väggen där, säg mig vem skönast i landet är.” Han kan inte vara skönast; inget superlativ passar eftersom det inte finns någon skönhet som Han inte skulle ha delat med sig åt sångfåglarna, bäckarna, de majestätiska bergstopparna, barnen.

Behöver en flicka anstränga sig för att bli förälskad i en vacker prins? Inte alls. Varje ansträngning att älska Gud helhjärtat är alltså förfelad. Man kan inte rå för att man älskar Honom. Änglarna sade till en profet: ”Hela världen är full av Hans härlighet” (Jes. 6: 3), av samma härlighet med vilken Han omstrålas i sin himmel.

”Saliga äro de renhjärtade ty de skall se Gud. (Matt. 5: 8) Gud är synlig i allting och i alla skeenden. Det som gör Honom osynlig är vår orenhet. När du tvagits i Kristi blod och undfått den helige Ande skall du med avtäckt ansikte se Herrens härlighet, liksom i en spegel, och förvandlas till Hans avbild (2 Kor. 3: 18).

10 maj

”Vi . . . jublar i hoppet.” (*Romarbrevet 5: 2*)

Även det mest ogrundade hopp är mer välgrundat än den mest välgrundade hopplöshet. Det vet jag av egen erfarenhet.

Jag dömdes till tjugofem års hårt straffarbete. Jag hade varit dödssjuk i fängelset och läkarna hade givit upp allt hopp om mig. Under dessa omständigheter närde jag ett fullkomligt ogrundat hopp om att en dag få leda en världsomfattande mission med syfte att hjälpa förföljda kristna i kommunistländer. Förtvivlan och självmord hade varit en naturlig reaktion. Det föreföll inte troligt att jag någonsin skulle få återse min son. Nu sitter jag med min sonson i famnen.

Ge aldrig upp hoppet. Talmud säger att om en människa är dömd till döden och har huvudet på stupstocken, om bödeln redan lyft sitt svärd och han tänker ”Nu är jag förlorad”, så är han trolös. Svärdet kan falla ur bödelns hand. Så gick det för den rumänske kung Mikael den Tappre.

Eutanasi – dödshjälp – är orätt. En människa kan vara dödsdömd av all världens läkare och ändå överleva. Hoppas i dina affärer, hoppas på dina barn. Hoppas på din egen karaktär trots att tusen och en bemödanden ännu inte förbättrat den. Vi har som vårt hopp en Gud som ”hängde upp jorden på intet”. (Job 26: 7) Ett hopp som Han inger oss kan infrias även om det synes aldrig så grundlöst.

”Jag är Herren, din Gud, som fört dig ut ur Egyptens land, ut ur träldomshuset.” (2 Mosebok 20: 2)

En del kristna människor anser att man inte skall bry sig om politik.

Kände David Livingstone till evangeliet? När han kom till Afrika pågick slavhandeln som bäst. Skulle Livingstone ha låtit slavarne förbli slavar? I Bibeln hade han läst om hur Gud befriade slavar. Han kunde inte förbli oberörd då han såg de oskyldiga svarta, fastkedjade vid varandra, piskas på exakt samma sätt som sker på många håll i våra dagar.

Dessa hemska syner fick Livingstone att koka av vrede. Många kristna människor har idag förlorat förmågan att uppröras av slaveri. Somliga blir bara upprörda över att det finns de som bekämpar slaveri.

Livingstone bönföll det brittiska folket att överge den fasansfulla handeln med kött och blod. Han lyckades. Slaveriet avskaffades i det brittiska väldet. Idag ligger Livingstone begravd i Westminster Abbey.

Den judiska förbundsarken var inte bara ett rituälföremål utan också ett fälttecken. När judarna, som fordom varit slavar, gick över Jordan för att kämpa för ett eget land där de skulle leva fria, bars arken av leviterna som en flagga. Den var en symbol för frihetskampen.

Kristna människor är stridsmän, inte endast för personlig rättfärdighet utan också för social rättvisa.

12 maj

”Vi som kommit till tro får gå in i vilan.” (*Hebreerbrevet 4: 3*)

Människor är inte skapade för att bli plågoandar och mördare. Det är mot naturen att vara kriminell. Därför är brottslingar fruktansvärt plågade i själen. Endast en plågad människa plågar en annan.

I Vitboken i målet Siniavski-Daniel beskrivs hur Lenin hade för vana att lämna sitt rum och gå ut på gården vid tvåtiden på morgonen. Stående i snön ylade han mot månen. Så gjorde han varje natt. Han ylade en stund, lyssnade om allt var lugnt, fortsatte att yla tills han började frysa. Så gick han tillbaka till sitt rum för att planlägga Rysslands kommande öden.

Historien har berättats av Lenins egen livvakt.

Inte alla människor blir plågoandar i så stor skala som Lenin eller Hitler, men många har ämne till en ”bolsjevik”. Vi plågar våra äktenskapspartners, våra föräldrar, våra vänner, våra anställda. Vi är brutala och sadistiska.

Vi finner nöje i att plåga andra, men i själva verket plågar vi oss själva. Endast en pinad människa blir en orosstiftare.

Du kan befria andra från din ondska och du kan befria dig själv om du bara ville lyssna till Jesu frikostiga erbjudande: ”Kom till mig ni alla som arbetar och är tyngda av bördor, så skall jag giva er ro.” (Matt. 11: 28)

”Du skall inte döda.” (2 Mosebok 20: 13)

I fångelser kan man få höra inbrottstjuvar hätskt fördöma dem som mördat. De säger: ”Vi kan ångra oss och ersätta det vi stulit. Och även om vi inte gör det kan våra offer tjäna nya pengar. Men en människa som ni berövat livet kan aldrig få det tillbaka. Ni är brottslingar!”

De har på sätt och vis rätt. Varje synd förstör förhållandet mellan människor och gör människan mer och mer okänslig för Guds röst. Men att döda är ansvarslöst. Om man rånar en människa eller förstör hennes goda rykte är ändå inte allt förlorat. Offret har chansen att komma igen. Men mord är ohjälpligt. Det ställer en människa inför hennes domare och om hon är oförberedd för detta kommer hon till helvetet för all evighet. Det är en speciell synd, denna ”synd till döds”.

Därför är det orätt av präster att överse med våld och att arbeta för revolutionen. Regeringar som drar in sina länder i krig då ett sådant kunnat undvikas gör också orätt, liksom alla blodtörstiga våldsmän.

Varför behövs revolutioner överhuvud?

V. Tarsis, en rysk författare, berättar i sin bok ”Message from an Asylum” (Rapport från ett sinnessjukhus) historien om en man som kommunisterna ansåg vara tokig. Denne man sade: ”Jag började läsa Bibeln varje dag, och jag måste tillstå att det är den farligaste och mest förledande bok som finns. Det förvånar mig inte att kamraterna observerade den och förbjöd den. Ty om man läser Bibelns visdomsord kan man inte annat än gapskratta åt revolutioner.”

När man har fullkomlig frid i hjärtat och glädje även om man är fattig och förtryckt; när man är säker på ett evigt, härligt liv i paradiset, då kommer man inte på tanken att utgjuta blod för att förändra samhällsordningen i denna genomgångsvärld.

Sanna kristna deltar inte i sådant. De minns Guds ord: ”Du skall inte döda.”

14 maj

Värden . . . sade till brudgummen: ”Var och en sätter först fram det goda vinet och väntar med det sämre tills gästerna har druckit mycket. Du har sparat det bästa vinet ända tills nu.” (*Johannes 2: 9, 10*)

Ibland bjuder djävulen först på det som är gott och bra – vackra löften, själviska nöjen. Men när detta goda vin druckits ur kommer det som sämre är – ett förstört liv, samvetskval, andlig blindhet och till sist det allra värsta – evig fördömmelse.

Kärleken däremot vet att det bästa återstår. Det är redan förknippat med glädje att lyda Guds bud, att följa Kristus och Hans heliga änglar och att vara delaktig i de heligas samfund. För närvarande är denna glädje blandad med korsets bitterhet. Men i bedrövelse, lidande, förföljelse och utsatthet upphör Kristi brud aldrig att hoppas. Hon vet att brudgummen i sitt gästbudshus har lagrat det bästa vinet för kommande tider. Hon är inte otålig likt dem som tror sig bara ha detta korta liv. Kärleken jäktar inte för att nå resultat. Den kan uthärda tillfälliga misslyckanden, lidanden, nederlag. Den vinner den avgörande segern.

Sanna kristna skräms inte av konflikter, de inspireras av dem att gå vidare. Våra motståndare känner inte den ousägliga glädje som Kristus har i beredskap åt dem som står på Hans sida då Han lider. Vi älskar och litar på att kärleken skall segra.

Kristi kyrka hotas inte av den syndfulla världen. Inte ens helvetets portar är henne övermäktiga. Men den syndiga världen hotas däremot av kyrkans existens, ty den sista segern är vår.

”Ni skall kläda er i den nya människan, som är skapad till Guds avbild och som framträder i sann rättfärdighet och helig renhet.”
(Efesierbrevet 4: 24)

Det är vanligt att helighet förväxlas med godhet, vilket är en helt annan sak. ”Gud såg på allt Han skapat, och se, det var mycket gott.” (1 Mosebok 1: 31) Efter detta ”mycket gott” följde något helt annat.

”Gud välsignade den sjunde dagen och helgade den.” (1 Mosebok 2: 3) Helgelsen hör hemma i en helt annan sfär än godhetens.

En människa kan vara mycket god utan att vara helig eller utvald av Gud. Det finns extrema fall då människor är heliga utan att vara goda. Var fanns Gideons, Joels och Josuas godhet? De var stridsmän som förde det utvalda folket till seger. Därigenom var de heliga. Den som läst Athanasius', Luthers och Calvins liv finner föga spår av godhet hos dessa herrar. De förde en skoningslös kamp för sanningen som anförtrots dem och tillfogade sina motståndare obarmhärtiga hugg. Sanningen måste segra.

Vi blir heliga genom att livnära oss av den rätta andliga kosten.

I ett experiment med maskar fann man att maskar som normalt lever i mörker kan vänjas att leva i ljuset. Varje gång de ville krypa tillbaka in i mörkret fick de en elektrisk stöt och varje gång de kom ut igen fann de obegränsat med mat. Med tiden ”iklädde sig” dessa varelser ”en ny mask” för att använda Bibelns uttryck. Tvärt emot sin arts vana föredrog de allt framgent ljuset framför mörkret. Därpå skars dessa maskar i småbitar och gavs att äta åt andra maskar och se, dessa maskar ändrade också sina vanor. Genom att äta upp de ”nya” maskarna hade de ökat sin halt av ribonukleinsyra, som har med minnet att göra. Nu skydde de mörkret och föredrog ljuset precis som de varelser som de ätit upp. Liknande experiment har gjorts med andra djur.

Om du vill ikläda dig den nya människan, en rättfärdig och helig människa, livnär dig då av Kristus. Han har blivit kött för att kunna bli vår dagliga kost.

16 maj

”Och Herren Gud lät en ricinbuske skjuta upp över Jona för att skugga hans huvud . . . Och Jona glädde sig högligen över ricinbusken.” (Jona 4: 6)

I Bibeln är skuggan en bild av något övergående. ”Våra dagar på jorden är som skuggan”, säger Bildad. (Job 8: 9) ”Människans dagar flyr undan som skuggan och hon har intet bestånd”, säger Job själv. (Job 14: 2) ”Fåfängliga livsdagar som människan framlever lik en skugga”, säger Salomo. (Pred. 6: 12) Han har fått dessa tankar i arv från sin fader David. ”Såsom en skugga på jorden är våra dagar, intet bestående finns.” (1 Krön. 29: 15)

Även profeter som Jona är ibland övermåttan glada åt sådant som är förgängligt.

Först byggde Jona sig en hydda för att kunna sitta i dess skugga, glömsk av att allt som människan bygger är förgängligt. En stormvind vräkte omkull hyddan dagen därpå. Vi kan ingenting bygga som inte förstörs. Ingenting varar för evigt. Inte ens kulturer. Inte heller vi själva kan bestå.

Sedan glädde sig Jona över trädet som gav skugga åt hans huvud, men nästa dag vissnade trädet. Alla träd kommer en dag att vissna och dö. Så ock profeten som satt i trädets skugga. Den stora staden Ninive, där Jona predikat, skulle också gå under, trots att folket i Ninive gjorde bot sedan det lyssnat till Jona. Troende dör liksom icke-troende. Det är meningslöst att glädja sig åt en skugga. I morgon kan du önska dig döden för att du förlorat det som var din glädje. Men förtvivlan är heller inte varaktig. Den är övergående liksom alla känslor. Till sist skall även jorden, på vilken träden växt och på vilken människor gladdes och vredgades, brinna upp.

Endast Gud är evig, Han som säger: ”Skulle inte jag ömka mig?” (Jona 4: 11) Men Han skonar inte Ninive för all framtid. Han skonar ingen för alltid på denna jord. Lazarus, liksom de övriga som Jesus uppväckte från de döda, måste åter dö. Endast Gud består för alltid. Hans ord: ”Skulle jag inte ömka mig?” består. Skulle jag inte ömka mig i evighet över den själ, som har förtrostat på mig?

”Vi åt inte heller någons bröd utan att betala för det. I stället arbetade vi natt och dag.” (2 Tessonikerbrevet 3: 8)

Paulus' huvudtema i sina epistlar var Den vars ansikte strålar som tusen solar. Den vars ögon är klara och vars hela varelse är glänsande som vit jade.

Kristus är hans huvudtema, men inte det enda temat. Ibland skriver Paulus om sig själv och sina medarbetare, som i de ovan citerade raderna.

Även för oss är huvudintresset Den vars dygder liknar det oändliga havet i vilket oändligt sköna juveler hopas. När man känner Honom tar glädjen överhanden över tanken.

Trots det bör vi inte glömma Guds tjänare. Påminn din församlingspräst att för dem som lever av evangelium krävs följande:

1) De skall inte äta sina trosfränders bröd utan att göra rätt för sig. En läkare kan vid årets slut redovisa hur många patienter han behandlat och hur många som blivit botade. En skomakare kan uppge hur många skor han har lagat. En präst måste kunna redovisa för sitt arbete med att sprida evangelium och för resultatet av sitt arbete.

2) De skall arbeta dag och natt. Endast dagen räcker inte. ”Välsignad är den man som . . . tänker på Herrens lag dag och natt.” (Ps. 1: 2) Frukterna kommer då du fortsätter att arbeta under natten.

Sanna kristna måste vara herdar för sina herdar.

18 maj

”Han var slagen för våra missgärningars skull.” (Jesaja 53: 5)

I ett land där de kristna förföljs kom en polis en dag för att arresteras en präst. Han frågade prästen: ”Betraktar du mig också som ett odjur, liksom alla andra?”

Prästen svarade: ”Odjur? Nej, men en olycklig människa som tror att ingen älskar henne. Gud älskar dig, och alldeles särskilt dig. Det var för de onda människornas skull som Han blev människa. Inte för att vi var som snälla korgossar utan för att vi var onda. Ju ondare vi är, desto större rätt har vi till Hans nåd.”

Polisen försvarade sig: ”Så ond är jag väl inte. Jag är ju ingen tjuv.”

”Jo”, svarade prästen. ”Det är du. Du har stulit från Gud.”

”Vad?”

”Du har bestulit Honom på dina synder. Våra synder tillhör Honom. De är Hans egendom. Han blev Människosonen för att ta hand om dem. All vår ondskas smuts är Hans, inte din. En tjuv är du, om du vägrar att ge dem till Honom, till Guds lamm som borttager världens synder. Han som har rätt att ta bort dem eftersom de är Hans egendom och ingen annans. Du behåller det som tillhör en annan!

Den kvällen blev prästen aldrig arresterad. Polisen biktade sina synder för honom.

Är du en tjuv? Behåller du de synder du begått fastän de med rätta tillhör Jesus?

”Vid midnattstimmen hördes ett rop: ’Brudgummen kommer. Gå ut och möt honom.’ ” (Matteus 25: 6)

Jorden snurrar kring sin axel. Midnatt är den tid då en del av jorden är som längst bort från solen. Andlig midnatt är den period då människorna är som allra mest avlägsna från Gud. Vi närmar oss den perioden och dess fruktansvärda händelser.

Men midnattstiden möts inte med samma känslor av Guds barn som av världens. Vid midnatt dog allt förstfött i Egypten men det utvalda folket fick sin frihet.

Herren säger: ”Natten kommer, då ingen mer kan arbeta.” (Joh. 9: 4) Men då Bibeln säger att något är omöjligt gäller det inte för de trogna. Jesus säger: ”Allt är möjligt för den som tror.” (Mark. 9: 23)

De heliga kan arbeta även vid midnatt. Det var vid midnatt som Simson ryckte bort stadsportarna i Gasa. (Dom. 16: 3) Vid midnatt fick Rut löftet av Boas: ”Allt vad du vill skall jag göra för dig”. (Rut 3: 11) Vid midnatt omvände Paulus och Silas fångvaktaren i Filippi. (Apg. 16: 25)

Vid midnatt gör Guds folk sina största gärningar. Psalmisten säger därför: ”Mitt i natten står jag upp för att tacka dig”. (Ps. 119: 62)

Vi är inte rädda för mörkret i världen. Vi arbetar, ty brudgummen kommer snart. Vi får inte möta Honom tomhänta.

20 maj

”Ni föraktare, häpna och förintas . . .” (Apostlagärningarna 13: 41)

Paulus citerar här profeten Habackuk 1: 5 och i sin egenskap av apostel tillägger han ordet ”förintas”, en förbannelse riktad mot evangeliets vedersakare. Herren hade redan uttalat sin dom över Jerusalem. Han hade förbannat fikonträdet och det hade vissnat och dött. Här varnar nu Paulus den judiska staten att den skall gå under – och så skedde kort därefter. Det var först i vår tid som Gud åter visade barmhärtighet och samlade Israels skingrade folk i en ny judisk stat.

Det låter främmande för oss att en apostel kan säga att hans motståndare skall ”förintas”. Vi vet att Gud är kärlek. Det är Han, men ingenstans i Bibeln står det skrivet att Han endast är kärlek. Man kan inte uttömmande beskriva Gud med det enda ordet. Ingen människa kan beskrivas med ett enda ord. Jag är kristen men jag är också man, jag är storväxt, jag är präst, syndare o s v. Kärleken är alltså bara ett av Guds attribut. Han är också rättfärdighet och Hans vrede kan vara fruktansvärd. Dessa egenskaper framgår av Bibeln lika klart som Hans kärlek.

Sedan Paulus sjungit kärlekens lov i första Korintierbrevet, kapitel 13, skriver han i samma epistel (16: 22): ”Om någon inte älskar Herren, vare han förbannad.”

Sanna kristna har makt att lösa och binda, att välsigna och förbanna. De älskar sina motståndare som individer och gör sitt bästa för att föra dem till frälsning, men till de institutioner som förföljer dem säger de profetiskt ”förintas”, och de skall förintas.

Tänk på den mäktige Djingis Khan och hans tartarer. På 1200-talet, då det varken fanns jetplan eller kärnvapen svepte de fram från Kina ända till Centraleuropa. Det tog dem bara hälften så lång tid att erövra detta område som det tog för Sovjet. Men Djingis Khan är borta. Vi räds inte bomblagren som evangeliets fiender har lagt upp. Andliga vapen är mäktiga. De kan vara dödliga. Ett enda ord från Petrus betydde döden för Ananias och Safira, de trolösa kristna.

”Öven rättfärdighet.” (*Jesaja 56: 1*)

A. Krasnov-Livitin, en kristen judisk författare som tillbringat tio år i sovjetiska fängelser, beskriver ett samtal med en kristen pacifist. Levitin frågade: ”Om en bandit angriper din familj, varför då inte vrida yxan ur handen på honom och slå honom i skallen med den?”

Pacifisten svarade: ”Den Heliga Skrift förbjuder det. Jesus lärde oss att vända andra kinden till om någon slår oss. Levitin sade: ”Men Jesus befallde oss aldrig att låta våra barn dödas av ogärningsmän.”

Han förklarade vidare: ”Det som är riktigt då det bara gäller en själv blir oriktigt då andra människor drabbas. En människa som lugnt ser på då en oskyldig person blir slagen och avstår från att ingripa på den drabbades sida är feg och självisk. Det krävs mildhet och förmåga att överse med skymfer mot den egna personen för att kunna koncentrera sig på kampen mot orättvisan, lögnen och ondskan i världen.

Orden ”saliga är de som hungra och törsta efter rättfärdighet” förklarar Levitin som en välsignelse inte bara över dem som försöker få rättfärdigheten att segra i världen. Varje frälst människa kämpar för att sprida frälsningen, för att göra Kristi principer styrande i världen.

Alla verkliga kristna kämpar mot orättvisa och grymhet. Därför får de också lida förföljelse. Nöj dig inte med din egen personliga frälsning. Fräls också andra.

22 maj

”Kärleken . . . skickar sig icke ohöviskt.” (1 Korintierbrevet 13: 5)

Dessa ord uppfattas vanligtvis så att en sann kristen inte uppför sig oartigt. Men Paulus var själv ibland fruktansvärt ohövlig. Likaså Herren själv. Likaså reformatörerna och deras motståndare. När Kyrkans och världens öde står på spel kan hövlighet göra stor skada.

Det grekiska ord som översatts med ”ohöviskt” är ”aschemon”. En bokstavlig översättning skulle lyda: ”Kärleken uppför sig inte utan plan.”

Kristus indelar människor på samma sätt som en zoolog. Han sätter in dem i ett system, ett schema. En del är ”får”, andra ”vargar”, ”hundar” eller ”rävar”. En del kallar Han dårar, skrymtare och huggormar. Andra åter är älskade lärjungar. Han talar om ett vilddjur, en Röd drake och en utvald duva. Kärleken skickar sig icke ohöviskt, d v s utan att ha detta schema för ögonen.

Alla människor måste älskas, men jag kan inte bete mig mot ”fårtyper” på samma sätt som mot ”vargtyper”. Jag kan inte bete mig mot skrymtarna som mot älskade lärjungar, mot tyrannerna som mot deras offer. Ve den herde som behandlar alla lika och inte gör någon skillnad på får, hund eller varg. Kärleken skickar sig inte på samma sätt mot en god som mot en dålig make, mot ett lydigt som mot ett olydigt barn. Kärlekens handlingssätt beror på situationen.

Anta att några busar anfaller en oskyldig människa. Jag må älska dem alla, men jag bör försöka skydda den oskyldigt drabbade. Annars skulle jag uppföra mig ohöviskt eller ”aschemon”, utan att ta hänsyn till det faktum att de inblandade intar skilda positioner i världsplanen. Det samma gäller vår inställning till dem som gagnar Kyrkan och till dem som skadar den, till dem som försvarar sitt land och till dem som angriper det.

Kärleken skickar sig icke ohöviskt. Den skickar sig som ”det höves” med hänsyn till varje människas plats i världsplanen.

”Vänta, låt oss se . . .” (Matteus 27: 49)

Det finns en orubblig likgiltighet, okänslighet och apati inför lidandet.

Korsfästelsen på Golgata bevittnades av en folkmassa som faktiskt hörde männens skrik då spikarna slogs in i deras händer och fötter. Den måste ha vetat om att åtminstone en av männen som korsfästes på Långfredagen var den bästa av människor. Annars hade Han inte bett för sina bödlar. Annars hade Han inte brytt sig om att frälsa en rövare medan Han själv fick utstå obeskrivliga fysiska plågor. Nu ropade denne Jesus, liksom i förtvivlan: ”Min Gud, min Gud, varför har Du övergivit mig?”

Och hur reagerade folkmassan? De sade till varandra: ”Vänta, låt oss se . . .” Inte en tanke på att lindra Hans plågor genom att åtminstone ge Honom en droppe vatten eller ett ord av medlidande. ”Vänta, låt oss se om Elias kommer och hjälper honom.”

Elias är inte bara namnet på en profet. På hebreiska är det en kort mening som betyder ”Jehova är min Gud”. I den meningen kan alla vara en Elias. I den meningen sade Herren att Johannes Döparen var Elias. Var och en av oss måste ha Jehova som sin Gud. Om denne barmhärtige Jehova styr vårt liv kan vi aldrig förbli passiva då vi ser oskyldiga lida.

De som i realiteten är utan Gud har inställningen: ”Vänta, låt oss se . . .” Det var den sortens människor som bevitnade korsfästelsen på Golgata, oberörda. Sådana människor berörs inte heller av nyhetssändningarnas rapporter om lidanden i vår tid. De är förhärda. De bryr sig inte om att Jesu små bröder och systrar hungrar eller försmäktar i fängelser. Gud får döma dessa människor.

Liknöjdhet och apati måste övervinnas, även bland Guds utvalda. Gör en aktiv insats där den behövs. Hjälp där du kan.

24 maj

”Han är god mot de otacksamma och onda.” (Lukas 6: 35)

Något av det vackraste i Bibeln är två verser som saknas. För det första finns i Bibeln ingen vers där Jesus frågar någon: ”Vilka synder har du begått? Hur många? Under vilka omständigheter? Med vem? Säg mig om dina synder var obetydliga, allvarliga eller grova brott.” Tvärtom berättar Bibeln att Jesus gick från den ene till den andre och sade: ”Var vid gott mod, min son, var vid gott mod, min dotter, dina synder är förlåtna” – utan att fråga vad för slags synder det varit. Inte heller frågar Han dig om ditt förflutna.

För det andra finns det i Bibeln inget exempel på att någon ber Jesus om förlåtelse. Efter nattvarden flydde alla lärjungar utom Johannes, och Petrus förnekade Honom. När de åter träffade den uppståndne Mästaren kunde de ha sagt ”Förlåt oss”. Men det sade de inte. Det berodde på att var och en som såg in i Jesu ansikte såg så mycken förståelse och kärlek att han på förhand visste att allt var förlåtet. Kristi önskan att frälsa oss är mycket starkare än vår egen önskan att bli frälsta. Hans önskan att vi ska komma till himmelen är mycket starkare än vår egen önskan att komma dit. En människa måste springa bra fort för att komma undan Gud, som vill henne allt gott.

Förlita dig på dessa två verser som inte finns i Bibeln. Var övertygad om att Han inte lägger dig dina synder till last och att Hans yttersta önskan är att förlåta dig.

"Ni är ett utvalt släkte." (1 Petrus 2: 9)

Kung Lear säger: "Då vi föddes, begräto vi vår lott att hava kommit till denna stora skådeplats för narrar." Han hade rätt. Han var själv en narr som så förhastat skänkte bort allt han ägde till sina barn. Han borde ha vetat att de var födda och avlade i synd. (Ps 51: 7)

Denna världen är en dårskapens värld. Här blev Guds Son förtalad och kallad en djävul. Hamlet hade rätt då han sade: "Du må vara så kysk som is, så ren som snö – du skall ändock icke undgå förtal." Otello kallade den rena Desdemona för en sköka. "Ingen rusig båtsman skulle så grova ord ha brukat mot sin slinka."

Julia var dåraktig. Hon hade all rätt att bli förälskad vid fjorton års ålder, men hon var oförståndig i sin kärlek. Till Romeo sade hon: "Du . . . är den gudom som min avgud är." Det är dåraktigt att göra sin älskade till en avgud. Om hon levat ett år till hade hon förmodligen haft en annan avgud.

Hamlet sade till Ofelia: "Gift dig med en narr, ty förnuftiga karlar veta mer än väl vilka vidunder ni gör utav dem." Hur många män är kloka nog att ta sig i akt?

Jago sade till Cassio: "Kan jag ett enda glas i honom truga till det som förr i kväll han druckit har, skall han så full av gräl och arghet bli som nådig frökens mops." Spritfabrikanterna lyckas truga i oss åtskilliga glas. Världen är drucken.

Det var väl att Jesus upplyste oss om att vi inte hör hemma i denna världen. Här är vi endast främlingar och pilgrimer. I världens dårskap skall vi inte delta.

26 maj

”Allt vad dygd heter och allt som är berömvärt, låt sådana ting uppfylla edra tankar.” (Filipperbrevet 4: 8)

Medan Kleopas och en av hans vänner färdades till en by vid namn Emmaus slog Jesus följe med dem. Men Han var sig inte lik och de kände inte igen Honom. Kleopas sade till Jesus: ”Du måste vara den enda människa i hela Jerusalem som inte vet, vad som hänt där i dessa dagar.” Jesus frågade: ”Vad då?” (Luk. 24: 18-19)

Jesus visade sig intresserad. Det var så mycket som hänt i Jerusalem de senaste dagarna. Två rövare hade korsfästs. Hade någon av lärjungarna tänkt på att trösta deras sörjande mödrar? Hade någon bett Pilatus att få ta ner rövarens lik så att de inte hängde kvar på korset och hackades av korporna? En av rövarena hade blivit omvänd. Lärjungarna hade väl åtminstone sett till att han fick en anständig begravning? Och hur var det med bödlarna? De hade visat sin ondska. De behövde frälsas. Hade någon av lärjungarna visat dem kärlek och talat om för dem hur de skulle få förlåtelse?

Tre dagar hade gått. Vad hade hänt i Jerusalem under den tiden? Hem kunde ha upplösts, människor kunde ha kommit till skada eller dött. Det kunde ha skrivits nya hymner till Jehovas ära. Brott kunde ha begåtts. Mödrar hade vårdat sina barn. Några hade sörjt för att deras medmänniskor hade bröd för dagen. Mycket hinner hända på tre dagar. ”Vad då?” frågar Jesus. Han intresserar sig för jordelivet i alla dess aspekter, goda som onda, glada som sorgsna. Han vill dela allt med oss.

När lärjungarna talade om ”händelserna” som ägt rum i Jerusalem tänkte de faktiskt bara på en sak: det som hände med deras älskade Mästare.

Många kristna tänker bara på sitt eget personliga förhållande till den uppståndne Kristus, som kan ge dem frid här och sedermera i paradiset. Men Kristus är livet, livet omkring oss. Det är Honom vi ser i Hans bröder, i den hungrige och törstande, frysande, sjuka och förslavade mänskligheten. Vi möter Honom varje gång vi möter ett Guds barn.

"Några tvivlare." (Matteus 28: 17)

Allt tvivel har en positiv sida. Var skulle vetenskapen ha stått om inte Kopernikus tvivlat på den allmänt vedertagna teorin om jorden som universums mittpunkt? Eller om inte Einstein tvivlat på det absoluta värdet av Euklides' geometri och Newtons himmelmekanik? Var skulle religionen ha stått om inte Abraham tvivlat på den polyteistiska lära han ärvt av sina fäder eller om inte apostlarna betvivlat översteprästernas mening att Jesus var en hädare?

Tvivel är legitimt och nödvändigt. Det finns mera visdom i ett ärligt tvivel än i mången skenbar förvissning. Många religiösa människor som är bergsäkra på att komma till himmelen kommer att gå förlorade. Många förkunnare kommer att säga till Herren då Han återvänder: "Herre, Herre, har vi inte profeterat i Ditt namn och i Ditt namn utdrivit onda andar?" Och Jesus skall svara: "Jag har aldrig känt er. Gå bort ifrån mig, ni lagöverträdare." (Matt. 7: 22,23)

I stället för att påstå att du känner Gud, då du endast har Honom i din fantasi, bör du söka Honom. Den som söker Gud är trygg. Augustinus, den store kyrkofadern, skriver: "Jag skulle inte söka Dig, om jag inte funnit Dig redan i mitt hjärtas djup." Ärligt tvivel är ingenting annat än sökande efter sanningen. Men då är det en pina för anden. "Såsom hjorten trängtar till vattenbäckar, så trängtar min själ efter Dig, o Gud." (Ps. 42: 1) Hjorten längtar inte efter predikningar eller böcker som handlar om vatten. Hjorten är inte intresserad av diskussioner om hur man släcker törsten. De subtilaste tankar och de mest poetiska ord om vattnets svalka och skönhet tillfredsställer inte en törstande, ej heller exakta analyser av vattnets kemiska sammansättning. Det är själva vattnet han vill ha.

På samma sätt förhåller det sig med den som söker Gud. Folk gråter floder av tårar då de förlorar ägodelar eller ett barn. Hur många har någonsin fällt en tår för att de inte funnit Gud? Hur många kan ärligt säga med psalmisten: "Min själ törstar efter Gud, efter den levande Guden . . . Mina tårar äro min spis både dag och natt." (Ps. 42: 3,4)

28 maj

”Bli starka i Herren, i Hans väldiga kraft.” (Efesierbrevet 6: 10)

I USA lider minst tio procent av grundskolans elever av ordblindhet som gör att de inte kan läsa, stava eller skriva begripligt. Andelen måste vara ungefär densamma i andra civiliserade länder. Åttio procent av fängelseinternerna i USA lider av ordblindhet, ett ibland ärftligt tillstånd som gör att man kastar om bokstäver och siffror. Ett tak kan förväxlas med ett golv, ordet ”hostile” – fientlig – med ”hospitable” – gästfri. ”A” kan bli ”D”. En sifferserie som 1-2-3 kan läsas som 2-1-3.

Den vrede och förtvivlan som blir följden av ständiga misslyckanden i skolan leder ofta till brottsligt och antisocialt beteende.

Men det behöver inte vara så. Nelson Rockefeller, en gång vice-president i USA, berättade att han också haft samma problem i hela sitt liv. ”Jag kastar om ord och jag läser siffror baklänges. Det värsta är att jag t o m tänker mig dem baklänges.” Han lärde sig aldrig stava riktigt rätt, men han övervann sitt handikapp genom att helt enkelt lära sig leva med det. Edison var ordblind och blev likafullt en stor uppfinnare. General Patton kunde inte läsa innantill vid tolv års ålder. President Wilson var också ordblind. Likaså Albert Einstein, fysikern som en hel värld beundrar.

Barn borde få två viktiga kosttillskott: Vitaminerna M och R, som ofta saknas i nutidens barnmat. M står för moral och R för religion. Barn måste lära sig att det är deras moraliska plikt att inte misslyckas, att utföra något nyttigt i livet. För det andra bör de få veta att det finns En som hjälper dem att komma till rätta med detta och andra handikapp.

Också du kan övervinna ditt handikapp.

”Dock gjorde du människan nästan till ett gudaväsen.” (Psaltaren 8: 6)

Sigmund Freud, psykoanalysens fader, brukade skryta med att han ”fullbordat människans detronisering”.

Människan hade ansetts vara kronan på Guds skapelse. Så kom Kopernikus och visade att jorden, människans hemvist, inte var universums mittpunkt som man ditintills trott. Vår sol är bara en av miljarder stjärnor och mindre än de flesta. Kopernikus var en troende kristen och förblev så efter sin upptäckt, men andra drog den slutsatsen att om jordens betydelse i universum minskade hade människan förlorat rätten att betrakta sig själv som en varelse med speciellt värde. Darwin sägs ha bevisat att inte ens här på jorden är människan något unikt, kan inte vara resultatet av Guds avsikt att ha en vän, en varelse att kommunicera med. Enligt Darwins hypotes är människan bara ett resultat av en slumpartad evolution, precis som gorillor och chimpanser. Detta var det andra dråpslaget mot människans överhöghet.

Om vi verkligen är en produkt av slumpen, bara materia utan ande, bara driftsvarelser – varifrån kommer då motståndet mot hans teorier? Tar apor och oxar illa upp att bli betraktade som djur? Bli små myror förolämpade över att inte betraktas som elefanter? Varifrån kommer människans självhävdelse, hennes uppfattning att hon är Guds älskade skapelse, överlägsen och olik alla djur? Varifrån kommer samvetets röst och vår strävan att nå andliga höjder?

”Gud skapade människan till sin avbild” (1 Mosebok 1: 27). Ingenting liknande sägs om någon annan skapad varelse. ”Gud har krönt människan med ära och härlighet” (Ps. 8: 6) Människan är skapelsens krona. Då Gud önskade ta gestalt lät Han sig födas som människa på vår jord. ”Ty ett barn bliver oss fött, en son bliver oss given; Han skall heta Väldig Gud och Evig Fader.” (Jesaja 9: 6)

Tro på din unika och stora kallelse och fullfölj den. Låt Guds avbild bli synlig i dig. Låt ditt ljus så skina att människor lovprisar Fadern.

30 maj

”Se, sju år skall komma med stor ymnighet över hela Egyptens land.” (1 Mosebok 41: 29)

Varför denna exceptionella välsignelse över Egypten? Varför skulle det landet ha stort överflöd och varnas för hungersnöd under kommande magra år? Det finns tre skäl för detta, och de är också hemligheten med all framgångsrik kristen verksamhet:

1) Den tidens farao var i varje tum en konung. Han fungerade som kung inte bara i vaket tillstånd. Även hans undermedvetna var fyllt av omsorg om folkets bästa och han brukade drömma därom under natten.

Varje sann kristen är en kung. Luther säger: ”En kristen är fullkomligt fri herre över allt, ingen underdånig.” Men en kristen är en kärleksfull konung. Luther tillägger därför: ”En kristen är en trogen tjänare åt alla, alla underdånig.”

För en kristen är det ingen svårighet att sätta Kyrkans väl i främsta rummet. Hans kristna tro har trängt in i hans undermedvetna. Han är helt enkelt en själavinnare, en människa som sätter Guds rike främst.

2) Farao, sanndrömmaren, mötte en annan drömmare, Josef, och ingick förbund med honom. Gör som han.

3) Farao var fullständigt fördomsfri. Han fick rådet att kalla till sig en främling med annan hudfärg, en man som hade en för egyptierna främmande religion, en man som dyrkade en enda osynlig Gud, en fånge med dåligt rykte. Det brott han anklagades för var överfall på en kvinna i avsikt att begå våldtäkt.

Men för Farao var varje människa i första hand människa och kunde som sådan begagnas till landets bästa. Människor som begick onda gärningar igår kan idag bli goda människor. Och vem visste för resten säkert om anklagelsen mot Josef var befogad? Slavägare som Potifar brukade ofta kasta sina slavar i fängelse utan rättgång.

Genom att Farao hyllade dessa principer blev Egypten rikt och kunde försörja både sig självt och grannländerna under de magra åren. Följer du de principerna kan också du bli framgångsrik.

”Allt är fåfänglighet.” (*Predikaren 1: 2*)

När staden Korint belägrades av Filip av Makedonien var alla engagerade i stadens försvar. Somliga reparerade murarna, andra var spjutkastare och bågskyttar. Filosofen Diogenes var också sysselsatt. Han rullade sin tunna fram och tillbaka på gatan. På frågan varför han gjorde så svarade han: ”Jo, jag vill inte vara den som latar sig när alla andra arbetar.”

”Men de andra gör något nyttigt för staden, det gör inte du”, sade man till honom.

Oberörd fortsatte Diogenes att rulla sin tunna. Han betraktade de andras arbete som lika meningslöst som hans eget. Korint och det makedoniska väldet skulle båda gå under, oavsett vem som vann slaget. Båda lägrens soldater skulle dö, segrarna likaväl som de besegrade. Vem skulle bry sig om detaljerna i slaget om några hundra år? Finns det någon idag som kommer ihåg namnen på de stridande? Stadens invånare slet i sitt anletes svett med sådant som i evighetens perspektiv skall visa sig lika fåfängt som att rulla en tunna.

Här på jorden där allt är förgängligt finns bara ett som består: Det som Kristus gjorde för oss på Golgata. Allt annat skall till sist visa sig värdelöst. Kristi kors räddar syndare och gör dem delaktiga i Guds Sons evighet.

Johannes Chrysostomos har sagt: ”Korset är Faderns vilja, Sonens härlighet, Andens glädje, änglarnas prydnad, de troendes trygghet och Pauli ära.”

Se inte ned på dem som tillbringar tiden med att roa sig. Ditt eget hårda arbete som du berömmar dig av kan ha lika liten betydelse för evigheten. Tjåna Kristus, den korsfäste och uppståndne. Det är den enda uppgift som inte är fåfäng.

1 juni

”De vise och besvärjarna har blivit hämtade hit till mig för att läsa denna skrift och säga mig dess uttydning; men de kunde icke meddela mig någon uttydning därpå.” (*Daniel 5: 15*)

Medan kung Belsassar festade om i glada vänners lag framträdde plötsligt på väggen ett budskap i arameisk skrift. Belsassar blev rädd och nyktrade till och befallde sina rådgivare att förklara innebörden i det skrivna för honom. Men ingen av dem kunde tolka skriften. Då kallade han till sig Daniel och beklagade sig inför denne över att hans rådgivare inte kunde arameiska.

Arameiskan var ett språk som talades av judarna. De forna fångarna från Israel hade blivit en inflytelserik folkminoritet i Babylon och bl a försett landet med många politiska ledare. Men ingen av Babylons vise män hade brytt sig om att lära judarnas språk eller att lära känna deras religion och mentalitet. Babylons fiender, mederna och perserna, smög sig i hemlighet in i staden medan konungen och hans hov roade sig. Samma natt dräptes Belsassar och hela hans stora rike föll i fiendernas händer. Hans ”vise” män saknade visdom. Eftersom de var okunniga om faran kunde de inte varna kungen.

Idag ser vi motsvarigheter till dessa forntida rådgivares tragiska okunnighet. Nutidens vise män – många av dem ledargestalter i den universella Kyrkan – skaffar sig höga befattningar med alla de förmåner och det anseende som därtill hör. Men de saknar förståelse för de människor som de har till uppgift att föra till Kristus; inte heller inser de vilka förstörelsekrafter som hotar Kyrkan. Dagens ”vise” män, de andliga ledarna, tycks vara omedvetna om den stora fara som islams aggressivitet, kommunismen och den allmänna avkristningen utgör för Kyrkan.

Varningen till Belsassar hade skrivits för hand på väggen. Varningen till den fria världen är skriven med blod och ändå kan våra vise män inte läsa den.

”Och alla bröderna som är hos mig.” (*Galaterbrevet 1: 2*)

Paulus hade beslutat att skriva ett lärobrev till församlingen i Galatien. Vad han skrev var Guds eviga Ord som skulle tjäna till uppbyggelse för de kristna till tidernas slut. Under sådana omständigheter skriver man inte sin egen mening, man enas med alla sina bröder om vad man skall skriva. Det finns en tro för alla, en tro som en gång uppenbarades för de heliga: en tro som omfattas av alla bröder allestädes och i alla tider. Endast i gemenskapen med de heliga blir det möjligt att förkunna den eviga sanningen. Därför skrev Paulus sitt brev till galaterna i samråd med ”alla bröderna” som var hos honom.

Den som Paulus mest förtröstade på var hans broder, Jesus. På Honom förtröstar vi.

Kristus, vår broder och Herre, har många heliga änglar. Även de är våra bröder.

Dessutom är helgonen med oss.

Då Jesus samtalade med Moses och Elias på Förklaringsberget bad Han sina lärjungar att inte säga något därom. Vi har en tendens att tvivla på det övernaturliga, men Jesus ville att vi skulle känna oss vara i ständig förbindelse med de heliga som levat före oss.

Vi är emot spiritismen, att mana fram de döda. Vi vill inte förnimma deras närhet. Men vi tror att de heliga, som nu är hos Herren, inte är långt borta.

Bibeln säger: ”Vi har alltså omkring oss en hel sky av vittnen.” (Heb. 12: 1) Det berättas om Johannes Chrysostomos, den störste kristne förkunnaren genom tiderna, att medan han skrev sina predikningar såg ett vittne hur Paulus och Johannes viskade i hans öra de tankar han skrev ned. För den som har barnasinnet kvar är det inte svårt att tro på sådant. Men sådana upplevelser talas det sällan om därför att vi har så svårt att tro på under. Vi tror inte att förbindelsen med de heliga är en självklar och naturlig företeelse i en kristens liv.

Låt oss skriva våra brev i samråd ”med bröderna som är hos oss”.

3 juni

”En rik man hade . . .” (Lukas 16: 1)

”En man hade . . .” (Lukas 15: 11)

Bibeln är Guds uppenbarelse.

Ursprungligen fick vi Guds ord på grekiska, ett annat språk än det Jesus talade. Hans ord är något beslöjade av en översättning som aldrig kan överbringa originalets fulla mening. Även Gamla Testamentets hebreiska fördunklar Guds tankar genom att inlinda dem i människors fattiga språk. Bibelns syfte är att i oss väcka en längtan efter det saliga tillstånd då ingenting skilde Skapelsen från Skaparen, då endast Gud fanns och vi var ett med Honom, då människor ännu inte talade ett språk som var oförmöget att uttrycka de högsta tankarna – så som allt kommer att bli på nytt i tidernas fullbordan.

Jesus talade arameiska, som var en dialekt av hebreiskan. Varken i arameiskan eller i hebreiskan finns ordet ”att ha”. Jesus uttalade aldrig det ordet. Jesus sade aldrig om en sak att Han ”hade” den. Därför kunde Han vara helt oberörd då Han kläddes av för att gisslas. Man fråntog Honom kläder som Han aldrig sagt att Han ”haft”. Han sade aldrig: ”Jag har en kropp.” Den kropp som plågades var inte Hans – Han ägde ingenting.

Han lärde sina första lärjungar att tänka på samma sätt. ”Ingen enda kallade något av det han ägde för sitt.” (Apg. 4: 32) Allt tillhör Gud och vi är bara förvaltare av Hans ägodelar. Han har rätt att när som helst ta ifrån oss materiella rikedomar, vår hälsa, ett älskat barn, vårt anseende, en vän osv. Allt detta har vi bara till låns. Om det tas ifrån oss förlorar vi ingenting, ty det är inte vårt. Detta är ett av glädjeämnen i en kristens liv. Alla kristna är egendomslösa och önskar så vara. Den som äger något är alltid rädd att förlora det. Vi behöver aldrig vara rädda.

”Därför är du inte längre slav, utan son, och om du är son, är du också arvinge, insatt av Gud.” (Galaterbrevet 4: 7)

Efter upptäckten av gener och DNA vet vi ganska mycket mera om ärftlighet. Vi vet vilka orubbliga krafter som på gott och ont överförs till oss från våra förfäder.

Det finns också ett andligt arv. Gud är verkligen vår Fader och det himmelska Jerusalem vår moder. Av Gud ärver vi inte bara Hans rike utan också Hans egenskaper. Guds säd är i oss (Joh. 3: 9)

Barn till engelsk-språkiga föräldrar talar engelska och barn till rumänska föräldrar talar rumänska. Guds barn talar Guds ord. Aposteln Petrus skriver i sitt första brev (4: 11) ”Den som predikar skall se till att han predikar Guds ord”. Om en människa är Guds arvinge bör hennes talade och skrivna ord helt naturligt vara Guds ord. Om icke borde hon inte tala eller skriva.

Med aposteln Paulus bör vi alla kunna säga: ”Ni tog emot mig som en Guds ängel, ja, som om jag hade varit Kristus Jesus själv.” (Gal. 4: 14) Det är rätta sättet att ta emot den som talar Guds ord.

En svenska skriver att då hon höll på att avsluta översättningen av en kristen bok visade sig en ängel och tackade henne. Många kanske ler åt sådant. Men jag skulle inte orka vara kristen om jag inte trodde åtminstone på första sidan i Nya Testamentet, där det talas om att änglar uppenbarar sig. Om du talar som Guds språkrör har du de trognas och även änglarnas gillande.

5 juni

”Jesus sade: ’Gå därför ut och gör alla folk till mina lärjungar.’ ”
(Matt. 28: 19)

Om man stod vid en vägkant och såg hela Kinas befolkning gå förbi med en hastighet av en person i sekunden, skulle det ta mer än tjugo år innan den siste i raden gått förbi. Dessa människor styrs efter strängaste leninistiska principer. Lenin skriver: ”Allt är moraliskt försvarbart som krävs för att förintä det gamla utsugningssystemet.” Enligt Lenin hör religionen till denna kategori och måste därför utrotas.

Men det finns kristna människor i Kina som inte fruktar döden, ty genom den sluts man i den himmelske brudgummens famn och får mottaga den heliga kyssen. En märklig rapport kommer från provinserna Honan. En kristen predikant hängdes av kommunisterna. Men de gick ifrån honom för tidigt och hans trosbröder kunde skära ned honom levande. Han lever ännu och har berättat att medan repet låg om hans hals och han hissades upp i en trädgren tänkte han bara på vår Herre då korset restes.

Bed för Kinas folk och för de troende i detta storartade land. Gud har gjort så många kineser – omkring en miljard – så vi förstår att Han måste älska dem mycket högt!

”Jesus säger: ’Gör gott mot dem som hatar er.’ ” (Lukas 6: 27)

Irlands skyddshelgon S:t Patrick föddes i England. Han inleder sin ”Syndabekännelse” med orden: ”Jag, Patrick, arme syndare, den sämste och den ringaste av alla troende.” På trehundralet togs han tillfånga av irländarna under ett plundringståg i England. Han fördes till Irland och sattes att valla får medan han frös och svalt. Irländarnas grymhet väckte till liv hos ynglingen en paradoxal kärlek till hans plågoandar.

Till sist lyckades han rymma. Som fri man i England hade han en gång en dröm. Han drömde att en man kom fram till honom med ett brev och Patrick läste: ”Iernas röst.” Därpå hörde han många iriska röster ropa: ”Vi bönfaller dig, helige yngling, att komma tillbaka hit och än en gång vandra omkring ibland oss.”

För en förrymd slav kunde det betyda döden att bli gripen av sin före detta herre. Men Patricks kärlek var så stark att han inte räknade med faran. Frivilligt återvände han till Irland och omvände sina före detta herrar till Kristus.

Låt oss visa våra förföljare vägen till Frälsaren. Tänk på den människa som gjort dig den största oförrätten och gör det till en hederssak att omvända henne.

7 juni

"Gå in i din kammare." (*Matteus 6: 6*)

En del filosofer ger oss människor underliga råd. Marcus Aurelius skriver t ex: "Folk söker ensamheten och drar sig undan i byar, till kusterna och uppe i bergen... Detta är löjligt, ty när du vill kan du dra dig tillbaka in i dig själv. Ingenstans finner man mera lugn och ro än i sin egen själ." Visserligen kan man finna inre stillhet även om det larmar omkring en, men därtill krävs en väldig ansträngning.

Varför inte i stället följa Mästarens exempel och anvisning då Han begav sig till öde platser eller upp i bergen för att bedja? Och om det är omöjligt, varför då inte stänga in sig i sin kammare för att få lugn och ro?

Larmet i denna teknikålder är som en sammansvärjning mot det andliga livet. Radion och televisionen gör sitt till för att vi aldrig skall få ett ögonblicks ro. Älskande par och vänner har glömt konsten att sitta eller vandra tillsammans under tystnad. Minst 80% av allt som sägs eller skrivs är fullständigt onödigt.

Hebréerna, det folk för vilket Gud först uppenbarade sig, saknar ordet "ord". Genom dem har vi fått Guds Ord, men så kan man inte säga på hebreiska. I stället för "ord" säger man "davar" som betyder "den verkliga saken". Låt oss tala och lyssna endast till sådana ord som står för verklighet och inte är meningslöst pladder.

På hebreiska lyder inledningen till Johannesevangeliet: "I begynnelsen var verkligheten – 'Davar' – och verkligheten var hos Gud och verkligheten var Gud."

I stället för att spilla tid på meningslöst prat om sådant som saknar betydelse, låt oss tillbringa mera tid i vår kammare i stilla gemenskap med Gud.

”Sannerligen, jag säger er: om någon säger till detta berg: ’Lyft dig upp och kasta dig i havet’ och icke tvivlar i sitt hjärta, utan tror, att det han säger skall ske, då skall hans ord gå i uppfyllelse.” (Matteus 11: 23)

Jesus uttalade dessa ord på vägen mellan Jerusalem och Betania. I den trakten är terrängen flack, där finns inga berg. Då Han sade ”detta berg” kunde Han inte peka på något hinder på vägen.

Svårigheternas och hindrens berg finns bara i vår inbillning. Vi har fått löftena ”Ingenting skall kunna skada er” (Luk. 10: 19) och ”Allt samverkar till det bästa för dem som älskar Gud.” (Rom. 8: 28) Företeelser och händelser rör inte vid vår själ utan stannar utanför dess dörr. Vad som rör oss är våra åsikter och vår inställning till personer och händelser. Över dessa bestämmer vi själva. Dem kan vi kasta i havet.

De omständigheter under vilka Herren sade dessa ord visar oss att de inte gäller reella berg. Hur skulle världen se ut om var och en av Jesu miljoner lärjungar förflyttade berg åt höger och vänster efter eget gottfinnande? Alla skulle ha olika meningar om var berget skulle vara. Jesus talar om andliga realiteter då Han talar om att flytta berg.

Ta saker och ting som de är. Låt människor behandla dig som de vill. Betrakta ingenting som ett berg i din väg. Två och två är fyra. Frukter innehåller saft. Människor uppför sig ibland illa. Händelser kan vara obehagliga. Ändå skall allting samverka till mitt bästa. Svårigheter på min väg till himmelen hör till inbillningens värld. Dem kan jag göra mig kvitt.

9 juni

”Simon svarade: ’Mästare, vi har arbetat hela natten igenom och ingenting fått, men på ditt ord vill jag kasta ut näten.’ ” (Lukas 5: 5)

William Chambers Burns reste ut som missionär till Kina år 1847. Efter sju år skrev han: ”Jag vet inte om en enda själ har kommit till Kristus genom mig.” Herren hade satt hans uthållighet på prov.

I Mellanöstern kan man än idag se fiskare kasta ut näten på samma primitiva sätt som för två tusen år sedan. Det är ett hårt slit. Skulle vi ha kastat ut våra nät igen efter en hel natts fåfängt strävande? Förnuftsskäl och trötthet talade emot det. Men icke desto mindre kastade Simon Petrus ut näten igen och vilade inte ens efter det mirakulösa men ansträngande fiskafänget. Han och hans kamrater drog upp båtarna på stranden och gick inte till sängs. ”De ... följde Honom.” (Lukas 5: 11)

Vi måste förstå att det är viktigt att vi stannar på vår post trots misslyckanden och dåliga erfarenheter.

Ärkebiskop Fénelon skriver: ”Om man inte hade stöd av trons ande till att fortsätta kampen trots att man inte ser någon frukt av sitt arbete skulle man bli förkrossad, ty så litet uppnår man såväl ifråga om att vinna andra som med att förbättra sig själv.”

Jag leder nu en världsomfattande mission. Jag omvändes till kristendomen av en byggnadssnickare som hette Wölfkes. Han hade i årtal bett till Gud att inte låta honom dö förrän han omvänt en jude till kristendomen. Gud lät honom omvända två, min hustru och mig själv. Vi har omvänt några judar till och dessa i sin tur har vunnit flera själar åt Kristus. Resultaten kan man nu se i blomstrande jude-kristna församlingar i flera israeliska städer. Många av de troende kommer från Wölfkes hemland Rumänien. Då jag en gång berättade om min omvändelse i en rumänsk by såg jag en mycket gammal man brista i gråt. Efter mötets slut sade han till mig: ”Gud använde mig till att vinna den där snickaren för Kristus. Jag trodde jag arbetat hela livet förgäves. Nu fick jag höra att jag är andlig farfar till många judar.”

Förbli även du på din post – ”trots allt”.

”Nu lever jag inte längre mitt eget liv, utan det är Kristus som lever i mig.” (Galaterbrevet 2: 20)

Förhållandet mellan Jesus och en troende själ är unikt och kan inte med ord förklaras, ty det finns ingen riktig motsvarighet.

Under en blodtransfusion blir en människas blod en annans. Om den senare skadas och börjar blöda strax efter transfusionen är det inte givarens blod utan mottagarens som går förlorat. Blodet har blivit hans. Efter en hjärttransplantation är hjärtat inte längre en död människas utan en levandes. Då är det också med Jesus och den troende själen. En transfusion, en transplantation, en personlighetsförändring äger rum.

Luther framställer det på följande sätt: ”Fadern säger till Kristus: ’Du blir förnekaren Petrus, förföljaren Saul, förrädaren Judas, synderskan Magdalena.’ Därefter ser lagen alla dessa överträdelser i Jesus och förklarar att Han måste dö. Jesus är den värste mördare, tjuv, lögnare och äktenskapsbrytare som världen skådat. Inte i den meningen att Han skulle ha begått dessa brott utan för att Han tagit dem på sig.” Han har blivit mitt syndiga jag. I sin kommentar till Galaterbrevet vågar Luther säga: ”Den kristne är Kristus.”

Här står Luther på biblisk grund. Kristenhetens största auktoriteter har lärt samma sak. Ignatius av Loyola skriver: ”Kristus är oskiljbar från våra liv.” Thomas av Aquino säger att Kristus och de kristna är ”nästan en och samma mystiska person”. Den skotska katekesen (Craig’s lär: ”Kristus är egentligen någon annan än sina troende.”

Jesus utlämnades för att korsfästas. Det är samme Jesus som alltjämt utlämnas till att korsfästas i sina lärjungars person. Alla våra lidanden är Hans.

11 juni

”Herre, lär oss bedja.” (Lukas 11: 1)

S:t Franciskus av Assisi bad så här:

HERRE!

Gör mig till ett redskap för Din frid,
där hat råder låt mig så kärlek,
där tvivel råder tro,
där förtvivlan råder hopp,
där mörker råder ljus
och där sorgen råder glädje.

O, Gudomlige Mästare, giv att jag inte
söker bli tröstad så mycket som att trösta,
att bli förstådd som att förstå,
att bli älskad som att älska,
ty det är i givandet som vi får,
det är i förlåtelsen som vi får förlåtelse,
och det är i döendet som vi föds till evigt liv.

Hur kommer det sig att de flesta av oss inte lever så? Det kommer sig av att vi har ett ”jag”. I engelskan skrivs alla substantiv och pronomen med små bokstäver. Endast ”I” – jag – skrivs med stor bokstav. Då vi har ett ”Jag” kan många otrevliga saker hända oss så att vi blir olyckliga och kärlekslösa. Om du inte har ett ”Jag”, vad ont kan väl då drabba dig?

Därför säger Herren: ”Om någon vill bli min efterföljare måste han förneka sig själv”, (Markus 8: 34) d v s förneka sitt ”Jag”. Jag kommer att bli frälst först då det inte mer finns något ”Jag” att frälsa.

”Endast ett är nödvändigt.” (*Lukas 10: 42*)

Det är ytterst vanligt att man hör folk beklaga sig över att de inte har tid. Antagligen beror det på att de liksom Marta är upptagna av alltför många göromål. Aldrig skulle Maria ha sagt att hon inte hade tid. Allt hon begärde var att få lyssna till Mästaren och då och då göra det enda Han bad henne om. Han kräver aldrig av oss att vi skall göra två saker på en gång. Det finns bara en uppgift för varje ögonblick av vårt liv. Då vi utför detta enda uppdrag har vi ingen annan uppgift. Därför har en troende alltid tid.

En ny predikant kom till en by och förvånade alla med sin mäktiga förkunnelse. Ryktet spreds fort och nästa söndag hade hela byn samlats i kyrkan. Han höll exakt samma predikan. Den tredje söndagen kom folk från grannbyarna och åter höll han samma predikan. Likadant den fjärde söndagen. Kyrkans äldsteråd sade till varandra: ”Det måste vara en skojare som har lärt sig en enda predikan utantill.”

”Kan du inte hålla en annan predikan?” frågade de.

”Jag har ännu inte sett er utföra det som jag uppmanade er att göra i min första predikan”, sade han. ”Varför skulle jag då påbörja er ännu en?”

Varför måste vi läsa så många tidningar och lyssna på så mycket nyheter i stället för att reagera på tragedier i vår närhet och erbjuda hjälp? Varför skall vi läsa så många nya böcker då vi inte tillämpat något av den lärdom vi redan fått? Varför svara på en ny telefonpåringning om vi inte gett oss tid att lyssna uppmärksamt, visa sympati och vänlighet mot den förre som ringde?

Så litet vår Herre sade och gjorde. Det väsentligaste kan sammanfattas i Markus-evangeliets sexton kapitel. Men varje enskild handling och ord var av renaste guld. Granska dina ord och handlingar. Du skall finna att de flesta var onödiga. Pröva dem och du skall få både tid och frid. Pröva ditt samvete varje kväll. Låt dagen passera revy och fråga dig själv för varje moment om det var nödvändigt att göra allt detta. Gör dig kvitt alla gagnlösa tankar och gärningar.

13 juni

”Men åt alla dem som tog emot Honom gav Han rätt att bli Guds barn.” (*Johannes 1: 12*)

En gång red kejsar Napoleon i en parad då hans häst blev skrämmd och råkade i sken. En fotsoldat såg att kejsaren höll på att kastas av, och med fara för sitt eget liv rusade han fram och grep tag i tyglarna och hejdade den vilda framfarten.

Napoleon sade: ”Tack, kapten.”

Den nyutnämnde kaptenen förstod och gick raka vägen till officersmässen. Där slog han sig ned och började samtala kamratligt med officerarna.

”Hur vågar du?” frågade de.

”Hurså vågar?” sade han. ”Jag är kapten.”

De hånskrattade åt honom. ”Kapten? Du? Utan kaptensuniform och utan kaptensutbildning och utan kompani.”

”Det har jag ännu inte fått”, svarade han tryggt, ”men jag är kapten eftersom Napoleon kallade mig så.”

Inget Guds barn behöver vara oroligt över att han inte uppför sig som ett helgon, över att inte ha erforderliga kunskaper, över att kanske inte bli upptagen i de troendes gemenskap. Konungarnas Konung har kallat honom Guds barn. Det räcker.

Den som givit dig det namnet skall leda dig genom livet, i med- och motgång, ja, genom döden för att fullgöra ditt höga kall. Du behöver bara tro att du är ett Guds barn. Det övriga kommer av sig självt.

”Dopet frälsar . . .” (1 Petrus’ brev 3: 21)

Johannes Chrysostomos säger: ”Om vi vore okroppsliga skulle Gud ge oss de andliga gåvorna sådana som de är, utan materiellt utanverk. Men eftersom våra själar lever i kroppar ger Han oss dem i form av synliga ting.” Han talade om nådemedlen. Inget kristet liv vore möjligt utan dem.

Augustinus skriver: ”Man kan inte samla människor i en äkta eller falsk religion om man inte förenar dem i det gemensamma bruket av synliga tecken eller sakrament.”

Dopet, nattvarden, handpåläggningen är alla synliga tecken på en osynlig nåd som vi får mottaga.

En billig ring får ett nytt värde om den skänks av en brudgum. Detsamma gäller för vilken metall som helst som slås till mynt och präglas med rikets vapen. På samma sätt är det med dopvattnet. Det blir symbol för syndernas borttagande.

På samma sätt får i Herrens Heliga Nattvard brödet och vinet samma värde som Kristi kropp och blod.

Det är fel att under nattvardsgången titta sig omkring för att se om någon mottager den på ett ovärdigt sätt. Pröva dig själv. Var och en mottager den på eget ansvar. Tveka inte att ta emot nattvarden av en präst som är känd för sitt dåliga leverne. Sakramentets värde är inte beroende av dens karaktär som utdelar det, lika litet som värdet av ett brev från en kär vän är avhängigt av brevbärarens karaktär.

Men inbilla dig inte att nådemedlen i sig själva skall hjälpa dig. De styrker oss på vägen till himmelen endast om vi mottager dem med den rätta tron.

Om du har allt detta klart för dig kan sakramenten bli din själs sanna näring.

15 juni

”Därefter kom Jesus till Jordan, till Johannes för att bli döpt av honom.” (*Matteus 3: 13*)

Sankt Ignatius av Loyola säger att Jesus döptes för att ”rena vattnen”. De flesta teologer menar att Han lät döpa sig för att visa medlidande med oss syndare. Kände Jesus sig som en syndare själv? Ville Han bli renad?

Från sin moder Maria ärvde Jesus kroppsliga särdrag från många förfäder som alla var syndiga människor. Sjuttio procent av människans karaktär är nedärvd. Om Jesus är Gud som blivit människa i ordets fulla bemärkelse var Han underkastad ärftlighetslagarna. Som människa kunde Han påverkas. Hans lärare och alla i Hans omgivning var syndiga människor. Han frestades precis som vi. Han hade samma instinkter och drifter som vi. Som människa var Hans kunskap begränsad. För att rädda de ringa angrep Han köpmän och fariséer.

Han begick aldrig någon synd, men alla synder som begicks mot Honom ända sedan Han var barn, alltsedan barnamorden i Betlehem, kände Han som sina. Ingen hade någonsin känt en sådan syndaskuld som Han. Genom att ta allas våra synder på sig blev Han tidernas mest skuldbelagde brottsling. Skuldkänslan är intensivast hos den mest oskyldige. Paulus kallar sig själv den främste av syndare. Vi tycker att de värsta syndarna var Kaifas, Pilatus och Judas. Den absolut oskyldige kände skuldens smärta.

Därför hade Han behov av att döpas.

Yvs inte över den skuldfrihet som givits dig av Jesus. Just därför att du blivit vitare än snö bör du ta på dig allas synd.

”Var och en har sin egen börda att bära.” (*Matteus 6: 5*)

En biskop gjorde sig skyldig till otukt. Ingen visste om det. Ändå bekände han det inför alla åhörarna i kyrkan. Han lade sitt pallium på altaret och sade: ”Jag kan inte längre vara er biskop.”

Alla grät och sade: ”Må synden bli vår, men behåll ditt biskopsämbete.”

Då lade han sig på golvet strax innanför kyrkporten och sade: ”Den som går ut utan att trampa på mig handlar mot Guds vilja.” Alla trampade på honom. När den siste gått ut hördes en röst från himmelen: ”För hans ödmjukhets skull har jag förlåtit hans synd.”

Detta hände på trehundralet. Då bestod de kristna församlingarna av heliga män och kvinnor. Men idag rekommenderar jag ingen med framskjuten ställning i kyrkan eller någon arbetare inom kyrkan att göra som biskopen gjorde.

Jag känner ett fall med en trons hjältinna i Sovjet. Hon satt i fängelse för att ha undervisat barn i kristendom. Hon hade uppträtt modigt under förhören och inför rätten. I sin cell hade hon en kristen kamrat som hon alltid hade sett upp till som en förebild. Denne bekände för henne en hemlig synd. Därigenom förlorade hon sin tro. Hon hade aldrig kunnat tänka sig att en kristen medmänniska kunde begå en så svår synd. Hon övergav kyrkan och gifte sig med en kommunist. Det finns tillfällen då man genom att bekänna en synd kan skada andra. Bekänn din synd för Herren. Överlämna din börda till Honom.

Men akta dig noga för att bli betraktad som syndare av dina bröder och systrar. Framställ dig inte som ett helgon så skall Gud förlåta dig alla dina synder för din ödmjukhets skull.

Pallium = det korsprydda breda bandet från halsen till midjan, som hör till ämbetsskruden, förr förbehållet biskopar, numera vanligt för alla präster.

17 juni

”Om du då icke har sagt något till att varna den ogudaktige för hans väg ... hans blod skall jag utkräva av din hand.” (Hesekiel 33: 8)

En stormig vinterdag sjönk ett skepp på Lake Michigan inte långt från kusten. En god simmare lyckades rädda tio personer, en efter en. Hans kamrater hade gjort upp eld på stranden. Uttröttad värmdes sig ”räddaren”. Då han såg flera som ännu kämpade i vågorna, gjorde han sig redo att kasta sig i vattnet igen.

Hans vänner rådde honom att inte göra det. ”Du är för trött”, sade de. ”Du kommer att drunkna själv.”

”Jag kan inte se människor gå under!” svarade han.

Han samlade all sin kraft och räddade fem till. Han hade gjort sitt yttersta. Självs drogs han upp ur vattnet med svårighet.

Där han låg utmattad nära elden såg han två människor kämpa hårt för att hålla sig flytande på en plank. Och han ropade: ”Även dessa måste jag rädda!”

”Det är vansinne”, utbrast de andra. ”Du tar livet av dig!”

Men han lyssnade inte till dem och räddade även dessa två.

Nu var hans krafter slut, men han kunde inte urskulda sig. Han låg för döden. Under feberyrseln frågade han gång på gång: ”Hur skall jag kunna stå inför Herren, då jag bara räddat sju? Kunde jag då inte räddat åtminstone en till?”

Vi får stå till svars för alla dem, vilkas fysiska eller andliga liv vi kunnat rädda men försummat göra detta. Är vi inte alla mördare?

Då den helige Filippo Neri såg en brottsling ledas till galgen, sade han: ”Om det inte vore för Guds nåd skulle jag förtjänat att vara i hans ställe.”

”Gud ger åt alla villigt.” (Jakob 1: 5)

I sin viktiga roman ”Makten och Härligheten” låter Graham Greene en av sina figurer säga följande till den fattige präst som är bokens huvudperson: ”Jag kan inte förstå hur en man som du kan tro på sådant. Indianerna, javisst, de tror ju att det är ett under första gången de ser elektriskt ljus.”

Prästen svarade: ”Och jag vågar påstå att första gången du ser en död människa uppväckas från de döda tror du detsamma. Det är egentligen ganska lustigt. Det är inte det att det inte sker under, det är bara så att folk kallar det något annat. Tänk dig en skara läkare kring den döde. Han andas inte mer, han har ingen puls, hjärtat slår inte: han är död. Då ger någon honom livet tillbaka och allesammans – hur är det man säger? – reserverar sig. De vill inte säga att det är ett under, för det är ett ord som de ogillar. Sedan sker det kanske om och om igen – eftersom Gud verkar på jorden – och de säger: ”Det sker inga under, det är bara så att vi har vidgat vår uppfattning om vad livet är. Nu vet vi att man kan vara vid liv utan puls och andning och utan att hjärtat slår.” Och så hittar de på ett nytt ord för att beskriva detta tillstånd och sedan säger de att vetenskapen än en gång vederlagt allt prat om mirakel. De ger sig aldrig.”

Se bara vilka under Gud låter ske i läkarnas, ingenjörernas, teknikernas, psykiatrikernas, uppfinnarnas, jordbrukarnas och fabriksarbetarnas dagliga liv, hur de förbättrar och underlättar vårt liv på jorden. De är verktygen. Den som låter undren ske, det är Gud.

19 juni

”Ni kan inte tjäna både Gud och Mammon.” (Matteus 6: 24)

En kristen person hade fått stora gåvor av Gud. Han blev vida känd för sitt fromma liv. Ryktet härom spred sig till kejsaren som lät kalla honom till sig för att höra honom tala. Kejsaren blev mycket nöjd och gav mannen guld, vilket denne tog emot.

Den fromme mannen gick hem och köpte sig ett markområde med några hus.

Som många gånger förr förde man till honom en man som var besatt av en demon. Den fromme mannen befallde demonen: ”Lämna denne man.”

Demonen fnyste: ”Jag lyder inte!”

Den fromme mannen hade aldrig varit med om detta förut och frågade överraskad: ”Varför lyder du inte?”

Demonen svarade: ”Du har inte längre bara Gud i tankarna, du har blivit som vi andra. Därför lyder jag dig inte.”

En rik kyrka är maktlös i striden mot djävulen. Så också en rik människa. En kristen kan förvalta stora rikedomar, men endast på det villkoret att de inte är hans utan Guds som givit honom gåvan att mångfaldiga dem och bruka dem till Hans ära.

I samma ögonblick som du betraktar rikedomarna som dina egna faller du under Herrens förbannelse: ”Det är lättare för en kamel att komma in genom ett nålsöga än för en rik man att komma in i Guds rike.” (Matteus 19: 24)

Tänk noga igenom detta innan du befattar dig med de pengar du tror vara dina.

”Låt det nu ske.” (*Matteus 3: 15*)

Vi vet vad Jesus sade vid tolv års ålder. Om de följande arton åren i Hans liv tiger evangelisterna. De bryter tystnaden då Han uppnått trettio års ålder. Hans första ord är: ”Låt det ske.”

Johannes Döparen kunde inte förstå att Frälsaren skulle döpas av honom som döpt så många syndiga människor. Jesus sade: ”Låt det ske.”

”Låt de små barnen” komma till gudstjänsten även om de skulle störa den (Matt. 19: 14) ”Låt ogräset växa tillsammans med vetet” (Matt. 13: 30).

”De är blinda människors blinda ledare.” (Matt. 15: 14) Vi skulle ha tillagt: ”Låt dem inte fortsätta.” Men Jesus säger: ”Låt dem vara.”

En man ville hugga ned ett fikonsträd för att det inte längre bar någon frukt. Vingårdsmannen, som i liknelsen representerar Jesus, svarar: ”Låt det få stå kvar även detta år”. (Luk. 13: 8)

Låt människor och förhållanden vara. Lämna dem ifred.

I stället för att beklaga dig över det onda som andra gör, ta lärdom av bina! De struntar i andra men arbetar flitigt och förser mänskligheten med honung. Gör som de!

21 juni

”Och Guds Ande svävade över vattnet.” (1 Mosebok 1: 2)

Augustinus skriver: ”Om vi fått befallning att bygga ett tempel åt Anden av trä och sten hade vi fått ett klart bevis på Andens gudomlighet, eftersom dyrkan endast tillkommer Gud. Men vi har ett ännu klarare bevis i det faktum att vi inte skall bygga utan vara ett tempel åt honom.”

Anden måste vara Gud om den enda oförlåtliga synden är hädelse mot Anden.

Andens närvaro i den troendes liv är en nödvändighet. De judar som begav sig till Samarien riskerade livet eftersom samarierna hatade dem. Icke desto mindre satte Petrus och Johannes livet på spel och begav sig dit i det enda syftet att ge de troende del av Anden.

Utän Guds helige Ande är alla religiösa handlingar lika meningslösa som ljuset för den blinde eller melodier för den döve. Kristus lät sig döpas för att Han visste att Anden skulle komma över Honom. Detta måste också vara vårt syfte i varje religiös handling.

”Om någon inte har Kristi Ande hör han Honom inte till.” (Rom. 8: 9) Å andra sidan finns ingen fällande dom för den som är förenad med Jesus Kristus, som inte behärskas av vår syndiga natur, utan av Anden. (Rom. 8: 1)

"Amen." (*Uppenbarelseboken 22: 21*)

Efter sitt dop önskade Jesus att Anden skulle komma över Honom. Och Anden gjorde så.

Om du ber Gud om en gåva skall du inte upphöra att be förrän du fått en inre upplevelse, förrän du för din inre syn ser det begärda komma över dig och du hör Gud säga att Han villfar din begäran.

Detta är innebörden i ordet "Amen". Du har talat till Gud, men Gud lever i dig och använder din röst till att svara på din bön. "Amen" är Hans bekräftelse på att han går med på din begäran.

En flicka råkade höra doktorn säga till hennes far: "Det finns inte längre något hopp för er hustru." Flickan gick in i ett angränsande rum, böjde knä och bad för sin mors tillfrisknande.

Därpå sade hon med annan röst: "Ja, Mary, jag lovar att bota henne."

Sedan sade hon med sin vanliga röst: "Gud, jag tackar dig."

Hon gick nu in i det andra rummet och sade till sin far: "Gud har just lovat mig att bota Mamma."

Modern blev frisk. Detta är innebörden av vårt "Amen". Det är Guds bekräftelse på att Han accepterat din förbön.

Varje bön borde följas av ett "Amen".

23 juni

”Så bör vi uppfylla all rättfärdighet.” (*Matteus 3: 15*)

Det finns inget bud i Gamla Testamentet som föreskriver att judarna skall döpas. Jesus säger att vi bör uppfylla all rättfärdighet genom att göra sådant som inte är påbjudet.

Det finns inga Guds bud som förbjuder oss att röka, att bära smycken – vartill skapade Gud smaragder och rubiner? – att gå till skönhets-salonger eller att fördriva timmar framför teveapparaten. Det finns inga Guds bud som förbjuder hångel eller bruk av narkotika. Rättfärdigheten uppfylls inte genom att åtlyda bud utan genom att vi ställer oss den enkla frågan: ”Skulle Jesus gilla detta eller göra så?”

Om du kastar en näve jord på någon så skadar du honom inte. Inte heller skadas han av att du håller vatten på honom eller slänger halm på honom. Men jord, halm och vatten blir tillsammans en tegelsten. Kasta den och du kan krossa huvudet på honom.

Det finns alltså småsaker som i sig själva är harmlösa. Men tillsammans blir de en tung börda som kan förstöra våra själar. ”De små rävarna . . . förstör vingårdarna.” (*Höga Visan 2: 15*)

Det finns inget bud i Guds lag som säger att vi skall bekämpa små rävar. Men det är bra för vingårdsägaren att göra det. Det är bra för dig att bekämpa vissa vanor. Även om var och en i sig själv är en struntsak, så blir de tillsammans en börda som hämmar ditt andliga liv.

”Han såg Guds Ande sänka sig ned som en duva.” (Matteus 3: 16)

Duvan är blid och vänligt sinnad mot människor liksom den helige Ande och därför en passande symbol för Honom. Det finns också något annat gemensamt för dem bägge.

För att kunna studera duvorna måste man vara mycket uppmärksam och stilla. Dessa små naturvarelser avslöjar inte utan vidare sina hemligheter för bråkiga människor. Den som vill lära känna dem måste utveckla förmågan att se utan att ses, att lyssna utan att höras.

Det är samma sak med Anden. Man måste vara tyst och stilla. (Hab. 2: 20) Den helige Ande betar sig inte på samma sätt då Han känner sig iakttagen som när Han kan agera fritt.

I det första fallet är Han misstänksam, orolig över hur Hans agerande skall uppfattas. Herren säger om judarna: ”Jag vill blåsa bort dem, jag vill göra slut på deras åminnelse bland människor, om jag inte fruktade att deras fiender då skulle förtörna mig, att de skulle säga: ’Vår hand var så stark, det var icke Herren som gjorde allt detta.’ ” (5 Mosebok 32: 26, 27)

Anden vet sig vara observerad av sina fiender och Han framställer sig själv så att Han fruktar att bli missförstådd och därför handlar annorlunda än Han annars skulle göra. Herren säger: ”Men för folkets skull, som står här omkring mig, säger jag detta.” (Joh. 11: 42) För att få veta vad Jesus skulle velat säga om Han varit opåverkad av de omkringstående måste vi hålla oss på diskret avstånd.

Iakttagen av fiender, klagande eller nyfikna reagerar Anden liksom duvan inte på normalt sätt.

Var stilla, stör inte, och låt Anden göra som Han vill.

25 juni

”Fräls andra . . . med fruktan.” (*Judas brev v. 23*)

Om du ser någon som håller på att drunkna, så kasta till honom ett rep och försök dra upp honom ur vattnet. Men om han är för tung så låt bli. Annars kan han dra ned dig i vattnet och det blir två som drunknar i stället för en.

Att försöka föra människor till evig frälsning är också en farofylld väg. Mången ung mans försök att föra någon flicka till frälsning har slutat med att båda fallit i syndens avgrund.

Missionärer som farit till länder i Asien för att predika Kristus för folken har i stället övergått till buddhismen eller blandat ihop kristendomen med en främmande religion. Missionsstyrelser har bildats för att förkunna evangelium för andra folk; och sedan har de kristna blivit så upptagna av dessa institutioners ekonomi att Kristus försvunnit ur deras liv.

En del kristna har sökt sig till slumområden och fattigkvarter för att förkunna Kristi kärlek men i stället blivit så infekterade av den upporsanda som där råder att de nu är medlemmar av rebellorganisationer. När man talar med en sekulariserad människa om andliga ting är det risk för att man dras ned i dennes profana sätt att tala.

Hur skall man kunna frälsa andras själar om man inte är nogga med att hålla sin egen själ ren? Lämna bara tillfälligt och efter lång förberedelse i bön din fasta borg av kärleksfull gemenskap med Herren.

Var vaksam mot fiendens alla manövrer. Undvik en kamp som är riskabel för dig. Dumdristighet är inte detsamma som mod. Fräls med fruktan.

”Se Guds lamm som borttager världens synd.” (*Johannes 1: 29*)

Om du skickar ett barn till speceributiken med en krona för att köpa någonting och handlaren begär två kronor kan du inte straffa barnet för att det inte fullgör sitt uppdrag. En lärare kan inte vänta sig att ett barn på lågstadiet skall kunna lösa ett invecklat algebraproblem.

Inte heller begär Gud att vi skall frälsa våra själar av egen kraft. Det kan vi inte. Vår skuld består inte i att vi inte frälser oss själva utan endast däri att vi inte kommer till Jesus, som har den enastående makten att frälsa hela världen. Hela världen, varför då inte mig?

Augustinus skriver: ”Om det i hela världen bara funnits en enda syndare skulle Jesus med glädje ha bringat honom samma offer som Han nu bringade hela världen.”

Jesus begärde aldrig att du skulle göra något som du inte förmår. Överlämna bara din själ till Honom. Arbetet gör Han.

När Leonardo målade den scen där Johannes Döparen utbrister: ”Se Guds Lamm som borttager världens synd”, gav han Johannes en berusad mans blick. Det gick så långt att somliga trodde att han målat vinguden Bacchus.

Johannes Döparen måste ha varit berusad av glädje då han upptäckte att Frälsaren kommit.

Bed Jesus om frälsning från alla dina synder.

27 juni

”Kan något gott komma från Nasaret?” (Johannes 1: 46)

Nasaret var en stad med dåligt rykte. Men Natanael, han som uttalade de ovan citerade orden, gjorde sig skyldig till en av de allra värsta synderna: förakt mot en hel folkgrupp. Varje folkgrupp består av personer med olika karaktär.

En luthersk pastor sade en gång till mig: ”Jag kan inte med baptister och pingstvännen.” Han insåg att han bekänt sig vara skyldig till en värre synd än om han sagt: ”Jag har levat osedligt i många år.” Det var hans skyldighet att omedelbart överge sina fördomar, ty vi måste överge varje synd.

Varje förutfattad mening hindrar den som hyser den från att tänka rätt. Många vill inte acceptera Jesus på grund av att Han var jude, andra åter för att Han var vit.

Fariséerna kunde inte gå med på att en profet kunde komma från Galileen (Joh. 7: 52).

En del frågar sig om Kyrkan, om vilken det sägs så mycket dåligt, verkligen kan ge något av värde.

Gud är alla människors Fader. I alla slag av människor finns det något gott.

Moabiterna hade på det hela taget uppfört sig illa mot judarna. Men från dem kom Rut, en av Bibelns heliga kvinnor.

Samarierna betraktades som avfällingar från den sanna religionen, men Jesus berättar om en barmhärtig samarier (samarit).

Undvik alla fördomar mot ras, nationalitet eller samfund. Döm varje människa efter hans eller hennes förtjänster.

”Var och en må i ödmjukhet akta den andre förmer än sig själv.”
(Filipperbrevet 2: 3)

Medan sankt Antonius låg försänkt i bön hörde han en röst som sade: ”Antonius, du har ännu inte kommit lika långt som garvaren.” Antonius gick strax till garvaren för att av honom lära sig helgelsens vägar.

Garvaren bugade sig, förlägen över att ha befunnits värdig ett sådant besök.

Antonius frågade honom: ”Hur bär du dig åt?”

Garvaren svarade: ”Varje morgon när jag vaknat säger jag till mig själv att alla i hela staden är mycket bättre än jag. De är Gud till behag. Jag är den värste syndaren och förtjänar att straffas.”

Andras synder har vi inte med att göra. Varför skulle vi döma? Endast högmodet dömer och fördömer en medmänniska.

En man kom till sin själasörjare och sade: ”Vad skall jag göra? Jag anfäktas svårt av högmod.”

Prästen svarade: ”Bara acceptera det. Du har mycket att vara stolt över, tänk på att du har skapat himmel och jord.”

Den unge mannen förstod inte.

Pastorn skickade hem honom med orden: ”Om Den som skapat hela världen kom hit i ringhet, hur kan då du, som bara är stoft och aska, vara högmodig? Vad har **du** gjort, olycklige?”

29 juni

”Och även om vi en gång hade en sådan rent mänsklig kännedom om Kristus, känner vi Honom nu inte på det sättet.” (2 Korintierbrevet 5: 16)

Augustinus skriver: ”Det ansikte Jesus hade under sin livstid är på olika sätt format av människor. Det är fullkomligt obekant hur Jesu ansikte såg ut.”

Av skulpturer och antika mynt känner vi väl till utseendet på Julius Caesar och kejsarna på Jesu tid, Augustus och Tiberius, men vi vet inte hur konungarnas Konung såg ut. Gud har velat det så. Skälet är att kejsarna bara var historiska personer medan Jesus är Gud, den Evige, som för en kort tid steg in i tiden. Vi får inte förbinda Honom med ett ansikte som präglas av en viss ålder, av kön, ras eller hemvist.

Jesus lever inom många människor: somliga är tiggare, andra härskare, somliga vita, andra svarta eller röda eller gula; somliga är barn, andra är gamla; somliga är helgon, andra har nyss börjat vandra på helgelsens väg, åter andra är djupt fallna i synd, som de ångrar. Vi måste lära oss att se Jesus i alla dessa.

Därför har det varit mycket motstånd inom Kyrkan mot införandet av gudsbilder. Om man blir van vid en särskild Jesusbild känner man inte igen Honom i den fattige stackare som står bredvid en.

”Detta är lagen: När en människa dör . . .” (4 Mosebok 19: 14)

Fem missionärer bland Auca-indianerna i Ecuador mördades vid samma tillfälle. Deras hustrur tog behärskat emot nyheten. Normen för ett kristet liv är att dö för sin tro. Att verkligen erkänna en lag som Guds lag är att vilja dö för den.

Inte alla har privilegiet att dö som martyr, men alla kristna måste dö innan de dör. De måste vara döda för världen, dess lagar och dess synder, innan de dör.

Någon frågade asketen och mystikern Makarios den store: ”Vad menas med att vara död för världen?”

Denne svarade: ”Gå till begravningsplatsen, prisa några av de döda och förbanna andra. Kom sedan och berätta för mig vad som hände.”

Den frågande gjorde som han blivit befalld. Han återvände och sade till Makarios: ”Ingen sade ett ord.”

Makarios svarade: ”Gå och gör det samma.”

De fem martyrererna hade pistoler på sig då de dog. De kunde ha försvarat sig, men de valde att dö hellre än att skjuta indianerna. De hade dött innan de dog. Hur skulle en död kunna skjuta någon? De levde endast för Gud.

Dessa martyrer gav sitt liv för att förkunna evangelium hos en stam som vid den tidpunkten räknade endast femtiosex personer. Människor av alla stammar måste vara bland de frälsta, även av de små stammarna.

Martyrerens blod var utsädet. Aucaindianerna har redan fått sin första martyr: det hände då en av dem begav sig till en grannstam för att sprida evangeliet.

Låt oss regelbundet be för de många som ännu befinner sig på stenåldern, utan kontakt med civilisationen.

Donations for the missionary work started
by late Pastor Richard Wurmbbrand,
continued now by his son, Michael
Wurmbbrand, may be sent to the nonprofit:

Help for Refugees
PO Box 5161
Torrance, CA 90510, USA
<https://helpforrefugees.com>

Richard Wurmbrand

DAGLIGA BETRAKTELSER

Juli – Augusti – September

EVANGELIIPRESS

Box 1712, 701 17 ÖREBRO

Nr. 349

© Richard Wurmbrand

ISBN: 91 7038 349 9

Tryckt hos Tryckcentralen i Örebro AB 1984

"Vi har alltså omkring oss en sky av vittnen." (Hebréerbrevet 12: 1)

Låt oss lära av de stora helgonen.

Jean de La Salle är den moderna pedagogikens fader. Han grundade i Frankrike det första fria läroverket och ett lärarseminarium. Det var hans kärlek till människorna som drev honom. Han sa: "Jag kan inte annat än gråta när jag tänker på alla barn som går under på grund av okunnighet." Vi blir upprörda över små bagateller i vårt eget liv, men hur många av oss gråter för de okunnigas skull?

Tanken blev outhärdlig för honom. Han gav bort sin stora förmögenhet till de fattiga och blev själv en fattig lärare för de fattiga. Vi kan jämföra hans sinnelag med de lärares som är missnöjda med sina goda löner och strejkar för att få mera. De är ett dåligt föredöme för sina elever. Deras snikenhet påverkar barnen på ett sätt som inte kan vägas upp av aldrig så vackra lärdomar.

La Salle fick lida mycket på grund av sin övertygelse.

Pacificus av San Severino var besatt av Herrens ord att skörden är stor och arbetarna få. Han sa: "Världen behöver apostlar, inte teologie doktorer." Han hade bestämt sig för att bli apostel och missionera för hedningarna. Men Gud ville att han skulle gå en annan väg: lidandets. Hans fötter svullnade upp så att han inte längre kunde hjälpa dem han älskade så högt. Han drabbades av blindhet. I hans själ rasade stormar. Hans vänner smädade honom och menade att hans lidande var en Guds straffdom.

Men han bar tappert alla sina lidanden i vetskap om att det i allt var Guds vilja, inte hans egen, som måste ske. Pacificus omvänder ännu själar till Gud, tre hundra år efter sin död. Genom hans föredöme av tåligt och kärleksfullt buret lidande har många fler vunnits för Herren än om han farit ut och predikat för hedningarna.

Låt oss lära oss att vara osjälviska och underkasta oss Guds vilja!

2 juli

”Sök, så skall ni finna!” (Matteus 7: 7)

I vårt dagliga liv finner vi Jesus i bönen. Den heliga Teresa av Avila skriver: ”Djävulen vet att han gått miste om den själ som troget ber till Gud.” Hon ger även en definition på bön. ”Tyst bön är ingenting annat än en intim vänskap, ett förtroligt samtal med Honom som vi vet älskar oss.”

Detta är något helt annat än att be sin morgon- och afton- och bordsbön. Den som bara ber när han ligger på knä ber mycket litet och bristfälligt. Vi måste hela dagen stå i kontakt med Jesus, genom korta böner och meditationer över allt som sker. Tänk på att Gud är allestädes närvarande och diskutera med Honom, din bästa vän, vad som är bäst att göra. Tacka Honom också för allt.

I ”Om Kristi Efterföljelse” står det: ”Man gör sig själv större skada om man inte söker Jesus än vad hela världen och alla ens fiender skulle kunna göra.” Vi blir upprörda över en personlig skymf eller över krig och revolutioner, framkallade av gudlösa människor, utan att inse att vår värsta fiende är vi själva.

Det var en gång en man som aldrig lyckades med någonting han företog sig. En osynlig fiende gäckade alla hans förehavanden.

En natt när han låg i sin säng och grubblade på alla sina misslyckanden fick han se gardinen röra sig och en hand sträcktes ut för att strypa honom. ”Nu kan jag äntligen få se min fiende i ansiktet”, tänkte han. ”Jag är stark. Jag ska besegra honom.” Med en snabb rörelse drog han undan gardinen och där stod fienden. Det var han själv – hans underlåtenhet att söka Jesus.

”För Gud är allting möjligt.” (Matteus 19: 26)

När jag var barn tänkte jag inte på Gud. Jag hade fått lära mig att Han var allsmäktig och det var allt jag visste. En gång när jag var i åttaårsåldern började en av mina kamrater att smäda Gud. ”Om Han är allsmäktig”, fnyste barnet, ”kan Han då skapa en tyngd som Han inte själv kan lyfta? Antingen kan Han det, och då är Han inte allsmäktig, eller också kan Han det inte, och då är Han inte den Han utger sig för att vara.”

Jag tyckte resonemanget var riktigt och tänkte aldrig mera på Gud som allsmäktig.

Vid tjugosju års ålder läste jag Nya Testamentet och fann då att Gud hade gjort något som han inte kunde lyfta. Han hade gjort sig själv till ett nyfött barn som vägde några kilo. Han kunde inte lyfta sig själv. Jungfru Maria fick lyfta upp Gud från krubban och lägga Honom till sitt bröst för att ge Honom mat. Hon fick lov att tvätta Honom, Han kunde inte göra det själv. När Han blev större och klättrade i träd och rev sönder sina kläder var det hon som lagade dem åt Honom. Han kunde det inte.

Gud hade alltså skapat något som Han inte kunde lyfta. Han hade låtit sig födas som Människoson. Och denne Människoson utlämnades åt människor som begabbade Honom och korsfäste Honom. Han, den Störste, hade blivit den minste. Folket hånade Honom för Hans maktlöshet när Han inte förmådde stiga ner från korset. Till sist dog Han. Om inte Josef från Arimatea hade skänkt Honom sin grav skulle Hans döda kropp ha hackats av örnarna.

Jesus återuppstod och for upp till himlen. Från sin himmel kallar Han alla människor till sig.

Jag tänkte fel som barn. Gud är allsmäktig. Han kan skapa en tyngd som Han inte själv kan lyfta men Han är likafullt allsmäktig.

4 juli

”Han var hungrig.” (Matteus 21: 18)

En miljard människor svälter på jorden. Vi anger en siffra, men varje siffra representerar en person. Tio tusen dör varje dag av svält och undernäring. Och av dessa tio tusen har nio tusen nio hundra aldrig hört talas om Kristus. I-ländernas befolkning äter fem gånger så mycket mat som skulle rädda livet på de svältande. I vissa delar av Afrika dör 25% av barnen innan de blir ett år. Sannolikheten att de ska dö är fyrtio gånger större än för barnen i USA eller Australien. Bland dem som hungrar finns barn till tusentals kristna martyrer i kommunisternas tvångsarbetsläger.

Den kristne filosofen Aristides skriver år 125 till kejsar Hadrianus: ”Bland de kristna ger de som har till dem som ingenting har, villigt och utan förhävelse... Om de själva lider brist på mat fastar de två eller tre dagar för att de mest behövande skall kunna få det nödvändigaste.”

Fasta! Avstå! På Domens dag ska Herren säga till dig: ”Jag var hungrig, och du gav mig att äta” (Matteus 25: 35).

”Kräv inte din egendom tillbaka från den som tar den ifrån dig.”
(Lukas 6: 30)

En kristen man tog en gång några tjuvar på bar gärning medan de höll på att stjäla hans egendom. Han sa till dem: ”Raska på innan polisen kommer. Jag ska hjälpa er att lasta bilen. Jag har mig själv att skylla som är ägare till dessa saker. Jag är kristen, och vi kristna ska inte samla oss skatter på jorden. Det var fel av mig att inte förlita mig på Fadern. Han drar försorg om mig. Förlåt mig att jag varit ett så dåligt föredöme.”

Tjuvarna blev intresserade och ställde den ena frågan efter den andra. De tog inte hans ägodelar utan omvände sig till Kristus. Även den kristne hade fått sig en läxa.

”Kärleken till pengar är roten till allt ont” (1 Tim. 6: 10). Kristna människor måste förakta allt vad pengar heter.

En gammal legend berättar att Kristus en gång sa till sina lärjungar: ”Akta er för pengar.” De frågade varför och Han svarade dem: ”Därför att de ofta inte förvärvats på hederligt sätt.”

Och de frågade igen: ”Men om de förtjänats på hederligt vis?” Jesus sa: ”Ta er i akt ändå, ty de används oftast till någonting syndigt.”

Och lärjungarna frågade för tredje gången: ”Men om de är ärligt förtjänade och används på rätt sätt?”

Herren svarade: ”Även då ska ni ta er i akt för pengar. De besudlar alltid.”

6 juli

"Natanael svarade: Rabbi, Du är Guds Son." (Johannes 1: 49)

Islam och reformjudendomen accepterar Jesus som en stor profet, men de motsätter sig att Han kallas Guds Son. Vi är skyldiga dem en smula ljus över denna fråga.

I hebreiskan används sällan adjektiv. Man säger inte "en talför person" utan *Ish dvarim* som betyder "en man av ord". I arameiskan, det språk som Jesus talade, brukades adjektiven ännu mindre. Därför finner vi i Bibeln de egendomliga uttrycken "ljusets barn" i stället för "lysande" och "fördärvets son" i stället för "förlorad".

Vi måste förklara för judar och muslimer att vi inte tror att Jesus är Guds Son i ordets bokstavliga bemärkelse. Gud har ingen hustru och avlar inte barn. Judarna i det första århundradet hade inget annat sätt att uttrycka Kristi gemenskap med människor och Hans reella samhörighet med Fadern än att kalla Honom "Guds Son".

Den moderna vetenskapen har ett nytt begrepp som motsvarar uttrycket "Guds Son". I en radioaktiv sönderfallskedja där uran ger upphov till torium som i sin tur övergår i radon o s v talar man om "döttrar".

Man kan använda olika bilder för att exemplifiera vad som menas med uttrycket "Guds Son". Men vad som är säkert är att Kristus är Gud. I antiken sa man: "Aut Deus, aut homo non bonus" – antingen Gud eller ingen god människa.

Stora författare i vår tid försöker övertyga oss om att Jesus endast var människa. Men vem kan Jesus ha varit om man ännu efter två tusen år gör sig möda att bevisa att Han bara var människa! Ingen annan än Gud i människogestalt – det kan vi vara fullkomligt övertygade om.

”Den som tar emot en rättfärdig man, därför att han är rättfärdig, han skall få samma lön som en rättfärdig man.”
(Matteus 10: 41)

Makarios från Korint vördas i Östern som ett helgon, inte på grund av att han själv dog martyrdöden, utan därför att han hjälpte andra att bli martyrer. Han uppmuntrade dem som gick ut på arenorna och väckte i deras hjärtan en kärlek till Kristus och en längtan att få lida för Hans skull.

På samma sätt som rättfärdighetens krona väntar martyrerne – därför att de varit ståndaktiga och likt Paulus bevarat sin tro – så väntar samma krona martyrerne vännere, deras medkämpare och kamrater.

Också i våra dagar finns det martyrer i kommunistländerna, i muslimska och hedniska länder. Många kristna, däribland kända ledare, kompromissar med förföljarna och liknar dem som föredrog att bränna rökelse framför Caesars staty framför att dö som så många kristna gjorde under de första århundradena. På den tiden kallades de som föll till föga för *lapsi* – ”avfallingar”. Nu kallas de ”förnuf-tiga”.

Och de som idag hellre väljer fängelse och död anses ”oförnuf-tiga”.

Låt oss stå på deras sida som sitter fängslade och har dömts till döden för sin tros skull. Låt oss be för dem och bistå dem, så ska vi liksom de förtjäna martyrkronan.

8 juli

"Du är Israels konung." (*Johannes 1: 49*)

Man kan tycka att det namn som Natanael ger Jesus – Israels Konung – skulle göra Honom ointressant för alla icke-judar. Vad bryr sig en europé eller en amerikan om en zulukung som levde för två tusen år sedan?

En judisk konung var född och vise män kom resande fjärran ifrån för att betyga den nyfödde sin vördnad. Och än idag, efter nära två tusen år, böjer människor av alla raser sitt huvud för Honom.

Det måste vara något särskilt med judarna som gör deras kungar så betydelsefulla. Paulus skriver: "De är israeliter, de fick rätten att kallas Guds barn, de fick se härligheten, med dem ingicks förbunden, åt dem gavs lagen och tempelgudstjänsten och löftena. Dem tillhör stamfäderna, och från dem kom Kristus. . . han som är över allting, Gud, högtlovad i evighet!" (Rom. 9: 4, 5).

Nazisterna var konsekventa då de avvisade kristendomen såsom varande judisk. Bättre än många kristna förstod de sambandet mellan Kyrkan och judarna.

Utanför Kyrkan kan Israel ingenting göra som är varaktigt. Och utan Israel kan inte Kyrkan triumfera. Det är först "deras upptagande" i Kristus som ska föra med sig att de "döda får liv" (Rom. 11: 15).

En blick på världen avslöjar Israels utkorade roll. Den stora striden står mellan dem som tror på juden Jesus och dem som tror på juden Marx. Den moderna naturvetenskapen är förknippad med en annan judes namn: Einstein.

Det är varje kristens plikt att be och arbeta för judarnas omvändelse till Kristus och för fred för Israel. Vi måste alla sätta in våra krafter på detta.

"Gå och berätta. . ." (Lukas 7: 22)

Helgon kallas män och kvinnor som funnit sin egen väg. De kan inte bedömas efter normala kriterier.

Johannes av Korset kunde inte utföra något praktiskt arbete därför att han var så upptagen av att tänka på Gud att han glömde bort hammaren eller saxen som han höll i handen. Josef av Copertino var så inne i sina samtal med Gud att han måste nypa sig själv för att vakna upp då man ropade på honom. Bad man honom hämta en sak kom han alltid med en annan eftersom han inte var inställd på att lyssna till människors tal.

Bara en del helgon är sådana. Elisabeth av Ungern var ett helgon som aldrig glömde de ringas behov trots att hon själv var drottning. Hon var både människa och helgon och som människa gjorde hon allt för att tjäna sina medmänniskor.

Liksom Jesus själv har många helgon ansetts vara psykopater. I stället var de teopater i ordets bokstavliga bemärkelse – de led för Gud. De var döda för världen långt innan de egentligen dog.

En del helgon har varit krigare som Jeanne d'Arc. Andra har drivit sin asketism till det yttersta. Men den heliga Teresa av Lisieux säger: "Om maten smakar bra tackar jag Gud för den. Om den är dålig tar jag emot den som en späkning. Den säkraste vägen till helighet är att acceptera allt som drabbar en som offer till Gud."

Ta reda på din kallelse, ditt idealjag, det vartill du är utsedd från tidernas begynnelse. Följ sedan Jesus i din egen kallelse, även om det kan verka underligt i andras ögon.

10 juli

”Tänk på dem som sitter i fängelse, som om ni sutte i fängelse tillsammans med dem.” (Hebréerbrevet 13: 3)

En kristen bekännare i Ryssland dömdes till tio års fängelse för sin tro. Kvar blev hans hustru med nio hungriga barn. Missionen ”Jesus till kommunistvärlden” hjälpte dem med en liten summa pengar och fick följande häpnadsväckande svar från hustrun:

”Ära vare Herren som låter även oss få bära en liten bit av Hans kors.” (Vi klagar över småsaker som om de vore outhärdliga kors. För henne var mannens fängelsedom och de nio oförsörjda barnen bara en liten bit av Hans kors.) ”Vi äter vårt bröd under tårar, men Herren vare prisad för allt. Jag tackar er under tårar för att Herren öppnat era hjärtan så långt härifrån. Kärlekens arm är lång och den har sträckts ut till oss.” (När Paulus räknade upp kärlekens alla egenskaper i sitt första brev till Korintierna glömde han säga att dess arm är lång.)

”Då vi blev ensamma sa de illasinnade att vi inte skulle ha något att leva av, men prisad vare Herren som tar hand om oss liksom Han tog hand om Elias, Daniel och alla sina tjänare.

Gud har gett mig nio barn som nu väntar på att deras far ska komma hem, men deras far sätter livet på spel för Kristi skull och har lämnat sina barn att lida för den tro som Gud en gång för alla ingav de heliga.”

Originalen till Apostlagärningarna är den enda bok i Bibeln som slutar tvärt, mitt i en mening. Det är en ofullbordad bok. De första kristna hjältarna får ständigt nya efterföljare.

Låt oss alltid i våra böner minnas våra bröder i fängelserna och alla dem som lider för sin tro. Och låt oss inte glömma deras familjer.

”Vi förvandlas till Hans avbild, från härlighet till härlighet.”
(*Andra Korintierbrevet 3: 18*)

Från den skolastiska filosofien har vi fått två satser som är till synes motsägelsefulla men som i själva verket kompletterar varandra. Det första är *Omne quod recipitur, per modus recipientis recipitur* – allt vad vi får, det får vi på mottagarens sätt. Det är därför det finns så många religioner och uppfattningar om allting.

Vi uppfattar samma verklighet, men vi har alla olika förutsättningar i fråga om arv, utbildning, karaktär o s v. Vi ser aldrig Gud sådan Han är utan sådan var och en av oss uppfattar Honom.

Satsen gäller också för Gud. Han ser allt i våra hjärtan från sin synpunkt som gudomligt väsen. Men detta räckte inte för en rättvis bedömning av oss. Därför blev Hans Son människa. Som människa fick Han lära känna fattigdom och förtryck, sorger och motgångar, tortyr och frestelser. När Kristus for upp till Fadern kunde Han berika Guds insikt med sin mänskliga erfarenhet.

Därför står det i Höga Visan 3: 11: ”Se konung Salomo med den krans, som hans moder har krönt honom med på hans bröllopsdag.”

Från begynnelsen ägde Kristus den gudomliga härlighetens krona. Men Hans moder Maria gav Honom ännu en. Hon gav Honom möjlighet att gå upp i den mänskliga naturen och få del av mänsklig erfarenhet.

Den andra satsen lyder: *Anima quodammodo fit omnia* – själen kan på något sätt bli allt. Den kan identifiera sig med vad den förstår och vad den älskar och vad den varmt åtrår.

Den kristna människan känner sin begränsning. Hon vet att hennes ande lever i kroppens bojar, men hon längtar efter att till sist se Gud sådan Han verkligen är. Själen har förmågan till detta. Vi kommer att nå vårt mål.

12 juli

"Gud utvalde det som i världen var svagt." (Första Korintierbrevet 1: 28)

Av alla människor Herren kunde ha valt att uppenbara sig för valde Han den värste syndaren, Saulus från Tarsis – en gudlös man som hade ödelagt kyrkor, dödat troende och tvingat andra att förneka sin tro.

Kan man göra ont så kan man också göra gott. Förr gav Niagarafallen upphov till många katastrofer som drabbade både Förenta Staterna och Canada; stora översvämningar förstörde åkrarna på båda sidor om gränsen. Någon resonerade som så: "Om fallen har så stor kraft att förstöra, så måste de också ha förmågan att göra nytta." Dammar byggdes och turbiner sattes in och nu förser Niagarafallen båda länderna med elektricitet.

Då William Booth ville evangelisera England såg han sig om efter lämpliga medhjälpare. Flertalet präster han mötte föreföll honom vara antingen ämbetsmän utan verklig övertygelse eller verkliga Guds barn, som var alldeles för snälla och undfallande för att kunna påverka sin omgivning. Därför vände han sig till fängelseinterner. De som omvände sig blev soldater och officerare i Frälsningsarmén. De gjorde en storartad insats.

I hebreiskan betyder "kedeshah" både sköka och helgon. Magdale-na var alltid en kedeshah, först med negativa, sedan med positiva för-tecken. Det liv hon förut levat i synd ägnade hon nu Frälsaren och andra medmänniskor.

Sök reda på de sämsta människorna, be för dem och gör allt du kan för att omvända dem. De kan bli till stor välsignelse.

Det kan också gälla dig själv.

”De var främlingar och pilgrimer på jorden.” (*Hebréerbrevet 11: 13*)

John Morrison hette en amerikansk missionär som återvände hem efter att ha predikat i många av världens länder. Genom honom hade tiotusentals människor lärt känna Kristus. Han råkade komma med samma fartyg som presidenten, Theodore Roosevelt, då denne var på väg hem efter en vildsvinsjakt i Afrika.

På kajen i New York stod tusentals människor och hurrade. För vem? Naturligtvis för presidenten, vildsvinsjägaren. Ingen brydde sig om den som räddat själar. De båda resenärerna fortsatte med samma tåg. På järnvägsstationen hurrades det återigen för Roosevelt, inte för Morrison.

Även en missionär är bara människa. Morrison greps av avund och missnöjet pyrde i honom. ”Är det så här jag välkomnas efter alla dessa år!” tänkte han ilsket. Men en gudomlig röst rättade honom: ”Du är inte hemma än!”

Stackars de kristna som hoppas på erkännande i denna världen. Här ska vi vara misstänksamma mot framgångar. Vad skulle general Eisenhower eller Winston Churchill ha varit värda om man hurrat för dem i Nazi-Tyskland?

Jesus säger: ”Ve er, när alla människor talar väl om er” (Lukas 6: 26). Det vore ett säkert tecken på att tillhöra denna världen som är fientlig mot Gud.

Låt oss invänta vår belöning i himmelen.

14 juli

"Anpassa er inte efter denna världen." (Romarbrevet 12: 2)

I Lukas sjunde kapitel berättas att Johannes Döparen under sin fängelsevistelse tvivlade på att Jesus verkligen var Messias. En osäkerhet kom över honom trots att han förklarat att Jesus var Guds lamm som borttager världens synder. Fängelse förmörkar ofta människors andliga liv.

Johannes tvivlade och påverkade därmed två av sina lärjungar som intill dess inte hyst några tvivel. De hade varit övertygade om att Jesus var Frälsaren. Men eftersom någon hade ingivit dem tvivel begav de sig till Jesus för att tala med Honom om detta och fråga ut Honom. De kan ha talat med Honom i andras närvaro och på så sätt ha spritt tvivlet vidare.

Jesus svarade: "Gå och berätta vad ni har sett och hört" (Luk. 7: 22).

Låt er inte smittas av någon annans felaktiga uppfattning – inte ens om denne är en stor profet.

Några kristna systrar i ett sibiriskt arbetsläger hade till uppgift att hugga skog. Långt ifrån deras barack fanns andra baracker med fångar som också utförde skogsarbete. En kväll då systrarna var samlade till bön knackade det på dörren.

"Öppna! Ingenting ont ska hända er", ropade en grov röst. De vågade inte lyda. "Öppna, annars slår vi in dörren", ropade flera röster.

De öppnade och tjugo män i snöiga kläder steg in. En av dem sa: "Vi har hört att ni är kristna. Tala med oss om Gud. Vi har inte träffat en präst på trettio år. Tala med oss!"

Efter den kvällen blev baracken en underjordisk kyrka där fångar regelbundet samlades. Systrarna undervisade dem i tron, läste evangeliet och de sedan länge glömda bönerna för dem och döpte några av dem. I gengäld hjälpte männen, som var dömda för olika brott, systrarna med det hårda arbetet, så att de fick mera tid för bön.

Dessa själar fann den rätta vägen i en kommunistisk stat. Gå också du den rätta vägen trots svårigheterna i din väg.

"Hur går det med löftet om Hans ankomst? . . . allt är sig ändå likt, sådant det har varit ända sedan världens skapelse." (Petrus' andra brev 3: 4)

Så hånade man de första kristna. Nu passar inte de orden längre. I vår gamla värld inträffar fullkomligt nya saker. Människan har lärt sig att klyva atomkärnor och hon har tillverkat femton ton explosiva ämnen per levande individ. Människosläktet skulle kunna utplånas på några få minuter. Vi kan fara till månen och samvetslösa människor kan påverka oss efter behag med narkotika och massmedia. Befolknings-explosionen, hungerkatastrofer utan like, storstadsluft som inte går att andas – allt detta är fakta. Makten ligger inte längre i händerna på den vita rasen som byggde upp den kristna kulturen. Representanter för Tredje Världen har majoritet i Förenta Nationerna och röstar vanligtvis som det röda Kina eller de ryska kommunisterna önskar.

Staten Israel är ett ofrånkomligt faktum. Gud har lett sitt folk hem till det Heliga landet. Hela Jerusalem är deras, ännu ett tecken på att vi närmar oss tidens ände.

Antikristna krafter har invaderat Kyrkan. I augusti 1974 publicerade *Capital Voice* resultaten av en enkät som visade att 51% av USA:s metodistpastorer inte tror på Jesu uppståndelse, 60% tror inte på jungfrufödelsen, 62% bestrider Satans existens och 89% av episkopalkyrkans präster tror inte att Bibeln är Guds ord. De tror inte att det finns en sanning. Ännu ett tecken på tidens ände. Förödelsens styggelse skall oskära helgedomens fäste (Dan. 11: 31).

Allt detta är tecken på Herrens snara återkomst. Allt är sig inte likt sådant det har varit sedan världens skapelse. "Men den som håller ut intill änden, han skall bli frälst" (Matt. 24: 13).

16 juli

”Hur såg den mannen ut, som kom emot er och talade på detta sätt till er?” (2 Konungaboken 1: 7)

När Elia sände en budbärare till Ahasja, konung i Israel, frågade konungen inte om budskapets innehåll utan han ställde ovanstående fråga. Värdet i ett budskap är beroende av vem budbäraren är. En predikan över orden ”Ve er, ni som är rika” (Luk. 6: 24) av en som själv strävar att bli rik skulle vara löjlig.

De första århundradenas kristna var människor av den rätta sorten. Nakna hängdes de upp i händer och fötter vid fyra ringar i en mur och brändes med glödande tänger. De uthärdade tortyren utan att förneka Kristus eller förråda var och när deras bröder i tron samlades till gudstjänster och bön.

Ingen mänsklig uppfinning skulle ha hållit för de påfrestningar som våra bröder och systrar uthärdade under förföljelsens århundraden. Deras utsvultna kroppar klarade sig bättre än välgödda nutidsmänniskors. Därför att de var av den rätta sorten.

De klagade inte över sina lidanden utan beklagade i stället sina bödlar. Även i dem som slog dem och hånade dem såg de nådens änglar som genom att förödmjuka dem helgade dem för det eviga livet.

Vi behöver ingen ny teologi men vi behöver den gamla sortens människor.

Tänk om vi själva vore sådana att vårt kristna budskap bleve trovärdigt? Hos Elia vittnade redan hans uppträdande och hans enkla klädedräkt om allvaret i hans budskap.

”Lär oss betänka huru få våra dagar äro, på det att vi må undfå visa hjärtan.” (*Psaltaren 90: 12*)

Augustinus skriver i sina Bekännelser: ”Om ingen frågar mig om tiden, så vet jag vad den är; men om någon frågar mig, så vet jag inte vad jag skall svara.” Den ryske astronomen Koziereff kallar tiden ”naturens viktigaste och märkligaste dimension”.

Jag vill inte ge mig in på filosofiska tankar om tiden. Men det är tiden som gör att människor tillhör olika generationer, den är klyftan mellan föräldrar och deras barn. Barnen är födda senare i tiden och därför ser de sina föräldrar som symboler för allt som är gammalt och förlegat, de förknippar dem med en hycklande, numera värdelös moral. Därför säger också Freud att ett av världens svåraste yrken är att vara förälder.

Alla föräldrar är förvisso inte värda den heder som enligt Bibeln tillkommer dem. Den amerikanske mördaren Manson var son till en sextonårig prostituerad som födde barnet enbart för att hon inte hade råd att göra abort. Kort efter hans födelse kom flickan i fängelse. Pojken överlämnades till släktingar som var snåla med maten men generösa med stryk. Från fjortonårsåldern växte Manson upp på uppfostringsanstalter och i fängelser.

En del respektabla och religiösa föräldrar kallas av sina barn för ”kapitalistsvin” och liknande. Det är extrema fall. Självmorden bland tonåringar har under de sista tjugo åren ökat med 250 procent. Det är också extremfall. Däremellan kommer alla ungdomar som är missnöjda med sina föräldrar.

Vi ska komma ihåg att problemen kommer för de föräldrar som glömmer att tiden går fort och att deras barn tillhör en ny generation. Vi måste ge våra barn ett gott föredöme. Materiell trygghet är inte nog. De behöver exempel på ett fromt liv samtidigt med en klok uppfostran.

18 juli

"Du skall själv vara ett föredöme." (Titus 2: 7)

En ung man som skulle bli präst stod inför examensförrättarna och biskopen. Han hade goda vitsord och högsta betyg i alla teologiska ämnen. Han besvarade de sedvanliga frågorna tillfredsställande. Prästen i hans församling bekräftade att han deltog i alla kyrkans aktiviteter.

Den fromme biskopen ställde en del frågor som man brukade ge blivande präster under de första kristna århundradena: "Välkomnar du föraktet lika mycket som upphöjelsen? Älskar du främmande människor lika mycket som dina närmaste? Accepterar du med samma glädje sjukdom och hälsa, frihet och fångenskap, slag och smekningar, med- och motgång?"

Kandidaten svarade: "Nej."

"Studera då ännu en tid", sade biskopen.

Många präster tror att de är kallade att tolka och utlägga Guds ord. Det är en sekundär uppgift. Jesus säger att Han kommit för att uppfylla lagen och profeterna (Matt. 5: 17). Han uppfyllde det som andra bara predikade om.

Sök en präst som uppfyller Guds vilja, inte debatterar den.

"Herrens dag kommer som en tjuv om natten." (1 Tessalonikerbrevet 5: 2)

Leonid Bresjnev, Rysslands förre regeringschef, visade sin gamla mors flotta ämbetslokaler, sin villa i en av Moskvas förstäder, sitt fritidshus vid Svarta havet och frågade henne: "Nå, vad tycker du?"

Hon svarade: "Jag är glad att du har det så bra; men hur går det om de röda kommer tillbaka?"

Det är lätt att skratta åt skillnaden mellan kommunistledarnas livsstil och deras läror.

Men man kan också se saken från en annan sida. Tänk om vi visade upp våra levnadsvillkor för en from mor och hon sade: "Det är nog bra alltsammans, men hur blir det om Jesus återvänder?"

Det berättas att Jesus kom till Rom. Han såg soldater paradera, alla med gevär på axeln, och Han frågade dem om de var kristna. Då alla nickade sade Jesus: "Jag har lärt att mina lärjungar inte ens skall säga ett ont ord till en medmänniska. Jag har aldrig lärt att kristna skall bruka vapen!"

Han såg reklamen i skyltfönstren: "Här finns de bästa skorna eller de bästa bilarna." Jesus gick in i affärerna och sade: "Jag har lärt att man ska sätta sin nästas heder före sin egen. Varför rekommenderar ni inte i stället era konkurrenters produkter?"

Han såg de prostituerade. Alla var de döpta och konfirmerade. Han såg de kristna splittrade i olika politiska partier. Han såg en katolsk kyrka, en baptistkyrka och en luthersk kyrka. Han undrade vilken kyrka som var Hans? De andra namnen hade Han aldrig hört talas om.

Han ville tala med påven men Han kunde inte få audiens. Han måste smyga sig förbi schweizergardet. Innan Han togs emot av påven blev Han tillsagd att kalla påven "Helige Fader". Jesus svarade: "Jag trodde det namnet var reserverat för Gud!"

Hur lever du? Hur är det med din moraliska och andliga nivå? Allt verkar bra – men hur går det om Jesus återvänder?

20 juli

”Bokstaven dödar men Anden ger liv.” (2 Korintierbrevet 3: 6)

Bibeln är bokstavligen inspirerad. Vartenda ord kommer från Gud. Låt oss lära av Bibeln att inte nöja oss med orden utan bruka dem för att uppfylla deras huvudsyfte: att bringa själarna evig frälsning.

Hos profeten Amos läser vi: ”På den dagen skall jag upprätta Davids förfallna hydda; jag skall mura igen dess revor . . . så att de (judarna) få taga i besittning vad som var kvar av Edom och av alla hedningar som ha blivit uppkallade efter mitt namn” (Amos 9: 11, 12). Dessa verser förutsäger att judarna andligen skall dominera hela hednavärlden.

Att säga en sådan sak till hedningarna i begynnelsen när de var misstänksamma mot judarna skulle inte ha gagnat ändamålet. När Jakob citerade Amos ändrade han helt enkelt texten till: ”Jag . . . skall åter bygga upp Davids förfallna boning . . . för att också alla andra människor skola söka Herren, alla hedningar över vilka mitt namn är nämnt” (Apg. 15: 16, 17). Jämför dessa två ställen! Hela innehållet är förändrat. Profetian innebär nu i stället att hedningarna självmant skall söka Herren. Detta var lättare att acceptera.

I andra Mosebok 34: 35 läser vi att Moses när han mottagit lagens tavlor av Herren lade ett täckelse över sitt ansikte för att det lyste. Paulus, som också fick en gudomlig uppenbarelse, skulle då ha varit underlägsen Moses. Därför tog han sig friheten att förklara saken på ett annat sätt: ”Moses . . . hängde en slöja framför sitt ansikte, för att israeliterna inte skulle se att glansen över hans ansikte bleknade bort och försvann” (2 Kor. 3: 13).

Det viktigaste är ändamålet: att frälsa själar. Om en vacker och rik liturgi hjälper en del och en enkel gudstjänst andra, om någon föredrar en predikant eller ett samfund framför ett annat, om en bibelöversättning är till större hjälp än en annan, så är det inte troheten mot metoder eller ord som är det väsentliga utan ändamålet, som är att med alla medel åtminstone frälsa några (1 Kor. 9: 22).

”Alla folk skall hata er.” (Matteus 24: 9)

Kristna som inte blir hatade är det något fel med.

Norrmannen Henrik Ibsen var en av artonhundratalets mest avskydda författare. Detta för att han gjorde vad vi alla borde göra. Han chockerade genom att ta upp ämnen som var i hög grad tabu och han pläderade för en inställning som ogillades av det samhälle han levde i. I samvetsfrågor skall man stå fast och inte kompromissa, det var hans huvudbudskap.

Av den orsaken fick Ibsen och hans familj utstå mycken smälek. I dramat *En Folkefiende* får huvudpersonen förebråelser som Ibsen ofta måste ha fått höra av välmenande vänner. Han fick veta att han var galen som störtade sin familj och sig själv i olycka för det allmänna bästa; ingen klok människa lät väl samhällsnyttan gå före hänsynen till hustru och barn.

I vår tid hörs ofta liknande klander mot människor som lider i fångelserna för Kristi sak.

Ibsens reaktion var enkel. Han skriver: ”Under en storm är det bara en sak att komma ihåg: den går över . . . Innan många kan veta någonting måste *en* känna till det . . . Majoriteten har alltid fel . . . Jag tänker göra revolution mot den lögnen att majoriteten alltid sitter inne med sanningen.”

När en uppretad folkmassa kastade stenar genom doktor Stockmanns fönster sade han: ”De här stenarna skall jag gömma som relikter.”

”Den starkaste mannen i världen, det är den som står mest ensam.”

Låt oss lära oss att gå emot den allmänna opinionen. Jesus gav aldrig efter för de blinda massorna. Han är ljuset. Han påverkar utan att låta sig påverka. Han var hatad, men Han accepterade detta och fick därigenom vänner som älskade Honom intill döden.

22 juli

”Kämpa för den tro som en gång för alla har blivit överlämnad åt de heliga.” (*Judas 3*)

Den blivande sjöhjälten Nelson hade en gång som pojke varit ute och letat fågelbon. När han kom hem grälade hans faster på honom för att han varit ute så sent. Hon sade: ”Det förvånar mig att du inte blev rädd och gick hem.”

”Rädd?” svarade Nelson. ”Vad är det?”

Vi bör inte vara rädda för konflikter. När Spurgeon, den berömde engelske baptistpredikanten, övergav baptistsamfundet på grund av den tilltagande irländigheten och tog upp kampen för bibeltron, då väntade han sig ingen framgång. Han sade: ”Jag är fullt beredd på att bli söndersliten av vargarna de närmaste femtio åren, men därefter skall framtiden ge mig rätt.”

Grova och skändliga namn fick han utstå. Han svarade sina motståndare att eftersom det inte fanns tillräckligt kraftiga ord för att uttrycka den avsky han kände för dem, så skulle han förbigå dem med tystnad.

Han begärde inte tolerans. Han krävde underkastelse därför att han var säker på att hans budskap var från Gud.

En svart predikant på landsbygden förklarade att han inte ville fördöma hönstjuvar därför att ett sådant fördömande stod i motsats till broderskärleken. Jag klandrades en gång av en präst till vars kyrka jag inbjudits för att jag predikat om Herodes' synd då han tog sin broders hustru till maka. Samma synd hade nämligen begåtts av en av de rikaste församlingsmedlemmarna, en vars bidrag prästen inte ville mista.

Vi måste kämpa mot kompromissandan och mot allt som är snett i kyrkan och missionsarbetet, även med risk att skapa stora konflikter. Den som förråder Kristi lära bör vi aldrig ha till vän.

”Min älskade är min.” (Höga Visan 2: 16)

En konung sade en gång till en favorit: ”Begär vad du vill och du skall få det.”

Mannen tänkte över saken. ”Om jag begär att få bli general så kommer jag att ångra att jag inte blev statsminister. Om jag önskar mig halva kungariket, så får jag det och sedan blir jag olycklig över att jag inte har andra hälften.” Därför sade han till konungen: ”Ge mig din dotter till hustru.”

I hebreiskan och i grekiskan är ordet för själ femininum. Eftersom den är kvinnlig begär den troende själen av Gud att få Kristus till brudgum. Därigenom blir vi arvingar till allt och alla änglar skall tjäna oss.

Hur underbar och ändå blygsam är inte vår brudgum. Natanael kallade Honom Guds Son (Joh. 1: 49). Jesus svarade: ”Ni skall få se himmelen öppen och Guds änglar stiga upp och stiga ner över Människosonen” (Joh. 1: 51). Ju mer människorna upptäckte det gudomliga i Honom desto mera förmådde Honom Hans försynta och goda hjärta att framhäva sin mänsklighet för att Hans brudar som är mänskliga, och ibland alltför mänskliga, skall våga komma till Honom. Han tillhör dem. Vår bön att Han skall bli vår har uppfyllts.

Han är inte bara en gudomlig utan även en mänsklig brudgum, intresserad av mänskliga förhållanden, t o m angelägen om att vinet skall räcka på en bröllopsfest. Hur olikt är inte detta vissa helgon som är så heliga att de blir likgiltiga för sina medmänniskors behov.

Kristus predikar inte ständigt och Han tillrättavisar oss inte ständigt. Helt lugnt kan Han äta en måltid med oss som en brudgum skulle göra tillsammans med sin brud.

Den helige Bernhard av Clairvaux säger: ”En lugn Gud lugnar allt. Att se Honom lugn är att vara lugn.” Den allra mest lugnande tanken är ”den älskade är min”.

24 juli

Jesus sade till förbrytaren: "Sannerligen säger jag dig: idag skall du vara med mig i paradiset." (Lukas 23: 43)

En värld som är i stort behov av vår kärlek och våra böner är förbrytarvärlden. Samhället kan bara ge dem det straff de förtjänar. Vi kan ge dem det gudomliga budskapet om förlåtelse genom Jesu blod.

Förbrytare jagas ständigt av sina offer – medvetet eller omedvetet. Bakom alla ord hör de sina offers sista ord. Man kan tala vänligt med dem, men de vet vad man tänker om dem: att de är mördare.

Även om de inte bekänt för polisen eller för en präst så försägar de sig i sina drömmar, ofrivilligt. Offren står vid deras säng om natten.

Emile Zola beskriver i *Tnérèse Raquin* en målare som blivit mördare. Ingen visste om vad han gjort. Han fortsatte att måla, men alla ansikten han målade liknade varandra. Det var offrets ansikte. Barnansikten, kvinnoansikten, alla påminde honom om offret.

Mördare har inte bara dödat människor. De har också dödat andra människors medlidande med dem. De föraktas av alla utom Jesus, syndarnas vän. Han valde att dela brottslingarnas öde då han korsfästes liksom de. Han förutsade att då Pilatus erbjöd sig att släppa en fånge fri skulle folket välja mördaren Barabbas. Jesus dog gärna i hans ställe.

Han föraktar inte tjuvar. Han jämför sig själv med dem. "Herrens dag skall komma som en tjuv om natten" (2 Petr. 3: 10).

Förbrytare finner frälsningen hos Jesus. De finner också förståelse och medlidande hos Hans sanna efterföljare.

"Irrande stjärnor för vilka det svartaste mörkret är förvarat i evighet." (Judas 13)

Judas brev omnämner en av de pseudoepigrafiska böckerna, Henoks bok.

Där står: "Jag såg sju stjärnor som sju stora brinnande berg. På min fråga svarade ängeln mig: 'Detta är den plats där himmel och jord tar slut. Den är ett fängelse för himmelens stjärnor och härskaror. De stjärnor som svedes av elden är de som vid sin uppgång satte sig upp mot Guds vilja genom att inte gå upp i tid. Därvid vredgades Han och fjättrade dem...' "

Kom ihåg att än idag finns det änglar som suttit fjättrade i tusentals år. De är omgivna av mörker och inväntar domen på den stora dagen.

Allt fängelseliv är fruktansvärt. För människor är helvetet ännu värre. Men vem kan föreställa sig hur fjättrade änglar plågas, bevingade väsen, vana att flyga från stjärna till stjärna och uppfylla Guds vilja?

En del änglar kom dit för att de inte bevarade "sitt höga ämbete utan övergav sin rätta boning" (Judas 6). Bevarar du ditt höga ämbete som kristen? Är du kvar i din rätta boning, som är Kyrkan, eller beblandar du dig med den syndfulla världen? Gud skonade inte änglarna. Kommer Han att skona dig?

"De som ha fört många till rättfärdighet skall lysa såsom stjärnor alltid och evinnerligen" (Dan. 12: 3). Är du en lysande stjärna? Har du fört många till rättfärdighet?

Fruktan och bävan är en vital och givande del av det kristna livet.

Pseudoepigrafier: böcker skrivna i en författares namn långt efter den föregivne författarens död

Henok är samma person som Hanok i 1 Mosebok 5: 18 ff. Hanok skildras där som en from man som blev levande hädantagen.

26 juli

”Han har störtat härskare från deras troner, och ringa män har han upphöjt”. (Lukas 1: 52)

Strindbergs skådespel Fröken Julie är historien om en mycket rik flicka och hennes betjänt. Vid ett tillfälle berättar de sina drömmar för varandra.

Den rika flickan: ”Jag sitter uppklätrad på en pelare och ser ingen möjlighet att komma ner... Ner måste jag, men jag har inte mod att kasta mig ner... Jag längtar efter att falla, men jag faller inte. Och ändå får jag ingen ro förrän jag kommer ner, ner på marken! Och kommer jag ner till marken så vill jag ner i jorden...”

Betjänten: ”Jag brukar drömma att jag ligger under ett högt träd i en mörk skog. Jag vill opp, ända opp i toppen och se mig omkring över det ljusa landskapet där solen skiner och plundra fågelbot där oppe, där guldäggen ligger. Och jag klättrar och klättrar, men stammen är så tjock och slät, och det är så långt till den första grenen. Men jag vet att nådde jag bara första grenen, skulle jag gå i toppen som på en stege.”

Många rika människor har skuldcomplex på grund av sin privilegierade ställning om också omedvetet. Därför blir många av dem revolutionärer eller stöder upprorsrörelser. Men den fattige avundas den rike och skulle gärna klättra uppåt.

Detta är normala känslor och om de kom i ljuset skulle de kunna bli positiva faktorer i samhället. De rika kunde lära av Jesus och gå omkring och göra gott och dela med sig åt de fattiga av vad de har. De fattiga kunde försöka efterlikna de rika och lära sig av dem hur man bättre utnyttjar sina talanger.

Den som följer Jesus skall inte vandra i mörkret utan skall ha livets ljus (Joh. 8: 12). De som inte tror föredrar mörkret framför ljuset (Joh. 3: 19). Deras känslor är undertryckta och kommer fram inte endast i drömmar utan även i terrordåd, uppror och revolutioner. Följden blir att de privilegierade förlorar sin ställning som de inte till fullo uppskattade och ersätts av en annan klass som snart kommer att bli lika besviken.

"Jesus vandrade från by till by och undervisade." (Markus 6: 6)

Många av oss är besvikna på livet. Vi är inte framgångsrika. Det var inte Jesus heller. Han var en enkel landsortspredikant. Kaifas hade massmöten med över en miljon åhörare på de stora högtiderna då judar från hela världen kom till Jerusalem för att fira gudstjänst. Men Jesus var inte framgångsrik. Pilatus kunde få bort honom när han ville. Inte heller Pilatus hade framgång. Caesar avsatte honom och landsförvisade honom. Julius Caesar blev mördad av sin egen son. Även kejsar Nero mördades efter sina framgångsrika förföljelser av de kristna.

Avundas inte stora män som kan utträta mycket. Det ser bara så ut. Stora män kan göra historia, men bara inom vissa givna förutsättningar. De är bundna av omständigheterna.

I än högre grad är vårt inre betingat av vårt förflutna. Robespierre, den blodtörstige revolutionsmannen, hade övergivits av sin far kort efter moderns död. Han fick kämpa hårt för att få gå i skola. I sin ungdom hade han blivit svårt förolämpad av den unge kungen, Ludvig XVI, och drottningen. Han hade utsetts att hålla ett välkomsttal då kungaparet kom till hans hemstad. De yttrade inte ett ord av gillande och visade inte en min av tacksamhet utan bara for sin väg. Detta gjorde honom till människohatare. Han njöt av att döda tusentals oskyldiga, av att se blodet flyta på giljotinen.

Gud har inte förutbestämt oss till mördare. Det är alltid mot naturen att bli mördare. Därför gör mördare stora misstag. Även Robespierre handlade vettlöst och dog själv på giljotinen. Han hade ingenting uppnått. Republiken banade väg för ett nytt kejsardöme: Napoleons.

Sök inte den framgång som världen anser vara framgång. Den ger bara upphov till fåfänga. Bär undergivet din egen börda och ditt arv. Lär av Jesus som var mild och ödmjuk, nöjd med att vara timmerman, en förtalad rabbi som gick runt i byarna och undervisade och sedan blev korsfäst. Han uppstod igen från de döda.

28 juli

”Jag skall för dem sluta ett fridsförbund.” (Hesekiel 34: 25)

Den franska judinnan Simone Weil flydde undan nazisterna till England. Där dog hon av svält och tuberkulos eftersom hon föresatt sig att inte äta mera än den ranson som befolkningen fick i de nazist-ockuperade länderna. Hon lämnade efter sig många böcker med djupsinniga kristna tankar trots att hon inte var döpt. Hon anslöt sig aldrig till något kristet samfund därför att hon ville dela de många olyckligas villkor som stod utanför Kyrkan. Hon var besjälad av en speciell kallelse.

Hon kunde inte tåla vad som felaktigt kallas tradition inom Kyrkan. Hon ansåg att tradition inte består i att troget bevara gamla lik utan i att hålla den gamla elden brinnande genom att ständigt fylla på ny olja.

Hon försökte föreställa sig vad som skulle hända om Jesus plötsligt uppenbarade sig i stridslinjen mellan två fientliga arméer och sade till de kristna på båda sidor: ”Älska varandra såsom jag har älskat er.” Han skulle falla död ner, genomborrad av kulor från båda sidor. På söndagen skulle båda arméernas Kristusmördare tillbe den som de dödat och var och en skulle be om seger för sitt fädernesland, vilket är detsamma som nederlag för fienden.

Många kristna tänkare har lidit av de kristnas bristande kärlek. Krig, klasskamp, revolutioner liksom oenighet mellan kristna är stora händelser därför att de står i motsats till orden ”Gud är kärlek”.

”Saliga är de som stiftar frid, ty de skall kallas Guds barn” (Matt. 5: 9). Låt oss söka fred med alla människor, så vitt det beror på oss.

”Och Gud välsignade den sjunde dagen.” (1 Mosebok 2: 3)

I Bibeln är siffran 7 symbol för det heliga.

”Även Enok, den sjunde från Adam, profeterade” (Jud. 14). Vart sjunde år måste jorden ligga i träda. När sju gånger sju år gått firade judarna jubileumsåret då all mark som under tiden sålts gick tillbaka till sin förste ägare. Jorden skapades på sju dagar, sju djur av alla rena arter räddades undan syndafloden. I Johannesevangeliet beskriver Jesus på sju olika sätt vem Han är. På korset uttalar Han sju ord. I Uppenbarelseboken talas det om sju insegel o s v.

Varför är just talet sju ett heligt tal? Kaldéerna hade inte vårt decimalsystem utan ett heximalsystem, d v s sex siffror och en nolla. Decimalsystemet är inte självklart. I datorer använder man ett binärt system som endast består av ettor och nollor. I heximalsystemet skrevs sju som 10 därför att det inte fanns fler än sex siffror. Sju blir det heliga talet eftersom dess skrivna form ”10” symboliserade det faktum att om man framför nollan, tecknet på den mänskliga intigheten, sätter en etta, tecknet för den ende guden, så blir den obetydliga människan en betydelsefull varelse, mer betydande än alla enklare tal.

Judarna var avkomlingar av kaldéerna. Därför blev talet sju deras heliga tal. I motsats till talet sju blev sexan, den sista enkla siffran, symbolen för allt obetydligt. I Uppenbarelseboken är talvärdet av vildjurets namn (i grekiskan och hebreiskan hade man inga siffror utan bokstäverna hade talvärde) sex, sex och åter sex (Upp. 13: 18), vilket betyder en obetydlighet, en obetydlighet och åter en obetydlighet. Ett lamm kan förgöra det.

Om du är som talet sju, en människa som försakat sig själv och blivit en nolla, och om Gud, den Förste, ställt sig som en sköld framför dig, då behöver du inte rädas vilddjuren. De är papperstigrar. Du segrar över dem.

30 juli

”Saliga är de saktmodiga, ty de skall besitta jorden.” (Matteus 5: 5)

Jämför Washington med Napoleon.

Washington var ödmjuk. Han ville ha frihet för sitt land och fick den. Därmed var han nöjd. När kungakronan erbjöds honom tackade han nej. Han efterlämnade en ny, fri stat.

Napoleon var ärelysten. Att vara general i en republik var inte nog för honom, att vara konsul inte heller, han ville bli förste konsul. Till slut gjorde han sig själv till kejsare. Han avsatte andra kungar och ersatte dem med sina egna familjemedlemmar. Han gjorde fälttåg till Egypten och till Ryssland där han ingenting hade att skaffa. Han dog i landsflykt, som fånge. Hans kejsardöme finns inte mer.

Vad har du för ambitioner? Ingen kan göra allt utan att bringa allt i oordning. Ingen kan vara mån om sin egen berömmelse utan att få rykte om sig som arrogant och egennyttig.

"Varen fruktsamma och föröken eder." (1 Mosebok 1: 28)

Jesus ingick aldrig äktenskap, trots att det ansågs skamligt för en rabbin på Hans tid att vara ogift. Flickor kan ha varit förälskade i Honom. Han som var "älskad av Gud och människor" var säkert omtyckt även av flickor. Han var människa. Det är möjligt att Han också var förälskad i någon men Han avstod från kärleken för den kallelse Han fått av sin Fader.

Han krävde inte lika mycket av andra. Tvärtom hedrade Han bröllopsfesten i Kana med sin närvaro. Guds ord lär oss också att "äktenskapet skall hållas i ära av alla" (Heb. 13: 4) och det gäller även det intima samlivet mellan makar.

Vanliga kristna människor kan välja att inte gifta sig. Enligt Bibeln skall biskopar ha en hustru (1 Tim. 3: 2). Den helige Chrysostomos säger: "Den förnämsta kyskheten är den rena jungfruligheten, därefter kommer trohet inom äktenskapet. Den kyska äktenskapliga kärleken är ett annat slags jungfrulighet."

Gläd dig åt ditt äktenskapliga samliv. Strunta i medeltida fördomar som går ut på att sexualiteten skulle vara någonting fult. Skaparen har också skapat könsorganen och befallt oss att vara fruktsamma och föröka oss. Bibeln lär oss att makar "skall vara ett kött". Gud har förvisso ingenting emot ett normalt sexualliv inom äktenskapet.

Det är ingenting skamligt med sex inom äktenskapet. Låt oss i stället tacka Gud för denna vackra gåva Han gett åt mänskligheten.

Ogifta kvinnor och män skall också vara tacksamma för vad de är. De har en speciell kallelse som har sina fördelar och som ofta medför möjligheter som gifta inte har. Det är självklart att ensamstående är bättre rustade att utstå förföljelser än den som har en familj att ta hänsyn till.

1 augusti

”Äktenskapet skall hållas i ära av alla.” (Hebréerbrevet 13: 4)

Varje äktenskap är ett vågstycke. Endast den stora kärleken kan göra helt olika personers samlevnad lycklig. Där det inte finns någon kärlek kan äktenskapet bli en legaliserad otukt.

Låt oss frigöra sexualiteten från all anknytning till kommersialism. Ingen kan rättfärdiga ett äktenskap som ingås på grund av flickans rikedom eller mannens höga samhällsställning. Låt oss frigöra äktenskapet från problem som inte har med det att göra: parternas trossamfund, nationalitet, ras och partitillhörighet. Det är idealiskt om parterna har samma religion, men ingen kan bestämma över vem man förälskar sig i. Romeo och Julia måste dö för att de tillhörde två familjer som låg i fejd med varandra. Måste kärleken dö på grund av oenigheten mellan katoliker och protestanter, judar och araber, svarta och vita? Kan inte två människor älska varandra och leva i harmoni även om de inte är överens i alla avseenden?

Kvinnor utnyttjas på ett onaturligt sätt då de behandlas som rena njutningsobjekt, som dockor eller som reklam för mannens höga sociala ställning; då de blir idoler och man försummar sin moraliska plikt för deras skull; då de görs till slavar.

Man kan inte ålägga nutidens kvinnor – de kan vara läkare, ingenjörer eller officerare – tvåtusenåriga krav som säger att hon ska vara mannen underdånig. Det var inte Kristi vilja utan kvinnans ställning i dåtidens samhälle som låg bakom det budet. Idag måste en kvinna vara sin makes jämlike och behandlas med vördnad och kärlek, såsom Kristus älskade sin Kyrka.

2 augusti

”Den rättfärdige skall få leva genom sin tro.” (Habackuk 2: 4)

I Talmud (Makkoth) står det: ”Rabbi Simla sade: 613 bud gavs till Moses . . . David kom och minskade dem till 11. De är: 1. att vandra ostraffligt, 2. att göra vad rätt är, 3. att tala sanning av hjärtat, 4. att inte bära förtal på sin tunga, 5. att inte göra sin broder något ont, 6. att inte dra smälek över sin nästa, 7. att akta de förkastliga för intet, 8. att ära dem som fruktar Herren, 9. att inte bryta sin ed, 10. att inte sätta sina pengar på ocker, 11. att inte ta mutor för att fälla den oskyldige (Psaltaren 15).

Jesaja minskade buden till sex: 1. att vandra i rättfärdighet, 2. att tala vad rätt är, 3. att förakta orättfången vinning, 4. att inte ta mutor, 5. att täppa till öronen för att inte höra om blodsgärningar, 6. att tillsluta sina ögon för vad ont är (Jesaja 33: 15, 16).

Mika kom och minskade dem till tre: 1. att göra vad rätt är, 2. att vinlägga sig om kärlek, 3. att vandra i ödmjukhet inför Gud (Mika 6: 8).”

Rabbi Nachman, son till Isak, tillade: ”Habackuk minskade dem till ett: ’Den rättfärdige skall få leva genom sin tro.’ ”

Tron är grundprincipen för alla bud, det är den som ger dem deras värde. Bud som hålles utan tro är inte Gud till behag.

Paulus återkommer ofta till denna vers hos Habackuk. Luther återupptäckte dess värde vid tiden för reformationen. Om du tycker att de många buden är förvirrande och om du är osäker, så håll dig till det enda: tro på Herren och du skall leva.

3 augusti

”Gå och sälj allt vad du äger och ge pengarna åt de fattiga.”
(Matteus 19: 21)

Det berättas om fader Serapion i Alexandria att han en gång mötte en man som frös. Han tänkte för sig själv: ”Hur kan jag, som anses vara asket, ha kläder medan denne fattige man, eller rättare sagt Kristus, lider av köld? Om jag låter honom frysa ihjäl kommer jag att dömas för mord på Domens dag.” Därför tog han av sig sin klädnad och gav åt den fattige.

Därpå satte han sig och läste sin bibel. En polis som gick förbi såg att han var utan kläder och frågade: ”Fader Serapion, vem har tagit dina kläder?” Den helige mannen svarade: ”Det har Han, om vilken denna bok talar.”

Senare fick han syn på en man som fördes till fängelset därför att han inte kunde betala sina skulder. Serapion sålde då sin bibel och betalade mannens skuld.

Då han återkom naken till sin cell frågade hans lärjunge: ”Abba, var är dina kläder?” Han svarade: ”Jag har sänt dem dit där vi kommer att behöva dem.” Åter frågade lärjungen: ”Var är din bibel?” Han svarade: ”Den som varje dag uppmanade mig att sälja allt jag äger och ge det åt de fattiga, Han bad mig om den. Jag sålde den för att kunna stå till svars på den yttersta dagen.”

Varför ska vi låta oss nöja med en svag tro eller en vacklande tro då vi har för ögonen så många lysande exempel på en orubblig tro? Spelare sätter allt på ett kort. Vi vet vem vi tror på. Det är den evige Guden, Skaparen av himmel och jord. Låt oss förtrösta på Honom och göra vårt yttersta för att lyda Hans befallningar.

4 augusti

"Ni är ett utvalt släkte." (1 Petrus 2: 9)

Herren gjorde Abraham till en stor man och trots att han var "Guds vän" kunde han säga: "Se, jag . . . är blott stoft och aska" (1 Mos. 18: 27). Fastän Moses och Aron underhandlade med mäktiga härskare i Guds namn uppträdde de ödmjukt till och med inför upprorsmän: "Vad är väl Aron?" (4 Mos. 16: 11) Gud gjorde David till den störste konungen på jorden och ändå säger denne: "Jag är en mask och icke en människa" (Ps. 22: 7). Paulus kallades av Herren att bli den främste bland apostlarna och ändå skriver han: "Jag är den ringaste bland apostlarna och förtjänar inte ens att kallas apostel" (1 Kor. 15: 9). Guds utvalda känner sig inte vara förmer än andra människor. De uppfyller till fullo budet "Du skall älska din nästa såsom dig själv" (3 Mos. 19: 18). Den hebreiska meningen kan översättas bokstavligen: "Älska din nästa: han är såsom du själv" – av samma slag, med samma värde, samma synder och dygder som du själv. Det borde vara skäl nog att älska honom. Att bli utvald sker av nåd, utan vår egen förtjänst. Det är ingenting att yvas över. Det gör oss snarare till våra medmänniskors tjänare.

5 augusti

"Bär fram edra kroppar som ett levande offer." (Romarbrevet 12: 1)

När Andrew Melville, presbyterianismens grundläggare, och hans vänner sammankallade ett folkmöte i Skottland anklagades de av dåvarande regenten, earl Morton, för förräderi: utan kungligt tillstånd höll de möte med kungens undersåtar . . . Melville svarade: "I så fall gjorde sig också Kristus och apostlarna skyldiga till förräderi, ty de samlade stora skaror utan att be de styrande om lov." Regenten fnyste: "Det blir aldrig lugnt i det här landet förrän jag har fått ett halvdussin av er hängda eller landsförvista."

Melville svarade: "Era hovmän kan ni hota om ni vill, men mig kvittar det om jag ruttar i luften eller i jorden. Jorden tillhör Herren. Jag har varit redo att ge mitt liv för mindre än detta. Må Gud få äran."

Amiral Coligny var hugenott. Han hade sårats i strid för sin evangeliska tro och fältskären amputerade ett finger och skar ut en kula ur hans arm. "Ingenting sker utan Guds vilja", sade Coligny. "Varför klagar du? Jag är glad att vara sårad för Hans skull. Bed till Honom att Han ger mig kraft. Av allt mitt hjärta förlåter jag den som sköt mig och dem som förmådde honom att göra det."

Ett svärdshugg rakt mot amiralens hjärta ändade hans liv och hans döda kropp kastades ut från balkongen.

Med detta hemska dåd inleddes Bartolomeinatten, då tusentals människor fick sätta livet till för att de hade samma tro som Coligny. Munkar uppmuntrade missdådarna med orden: "Kyrkan får nytt liv genom kättarnas död."

Den evangeliska kyrkan har haft stora män som Knox, han som bad: "O Gud, ge mig Skottland, annars dör jag." Låt oss lära av dessa män att förtrösta på Herren och att vara redo att lida och dö för en helig sak.

6 augusti

”Vare sig ni äter eller dricker, eller vad ni än gör, gör det allt till Guds ära!” (1 Korintierbrevet 10: 31)

Det är inte sant att omvändelser sker bara genom predikningar eller böcker eller personliga vittnesbörd, d v s genom ord. Om du äter och dricker och gör allt vad du gör till Guds ära kan människor komma till tro genom att iaktta ditt bordsskick, din affärsmoral eller ditt sätt att roa dig.

En man kom till en troende och frågade honom om vägen till sanningen. Svaret blev: ”Kan du höra bäckens sorl? Där börjar vägen.” Han kunde ha pekat på vilket annat fenomen som helst i Guds skapelse eller på någon helgongärning.

Mystikern är – enligt Jan van Ruysbroek – en människa som har klättrat upp i sanningens träd vilket växer uppifrån och ner eftersom det har sina rötter i Gud. Inte bara ord utan även det groteska i varje moment av en sådan klättring vittnar om varifrån vi kommer. Det har funnits en tid då Gud ännu inte hade skapat mig men då jag redan var en utvald person i Hans skapelses plan. Jag var i Honom, vi var ett. Därefter skapade Han mig. Så blev jag en skapad varelse och Han min Gud.

När jag kommer till slutet av min klättring, d v s till den rot varifrån jag utgått, upphör jag att vara en skapad varelse. Gud upphör då att vara min Gud. Jag blir en del av Honom. Vi blir ett. Denna enhet, denna gemenskap visar sig i allt jag gör, även om det ingenting har att göra med religion. Den märks trots att den bor i ett jordiskt hölje.

Om någon inte ser min delaktighet i Gud beror det på att en människa som inte blivit född på nytt inte kan se Guds rike (Joh. 3: 3). Hon skulle inte heller ha känt igen Jesus som Guds Son.

Fortsätt att vara den du är. Angelus Silesius säger att våra kroppar är skal i vilka evighetens ande vill ruva sina små. För de av Gud upplysta avslöjar vårt sätt att äta och dricka och hela vårt vardagliga uppträdande vår gudomliga naturs mysterium.

7 augusti

"Herren gav och Herren tog. Lovat vare Herrens namn!" (Job 1: 21).

Det var en gång en man som vid sin sons död inte visade den oerhörda sorg som är bruklig vid sådana tillfällen. Hans vänner sade till honom: Du som älskade din son så högt, hur kan det komma sig att du är så lugn nu då han är död?"

Mannen svarade: "Det fanns en tid då jag inte hade någon son. Då sörjde jag inte över det. Nu när han är död är jag i samma situation som förut. Varför skulle jag inte behålla mitt lugn?"

Troende människor kan förbli starka under svåra prövningar.

Konfucius mötte en gång en man klädd i hjortskinn och med ett rep om livet, spelande på en luta. Han frågade mannen vad som gjorde honom så lycklig.

Mannen svarade: "Jag har så mycket att vara glad över. Människan är skapelsens krona och Gud har skapat mig till människa och inte till ett djur. Många dör unga men jag har fått leva till vuxen ålder. Många sitter i fängelse eller ligger bundna vid sjuksängen, men jag är fri och vid god hälsa. Jag fick mat i morse och jag har mat till ikväll. Hur skulle jag kunna vara annat än nöjd?"

Endast om man är fri från jordiska bekymmer kan man göra verkliga framsteg i sitt andliga liv.

Många hyser ogrundade farhågor. Om ens tal är milt, hur kan då ekot bli annat än milt? Om du går rak, hur kan då din skugga bli annat än rak? En kristen räds inte någon eller något.

Jesus var smord med glädjens olja. Han smörjer sina lärjungar med samma olja. Vi förlorar aldrig något. Han är Herren, Han älskar oss och tar ifrån oss somliga saker för att ge oss dem mångdubblade åter.

8 augusti

”Hemsökelse skall träffa somliga av de förståndiga, på det att en luttring må ske bland dem, så att de varda renade och tvagna.”
(Daniel 11: 35)

Jesus förutsade att lärjungarna skulle överge Honom den kväll då Han förfråddes. Han talade om för Petrus att denne skulle förneka Honom. Det egendomliga är att ingen av lärjungarna bad Honom bevara dem för ett sådant öde fast det hade varit rätt tillfälle att säga: ”Inled oss icke i frestelse.”

I Herrens bön står pronomina i pluralis. Vi säger: ”Inled oss inte i frestelse” och avser då hela Kristi kyrka, att hon inte må avfalla. Vad mig själv beträffar låter jag Gud avgöra om Han vill att jag ska falla.

Om det är Hans vilja faller vi t o m villigt i vetskap om att Gud väntar oss vid botten. Om Han knuffar mig skall fallet inte skada mig. Det är en del av Guds försyn och det sker för mitt eget bästa.

Jesus sade till Petrus att han inte bara skulle visa svaghet utan också att han, när han kommit till besinning, skulle stärka bröderna. Efter förnekandet och just på grund av denna erfarenhet blev han mycket djärv och talade till folket på pingstdagen med så hårda ord att de kunde ha kostat honom livet.

Kyrkohistorien förtäljer att då Petrus dömdes till döden tillsammans med sin hustru, så var hans sista önskan att få bli korsfäst med huvudet nedåt. Han kände sig inte värdig att korsfästas med huvudet upp som sin Mästare. På korset sade han: ”I denna uppochnedvända värld är jag nu i rätt ställning. Jag ser upp mot himmelen såsom människor alltid borde göra.”

Jesusbarnet ”är bestämt att vara till fall och till upprättelse för många i Israel” (Luk. 2: 34). Acceptera båda bestämmelserna!

9 augusti

"Om vi säger, att vi har gemenskap med honom, men vandrar i mörkret, är våra ord och vårt liv en lögn." (1 Johannes 1: 6)

Aposteln vidrör här den mycket utbredda irrlära som kallas antinomism (mot lagen). Anhängarna till denna lära tror att människan kan leva i synd eller kompromissa med synden och samtidigt umgås med Gud. De säger det inte så öppet, men det är faktiskt vad deras lära går ut på.

Aposteln talar försiktigt om den samtida antinomismen. Han skriver "Om vi säger" detta fördärliga, inte "Om ni säger". Han inbegriper sig själv i möjligheten att tänka fel.

Verbet "vandrar i mörkret", en omskrivning för "syndar", står i presens konjunktiv i denna vers för att ange en återkommande handling. Det är ett faktum att kristna syndar, en del både ofta och svårt. Detta är så självklart att aposteln skriver: "Om vi säger att vi inte har någon synd, bedrar vi oss själva" (1 Joh. 1: 8). "Men om någon syndar, har vi en förespråkare hos Fadern" (2: 1). Men för den kristne är synden inte det normala beteendet. Den är en avvikelse från den rätta kursen. Guds barn syndar, men de låter inte synden behärska dem så mycket att rättfärdigheten utestängs från deras liv. De vandrar i ljuset, inte i mörkret. Just därför att de vandrar i ljuset är de medvetna om sin syndfullhet och ångrar den.

Vad beträffar dem som avsiktligt syndar så hjälper ingen religiositet. De kan inte ha gemenskap med Gud.

Vi lever i de yttersta dagarna. Morallagar och normer bryts ner. Antinomismens irrläror i kombination med religiositet är idag ett allvarligt hot. Låt oss ta oss i akt för den.

”Kristus Jesus blev lik en tjänare.” (*Filipperbrevet 2: 7*)

Niccolo Paganini var en av världens största violinister. Även en upplyst person som poeten Heinrich Heine trodde att Paganini hade slutit en pakt med djävulen och gett honom sin själ i utbyte mot snille, rikedom och berömmelse.

Paganinis väg till berömmelse och lycka var svår. Undan sina fordringsägare flydde han från Venedig till Wien där han tvingades spela vid bröllop eller på krogarna i fattigkvarteren för att få ihop till sitt levebröd. På de bättre restaurangerna kom han inte in, han var för illa klädd. En gång då han spelade på en tredje klassens restaurang erbjöd en student honom några mynt på villkor att han slapp höra ”detta förfärliga ljud”.

Skymfen väckte en vanvettig ärelystnad i Paganinis sinne. Han vann en tävling i kronprinsens palats. Därefter låg en lysande karriär öppen för honom. Han vann världsrykte och omätliga rikedomar. Kvinnor kastade sig för hans fötter. Paganini hade lyckats i livet men endast till priset av sin själ. Han var en olycklig man, svag för snicker, girig och snarstucken och framför allt full av förakt för andra konstnärer i samtiden och i det förgångna. Endast hans egen konst var i hans ögon något att räkna med.

I den musik han skrev för violin använde han så svåra grepp att ingen annan än han själv med sin mycket stora hand någonsin skulle kunna spela den. Fast han var miljonär brukade han plocka upp spikar, papperslappar och snören som han hittade på gatan. Han åt den billigaste maten. Han försmådde kvinnor som älskade honom för att inte behöva ge ut pengar för deras skull.

Framgång till priset av lycka och på bekostnad av förmågan att njuta av den och sätta den i tjänst hos Honom från vilken den kommer – det är Paganinis tragiska historia. Utveckla dina talanger, sök framgång – men låt inte syndens ogräs växa i ditt hjärta. Var ödmjuk när du söker framgång, njut av den och hjälp andra att njuta av den.

11 augusti

”Ta den nedersta platsen vid bordet.” (Lukas 14: 20)

Alla vill vi ha tillväxt – högre inkomster, bättre hus, större omsättning, en större kyrka eller mission och en högre ställning. Varför det? Tillväxt för tillväxtens egen skull är cancerrcellens filosofi.

Det finns många recept på framgång. Jesus brydde sig inte om dem. I stället sökte Han göra sin Faders vilja och troget uppfylla sin plikt vare sig det innebar ett kors eller en krona.

Släpp aldrig Bibelns grundprinciper. Gift dig inte för pengar, skaffa dig inte inkomster på ohederligt sätt. Gör inte politisk karriär med demagogins hjälp. Värva inte nya församlingsmedlemmar utan att först upplysa dem om vad det innebär att leva ett kristet liv. Led inte missionsarbetet så att du får stora intäkter eller många omvändelser utan på ett sådant sätt att sanningen bevaras i all sin renhet.

Offra aldrig ett uns av sanningen för den ekumeniska sakens skull. Älska alla medmänniskor, men som din broder i tron skall du bara acceptera den som till fullo ställer upp på Bibelns sanningar.

Urskulda dig inte för att du är fattig, obetydlig eller för att du tillhör ett litet samfund. Om du skäms för sådant är du inne på fel väg. Jesus skämdes inte för att vara ett litet barn i en krubba eller för att bli korsfäst mellan två rövare.

Försök inte komma dig upp genom att utså split i andras familjer, i affärer, i kyrka eller mission. Låt den andre behålla ledningen. Nöj dig med att spela andra fiolen. Då kan du ha mycket mera glädje av din blygsamma ställning än de olyckliga ”framgångsmänniskorna”.

12 augusti

”Hela jorden vare stilla inför Honom.” (*Habackuk 2: 20*)

Tystnaden är en nödvändig förutsättning för att nå fram till Gud. Radion och teven måste stängas av liksom bandspelare, köksmaskiner och det myckna pratandet.

Många själar finner aldrig den tyste Guden på grund av allt buller och bakgrundsljud.

Det finns så mycket meningslöst prat. Tystnaden är aldrig bara meningslös. Tystnaden är en skatt i jämförelse med vilken orden är smulor.

När du känner att Ordet eller någons ord är djupt tänkta, kom då ihåg att de springer fram ur den djupa tystnaden. Varför skulle du inte söka dig fram till källan? Tänk på hans löfte att föra oss till det levande vattnets **källa**.

Jag har rest omkring mycket i världen, men de intressantaste resorna har varit de tysta upptäcktsfärderna i mitt eget hjärtas djup, den enda plats där Gud vill möta mig.

Stäng av det yttre bullret men även det inre – de inre debatterna, oron och bekymren. Gå in genom den gyllene porten till tystnadens rike där Brudgummen väntar dig.

13 augusti

Då sade Maria: "Se, jag är Herrens tjänarinna." (Lukas 1: 38)

Jungfru Maria har många vackra egenskaper för vilka hon är värd att beundras. En av dessa är hennes självständighet.

Hon måste ha varit en ung bondflicka då ängeln uppenbarade sig för henne. När ängeln talade om för henne att hon var utsedd att bli Herrens moder visste hon vad hon utsatte sig för. Alla, inklusive hennes trolovade, skulle tro att hon varit otrogen. Straffet för otrohet under trolovningen var att stenas. Sedan dess har tjugo århundraden gått. Hon blir fortfarande utsatt för hån i kommunistländer och inte bara där. Hon kände till profetiorna, det vet vi av hennes lovsång. Hon visste alltså att när hon blev Guds moder skulle hon också bli en smärtornas moder. Hon visste att ett svärd skulle genomborra hennes hjärta när spikarna genomborrade hennes sons händer och fötter.

Man kunde ha väntat sig att hon skulle begärt betänketid av ängeln och rådfrågat sin trolovade, sina föräldrar, om de ännu var i livet, sina äldre släktingar eller någon präst.

Hela frälsningsplanen skulle ha gått om intet om hon tagit råd av människor. Liksom Paulus när han sett Jesus "inte frågade någon människa till råds" (Gal. 1: 16) så frågade inte heller den unga Maria någon till råds utan sade spontant till ängeln: "Må det ske med mig, som du har sagt."

Den kyskaste av kvinnor, renhetens urbild, tog på sig skammen av ett föräktenskapligt havandeskap. Hon visste att hon gjorde rätt.

Det bibliska kvinnoidealet är en undergiven, stillatigande hustru. Men en kristen kvinnas undergivenhet är inte detsamma som svaghet. Hon är sin make lydig därför att hon är storsint och kan visa honom vad ödmjukhet är. Hon kan tåga därför att hon har mycket att säga och kan låta alla förstå att den djupa tystnaden talar. Hon kan vara beroende därför att hon inom sig uppnått ett stort oberoende som är hennes kärleksgåva till sin man.

14 augusti

”Hans bortgång, som Han skulle fullborda i Jerusalem.” (Lukas 9: 31)

Kristi fiender har spridit ut lögner om att Kyrkan stod i maskopi med nazisterna. De nämnde inte att Hitler lät döda fyra tusen katolska präster och fängslade flera tusen andra. Det är ovisst hur många protestantiska präster som mötte samma öde. Inte bara präster utan tiotusentals lekmän gav sitt liv för Kristus under den perioden. Som alltid hade även Kyrkan sina förrädare, men de som representerade Kyrkan är dess helgon.

Den fjortonde augusti är den dag då prästen Jacob Gapp avrättades. Innan han fördes bort skrev han: ”Jag betraktar detta som mitt livs skönaste dag . . . Naturligtvis har jag genomlidit många svåra timmar, men jag fick tid att väl förbereda mig för döden . . . Allt förgår utom himmelen. Jag ber för alla; jag ber också för mitt fosterland.”

I sitt sista brev skrev prästen Johann Steinmeyer: ”Min nådeansökan har avslagits. Idag klockan ett på eftermiddagen flyger jag till himmelen . . . Jag dör lycklig.”

Bernhard Liechtenberg var en annan präst som dömdes till döden. När han och en medfånge blivit pryglade och tvingats sticka ner huvudet i latrintunnor sade han: ”Jag önskar ingenting annat än det min Frälsare vill. Stillhet. Man spottade på Honom när han gick till korset.” Han dog med en bön på läpparna.

Jesus har uträttat mycket. Det viktigaste var att Han fullbordade den rätta bortgången i Jerusalem. Hans död hade ett syfte: Han dog för våra synder. På rätt sätt: Han bad till Fadern, drog försorg om sina närmaste, öppnade sitt rike för en rövare som hängde på korset bredvid Honom.

Alla är inte kallade att bli martyrer. Men alla kristna kan vittna genom att dö på ett värdigt, hoppfullt och kärleksfullt sätt. Din död bör vara ett fullbordande.

15 augusti

”Genom gästvänlighet har många, utan att veta det, fått änglar till gäster.” (Hebréerbrevet 13: 2)

De som utan att veta det härbärgerar det största antalet änglar är kommunistiska fängelsedirektörer. Jag skall ge ett exempel.

En ortodox präst i Sovjetunionen arbetade i en trädgård. Han fick syn på en pojke som smugit sig in för att stjäla äpplen. Han grep pojken med ett fast grepp om handen. Pojken blev dödsförskräckt, men prästen började fylla hans fickor med äpplen. Han lade några till i pojkens händer och sade: ”Du är välkommen hit när du vill. Gå bara genom grinden och ta några andra pojkar med dig. Jag har äpplen så det räcker åt er alla.” Snart samlades ett trettiotal pojkar regelbundet i trädgården. Prästen undervisade dem om evangeliet trots att det är strängt förbjudet av sovjetmyndigheterna att meddela religionsundervisning åt ungdom. Han lärde dem också en del religiösa sånger. Efter en tid tog de omvända pojkarna sina föräldrar med sig till dessa sammankomster. En underjordisk kyrka hade uppstått.

En lärare upptäckte ”brottet” och angav prästen. Han försvann för alltid i ett ryskt fängelse. Liksom en ängel dök han upp ur intet och försvann ur sikte, men efter sig lämnade han en doft av himmelen och ett antal själar som längtade till Gud.

Detta var en präst i den Sanna Ortodoxa Kyrkan, en efterföljare till patriarken Tikhon som vägrade samarbeta med kommunisterna. Metropoliten Venianmin och oräkneliga andra präster arkebuserades, men deras Kyrka lever och segrar genom kärlek. Det är synd om de kommunister som inte vet om att de håller änglar fängslade.

Baptistpastorn Odintsov lät inte den ateistiska regeringen bestämma hur han skulle leda Kristi kyrka. Han arresterades och slängdes bokstavligen till hundarna för att slitas i stycken. Återigen hade direktören haft en ängel i sitt fängelse.

En rysning genomfar varje kristen då han tar emot en broder. Tänk om det är en ängel? Galaterna tog emot Paulus som en ängel, ja, som om han hade varit Jesus Kristus själv (Gal. 4: 14).

16 augusti

”Jesus sade till henne: Kvinna, vad har jag att göra med dig?”
(Johannes 2: 4)

Den tyske mystikern Mäster Eckhart skriver: ”Kvinna är den ädlaste benämningen för själ.” Luthers biktfader Staupitz skriver: ”Den människa som vill frambringa frukter för det eviga livet måste bli kvinna.” För Jesus var ordet kvinna något hedrande. Han tilltalade sin moder med det ordet eftersom hon var den kvinna om vilken det sägs i första Mosebok 3: 15 att hennes säd skall krossa ormens huvud.

Jesu ord får inte fattas som en tillrättavisning. Den ende evangelist som återger dem är Johannes som måste ha hört dem av Maria själv. Efter korsfästelsen tog Johannes henne till sig i sitt hus (Joh. 19: 27).

I översättning låter det som hårda ord. Den grekiska grundtexten lyder **Ti emoi kai soi**, ett uttryck som ofta används i antikens mysteriereligioner och som har ungefär följande betydelse: ”Vilken osynlig ström går mellan dig och mig? Hur kan du ana dig till min avsikt?”

Han förklarade vidare för henne: ”Min stund har ännu icke kommit.” Rätta tidpunkten att göra ett underverk inträffar först då den sista droppen vin är tömd, så att man inte skall misstänka att Han blandat vatten i vinet. I människans yttersta trångmål ingriper Gud.

Men Hans moder hade redan ingripit. Därför väntar Han inte längre. Han som uppfyllde den kananeiska kvinnans bön (Matt. 15: 28), skulle han inte böja sig för sin heliga moders vädjan?

Hon visste vad Han skulle göra och hon sade till tjänarna: ”Gör allt vad han säger till er.” Hon visste att Hans befallning var det rätta även om det verkade besynnerligt att fylla krukor med vatten ungefär som om gästerna önskade ta sig ett bad när det var vin de ville ha.

Låt detta vara också vårt rättesnöre: att göra allt vad Han säger!

17 augusti

”Men ärkeängeln Mikael vågade inte under sin tvist med djävulen . . . uttala något smädande omdöme om honom.” (Judas 9)

Den judiske filosofen Filon och historikern Josefus Flavius säger båda att Pilatus gjorde sig skyldig till korruption, maktövergrepp, utsugning av folket, brutalitet och mord på oskyldiga offer. Talmud innehåller hårda ord om översteprästerna på Jesu tid.

Evangelierna däremot innehåller inga som helst kränkande tillmälen. Skälet är att evangelisterna inte hyste något hat. De sade endast vad som behövdes för att stimulera tro och handling, ingenting som syftade till att svärta ner motståndaren i människors ögon.

Kärleken är den enda möjliga hållningen för en kristen. Trädet lyfter inte bort sin skyddande skugga från skogshuggaren, inte heller månen sitt ljus från den utstöttes boning.

I Klagovisorna 2: 21 säger Jeremia till Gud: ”Du dräpte (unga flickor och män) på din vredes dag.” Han anklagade Gud, som inte nås av våra tarvligheter, för att undvika det värre brottet att tala hårda ord till de verkliga mördarna.

Brottslingar förtjänar vårt medlidande, vår kärlek, ja, vår respekt på grund av det stora lidande de åsamkar sig själva. Att smäda dem är inte förenligt med en kristen hållning. Det vore ett slöseri med andlig kraft att hitta på något som är vanärande för en motståndare.

Kristi död var inte ett verk av mördare. Den var en fullbordan av Guds plan. Gud, allt livs skapare, är också den som utsläcker det för att låta det återuppstå. Ibland kan han bruka onda människor för att leda de utvalda till sig. De vet att allt kommer från Gud och brukar därför inga hårda ord om sina mördare.

Så mycket mindre anledning för oss att skymfa dem som handlar orätt mot oss.

18 augusti

"Du skall icke göra dig någon avgudabild." (2 Mosebok 20: 4)

När vi läser i Bibeln om människor som tillber avgudabilder tror vi kanske att detta tillhör det förflutna. Vi tänker inte på hur primitiv en stor del av mänskligheten ännu är. Animismen och fetischismen hör än idag till de mest utbredda religionerna i världen.

Ett exempel är Konkombafolket i Ghana. De dyrkar en fetisch, d v s en skulpterad träbild. Denna fetisch måste de överge när de blir kristna. Det är inte lätt. De tror fortfarande på fetischens makt. Den gör sin ägare rik, ger honom många hustrur, god hälsa o s v. De offerar höns, getter och får till fetischerna.

Då och då kräver fetischerna människoblod. Missionärer har bevitnat hur en medicinman i fetischens tjänst förgiftade en man. Offrets kropp svullnade upp och han var nära att dö. Då befallde stamhövdingen att mannen skulle leva, annars skulle trollkarlen råka illa ut. Inom kort försvann svullnaden.

Infödingarna skattar denna fetisch högre än sin familj.

Många konkombas skulle gärna vilja behålla fetischerna vid sidan av sin kristna tro, men missionärerna går inte med på det.

Låt oss be uthålligt för dessa stackars okunniga människor som tillber fetischerna och för de många vidskepliga människor som i vår moderna tid tror på lyckobringande amulettar och andra avgudar.

19 augusti

”Abraham var far till Isak.” (*Matteus 1: 2*)

Det grekiska ord som översatts med ”var far till” står i ett tempus som kallas aoristus, vilket ordagrant betyder ”utan horisont”. Det är ett tempus som används mycket ofta i Nya Testamentet och det betecknar något ständigt närvarande, en tilldragelse utanför tiden.

I grekiskan brukas aoristus i Jesu stamtavla därför att denna inte enbart är ett register över Jesu härstamning. Vid en jämförelse med släkttavlan i Lukas tredje kapitel märker vi att de inte stämmer överens. De behöver inte stämma eftersom det historiska bara är en sekundär aspekt.

Den medvetna minskningen av antalet förfäder till fyrtiotvå, det avsiktliga uteslutandet av en del förfäder ur släkttavlan, tyder på att den har ett annat syfte. Den var något att meditera över för de judar i kristendomens början som övergick från att vara enkla troende till att likt jungfru Maria bära den levande Jesus i sig. I tur och ordning tänkte de över Abrahams, Isaks, Jakobs och alla de övrigas liv tills de kom fram till Maria och identifierade sig andligt med henne. Släkttavlan i Lukas evangelium utgår i stället från den mogna Jesus och går bakåt genom hela historien. Varje kristen genomgår en sådan process om också på ett mindre sofistikerat och metodiskt sätt än judarna gjorde.

Abraham ger upphov till Isak. Därför använder inte grekiskan preteritum utan aoristus – utan horisont. Det är inte meningen att vi skall vara slavar under tiden utan att vi skall leva utanför tiden.

20 augusti

”Om någon vill bli min efterföljare, måste han försaka sig själv.”
(Lukas 9: 23)

En man frågade en gång en troende: ”Du säger att Gud är allstädes närvarande; finns han då också i denna hund?” Svaret blev ”vovvov”. Ett klokt svar, det svar som hunden skulle gett om frågan ställts till den.

På varje ställd fråga får man svar alltefter den tillfrågades förutsättningar. I det avseendet är människor inte olika hundar. Ställer man svåra och djupa frågor om Gud har ingen människa något annat svar än detta ”vovvov” från en mycket liten varelse.

Alla ser vi saker och ting ur vår egen begränsade synvinkel. Varje synvinkel är en blindvinkel därför att den totalt utestänger oss från varje annat perspektiv. Riktar man blicken uppåt ser man taket men inte golvet. Ser man mot dörren vänder man bort blicken från fönstret.

Jesu frälsning är mångfaldig, han frälser oss också från ståndpunkter. Den kristne försakar sig själv vilket innebär att han försakar sitt eget jag. Han ser inte längre saker och ting ur en viss synvinkel eftersom han inte har någon. Rävorna har sina lyor och fåglarna sina nästen men Människosonen har ingen plats där han kan lägga sitt huvud.

Att inte ha någon särskild plats där man lägger sitt huvud är befriande. Man ser inte längre det ena och det andra ur den eller den synpunkten. Vårt svar på frågor om gudomligheten blir inget vanligt ”vovvov”. Vi får en insikt i helheten och skall vittna om den.

21 augusti

”Denne man tar emot syndare.” (Lukas 15: 2)

Djävulsön brukar man kalla en grupp småöar belägna tio sjömil utanför Sydamerikas kust. Öarna omges av ett oroligt hav fullt av hajar. Långa tider beboddes de endast av grova brottslingar. De arbetade inte mycket ty klimatet gör det nästan omöjligt att arbeta.

För de flesta hade dryckenskapen varit inkörsporren till deras olycka. (Alla sprittillverkare borde tvingas tillbringa ett år på en sådan plats tillsammans med offren för sin verksamhet.)

En undersökning har visat att 80% av fångarna är barn till alkoholister eller syfilitiker. Deras fäders synder har dömt dem till straffarbete.

1933 erbjöd sig några offrare i Frälsningsarmén att komma och leva och arbeta för Kristus bland de värst nedgångna och förfallna fångarna på de ohälsosamma öarna. En officer sade: ”Utan Guds kärlek skulle det vara omöjligt att älska dessa människor. Jag ryser bara jag tänker på denna hemska plats.”

Men de reste dit. Så här beskriver de sin ankomst: ”Brottslingar med rakade huvuden och bara överkroppar, fulla av tatueringar. En har bilder av sin hustru och sitt barn, enastående välgjorda, i två medaljonger på bröstet. Andra har tatuerat in ord som ’Sorgebarn’ eller ’O, min moder, om du såge din son’. De lyssnade tysta med orörliga ansikten när vi talade.”

Men de förblev inte passiva. Frälsningsarmén hade en vän bland fångarna. Han hade begått ett mord. Polisen visste ingenting. På ett armémöte hade han blivit omvänd, bekant sitt brott och blivit skickad till Djävulsön. Där fick han nu tillfälle att hjälpa salvationisterna. Han sade: ”Om jag ändå hade lärt känna Människosonen som frälste mig innan jag lärde känna de människosöner som blev min olycka.”

Tack vare missionären Charles Pean och hans kollegor blev många frälsta och fångarna fick drägligare villkor. Nu har Djävulsön upphört att vara straffanstalt. Av Jesus Kristus har Frälsningsarmén lärt sig visa kärlek till brottslingar.

"Gör allt vad han säger till er." (Johannes 2: 5)

Den heliga Teresa av Lisieux var yngst av flera döttrar i en fattig familj. En jul togs det fram en låda med leksaker som varit de äldre systrarnas och Teresa fick välja vilken hon ville ha. "Jag väljer alla", sade hon. Vid femton års ålder gick hon in i ett karmelitkloster och skulle då välja ut en speciell kristen dygd som hon skulle öva sig alldes särskilt i. Åter sade hon: "Jag väljer alla."

Herrens moder lär oss också att göra allt vad Han säger, utan åtskillnad. Om du väljer och vrakar bland Herrens bud säger du faktiskt: "Jag gör inte vad Han befäller utan det jag själv vill." Vi måste lyda likt soldater som går ut i striden även om det innebär en säker död och vi måste lyda även om Hans befallning kan se ut som en skamlig reträtt.

Moses talade till folket: "Så hållen nu och gören vad Herren, eder Gud, har bjudit eder. I skolen icke vika av varken till höger eller till vänster" (5 Mos. 5: 32). Har Guds bud en höger- och en vänstersida?

Budet lyder: "Du skall icke stjäla." Man kan stjäla för att få pengar till nöjen och man kan stjäla för att hjälpa de fattiga. Du skall icke bära falskt vittnesbörd. Man kan ljuga för att själv få en fördel och man kan ljuga för att rädda någons liv. Det finns synder på höger och på vänster sida, men då Han befäller skall vi inte argumentera. Vi skall helt enkelt lyda och undvika att synda.

Vi har allmänna regler som står fast såvida vi inte får en särskild befallning att handla annorlunda i ett speciellt fall. Kärleken är det främsta budet. Gör allt vad Herren befäller dig, hur besynnerligt och olämpligt det än kan tyckas.

23 augusti

"Jag är . . . sanningen." (*Johannes 14: 6*)

Två män, Sanningen och Lögnen, gick för att bada. Lögnen stal Sanningens kläder, och hellre än att förnedra sig till att bära Lögnens kläder valde Sanningen att gå naken. Därav uttrycket "den nakna sanningen". Förklädd i Sanningens dräkt går Lögnen omkring och bedrar mänskligheten.

Sanningen kan aldrig kompromissa med Lögnen. De kan aldrig gå samma vägar. Det är en annan sak med en **människa** som fastnat i lögnens garn. Mot henne är Sanningen fylld av kärlek och försöker förmå henne att lägga bort de stulna kläderna och gå naken även hon.

Henrik IV av England var en tapper man. Därför är han känd som Henrik den Store. Själv älskade han sanningen men han visade stor mildhet mot dem som var falska.

En gång hörde han talas om en viss kapten som spritt falska rykten om honom och gjort uppror. Kungen benådade honom och visade honom många välgärningar men mannen fortsatte ändå att förtala sin kung. Henrik IV sade: "Jag skall bevisa honom så många välgärningar att han tvingas älska mig antingen han vill eller ej." Det är så den nakna sanningen vinner falska människor som låtsas vara uppriktiga.

Till dem som berömde hans handlingssätt brukade Henrik IV säga: "Man fångar flera flugor med en tesked honung än med tjugo liter ättika."

Älska den som gått vilse; älska även den som är medvetet oärlig. Kom bara ihåg: Sanning är sanning och lögn är lögn. Förväxla dem aldrig och blanda inte ihop dem!

”Det finns olika slag av gåvor.” (1 Korintierbrevet 12: 4)

Omkring år 165 e. Kr. brändes biskop Carpus på bål för att han vägrat offra rökelse till de hedniska gudarna. Medan bödlarna förberedde bålet sade han: ”Alla har vi samma Eva till moder men vad gör inte människorna mot varandra.” Då han fördes upp till bålet lyste det om hans ansikte. Han förklarade det så här: ”Jag har ryckts hän från denna världen och sett Herrens härlighet.”

Den heliga Mechthild av Mecklenburg kunde på ett underbart sätt beskriva gudomliga mysterier: ”Treenighetens milda dagg fuktar den utkorade flickans blomster med vatten från den eviga gudomens källa. Blommans frukt är en odödlig Gud och en oförgänglig människa och en borgen för det eviga livet. Vår Frälsare blir vår brudgum.”

Men hon hade också ett annat sätt att skriva. Till sin biskop riktade hon följande rader. ”Ers högvördighet har ruttnat i lasternas träsk. Ni är fattig som en tiggare eftersom ni gått miste om kärlekens kungliga skatt. Jesus skall döma Er när Han återkommer.” Den sortens brev gjorde henne mycket hatad.

Fredrik den Vise, hertig av Sachsen, uppmanades att inta staden Erfurt, som gjort uppror mot honom; man försäkrade honom att det skulle kosta honom högst fem män. Han svarade: ”En enda skulle vara för mycket.” Han föredrog fred. Han beskyddade Luther fast det var farligt för honom. Då man varnade honom för detta svarade han: ”Jag skulle hellre ta en stav och ge mig ut som tiggare än med vett och vilje trotsa Guds bud.”

Olika helgon, olika kallelser, men alla ett föredöme i lydnad.

25 augusti

”Och om ni visar vänlighet endast mot edra bröder, är det något märkvärdigt?” (Matteus 5: 47)

En rysk revolutionär vid namn Zasulitj sköt ihjäl tsarens general Trepov för att denne pryglat en student i Paviakfängelset. År 1907 kom en annan revolutionär, en välklädd dam som hette Ragozinikova, till centralfängelset i S:t Petersburg och bad att få tala med kommandanten. Hon hade kommit för att protestera mot att regeringen tillät att hennes fängslade kamrater pryglades. I kläderna hade hon sytt in sex kilo dynamit och en detonator. Då kommandanten kom in sköt hon honom med sin revolver. Dynamiten var avsedd för annat. Hon visste att hon skulle bli arresterad och förd till Hemliga Polisen. Det var enda sättet att komma dit och hon ämnade spränga sig själv och hela högkvarteret i luften. Men hon visiterades och dynamiten upptäcktes.

Hon dömdes till hängning. Medan hon väntade på att avrättas skrev hon till sin familj: ”Själva döden är ingenting... Det enda hemska är tanken att dö utan att ha uträttat vad jag kunnat.” Ragozinikova var tjugo år när hon hängdes.

Kristna bröder och systrar pryglas idag i många kommunistiska, muslimska och hedniska länder. Och vad värre är: de torteras. Naturligtvis skall vi inte ta efter revolutionärernas metoder. Men vi behöver andar lika beslutsamma som Zasulitj och Ragozinikova till försvar för våra trosfränder, till protest, till hjälp och till kamp för dem. Idag säger Jesus att vårt mod och vårt nit måste överträffa revolutionärernas och terroristernas då vi söker hjälpa våra kristna bröder och systrar i fångenskap.

"Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?" (Matteus 27: 46)

Under den stora terrorn då Tito kom till makten hängde sig en lekmanbroder i en ortodox kyrka innan han skulle skjutas. Till sin hustru efterlämnade han följande rader: "Jag har farit till Gud för att påminna Honom om en värld Han glömt."

"Var är Gud?" Många troende har ställt sig frågan i ögonblick av svår prövning. Job och kung David kunde tvivla på Gud. T o m Jesus tvivlade då Han hängde på korset.

Du upplever måhända en svår sorg och tvivlet gnager dig.

Då förföljaren Saulus blev omvänd visade honom Herren först av allt "hur mycket han måste lida" (Apg. 9: 16). Föräldrar, lärare och präster borde lära barn och ungdom konsten att lida, ty utan den kunskapen kan man inte leva på rätt sätt. "Människan varder född till olycka, såsom eldens gnistor måste flyga mot höjden" (Job 5: 7). Vi får lära oss mycket som är onödigt. Men vi får inte lära oss förstå lidandet. Därför grips många sörjande av förtvivlan.

Livet och verkligheten döljs av slöjor. Judarnas överstepräster måste passera genom två tjocka förhängen innan han kom in i det allra Heligaste i Jerusalems tempel. Vi vet inte om en beslöjad muslimsk kvinna ler eller rynkar pannan åt oss och vi ser inte Guds avsikter bakom de slöjor som höljer Honom.

Förlåten rämnade vid Jesu död. Kort därefter sågs Han återuppstånden. Förlåten rämnade även för oss. Du kommer att märka att allting samverkar till det bästa för dig. Gud är dig mycket nära. Han glömmet dig inte.

27 augusti

”Han . . . blev lydig.” (*Filipperbrevet 2: 6*)

På den tiden då biblar präntades för hand bad kungen av Frankrike en munk att skriva en bibel för hans räkning och att utesluta de verser där äktenskapsbrott fördömes.

Om vi själva fick avgöra skulle de flesta av oss utesluta allt som har med lydnad att göra. Slipper vi bara lyda så kan vi godta allt som står i Bibeln.

Lydnaden mot Kristus måste vara total. När Han en gång befallt en sak får vi inte fråga oss vad det får för konsekvenser. En soldat som lyder order och rycker fram mot fienden med kanonelden emot sig vet att chansen är stor att han skall dö. Det är vad lydnad innebär.

Kan lydnad mot något av Kristi bud medföra att vi försummar tillfällen att göra gott? Jesus har bättre förstånd än vi. Han har med säkerhet också vägt fördelar mot nackdelar. Om Han säger något måste vi lyda utan att tänka. Vi får inte dröja och säga att det är klokast att tänka över saker och ting innan man handlar. Psalmisten säger: ”Jag skyndar mig och dröjer icke att hålla dina bud” (119: 60).

Nu för tiden är det inte de kristna som hjälper de fattiga utan välgörenhetsorganisationer. Lasaretten tar hand om de sjuka, barnhemmen tar hand om de föräldralösa. Men institutioner kan aldrig ge personlig kärlek.

I före detta portugisiska Afrika kunde man se de svarta gå miltals med sina sjuka förbi regeringens sjukhus till en mycket primitivare kristen klinik. Då man frågade dem varför och påpekade att medicinerna var desamma blev svaret: ”Må så vara, men händerna är inte desamma.”

Lyd och visa kärlek och sätt din personliga prägel på det goda som görs i världen!

"Detta sitt första tecken gjorde Jesus i Kana." (Johannes 2: 11)

Missionärer som levat bland vildar kan alla berätta att infödingarna trodde dem vara undergörare. Främlingarna kunde få vatten att brinna, t o m illaluktande vatten (bensin); de kunde göra upp eld på ett ögonblick med en tändsticka medan de infödda fick lov att gnida två träbitar mot varandra en lång stund. De kunde jaga med eldvapen; de kunde sy; de kunde tala till varandra utan att öppna munnen genom att rita besynnerliga tecken på ett papper.

Pearl Buck berättar i sina böcker att kineserna i avsides belägna områden inte trodde henne då hon sade att man i England byggde hus ovanpå hus (hon menade våningar) och att vagnarna kunde gå utan att dras av hästar. Kineserna trodde det var sagor.

Marco Polo var den förste europé som återvände från Kina. När han berättade att han sett gula människor med sneda ögon och hårpiska började man kalla honom "lögnhalsen Marco Polo".

Vad är då ett under? Det är något som fysiskt, intellektuellt och andligt överlägsna individer förmår utföra och som lägre varelser inte förstår.

Jesus var en överlägsen varelse – Gud i en levande människas gestalt. Han förmådde göra vad människor normalt inte förmår.

Nu är Han i himmelen och har all makt. Inskränk inte Hans förmåga till en vanlig människas. Han förmår mer än vi kan föreställa oss. Kom till Honom med alla dina egna och hela mänsklighetens problem. Förtrösta på Honom och Hans undergörande makt. Han kan förvandla vatten till vin. Han kan förvandla tårar till glädje.

29 augusti

”Vin, som gläder människans hjärta.” (*Psaltaren 104: 15*)

Talmud, en av judarnas heliga böcker, säger att människan skall stå till svars för varje rent glädjeämne som hon försummat att utnyttja.

Tanken är riktig. Allt som Gud skapat är rent, även de jästbakterier som förvandlar druvsaft till vin. Synden har givit upphov till mycken sorg och bedrövelse, men ”le har sin tid... dansa har sin tid” (Pred. 3: 4).

Då Jesus förvandlade vatten till vin vid bröllopet i Kana visade Han oss att en rätt förstådd religion inte utesluter mänskliga nöjen och glädjeämnen, under förutsättning att de inte är av ond natur eller att de tillåts bli det viktigaste i livet. Inom dessa gränser bör en kristen ta del av glädjen i världen.

Tro aldrig att Jesus, som förvandlade en mängd vatten till vin, förmenar dig att vara glad. Kom också ihåg att Hans vin, just därför att det var gjort av vatten, kanske inte hade de rusgivande verkningar som vanligt vin har.

Kristna människor måste i grunden avsäga sig synden men inte sådant som gör livet till ett fullödigt liv. Skönhet, konst och glädje förenar människan med Gud. Religionen innehåller en levande kärlek som är tacksam för livets glädje.

30 augusti

"Att älska är att leva i enlighet med Guds bud." (2 Johannes 6)

Folk vill gärna vara påhittiga och smarta och följa med sin tid när de i stället skulle behöva hålla fast vid gamla sanningar.

Då drottning Victorias ministrar påpekade att vissa åtgärder vore lämpliga sade hon otåligt: "Tala inte till mig om vad som vore lämpligt. Säg mig vad som är rätt."

Det har funnits kristna som anslutit sig till kommunisternas hemliga polisorganisationer för att den vägen kunna hjälpa Kyrkan. Men de förutsåg inte alla konsekvenser. De fick order att mörda. Om de lydde skulle de få behålla sin ställning och en liten chans att minska fasorna. Om de vägrade skulle de dö utan att någon fick reda på vilka de varit. Morden skulle ändå verkställas utan deras medverkan. De skulle dö utan att deras död gagnade någon.

Livet är ibland fasansfullt. Varje vetekorn är nedbäddat i smuts innan det blir ett sädesax.

Vad skall man välja när alternativet består av två onda ting? Välj inte det fördelaktigaste. Lyd Guds bud: "Du skall icke dräpa."

I ett koncentrationsläger befalldes en jude att hänga sex andra judar som inte begått något annat brott än det att vara jude. Om han lydde skulle sex oskyldiga dö. Om han vägrade skulle sju judar dö och sju mödrar sörja. Han tänkte på sin hjälplösa mor och hängde sina kamrater. Han kunde aldrig förlåta sig själv. Om han vägrat skulle han aldrig behövt ångra sig. Välj alltid att följa Guds bud.

31 augusti

"Ditt ord är sanning." (*Johannes 17: 17*)

Hur kan vi säkert veta att vårt Nya Testamente är detsamma som uppenbarades för apostlarna under det första århundradet?

Jo, Nya Testamentet finns i mycket gamla handskrifter, mycket äldre än skrifterna från den grekiska antiken.

Det äldsta Homerosmanuskript vi äger är från det tionde århundradet efter Kristi födelse, vilket betyder att det skrevs 2 000 år efter sin författares död. De äldsta handskrifterna av Pindaros dikter är från 1150 e. Kr. d v s 1600 år efter den tidpunkt då de diktades (450 f. Kr.).

Nya Testamentet tillkom omkring år 100. De äldsta fullständiga handskrifterna är från omkring år 300, d v s endast 200 år senare. Även för dessa två hundra år finns en kedja av rika citat i de tidigaste kristna skrifterna som garanterar de första handskrifternas äkthet. Vi äger 4 000 gamla handskrifter av Nya Testamentet; alla dessa kan jämföras med varandra och man har på så sätt kommit fram till den moderna, korrekta texten.

Vi kan förlita oss på Nya Testamentets lärdomar. Låt oss ta vara på dess viktigaste lärdom: "Om en människa icke blir född av vatten och ande, kan hon icke komma in i Guds rike" (Joh. 3: 5).

Då vi föds till jorden kommer vi ur en säck med vatten. Vi föds alla av vatten men att vara född till jorden ger oss inte tillträde till himlen. Att tala om frälsning för alla kan vara farligt. Jesus säger till dem som fötts av vatten att de även måste födas av Anden.

Wesley predikade oupphörligt samma sak: "Ni måste födas på nytt." När man frågade honom varför svarade han: "Därför att ni måste födas på nytt."

Jesus har sagt detta. Vi kan vara helt säkra på att Nya Testamentet återger Hans egna ord.

1 september

"Och strax när han steg upp ur vattnet . . ." (Markus 1: 10)

Soldater börjar marschera i samma ögonblick som de hör kommando-ordet "marsch!"

Markus evangelium karakteriseras av den häpnadsväckande frekvensen av ordet **evthus**, ett grekiskt ord som betyder "strax". Somliga anser att Markus var identisk med den rike mannen till vilken Herren sade: "Sälj allt vad du äger och ge till de fattiga." Han hade alltför många ägodelar. Han lämnade Herren bedrövad i sitt hjärta. Han kunde inte avstå från så mycket. Senare ångrade han sig och gjorde som Herren befallt honom, och han ångrade att han inte gjort det "strax". Därför upprepar han ständigt ordet, i tid och otid.

Det sägs att riddarna i forna dagar sov med spjut och sköld inom räckhåll. På samma sätt måste kristna människor vara redo att lyda en befallning i samma ögonblick som den uttalas, om det så vore mitt i natten. Bruden i Höga Visan säger: "Jag låg och sov, dock vakade mitt hjärta" (5: 1).

Maria sade under bröllopet i Kana: "Gör allt vad han säger till er" (Joh. 2: 5). Lägga märke till orden. Hon sade inte: "Gör allt vad han sagt förut."

Det står skrivet: "Guds ord hade allt större framgång" (Apg. 6: 7). "Guds ord hade framgång och spreds allt vidare omkring" (Apg. 12: 24). Kristus talade inte endast för 2 000 år sedan. Alltsedan dess har Han fortsatt att tala. Han ger lärdomar åt varje generation. Han är en ypperlig rådgivare för ditt personliga liv. Lyssna varje dag på Honom och lyd strax vad Han befäller.

2 september

”En oxe känner sin ägare.” (*Jesaja 1: 3*)

Texten jämför människor å ena sidan med oxar eller åsnor å den andra. Jämförelsen utfaller till djurens fördel.

Jämförelsen skulle inte bli till vår fördel ens om vi jämfördes med möss. Mössen kan dra vissa slutsatser om orsakssammanhang. Om de får förgiftad mat så låter de en individs död bli en varning för de andra. I fortsättningen rör de inte födan.

Man har gjort experiment med möss och gett dem gifter med fördröjd verkan. Mössen fattade ändå sammanhanget och på genetisk väg överförde de en motvilja mot dessa ämnen till sin avkomma. Och mer än så: om möss som kände till ett gift och undvek det fick in andra möss i buren, som inte kände till det, hindrade de kloka mössen de nykomna från att röra födan; de använde sig av våld på samma sätt som vi skulle försöka övermanna någon som ämnade begå självmord.

Mössen vet tillräckligt för att akta sig själva och för att varna sina kamrater för sådant som vore dödligt för dem, även om verkan är fördröjd. Men vi människor, skapelsens krona, aktar oss inte för synden trots att den medför evig förtappelse. Vi har inte ens vett att varna andra för synden. Tvärtom lockar vi ibland andra människor att synda och rent av uppmuntrar dem.

Jesus lär oss att ta lärdom av fåglarna (Matt. 6: 26). Jesaja lär oss att lära av åsnor och oxar. Låt oss skämmas över att inte ha bättre förstånd än mössen. Synden är som ett gift. Avhåll dig från den och hindra andra!

3 september

”Jag glömmer det som ligger bakom mig”. (*Filipperbrevet 3: 13*)

Shema Israel, Adonai Eloheinu Adonai ehad.

”Lyssna, Israel, Herren din Gud är en Gud.” Med den bönen – orden ovan är de ursprungliga hebreiska orden – gick många judar in i Eichmanns gaskammare medan han leende såg på.

Ungefär tjugo år senare greps han av israelisk säkerhetspolis i Buenos Aires. I sitt tillfälliga fängelse förvånade han sina vakter med att läsa just den bönen; det var desto mer förvånande som han påstod sig inte alls vara troende.

Jag känner väl till mördares och storförbrytares tankar. En mystisk identifikation med offren äger rum i deras själar. Judarnas bödlar blev långt mer besatta av judiskhet än en jude någonsin varit. Professionella abortörer förföljs av barn som pekar på dem och ropar; ”Varför dödade du mig?” Den man som lät atombomben falla över Hiroshima fick frågan ”Hur känns det?” Svaret blev: ”Hur kändes det för dem?”

Livet har många offer. Jesus blev det idealiska offret – ett oskyldigt lamm som förråddes, skymfades, misshandlades och dödades för våra missgärningars skull. Han dog med orden: ”Fader, förlåt dem, de vet icke vad de gör.”

Därefter vänder Han sig till oss och säger: ”Jag, offret, har förlåtit dig. Alla dina offer är nu i en värld där förlåtelse råder. Du är den ende som inte förlåtit dig själv. Du jagas av dina gärningar. Ta emot förlåtelsen. Förlåt dig själv. Den osunda identifikationen med de människor som du förgått dig mot skall upphöra. Du blir en ny människa.”

4 september

”Kärleken till pengar är en rot till allt ont.” (1 Timoteus 6: 10)

Det är den förvisso. Att äga mycket pengar kan också vara skadligt. Vanligtvis klarar människor inte av att ha mycket pengar utan att fördärvas.

Ett annat stort ont är brist på pengar. En hungrig människa är en farlig människa. Revolutioner med ty åtföljande blodsutjutelse utförs av människor som saknar pengar.

Jesus lär oss att vi skall ge allmosor; det betyder att Han vill att vi skall dela med oss till fattiga av våra pengar. På det sättet leder vi dem från en riskfylld sfär till en annan.

Pengar är farliga. Bara att nämna pengar kan väcka upprörda känslor. De ger orsak till bekymmer både när de finns och när de inte finns.

Lösningen är att leva som om pengar inte funnes, att inte låta dem spela någon roll då du fattar ett beslut. Sök inte det arbete som ger mest pengar utan det där du kan göra störst nytta. Gift dig inte med en flicka eller pojke med mycket pengar utan med den som du kan göra lyckligast. Köp inte det dyrbaraste för att få tillfälle att skryta, inte heller det billigaste för att visa alla att du tar avstånd från världen. Köp vad du behöver.

Låt ditt kristna sinnelag avgöra vad du behöver i fråga om pengar. Låt aldrig ditt sinnelag bestämmas av tillgången på pengar!

5 september

”Att de alla skall vara ett.” (*Johannes 17: 21*)

Den engelska tidskriften **New Society** gjorde en gång en psykologisk undersökning av orkestermusiker. Den visade att mässingsblåsare och stråkar vanligtvis tycker illa om varandra. Träblåsare, särskilt oboister, anses av sina kollegor vara neurotiker. Violinister och violaspelare har en misstänksam och ömsesidigt ogillande attityd.

Det märkliga är att människor som är så avogt inställda till varandra kan åstadkomma ordning och harmoni.

I samma ögonblick som dirigenten lyfter taktpinnen är alla dessa känslor som bortblåsta. Nu gäller bara en sak: att konserten blir lyckad.

Världens barn är ibland klokare än ljusets barn. Det är oundvikligt att kristna människor med skiftande bakgrund, temperament, livserfarenhet, kulturell nivå, nationalitet, ras och socialgrupp har skilda åsikter om mångt och mycket och t o m kan känna en viss fientlighet mot varandra. Vi är inte bara delaktiga av en gudomlig natur, vi är mänskliga också. Men den mänskliga sidan bör sättas å sido för vår gemensamma tro och det gemensamma agerandet i Guds tjänst.

Fråga dig själv vad som är viktigast: den gemensamma sak vi tjänar eller sådant som skiljer oss åt? Då får du den rätta kärleksfulla inställningen.

6 september

”Jag låg och sov, dock vakade mitt hjärta.” (*Höga Visan 5: 2*)

Sömnen får inte bli förlorad tid.

Den berömde ryske kemisten Mendelejev grubblade länge på den definitiva formen för grundämnenas periodicitet. En gång när han arbetat med detta hela natten somnade han i sitt laboratorium. I drömmen såg han det periodiska systemet och så fort han vaknade skrev han ner det. En stor del av musiken till operan Snegurochka kom för Rimskij-Korsakov under sömnen. Psykiatern Bechterev koncentrerade sig alltid på de svåraste problemen på kvällen för att ha svaren färdiga när han vaknade. Schackmästaren Karpov fick i drömmen ingivelsen till ett drag som hjälpte honom vinna en turnering.

Ibland kan flera nervceller vara verksamma under sömnen än då vi är vakna. Därför är man alltid klokare på morgonen än på kvällen.

En kväll låg Josef och tänkte på att överge jungfru Maria i tron att hon hade syndat. Han kunde inte sova lugnt. Hans hjärta var vaket. En ängel talade till honom. På morgonen gjorde han det enda rätta. Han tog Maria till sin hustru. I drömmen fick han veta hur han skulle rädda sig undan Herodes och likaså när han kunde återvända till Palestina. Farao och Nebukadnessar blev båda varnade i drömmen. Så även Gamla Testamentets Josef och många, många andra.

Använd sömnen väl. Låt din sista tanke syssla med Guds ord. Sluta dagen med en bön. Gud kan tala till dig medan du sover.

7 september

"Mina bröder, om någon ertappas med att begå en förseelse, bör ni, som är andliga människor, föra honom tillbaka till den rätta vägen. Gör det saktmodigt . . ." (Galaterbrevet 6: 1)

Krasnov-Livitin heter en ryskjudisk författare som är kristen. Tre gånger har han suttit i fängelse för sin hjältemodiga hållning. Till sina förhållare sade han helt enkelt: "Ni kan inte köpa mig och ni kan inte skrämja mig."

När han släpptes fick han till sin sorg och grämlse höra att en annan kristen författare, hans egen gudson, hade brutit samman under påfrestningarna i fängelset och angivit några personer.

Krasnov-Levitin inkallades som vittne under rättegången mot gudsonen. Han var bitter mot denne för att han angivit andra kristna. I rättssalen mötte han en bekant dam, fru Hodorovitj. Då han frågade vad hon gjorde där, svarade hon: "Jag kan inte kalla mig kristen, men jag sympatiserar med alla som lider, även om de brutit samman under tyngden av ett alltför tungt kors."

Krasnov-Levitin skämdes över sina egna tankar och skrev en berättelse om denna upplevelse.

Inte endast under tortyr utan inför alla slags frestelser och prövningar är somliga kristna starka och andra svaga. En del ger upp. Människor som är starka under vissa förhållanden kan vara mycket svaga i andra. Det är inte vår sak att döma och fördöma dem som fallit; vi bör i stället sträcka ut en hjälpande hand och saktmodigt föra dem tillbaka till den rätta vägen.

8 september

”Mina ovänner smäda mig.” (Psaltaren 42: 11)

Kristna människor måste varnas för antisemitism liksom för vit eller svart rasism. En av de stora farorna är den utbredda hätskheten mot Amerika. Den är precis som hatet mot judarna för ett femtiotal år sedan, lika oresonlig och förhatlig för Gud.

Förenta Staterna står för 80 % av utgifterna för det kristna missionsarbetet i hela världen och för 60 % av missionens arbetare. Amerikas undergång vore detsamma som hela missionsarbetets undergång. Därför understöder djävulen kritiken mot Amerika.

Liksom judarna beskrevs som ockrare och bedragare, så sprids nu lögnen om det rika Amerika som ruinerar de fattiga länderna. När västerlandet först kom i kontakt med tredje världen hade det redan ett stort försprång. De vita nybyggarna i Sydafrika hade också från början ett stort försprång framför de svarta. De vita har inte exploateringen av de svartas land att tacka för sin privilegierade ekonomiska ställning.

Det är sant att amerikaner och andra vita konsumerar för mycket. Men man bör hålla i minnet att per capita-produktionen i USA överstiger Indiens med mer än skillnaden mellan amerikanens och indierns konsumtion så att den täcker inte bara landets egen konsumtion utan räcker till u-landshjälp dessutom.

De vita bär inte skulden för tredje världens fattigdom. De är tvärtom de enda som kan hjälpa dessa länder ut ur deras fattigdom.

Se upp för antiamerikanska stämningar som är djävulens medel att angripa missionsarbetets bästa stöd och stödet för religionsfrihet i hela världen!

9 september

”Om en människa icke blir född av vatten och av ande, kan hon icke komma in i Guds rike.” (Johannes 3: 5)

Jesus säger inte att den människa som inte blivit född på nytt *inte skall* komma in i Guds rike. Han säger att hon *inte kan*. Ett mineralämne kan inte komma in i ett levande organ annat än om det upptas av en levande individ. En växt kan inte bli ett djur. Om djuret äter upp växten blir den en del av djurets organism. Ett djur kan inte bli en människa. Människan tillhör en högre sfär. Bara om en människa äter av ett djur blir det en del av människans kropp.

Inte heller kan en människa bli Guds barn genom egna gärningar. Avståndet mellan ett Guds barn och en människa är mycket större än mellan en människa och en apa, eftersom människan och apan båda är skapade varelser medan däremot Guds barn är delaktiga i Guds väsen. Människor kan inte av egen kraft bli delaktiga i Guds rike, de upptas däri medelst Kyrkans allomfattande kärlek.

Därefter måste människan dö – dö från världen, från dess lagar och dess synd. Hon måste upphöra att existera som ”jag”. Jesus säger att vi måste försaka oss själva. En kristen människa dör innan hon dör. Då blir hon delaktig av Gud. Hon blir ett Guds barn. Hon föds på nytt.

Dö för att kunna leva. Den som är död är inte medveten om de mänskliga rösterna omkring honom och bryr sig inte om det som sker.

Till dels förblir vi människor sedan vi fötts på nytt och vi finns kvar i denna världen, men Guds barn har en inre tillflykt där de är döda för denna världens passioner, för glädje och sorg. Om ett Guds barn hölle fast vid sitt gamla liv vore han som ett ruttnande lik som sprider stank omkring sig.

Fäst inte otillbörlig vikt vid annat som har med religionen att göra. Det viktigaste av allt är att vara född på nytt.

10 september

”Jag skall vara barmhärtig mot den som jag vill bevisa barmhärtighet, och jag skall ha medlidande med den som jag vill ha medlidande med.” (Romarbrevet 9: 15)

En man fördes till en psykiater. Hans sjukdom bestod i att han trodde sig vara ett lik. Psykiatern var övertygad om att han lätt skulle kunna bota mannen genom att visa honom att ett lik inte blöder medan mannens kropp skulle blöda efter ett enda litet nålstick.

Psykiatern tog mannen till ett bårhus och lät honom närvara vid några obduktioner. Mannen kunde alltså övertyga sig om att lik inte blöder. För att sedan överbevisa patienten stack läkaren honom i fingret med sin pennkniv. Blodet rann och mannen utbrast: ”Då hade jag ändå fel. Lik blöder ju!”

Ibland blir vi besvikna på alla dem för vilka vi har vittnat om Kristus, en del kanske kära familjemedlemmar, som inte tar emot evangeliets budskap. Vi kan inte alltid ta skulden på oss själva i sådana fall.

Det finns ett påverkbart och ett opåverkbart slag av okunnighet. Människor reagerar irrationellt. De allra starkaste argument lyckas sällan få en människa att ändra en ståndpunkt som hon fått av födsel och uppfostran eller genom att hon tillhör en viss religion eller nation. Fördomar är alltid starkare än fakta.

Det är vår skyldighet att vittna för Kristus och att be. De utvalda skall mottaga vittnesbördet och fullborda den bestämmelse som varit deras sedan världens skapelse. I de påverkbara fallen kan okunnigheten avhjälpas med samtal och med ett gott föredöme. I de alldeles omöjliga fallen måste vi överlåta saken till en kärleksfull och rättfärdig Gud.

Förstör inte din egen sinnesfrid med obefogade självföreläelser för din oförmåga att övertyga andra!

"Du skall icke dräpa." (2 Mosebok 20: 13)

Abraham Lincoln var den första person som köpte sig ett maskingevär för att försvara sig själv. Det hjälpte inte. Han blev skjuten.

Maskingeväret uppfanns av amerikanen R. J. Gatling. Han hoppades att om en soldat kunde ersätta hundra så skulle det inte längre finnas behov för stora arméer. Men arméerna blev större än någonsin.

Hiram Maxim fick patent på en ännu effektivare kulspruta sedan han fått rådet: "Om du vill bli rik så uppfinn nånting som gör det enklare för européerna att ta kål på varann." Han blev mycket riktigt stormrik. Inte bara européerna utan afrikaner, asiater och t o m australier sköt ihjäl varandra. Även amerikanerna gav sin tribut av blod.

Medeltiden var ridderlighetens tid. Man hade respekt för motståndaren. Men redan under det amerikanska inbördeskriget var det slut med ädelmodet. Efter atombomben över de japanska städerna fanns det inte ens några kroppar kvar att hederligt begrava.

Einstein sade en gång att han inte visste med vilka vapen det tredje världskriget skulle utkämpas men att det fjärde världskriget säkert skulle utkämpas med käppar och stenar av primitiva människor.

Lösningen är ju så enkel. Den finns i Guds ord: "Du skall icke dräpa." Gud förbjuder oss inte att bli dödade utan att döda. Vetskapen om det jagar bort vår fruktan. Guds barn har råd att vara ädelmodiga. Medan världen rustar ikapp måste vi i stället tävla om att likna Jesus.

Eftersom världen har mångdubblat sina förråd av förstörelsevapen måste vi mångdubbla våra kärleksgärningar och vår godhet.

12 september

”Jag hade mitt förbund med honom, och däri var liv och frid.”
(Malaki 2: 5)

Kristna människor håller fred. Varför skulle de slösa kraft på att bekämpa sina fiender? Fridsamhet är en av hemligheterna med ett långt liv. Att överleva sina fiender är bättre än att försöka besegra dem. Se på judarna! Under nästan två tusen år som de inte haft någon vapenmakt har de överlevt sina fiender. Men sedan de fått en egen armé har de råkat illa ut.

Kristna människor håller fred. De tänker på allt de har att vara tacksamma för och glömmar de förtretligheter som drabbar dem.

När regnet och stormfloden kommer går de in i arken. Om man inte skyndar sig att söka skydd för regnet är ett paraply inte mycket att ha. Man blir våt i alla fall och i värsta fall kan man få lunginflammation.

En journalist frågade en gammal dam på hennes 105-årsdag: ”Vad är hemligheten med att bli så gammal?” Hon svarade: ”Knepet är att andas hela tiden.” Jesus andades på apostlarna och sade till dem: ”Tag emot den helige Ande” (Joh. 20: 22).

Det finns en sorts andning som förmedlar den helige Ande. Det finns andra sorters andning. ”Saul andades mordiska hotelser” (Apg. 9: 1). Det är trons lugna andning som förlänger ett fridfullt liv.

13 september

”För mig har det inte den minsta betydelse, vilken dom ni fäller över mig.” (1 Korintierbrevet 4: 3)

När Napoleon Bonaparte hade utropat sig till kejsare och den engelska regeringen ignorerade detta och fortsatte att kalla honom general, sade han till en vän: ”De kan kalla mig vad de vill. De kan inte hindra mig från att vara den jag är.”

Många förväxlar taktik med politik. Ängsligt försöker de vinna mängdens bifall och fruktar dess ogillande. De försöker alltid lyssna sig till vad folk säger om dem och de missar sin enda chans i livet att vara sig själva.

Man kan inte undgå att bli missförstådd. Den store gudsmannen Moses förtalades t o m av sin egen syster, profetissan Miriam. Det är också så att alla Guds barn utsätts för andra människors tanklösa prat.

Strunta i andras åsikter. Var dig själv vem du än är. Jesus var en god son för sin moder och en god timmerman innan Han blev den gode Frälsaren. Lincoln och Garfield hade få vänner, men de var av den rätta sorten och valdes till Förenta Staternas president.

Inte ens fläckar på din karaktär eller dina synder – om du bekänner dem för Gud – kan hindra dig från att vara det du i grund och botten är: en person som Gud har kallat att göra gott.

Francis Bacon häktades två gånger för galdenärsbrott. Som kronjurist gjorde han sig skyldig till att pina en gammal präst i sträckbänken för att få honom att erkänna någonting han aldrig gjort. Senare erkände sig Bacon själv skyldig till att ha tagit emot mutor. Men omsider kom han till besinning och blev en av de största begåvningar mänskligheten ägt. Han drog sig tillbaka och skrev **Novum Organum** och andra böcker som gjort honom berömd sekel efter sekel och som lärt många människor mycket om statsmannakonst.

Var den du är: en varelse som Gud skapat och satt till världen med ett viktigt uppdrag. Låt inte andras åsikter och minnet av begångna synder förvill dig!

14 september

”Och fåren följer honom . . . Men en främmande följer de icke.”
(Johannes 10: 4, 5)

Vid sextonhundralets mitt blev judarna i hela världen som vilda av glädje. Från Spanien till Ryssland spreds nyheten att Messias hade kommit. Hans namn var Sabbathai Zevi.

Rika skänkte bort sina ägodelar till de fattiga. En del judar rullade sig i snö eller låg med tunga stenar på bröstet eller gisslade sig själva för att bli renade från synd och värdiga att möta denne Messias som skulle leda dem åter till deras heliga land.

Sabbathai Zevi hade befallt att all klagan över förlusten av Sion skulle upphöra. Han skulle återta landet. En judekristen flicka, uppfostrad i ett polskt kloster, hade alltid drömt om att bli Messias brud. Hon blev Sabbathais hustru. Även hon trodde att han var Herrens Smorde.

Den turkiske sultanen lät föra Sabbathai till sig. ”Om du är Guds utsände så kan du bevisa det och sedan skall vi alla hedra dig. Låt mina bågskyttar skjuta sina pilar mot dig, och om du inte dör skall vi erkänna dig som Messias. Annars måste du välja mellan att anta islam eller att dö.”

Sabbathai tvekade inte. Han tog på sig en vit turkisk turban och blev mohammedan. Han sade till sultanen: ”Jag är inte Messias. Jag är Ers Majestäts ödmjuka undersåte.”

Judarna trodde inte på Jesus. Men de trodde på Sabbathai Zevi. Alla människor har lättare att tro påskojare än på den förkroppsligade Sanningen. Varje århundrade har haft män som kunnat inbilla miljoner människor att de är frälsare. Alla har till slut visat sig vara bedragare.

Då Jesus utmanats av de makthavande lät Han sig genomborras av dödens pilar. Se, Han lever och ger liv.

Tag dig i akt för varje nytt namn som utger sig för att vara Messias. Det finns bara ett namn som kan frälsa människorna.

15 september

”Detta skriver jag till er, för att ni inte skall synda.” (1 Johannes 2: 1)

En kristen skall inte synda. ”Den som lever i Kristus syndar inte” (1 Joh. 3: 6). Det kan vara exceptionella omständigheter som får en kristen att synda, men han behöver för den skull inte förtvivla. ”Om någon syndar, har vi en förespråkare hos Fadern” (1 Joh. 2: 1). Tag lärdom av det skedda och försök att bete dig klokare nästa gång.

Förföljelser har inte krossat Kyrkan, tiden har inte försvagat dess kraft, men dess medlemmars ständiga överträdelser har skakat dess stabilitet och trovärdighet. Synden kan inte vara en kristens vägmärke.

Vi är inte fullkomliga, men vi bör sträva efter att kunna säga om vårt livs gärningar vad Walter Scott sade om sina skrifter: ”Jag har varit min tids kanske mest produktive författare och det är trösterikt att kunna tänka på att jag aldrig försökt rubba en människas tro eller undergräva någons principer och inte heller skrivit någonting som jag på min dödsbädd skulle önska ha oskrivet.”

Det finns förlåtelse för synder, men välsignelsen ligger inte i förlåtna synder. Den ligger i goda gärningar som förvisso skall få sin belöning, även om den ibland kan dröja. En omedelbar belöning för ett välgjort arbete är vetskapen om att ha utträttat det.

Välj denna lilla belöning framför ångern över förlåtna synder. Bibeln manar: ”Synda icke!”

16 september

”Om någon av er saknar vishet, måste han bedja Gud om den, och han skall få den.” (Jakob 1: 5)

Om det funnes marsvarelser och man frågade deras vetenskapsmän om det fanns liv på jorden skulle de antagligen säga att det inte fanns. Vi vet alltså inte vad som försiggår på de oräkneliga stjärnorna i universum.

Vi vet inte ens särskilt mycket om våra grannar djuren. I december 1975 publicerade Sovjetskaja Rossija en häpnadsväckande notis. En katt skulle just kliva ut på en uppfartsväg där en bil kom körande i hög fart. Katten såg inte bilen och skulle med säkerhet blivit överkörd om inte en hund huggit tag i den och hejdat den i sista sekunden.

Nära staden Livingstone i Sydafrika bodde en man med en hund. Där fanns också en tam kråka som regelbundet kom och åt ur mannens hand. En dag var hunden försvunnen och man kunde inte hitta den. Kråkan blev hungrig som aldrig förr. När den fick en bit kött flög den bort med den och kom tillbaka ljudligt kraxande för att få mera. Efter en vecka beslöt mannen att ta reda på vart kråkan flög. På så sätt hittade han sin hund som fastnat i en fälla. Kråkan hade hämtat mat åt hunden.

Kairoingenjören Mahmud Vally var ute vid havet och låg och solade på en gummimadrass då strömmarna förde honom långt ut till havs. Han kunde ha försvunnit för gott om inte en hop delfiner hade puffat madrassen en hel dag den långa vägen in till kusten.

När chimpansen vill dricka virar den ihop ett par blad så att den får något som liknar en kopp.

Skulle då inte Gud – som har givit djuren mycket mer än bara instinkt – ha gott om vishet att skänka kronan på sin jordiska skapelse?

Gud säger: ”Min son, akta på min vishet, böj ditt öra till mitt förstånd” (Ords. 5: 1). Då skall du få livets ljus.

17 september

"Om ni har tro, skall ni få allt ni ber om i era böner." (Matteus 21: 22)

Denna vers tycks rejält motsäga vår erfarenhet. Ingen människa har fått allt som hon bett Gud om i sina böner.

Jag tror att vi i allmänhet har missförstått dessa ord av Herren. I våra böner uttrycker vi oftast inte vad vi önskar utan vad vi önskade innan vi knäböjde till bön. Vi har inget löfte om att dessa önskningar skall uppfyllas. Jesus talar om de önskningar som uppkommer medan vi ber.

Om vi i vår bön verkligen står inför Guds vördnadsbjudande majestät, knäböjer inför Honom och talar till Honom; om vi glömmar oss själva i Hans fadersfamn, då spelar de önskningar vi hade före det ögonblicket ingen roll. Endast kärleken finns kvar – kärleken till Gud och omtanken om andras eviga frälsning. Denna bön är en tillbedjan. Gud nekar aldrig någon som ber om en djupare anda av tillbedjan.

Den heliga Katarina sade mot slutet av sitt liv: "O Gud, du vet att jag under trettiofem år inte begärt någonting av dig." Vad du än begär i den andan blir beviljat. Vad som helst. Utan undantag.

Bruden i Höga Visan säger: "Jag är sjuk av kärlek" (5: 8). Hon begär ingen medicin eller mirakulös bot. Marta och Maria skickade bud till Jesus att Lasarus var sjuk. De bad Honom inte komma och lägga sin hand på honom. På trons högsta plan upphör alla önskningar utom detta att bli närmare förenad med Honom. En sådan önskan blir beviljad.

Det vore förödande för oss om Gud gäve oss allt vi önskade före bönen och som kommer till uttryck i bönen.

Shakespeare skriver:

I vår dårskap ber vi ofta om det skadliga; då vägrar visdomens makter, till vårt eget bästa: att ej bli bönhörd är ju då en vinst.

18 september

"Naken kom jag ur min moders liv, och naken skall jag vända åter dit." (Job 1: 21)

Följande anekdot kommer från Sovjetunionen: I Ukraina där det är ont om kött köade folk en hel natt utanför köttbutiken. På morgonen kom föreståndaren för den statliga butiken ut och sade: "Det kommer bara att finnas griskött och inte särskilt mycket av det heller. Alla judar får gå hem. Vi har ingenting åt dem." Judarna gick sin väg.

Efter en timme kom han ut igen och sade: "Vi har fått veta att leveransen blir mindre än beräknat. Endast personer som arbetar får lov att köpa. Pensionärer måste lämna kön." Även de gick sin väg.

Två timmar senare kom ett nytt meddelande: "Det kommer att finnas mycket lite kött. Endast för partimedlemmar. Alla andra går hem."

Etthundra kommunister stod kvar, genomvåta av regnet som börjat falla. En timme senare sade föreståndaren: "Vi har just fått ett nytt telefonmeddelande. Det blir inget kött idag."

En kommunist utbrast: "Det här har judeuslingarna tjänat på!" "Vad menar du med det?" frågade någon. "Jo, de fick ju gå hem först!"

Historien har en djup andlig innebörd. Till slut står vi alla tomhänta. I denna världen står vi i kö men när vi lämnar den kan vi inte ta med oss så mycket som en nål. Alla våra ägodelar måste lämnas kvar. De som tjänar på det är de som först avstår.

En kristen vet att allt under solen är förgängligt, att vi kommer till världen nakna och att vi lämnar den på samma sätt. En kristen dör innan han dör. Han avsäger sig det som till sist fråntas alla. Han kommer först hem till Andens rike.

19 september

”Det är människans lott att en gång dö.” (Hebréerbrevet 9: 27)

I många japanska hem kan man på en hedersplats finna orden ”Shinzo arau” – tvätta ditt hjärta eller rena din själ – fast det inte är många som kan läsa de kinesiska tecknen längre.

En av de många fläckar som vi måste tvätta av oss är illusionen att vi lever här i evighet.

En legend berättar om en kvinna vid namn Kishagotami som sade till Frälsaren: ”Mitt enda barn har dött. Jag kan inte ge det tillbaka till jorden. Jag har bitt alla om hjälp men förgäves. Nu har man sagt mig att jag skall gå till Dig och jag hoppas att Du kan väcka mitt barn till liv. Jag kan inte leva utan mitt barn.”

Jesus svarade: ”Nåväl, jag skall väcka ditt barn till liv, men då behöver jag lite salt. Skaffa det!” Hon sprang genast mot närmaste hus för att be om salt, men Jesus ropade efter henne: ”Kishagotami, saltet måste komma från ett hus där ingen dött.” Det tyckte hon var ett lätt villkor att uppfylla.

Hon bad om salt i det första huset. Det fick hon gärna, men då hon frågade fick hon veta att husfadern nyss hade dött. Hon sprang till nästa hus. Där hade hustrun dött. I det tredje huset hade ett barn dött. Då öppnades hennes ögon och hon förstod vad Herren ville lära henne.

Hon gick tillbaka till Honom och sade: ”Jag tackar dig för att Du lärt mig att det inte finns något hus där ingen dött. Ge mitt barn och mig det eviga livet.”

Att klamra sig fast vid jordelivet och att frukta döden är att hållas fången hos den onde. Acceptera tanken på din död och din älskades död som något lika naturligt som livet och tänk på den uppståndelse från de döda som Herren Jesus lovat.

20 september

”Det var av avund som de hade utlämnat Jesus.” (Matteus 27: 18)

Champollion var en svag skolelev i allt utom språk. Vid elva års ålder hade han redan lärt sig hebreiska, arabiska, syriska, kaldeiska, persiska och koptiska. Alla andra skolämnena fann han ointressanta. Vid sjutton års ålder var han redan ledamot av Akademin och berömd för sin bok **Egypten under faraonerna**. Vid nitton års ålder var han universitetsprofessor.

Hans högsta önskan var att lösa de egyptiska hieroglyfernas gåta. När han lyckats med detta rusade han in till en vän och utropade: ”Jag har löst . . .” men avbröts av vännen som sade: ”För sent. Alexandre Lenoir har redan publicerat sin tolkning.” Champollion svimmade. Senare visade det sig att han kunde ta det lugnt: Lenoir var en bluff. Men Champollion hade avslöjat sin karaktär. Han kanske själv trodde att han arbetade enbart av vetenskapligt intresse. Men så var det inte. Han tänkte på sin egen berömmelse. Han stod inte ut med tanken att någon annan bidrog till hans vetenskap. Alla upptäckter skulle göras av honom.

Senare föll Champollion offer för avundsjuka. Han kom i fängelse och desavouerades av kollegor som inte kunde tåla hans berömmelse.

Orsakerna till Jesu utlämnande var flera. En av de viktigaste var avunden. Kristus kunde predika som ingen annan. Han gjorde underverk. Han var älskad medan andra bara var respekterade. Han vågade vara Messias utan att ha studerat teologi.

Vi har alla en fallenhet för avundsjuka. Den avundsjuke skall inte få del av Guds rike.

21 september

”Jag jagar mot målet.” (*Filipperbrevet 3: 14*)

Jag lyssnade en gång på en norsk dam, nu över sjuttio år gammal, som berättade hur hon mottagit Kristus vid fjorton års ålder.

Hon hade hört en predikan av en präst som beskrev den Yttersta Domen. Gud satt på sin vita tron. Bakom Honom var ett förhänge. Framför Honom stod i en rad alla som skulle dömas. Gud gav ett tecken med handen, förhänget drogs åt sidan och ut kom outsägligt sköna, strålande varelser. De ställde sig framför var och en av de anklagade. Dessa hade aldrig sett något så vackert och frågade Gud vilka dessa underbara varelser var.

Gud svarade: ”Det är ni själva, sådana ni skulle varit om ni lytt min röst.”

Då insåg människorna vad de gått miste om och skamsna flydde de till helvetet för att slippa åsynen av vad de förlorat.

Denna beskrivning förde henne till Kristus. Jag hörde den för fyrtio år sedan. Jag har ofta använt den i mina predikningar och den har fört många andra till Frälsaren. Den norske prästens predikan verkar ännu hundra år efter hans död.

Det finns ett världsligt ”jag” och ett ”idealjag”; den person jag är och den person jag var avsedd att bli. Jag kan leva mitt liv för stunden eller jag kan jaga mot målet, mitt idealjag, den som Gud avsåg att jag skulle bli.

Låt oss inte behöva skämmas när den dagen kommer.

22 september

”Liksom följderna av en enda mans fall var en fällande dom över alla människor, så har också följderna av en enda rättfärdig gärning blivit en frikännande dom.” (Romarbrevet 5: 18)

En läkare visade en sanatoriepatient ett stort sykomorträd som var dött ända ner i roten och han berättade dess historia. Det hade dödats av en liten mask.

”För två år sedan var det trädet lika friskt som alla andra här i parken. Men en dag fick jag syn på en liten mask med svart huvud, cirka tre tum lång, som försökte borra sig in i barken. En biolog bad mig att inte döda eller störa masken. Han ville veta hur lång tid det skulle ta för den att förstöra trädet. Jag samtyckte och lät masken hålla på. Den gjorde mycket snabbt ett hål i barken. Kort därefter tappade trädet alla sina blad – mycket tidigare än normalt. Året därpå var det dött. Masken hade borrar sig in i trädets hjärta.”

Adam och Eva som begick en enda synd förlorade på grund av detta paradiset för sig själva och sina efterkommande. Moses utestängdes från det utlovade landet för en enda synds skull. Många sitter i fångelse i hela sitt liv för en enda ond gärning.

Det är samma sak med rättfärdigheten som med synden. Liksom en enda synd kan förstöra en människa för all framtid och få återverkningar på hennes barn i många generationer, så blev följderna av Kristi gärning, då Han led för oss på korset, Hans upphöjelse som också ger frälsning åt alla som tror på Honom.

Undervärdera inte den synd som ännu har dig i sitt grepp. Förlita dig på Kristi gärning.

23 september

En indian som nyss kommit från ett reservat bevistade en bjudning i ett trevligt kristet hem i San Francisco. Där pågick en livlig debatt om nåd och lag. Indianen lyssnade intresserat och försökte förstå. Till slut klarnade det och han bad att få säga sin mening.

”Då jag kom till järnvägsstationen”, sade han, ”en ful gammal ruskig station, fick jag syn på en skylt där det stod 'Förbjudet att spotta!' Jag spottade. Sedan kom jag till detta vackra hus med mattor, gardiner och möbler som jag aldrig sett maken till. Jag såg mig om efter skylten som förbjöd mig att spotta. Men jag såg ingen. Så jag spottade inte. Det första fallet var exempel på lag, det andra på nåd.”

Ingen lag, inte ens Guds lag, kan ge Anden (Gal. 3: 2). Men vad lagen inte kan uträtta, det gjorde Gud genom att sända sin Son och låta Honom bli människa (Rom. 8: 3).

Hur kan en skylt, som förbjuder en att göra det ena eller det andra, ens om den är skriven av Guds finger avhålla en människa från att begå synder, då hon ju alltigenom är en syndare? Det väcker bara hennes medfödda trots.

Järnvägsstationen är ful och allt annat än tilltalande. Därför roar jag mig med att spotta just därför att det är förbjudet. Men Kristus för mig upp på ett annat plan. Han låter mig sitta hos sig i himmelriket. Jag ingår i de heligas samfund och runt omkring mig har jag bara kärlek och skönhet. Ingen förbjuder mig att spotta. Men varför skulle jag göra det?

Gå över från lagens rike till nådens.

"Håll fast vid det som du lärt och som du har fått visshet om."
(2 Timoteus 3: 14)

Många grundar sitt tvivel på Darwins skrifter. Den ende som inte drog ateistiska slutsatser av hans skrifter var Darwin själv.

Lady Hope, en engelsk adelsdam, satt ofta vid hans sjukbädd innan han dog. Han var sängbunden en längre tid och läste flitigt i Bibeln. En dag frågade hon vad han läste.

"Hebréerbrevet", svarade han, "fortfarande Hebréerbrevet. Detta kallar jag Böckernas Bok". Och han satte fingret på olika ställen och kommenterade dem.

Hon gjorde en anmärkning om den häftiga debatt om skapelsehistorien som Darwins skrifter givit upphov till.

Han blev mycket illa berörd. Det ryckte nervöst i hans fingrar och det kom ett drag av ångest över hans ansikte då han sade: "Jag var ung då och hade outformade idéer. Jag kastade ut frågor och antaganden och grubblade hela tiden på sammanhanget och till min häpnad spred sig mina idéer som en löpeld. Folk gjorde en lära och en religion av dem."

Därpå tystnade han och efter ytterligare några ord om "Guds helighet" och "Denna storslagna bok" med ögonen på Bibeln som han hela tiden höll i ett ömt grepp, sade han plötsligt: "I parken har jag ett lusthus med plats för ett trettiotal personer." Han pekade på det genom det öppna fönstret. "Jag skulle gärna vilja att ni talade där. Jag vet att ni läser Bibeln ute i byarna. I morgon eftermiddag skulle jag gärna se att tjänstefolket och några grannar samlades där och att ni talade till dem."

"Vad skall jag tala om?" frågade hon.

"Jesus Kristus och Hans frälsning", svarade han. "Finns det något bättre ämne? Och sedan vill jag att ni skall sjunga psalmer tillsammans. Om ni börjar mötet klockan tre, så skall mitt fönster vara öppet och då vet ni att jag sjunger med."

Ligger hela skulden verkligen på en ung man som publicerade sina

outformade idéer eller på alla de naturvetare som förstört miljoner människors tro genom att hävda ogrundade teorier?

Endast det vi tänker på vår dödsbädd räknas. Var inte så snabb i din ungdom att komma med teorier och dra konsekvenser av dem.

Sök rättfärdighetens gamla spår.

25 september

”Varje knä skall böja sig i Jesu namn.” (2 Filippibrevet 2: 10)

En ung brahman kom en dag till den ryktbare missionären Stanley Jones och sade till honom: ”Era predikningar har haft stor framgång. Det skulle vara bra om ni kunde predika Kristus som en av många vägar. Det finns också andra. Vi vördar Krishna, andra vördar Kali. Om ni ville gå med på detta skulle hela Indien lyssna på er.”

Denna frestelse fanns redan vid kristendomens början. Det romerska riket var ganska tolerant mot olika religioner. Man skulle gladeligen ha accepterat Kristus som en av de många gudarna i romarnas Pantheon – vid sidan av Diana, Mars, Apollo, Mithra och kejsarna. Förföljelserna mot de kristna kom sig av att de hävdade att Kristus var den enda vägen och att alla andra var falska.

Personligen skulle jag inte ha något emot att det funnes många vägar. Men i inget avseende är världen beskaffad så som jag önskar. En som är visare än jag och som vet bättre har skapat den. Jag har bara att acceptera. Något annat val har jag inte. Jag skulle önskat att ha blivit född och uppfostrad under andra förhållanden. Men mitt liv är förutbestämt utan min medverkan. Jag kan inte bestämma hur människor skall bli frälsta. Världens Herre har fastslagit en enda väg till frälsning.

Vi kan inte diskutera med Honom. Ta emot Jesus och du blir frälst. Avvisa Honom, strunta i Honom, och du blir förtappad. Så enkelt är det. Gud frågade oss inte vad vi tycker. Vi skulle föredra att det bara funnes en himmel, men det finns också ett helvete. Du kan så lätt undgå det.

26 september

”Men den som håller ut intill änden, han skall bli frälst.”
(Matteus 24: 13)

En treåring var en dag mer än vanligt tröttsam, och efter ett påfrestande vredesutbrott sade modern: ”Rebecka, jag blir sjuk av allt detta.”

Barnet svarade oskyldigt: ”Jaså, då är det bäst du går och lägger dig.”

Hennes svar var det rätta. Ett kinesiskt ordspråk lyder: ”Den dag du inte orkar le skall du inte öppna din butik.” Jag skulle vilja säga samma sak till mina läsare: När ni inte orkar le längre så stäng butiken. Det är meningen att vi skall vara vänliga och hövliga mot varandra. Det kan vi inte vara tjugofyra timmar om dygnet. Ibland tar tålmodet slut. Då är det dags att gå till sängs eller åtminstone att sluta tala eller skriva brev.

Alla har vi en mängd motsägelsefulla önskningar. En och samma människa vill kanske vara vacker, välklädd, asket, miljonär, Guds ”lille fattige” som den helige Franciskus av Assisi, krigare, fredskämpe, livsnjutare och helgon. ”Naturen vill raka motsatsen till det som Anden vill, och Anden för strid mot den onda naturen” (Gal. 5: 17). Vi lockas och frestas av olika saker från olika håll. Vi kan inte begå två varandra motsatta synder, vi kan inte samtidigt vara snåla och slösaktiga. Vi kan inte vara två slags helgon i en person: en Jeanne d’Arc och en eremit. ”De två (naturen och Anden) bekämpar varandra. Detta är skälet till att ni inte alltid kan göra vad ni vill.”

William James har sagt att man måste granska alternativen väldigt noga och välja det bästa.

Om du har valt att vara mor, så var moderlig in i det sista. Ge aldrig upp och tröttna aldrig på ditt barn eller din broder i tron.

27 september

"Ett glatt hjärta gör ansiktet ljus." (Ordspråksboken 15: 13)

Två småpojkar som aldrig varit i kyrkan kikade in genom fönstret under ett bönemöte. Det såg inte särskilt lustigt ut.

Den ene frågade den andre: "Vad håller de på med därinne?"

Den andre svarade: "Jag vet inte, men inte ser de ut att ha roligt."

Ett annat intryck hade däremot den hindu som en gång frågade en kristen: "Vad är det ni smörjer in er med så att era ansikten lyser?"

"Ingenting", blev svaret.

Men hinduen stod på sig: "Jodå, det gör ni kristna. Era ansikten lyser."

Den kristna religionen har många skuggsidor. Välj den ljusa sidan. Alla kristna har blivit frälsta genom den gärning som Kristus fullbordade på Golgata. Måtte vår religion vara en de goda gärningarnas religion liksom den var för Dorkas: "Hon tröttnade aldrig på att göra gott och hjälpa de fattiga" (Apg. 9: 36). Det finns ingen bättre metod att få ansiktet att lysa än att ha ett rent samvete och veta att vårt gensvar på Kristi offer för oss är ett liv fyllt till brädden med goda gärningar.

En människas religion betyder mindre än människan som har religionen. Ritualen betyder mindre för hennes själ än den själ hon lägger in i ritualen. Ingen religion eller ritual kan någonsin göra dig lycklig om du inte lägger hela din själ i den. "Kläd er därför i innerlig medkänsla, godhet, ödmjukhet, mildhet och tålmod. Fördrag varandra och förlåt varandra" (Kol. 3: 12, 13). Då blir ditt hjärta lätt och din uppsyn glad.

28 september

”Men när han ännu var långt borta, fick hans far se honom . . . skyndade emot honom . . . och kysste honom.” (Lukas 15: 20)

En fattig kvinna i en by hade en enda dotter. Hon beslöt sig för att låta henne bli tjänsteflicka i staden. Hon hoppades kunna köpa sig en åkerlapp för dotterns förtjänst. Flickan fick tjänst i ett rikt hem. Hon var både vacker och klok. Hon upptäckte snart att hon kunde tjäna mera på att inte arbeta än på att arbeta. Det dröjde inte länge förrän hon hade både bil, pälsar och juveler. Men hon hade förlorat sin själ och glömt sin mor. Tio år gick i sus och dus.

En natt kom ruelsen över henne. ”Hur kunde jag försumma min mor?” frågade hon sig själv. Hon körde genast hem till byn och kom fram efter midnatt. Porten till hennes hem stod vidöppen. Hon trodde att hennes mor hade blivit sjuk och att doktorn var där. Hon gick över gården och såg ljuset brinna i sin mors sängkammare.

Då hon satte foten på tröskeln hörde hon sin mors röst:

”Är det du, min flicka?”

”Ja”, svarade hon. ”Hur kommer det sig, att porten står vidöppen mitt i natten?”

”Sedan du lämnade mig för tio år sedan har jag aldrig stängt den.”

Åter frågade dottern: ”Hur kommer det sig att lampan brinner i ditt rum så sent på natten?”

Modern svarade: ”Det beror på att jag inte släckt den sedan du for. Ett ömt modershjärta har väntat dig.”

Samma erfarenhet kommer du att göra om du återvänder till ditt andliga hem efter att länge ha vandrat på syndens villovägar. Du skall finna porten vidöppen och lampan brinnande. Gud väntar med moderlig kärlek på din hemkomst.

29 september

"I kärleken finns inget rum för fruktan." (Johannes 4: 18)

En missionär i Indonesien har berättat historien om hur de infödda efter att ha blivit frälsta från sina synder också blev frälsta från en fruktan som bokstavligen behärskade deras liv. Om en viss fågel ropade i djungeln vågade de inte fortsätta sin väg, ty *iblis* (djävulen) hade givit just den fågeln en speciell kraft. De brukade vända om och gå hem för att de var så rädda för vad som kunde hända.

Om de såg en orm på risfältet vågade de inte fortsätta att bereda fältet för plantering. För att avvärja olyckor måste de offra en gris, några höns, ris, pengar eller vadhelst *dukun* (trollkarlen) begärde. Om de inte hade råd att offra till *iblis* vågade de inte annat än överge fältet om det var aldrig så bördigt.

Om ett djur fångades av lågorna och dog då de svedde sina fält var det fara för missväxt. Då måste de antingen offra till *iblis* eller leva i fruktan för följderna.

Om de var rädda att förlora sitt sjuka barn gjorde de en *jimat*. Det kunde vara en liten träkloss med en utskuren duva på toppen, ett urgröpt hål på framsidan där man placerade en sten och en träplugg som noga täppte till öppningen. Meningen var att gömma barnets själ – representerad av stenen – för onda andar med duvan som vakt.

Vi moderna människor hyser inte den sortens fruktan, men det finns mycket annat vi är rädda för: ekonomiska bekymmer, arbetslöshet, personliga förluster, krig o s v.

Orden "Var inte rädda" förekommer i Bibeln 366 gånger, en gång för varje dag på året, skottdagen inräknad. Om vi älskar Gud är vi lika trygga mitt under livets stormar som i himmelen ty allt samverkar ju till vårt bästa (Rom. 8: 28). Varje dag i almanackan. Var inte rädda.

30 september

”Den som tror på mig, han skall leva, även om han dör.”
(*Johannes 11: 25*)

Den tyske industrimagnaten Krupp tillverkade krigsvapen. Han försåg flera länder med redskap att döda miljontals människor. Själv var han mycket rädd för döden. I hans biografi kan man läsa att han förbjöd hela sitt hushåll att tala om döden. När en anhörig dog i hans hem flydde han huset. När hans hustru förebrådde honom detta skilde han sig från henne.

Under sin sista sjukdom erbjöd han sin läkare en miljon mark om denne kunde förlänga hans liv med tio år. Det var omöjligt.

Hur helt annorlunda är inte en troendes inställning.

Jag känner ett barn till en vaktmästare på en kyrkogård. På frågan om hon inte var rädd att gå över kyrkogården i mörkret svarade hon: ”Nej, för på andra sidan ligger mitt hem.” Vi vet också att vårt hem ligger vid slutet av den väg vars inkörsport är döden.

Vi har förståelse för alla dem som strävar efter ett bättre samhälle där människor är rikare, friare, lyckligare. Men tänk om detta idealsamhälle bleve verklighet, vem skulle då vilja dö från ett så skönt liv? Lyckliga människor har betydligt svårare att skiljas från livet än fattiga. De lyckliga invånarna i ett framtida Utopia måste också dö en dag.

Den som utlovar evig ungdom och evigt liv är en bedragare. Ett rikt liv som slutar med döden är som en festmåltid framdukad för en dödsdömd innan han avrättas.

Jesus har besekrat döden. Han uppstod ur graven. Han ger evigt liv. Han är vårt hopp.

Richard Wurmbrand

DAGLIGA BETRAKTELSER

Oktober – November – December

 EVANGELIIPRESS
Box 1712, 701 17 ÖREBRO

Nr. 367

© Richard Wurmbrand

ISBN: 91 7038 367 7

Tryckt hos Tryckcentralen i Örebro AB 1985

"Sök det som finns i himlen." (Kolosserbrevet 3: 1)

En kristen man satte upp en skylt med ordet Linqenda på sitt hus. Det är latin och betyder "Jag måste lämna det".

Det är bra att bli påmind om att vi en dag måste lämna vårt arbete, vårt bibliotek, dem vi älskar och vår egen kropp.

En tiggare knackade på en rik mans dörr och bad att få rum för natten.

Den rike mannen röt: "Det går inte alls. Det här är inget hotell!"

Tiggaren svarade: "Ursäkta, jag ska söka min tillflykt någon annanstans. Jag ska inte besvara men får jag bara fråga en sak. Ert hus är verkligen mycket vackert. Vem har byggt det?"

Den rike mannen lät nu lite vänligare, eftersom han visste, att han inte skulle få besvär av främlingen. "Min far har byggt det."

"Så bra. Lever han?"

"Nej, han är död, och jag har ärvt det efter honom."

"Har ni barn? Vem ska ärva det, när ni dör?"

"Min äldste son. Han har just gift sig. Han ska bo här efter mig."

Tiggaren sade: "Jaha, det var precis som jag trodde – ett hotell. Men det är första gången jag har sett en hotellägare bli förargad över att någon ber om husrum."

Alla våra hus är hotell. Jag har ingen aning om vem som bodde i huset där jag skriver dessa rader, innan jag flyttade dit. Lika lite som jag vet vem som kommer efter mig. Linqenda – vi måste lämna allt.

Jesus inbjöd oss att komma till en evig boning – till paradiset. Fika inte efter det förgängliga. Du kan ingenting ta med dig när du går.

2 oktober

”Jesus sade: ’Låt barnen vara och försök icke hindra dem från att komma till mig’.” (Matteus 19: 14)

Innan Herren fullbordade meningen ”försök inte hindra barnen från att komma till mig”, sade Han: ”Försök inte hindra barnen från att komma . . .” För att kunna komma till Honom, måste de först bli födda.

I vår tid diskuteras ivrigt fostrets rätt att leva. Har en levande varelse rätt att få bli avlad eller ska denna rätt upphävas med hjälp av P-piller? Abortivrarna och familjeplanerarna grundar sina argument på jordens överbefolkning, fattigdom och annan misär.

Problemet är inte om fostret har rätt att existera. Jag vill hellre ifrågasätta om kärnvapen, svält och fattigdom har rätt att existera. Det är i det avseendet som en revolution måste komma till stånd. Jag motsätter mig bara den sortens revolutionärer, som vill döda andra och i nödfall ge sina egna liv men som inte har någon tanke på att förändra samhället.

Förenta Staterna är det tredje rikaste landet i världen. Det har procentuellt flest kyrkobesökare, och ändå ligger den andel av bruttonationalprodukten, som går till ekonomiskt bistånd lägre än tretton andra fria nationers. Allt enligt Världsbanken. Andelen har minskat sedan 1960.

Vi känner till hemligheten bakom lyckade revolutioner: den fullkomliga kärleken. Den beslutsamhet med vilken terroristerna genomför sina onda planer är det enda som saknas bland dem som har kärleken som vapen. Först med den beslutsamheten kan faran för kärnvapenkrig övervinnas liksom de värsta symptomen på fattigdom och svält. Varför skulle då inte barnen få komma till världen för att komma till Honom?

"Jesus gjorde sig ett gissel." (Johannes 2: 15)

Paulus sade till en trollkarl vid namn Elymas: "Du storbedragare, du ondskefulle skälm, du djävulens son, du fiende till allt som är rätt", och han gjorde honom blind. Paulus skulle ha gjort orätt, om han ursäktat en rättfärdighetens fiende.

Luther skrev till en furste, som var fiende till Ordet: "Du åsnornas åsna, du fähund, lögnhals och isterbuk, du djävulens son." I ett senare brev uttryckte han sin förvåning över att han använt ett så hovsamt språk och förklarade: "En kristen är en människa, som inte hatar någon och bara hyser kärlek och godhet i sitt hjärta, men en förkunnare måste ha mod, han måste våga vara utmanande och säga hela sanningen, eftersom Guds ord gör just detta. Det utmanar hela världen, det sätter kniven mot strupen på härskare och furstar, det dundrar och lyser upp och får bergen att skälva. Vad mig själv angår vill jag ingen människa något illa och vill inte säga något ont om någon, men för Guds Ords fiender får man varken hysa vänskap eller kärlek."

Vi kristna måste bekämpa det onda både inom Kyrkan och ute i världen. Vi måste kämpa för ett rättvist samhälle, för fred och framsteg. "Himmelriket är utsatt för stormangrepp" (Matt. 11: 12).

Vi kristna ska inte bråka om småsaker. Vi ska inte gräla med vår hustru eller vår granne, men då det gäller att bekämpa det onda, som trängt in i Kyrkan måste vi alltid ha framför oss bilden av Jesus med gisslet i sin hand. Vi måste slå till utan förbarmande. Jesus ursäktade sig aldrig för köpmännen, som han drev ut ur templet. Vår avsky mot synden kan inte uttryckas i hovsamma ord, lika lite som kärleken kan vara kall och formell. Man kan inte vara hövlig i sådana fall. Älska syndaren och öppna hans ögon för synden genom att skoningslöst slå till mot den.

4 oktober

(Från israeliterna) "kom Kristus efter sin mänskliga härstamning, han som är över allting, Gud, högtlovad i evighet."
(Romarbrevet 9: 5)

I ett ryskt fångelse satt en kristen fånge och skrev en dikt, som han kallade "Om jag vore jude". Här följer några utdrag på prosa:

1. Om jag vore jude skulle jag aldrig kalla mig något annat. Vi är alla bröder. Det finns många städer som Paris och Rom och Washington, men Israel är unikt.
2. Israel är både Kain och Abel, tjänare och herre.
Från Israel kommer frihet och sanning, den svåraste synd och den djupaste ånger.
3. Israel är begynnelsen och slutet – ett under – därifrån kommer frälsningen för oss alla.
4. Om jag vore jude! Att hedra sitt land och sitt folk i stället för att döma och förtala, så borde alla göra. Ni judar är jordens salt. Minns att ni stammar från män som David. Herren var en av er.
5. Spara inte på krafterna. I strid, i provningar och stormar, i triumfens och nederlagens ögonblick – var era stora föregångare värdiga, glöm ej att ni är judar.

Om jag ändå vore jude.

Är det verkligen något så speciellt med att vara jude, att tillhöra det utvalda folket, att ha en huvudstad, vars namn också är namnet på himmelriket, Jerusalem? Vi bör tacka Gud, att "den inte är jude som är det utvärtes . . . Nej, den är jude som är det invärtes . . . som får sitt godkännande inte från människor utan från Gud" (Rom. 2: 28–29). Låt oss älska Israel.

Låt oss med glädje bära israeliternas namn, den judiska nationen och de jude-kristna. Låt oss minnas, att vi som är skott på Israels träd är skyldiga att hedra det vackra namnet "jude" som blivit vårt.

5 oktober

"Tänk på dem som sitter i fängelse, som om ni sutte i fängelse tillsammans med dem!" (Hebréerbrevet 13: 3)

I Boston står en staty av Mary Dyer. Hon var kväkare. För sin tros skull satt hon två gånger i fängelse, landsförvisades två gånger och blev till sist hängd.

Det skedde på 1600-talet. Massachusetts styrdes av puritaner. I sitt puritanska nit tolererade de inte, att man trodde på ett inre ljus, att man stod i direkt förbindelse med Gud utan förmedling av präster eller gudstjänster. De stiftade en lag, som gick ut på att alla kväkare som kom till kolonien skulle "grundligt pryglas, fängslas och hållas i hårt arbete under fängelsetiden". En man som inte var kväkare själv, men försvarade en kväkare som överfölls av en nitisk puritan, pryglades och landsförvisades. Varje kväkare, som omvände någon till sin tro, skulle förvisas och hängas om han återvände.

Mary Dyer kom från Rhode Island till Boston för att besöka några fängslade kväkare. Hon pryglades och utvisades och hotades med dödsstraff, om hon återvände. Tre månader senare var hon tillbaka för att ta hand om sina fängslade trosbröder. Tillsammans med två trosfränder dömdes hon till döden. Mary såg sina vänner hängas. Därpå bakband man hennes händer och drog en huva över hennes huvud. Hon gick uppför stegen och lade huvudet i bödelns snara. I sista stund benådades hon men utvisades.

Hon återvände. Hon visste, att hon hade trosfränder i fängelset. Hon riskerade offentligt spöstraff och att få tungan genomborrad med ett glödgat järn.

Till sina domare sade hon: "Om ni inte avskaffar era orättfärdiga lagar, skall Herren efter min död sända andra att vittna för sanningen. Mitt liv betyder ingenting i jämförelse med sanningen."

Vi har tusentals bröder och systrar, som sitter fängslade i olika länder för sin tros skull. Även vi borde vara beredda att offra livet för dem.

6 oktober

"Han måste då ta vägen genom Samarien." (Johannes 4: 4)

När större delen av det judiska folket befann sig i den babyloniska fångenskapen, blev de kvarvarande ingifta med landets nya befolkning som ditplacerats av förtryckarna, och följden blev en religion, som var en blandning av hedendom och judendom. När judarna återvände från fångenskapen, föraktade de dessa människor som kallades samarier eller samariter.

Oviljan var så stor, att judar och samarier inte ens kunde ge varandra ett glas vatten. Talmud lärde, att det var en lika stor synd att ta emot bröd från samarier som att äta griskött, och att samarierna inte hade del i det eviga livet. Samarierna betraktades som djävlar.

Samariens huvudstad hette Sikem. Judarna gav den öknamnet "Sichar", vilket betyder fyllbult – som om det inte hade funnits sådana bland dem själva.

Judarna undvek att resa genom Samarien. Fastän Jesus var jude begav han sig till Samarien. Han tog parti för dem, som föraktades och avskyddes av judarna. I Jeriko valde han att gästa Sackeus, en av de hatade tullmännen.

Vi skadar oss själva, då vi hatar eller föraktar andra. Jesus står ju på deras sida.

Lyssna inte på ditt sämre jag, när det argumenterar för att förakta en medmänniska. Jesus är syndarnas vän. Var som han!

"Herre, gör dig icke så stort besvär." (Lukas 7: 6)

Världens beskaffenhet skulle vara mindre gåtfull för oss, om vi bara kunde inse, att den skapades av en sorgsen Gud. Han skapade den kort efter det att hans älskade ärkeängel Lucifer hade gjort uppror och dragit med sig en tredjedel av änglarnas skara.

Vi skulle bättre förstå Guds förhållande till världen, om vi tänkte på, att vi har en Gud, som är bekymrad och sorgsen. Genom Jesaja säger Gud: "Edra nymånader och högtider hatar min själ. De har blivit mig en börda" (1: 14). På ett annat ställe säger Jesaja: "Är det er icke nog, att ni sätter människors tålamod på prov? Vill ni också pröva Guds tålamod?"

Vi ber ständigt Gud om trygghet och frihet från bekymmer. Det är nog bra, men hur vore det att någon gång återgälda och vara en tröst för honom?

En ung nunna beklagade sig över sina bekymmer för den heliga Teresa av Lisieux. Till hennes förvåning bad henne Teresa att inte göra så mera, att inte lägga en börda på andra. Nunnan svarade: "Du har rätt. Hädanefter skall jag bara tala med Jesus om mina bekymmer."

"Nej, nej, gör inte det", svarade Teresa. "Har han inte haft nog med sorger? Behåll din sorg för dig själv. Låt honom slippa."

Själv brukade hon lägga sitt krucifix på kudden varje morgon och säga till Jesus: "Vila nu bara. Jag ska arbeta för dig."

Gud har frälst oss. Låt oss skona honom från mera sorger och bekymmer än han redan har.

8 oktober

"Låt inga smädelser förekomma hos er." (Efesierbrevet 4: 31)

De mortuis nihil nisi bene – inget ont om de döda. Detta är en felaktig regel. Den historiska trovärdigheten och rättvisan och behovet att lära av andra människors misstag tvingar oss att ibland berätta om deras synder. Ordspråket härrör från en tid, då folk var rädda för andarnas hämnd.

Vi borde snarare bestämma oss för att inte tala illa om de levande. Bibeln har bestämda regler för hur man ska uppträda om något klandervärt upptäcks hos en människa. För det första skall man älska en människa trots hennes synder. Endast den som älskar har rätt att klandra och kritisera. För det andra skall man tala med vederbörande själv om hans fel. Om han då inte vill lyssna till ditt råd, så försök få hjälp att övertala honom. Tala sedan med hans präst. När det gäller offentligt kända synder, kan det ibland bli nödvändigt att ta upp saken offentligt. Men man får aldrig förtala någon.

Förtal är en gammal synd. Den fanns redan före människans framträdande på jorden. Djävulen är den som anklagar våra bröder (Upp. 12: 10). Han anklagade oss redan innan vi syndat och begärde att vi inte skulle skapas. Ofta hör man skvaller om en person, innan man träffar honom.

Jesus dödades på grund av ont förtal. Man spred lögner om honom, man sa att han var samarier, att han var besatt av en ond ande, att han bröt mot lagen och att han hädade Gud. En god kristen, som känner till detta, lyssnar aldrig på skvaller och undviker att själv förtala andra.

"Gud utvalde det som världen anser dåraktigt." (1 Korintierbrevet 1: 27)

Många människor lider av depressioner, neuroser och psykosor. Somliga kanske måste vårdas en tid på mentalsjukhus. När de återvänder till ett normalt liv, känner de sig märkta för livet. De vet om att de varit mentalfall och att omgivningen kanske inte skulle ta hänsyn till deras åsikter av just det skälet.

Eftersom jag mött många människor, som tidvis varit sinnesrubbad till följd av tortyr och drogning i kommunistiska fångelser, kan jag tala av direkt erfarenhet. Det finns ingen anledning att skämmas för att man varit eller ens för att man är ett "mentalfall". Acceptera det om det gäller dig själv eller trösta andra om de är i samma predikament.

Adolf Wölfli's teckningar har visats på utställningar i hela Europa. Otaliga böcker har skrivits om Wölfli, eftersom han var berömd inte bara som konstnär utan även som författare och kompositör.

Hans livs historia? Fadern dog av spritmissbruk, då Adolf var sju år. Kort därefter miste han sin mor. Vid tio års ålder fick han själv förtjäna sitt uppehälle. Vid trettio års ålder togs han in på hospital efter att ha försökt våldta en treårig flicka. Wölfli blev kvar på anstalten i trettiofem år och dog där 1930. Han hade aldrig gått i skola. Aldrig lärt sig rita eller måla. Han hade aldrig tillfälle till självstudier med undantag för de få böcker och noter, som fanns i anstaltsbiblioteket.

Om man genom att väl använda de gåvor man fått av Gud kan besegra schizofreni och inte bara bli en nyttig utan t.o.m. en framstående samhällsmedlem, hur mycket mer skulle då inte de kunna åstadkomma som på grund av sin tro på Kristus är Guds barn och har del av hans ande.

Om du erfarit eller ännu befinner dig i mental ohälsa, då är det Gud, som har låtit det gå dig så illa (Rut 1: 20-21). Job fick erfara att Gud kunde ta men också sjufalt återge det förlorade. Sinnessjukdom är inte enbart ett lidande utan kan också vara en tillgång. Om man inte är konstnärligt lagd kan man ändå bli en nyttig medlem av familjen eller församlingen.

10 oktober

”När de hade sjungit lovsången.” (Matteus 26: 30)

Var noga med den musik du väljer att lyssna på. Rockmusik kan vara livsfarlig.

Guds uppenbarelse består inte endast av ord. Den hebreiska Bibeln innehåller också noter. Den är inte avsedd att läsas utan att sjungas till en särskild melodi. Samma ord kan ha olika betydelser beroende på vilken ton det sjunges på. Endast i förening med sin melodi blir Guds uppenbarelse fullständig.

Men det finns också ond, oanständig och moraliskt nedbrytande musik. Bl.a. Cervantes, Goethe och Tolstoj ansåg, att vissa musikstycken var chockerande omoraliska. Musik kan t.o.m. splittra familjer. All förståelse mellan generationerna blir omöjlig om den musik de lyssnar till skiljer sig så komplett. Det betyder inte att all klassisk musik är bra. Tolstoj ansåg, att ingen som lyssnade till Beethovens Kreutzer-sonat skulle kunna motstå dess erotiska suggestionskraft. Musiken skulle bryta alla hämningar och det oundvikliga skulle inträffa om tillfälle gavs.

Det är fasansfullt att höra den vackra musiken i Verdis Otello, då moren stryper Desdemona, eller Strauss' suggererande musik, då Salome dansar sin förföriska dans och begär Johannes Döparens huvud. Många operaintriger är ytterst tvivelaktiga. På scenen görs propaganda för brott till ackompanjemang av himmelska toner.

Det händer, att folk lyssnar till Beethovens Matteuspassion, och medan sångarna sjunger om hur Jesus gisslas, viskar de till varandra: ”Vilken underbar melodi!”

Många syndiga tankar i vår själ får näring på det sättet. En kristen människa bör alltså se upp med musikens förförande kraft.

Jesus gick sjungande till Getsemane. Sjung Hans melodier. Lyssna bara på sådan musik som är Gud till behag.

”Tag och ät! Detta är min kropp . . .” (Matteus 26: 26)

Under första världskriget mördades nära två miljoner armenier av turkarna; de led martyrdöden för sin tro och sin nationalitet.

Vid Der es Zor stod en grupp armenier framför exekutionsplutonen. En av dem – han hette Mavy – sade till soldaterna: ”Det står i er Koran, att ni inte får döda någon utan att först låta honom tillbe sin Gud.” Hans begäran beviljades.

Han redogjorde kort för budskapet i Uppenbarelseboken 2: 10: ”Var icke rädd för det som du kommer att få lida . . . Var trogen intill döden, så skall jag ge dig livets krona.” Så sjöng de tillsammans och tog nattvarden. Något bröd hade de inte, men Mavy tog lite av markens heta sand och sade: ”Tag och ät! Detta är min kropp.” Alla svalde några sandkorn. Därefter gick skotten och de som inte genast dog doppade fingrarna i sitt blod. Döende viskade Mavy till dem: ”Detta är mitt blod, för eder utgivet.”

Kristus har två naturer: en mänsklig och en gudomlig. Han har även två kroppar. Dels en judisk timmermans kropp, som efter döden förhärligades och upptogs i himlen. Men även Kyrkan är Hans kropp. När man uttalar orden ”Tag och ät! Detta är min kropp”, då avses båda kropparna. Jesus led och blödde för 2000 år sedan i Palestina i sin jordiska gestalt. Men det är Han själv, som lider även i alla andra som blöder för Honom. Armenierna tog nattvarden med sitt eget blod som även var Hans blod.

Du är en lem i hans kropp. Tänk på det och lev därefter!

12 oktober

"Du dåre, i denna natt skall din själ utkrävas av dig." (Lukas 12: 20)

Hur många år har vi kvar att leva?

En kung gav sin hovnarr en spira och sade till honom: "Jag utnämner dig till narrarnas konung. Om du finner någon, som är narraktigare än du själv, så ge den åt honom."

Åren gick och kungen låg på sin dödsbädd. Narren frågade honom: "Vet du vart du går?"

"Nej", svarade kungen. "Jag vet bara att jag måste dö."

"Då finns det alltså ett 'måste' även för kungar. Har du samlat dig några rikedomar i den värld, dit du ska?"

"Det har jag aldrig tänkt på."

"Du visste, att du skulle dö och ändå har du inte tagit ditt parti? Har du inte berett dig för himlen? Har du inte undvikit helvetet?"

"Jag har aldrig haft tid att tänka så mycket på sådant."

Narren tog fram spiran ur ärmen där han haft den instucken och återlämnade den till kungen. "Härmed utnämner jag dig till narrarnas konung."

Kom ihåg, att du skall dö, och att du inte vet när!

"Vi försökte inte heller vinna ära av människor, varken av er eller av andra, fastän vi som Kristi apostlar hade kunnat uppträda med myndighet." (1 Tessalonikerbrevet 2: 6, 7)

En kristen människa förutsätts vara ödmjuk och undergiven. Om någon slår henne på ena kinden, skall hon vända den andra till. Penseln opponerar sig aldrig mot målaren. Han kan måla precis vad han vill, en kung eller en tiggare. En kristen fogar sig i allt, som sker eftersom det kommer från Gud. Hon skryter inte med sina framgångar. Kan en pensel skryta över att den målat en vacker tavla? Endast mästaren förtjänar att hedras. Likadant är vårt förhållande till Kristus. En kristen söker inte ära för egen del.

Kristus var ödmjuk liksom också Paulus, men deras ödmjukhet hade ett speciellt drag: det var svårt för andra att förstå den. Jesus var nödsakad att säga: "Jag söker icke min egen ära" (Joh. 8: 50) och "Jag är saktmodig och ödmjuk i hjärtat" (Matt. 11: 29). Paulus fick också lov att förklara, att han inte fikade efter beröm för egen del. En ödmjuk människa brukar inte gå omkring och skryta med sin ödmjukhet. Det är bara om hon uppfattas som högmodig eller t.o.m. arrogant, som hon måste förklara hurudan hon egentligen är.

En kristen är alltså ödmjuk för egen del, trots att hon är viss om att ha ett budskap från Gud. Detta hävdar hon med stor myndighet, beredd att disputeras med vem som helst, även med risk att betraktas som besserwisser. "Kristi apostlar kan uppträda med myndighet" (1 Tessalonikerbrevet 2: 7). Paulus gjorde det.

Tänk på att uppträda med auktoritet i Guds tjänst.

14 oktober

"Gör gott mot dem som hatar er." (Matteus 5: 44)

Här följer några historier från Rumänien, som visar hur förföljda kristna lyder Kristi bud.

X hade varit allmän åklagare i den kommunistiska staten. Så föll han i onåd hos partiet och sattes i fängelse av sina egna kamrater. En dag överfördes han från ett fängelse med svältregim till en gruva, där fångarna fick mera mat, eftersom de utförde hårt arbete.

I fängelseporten möttes han av en främling, som genast gav honom något att äta. Främlingen satte sig bredvid honom medan han åt och X frågade honom hur lång strafftid han hade fått. "Tjugo år", blev svaret.

"För vad?"

"För att jag gav ett mål mat åt en efterlyst präst."

"Vem gav dig ett så hårt straff för en god gärning?"

"Du var åklagare vid rättegången mot mig. Du kände inte igen mig när du kom, men jag kände igen dig. Jag är kristen och Kristus har lärt oss att löna ont med gott. Jag ville lära dig, att det är rätt att ge en hungrig människa att äta."

Doktor Munteanu var son till en ortodox präst, som avrättats av regimen. En dag hamnade sonen i samma fängelsecell som sin fars mördare. Då mördarna blev sjuka, vårdade han dem och gav dem t.o.m. sin egen mat.

En kristen, som hette Tsosea, hade utan laglig grund dömts till tjugo års fängelse. Efter en tid fängslades också den domare som dömt honom och blev i fängelset mycket sjuk. Sjukdomen var ytterst motbjudande. Hans avföring och urin måste ständigt tvättas bort under vidriga fängelseförhållanden, d.v.s. utan rinnande vatten, bomull eller lakan. Men Tsosea älskade sin fiende och vårdade domaren som en broder tills han dog, försonad med Gud och förlåten.

”Döm själva om det är rätt inför Gud att lyda er och att inte lyda Gud.” (*Apostlagärningarna 4: 19*)

Vid Yale-universitetet har man utfört psykologiska experiment, som visar i vilken förfärande grad vanliga människor rättar sig efter auktoriteter, även om det medför att åsamka andra människor outhärdliga plågor.

Tre personer och en elchockapparat användes i experimentet. Experimentatorn var auktoritetspersonen. En skådespelare stod i maskopi med experimentatorn. Han skulle låtsas vara elev. Den tredje personen var föremålet för experimentet. Han skulle fås att tro, att han undervisade eleven.

Elchockapparaten såg övertygande ut. Den hade knappar med siffror från femton till fyrahundrafemton volt samt beteckningarna ”Lätt chock”, ”Stark chock” och ”Varning: svår chock”. Den sista knappen var försedd med tecknen ”XXX”. Hela apparaten var en attrapp.

Det enda läraren skulle göra, var att meddela eleven några enkla fakta och sedan förhöra honom. Om ”eleven” gav fel svar, skulle försökskaninen (läraren) ge eleven en chock, först lätt och sedan allt starkare, alltefter experimentledarens instruktioner. Skådespelaren tjöt och skrek, klagade över sitt svaga hjärta och låtsades svimma. ”Läraren” kunde inte tro annat än att allt var äkta.

Experimentledaren beordrade starka chocker och lät läraren förstå, att han måste fortsätta trots den smärta han åsamkade ”eleven”.

Två tredjedelar av de studenter som deltog i experimenten lydde ledaren utan tvekan. ”Elevens” plågor bekom dem inte alls. De lydde bara order. I Tyskland lydde 85% av folket överhetens order.

En kristen lyder överheten endast om befallningarna inte går emot den kristna kärlekens bud. Därför hatas de kristna av onda härskare. Vi får aldrig ge upp denna inställning. I annat fall kan vi bli medskyldiga till många onda gärningar.

16 oktober

”Och Sarai sade till Abram: '. . . gå in till min tjänstekvinna, kanhända skall jag få avkomma genom henne.' Abram lyssnade till Sarais ord.” (1 Mosebok 16: 2)

I kommentaren till denna vers säger Talmud, att Abram gav efter för den myndighet med vilken Sarai bad honom ta en tjänstekvinna till bi-hustru.

Orden ”lyssnade till” kan på hebreiska heta på tre olika sätt: **shamoa bekol**, **shamoa el kol** eller **shamoa lekol**. **Lekol** används i allmänhet bara om man är tvungen att rätta sig efter en befallning. Midrash, en annan judisk kommentar, säger på tal om 1 Mosebok 3: 17, där Gud säger till Adam: ”Du har lyssnat på din hustrus ord”, att också Eva använde en befallande ton och genomdrev sin vilja. Därför åt Adam av den förbjudna frukten. Kommentaren grundar sig på den omständigheten, att orden för lyssna till i båda fallen är **shamoa lekol**.

Den, som vill locka en att begå en synd, använder ofta ett befallande språk.

Herren Jesus säger: ”Folkens furstar uppträder som herrar över dem, och deras stormän låter dem känna på sin makt . . ., (men) den som vill bli stor bland er, han skall vara de andras tjänare” (Matt. 20: 25–27). En tjänare ber ödmjukt om något men befäller aldrig. Man lyssnar av tillgivenhet, inte på grund av fruktan för att bli straffad. Kärleken ger en frihet att välja.

En kristen får inte böja sig för mäktiga maktens representanter och inte heller för det tyranni i mindre format, som man utsätts för i det dagliga livet.

"Alla har syndat." (Romarbrevet 3: 23)

En icke troende drev gäck med kristendomen. Ett av hans argument var en del kristna människors dåliga moral. En av de anklagade svarade: "Har du någonsin hört, att man blivit chockerad av ateisternas dåliga moral?"

Svaret blev nekande.

"Ja, där har du hela skillnaden", sade den troende.

Kristendomen påbjuder en hög moralisk standard. Kristus själv var ett föredöme för hur man ska leva sitt liv. Det är normalt att människor födda i synd felar, hur gärna de än vill låta bli. Det är ofta långt mellan de höga principer vi hyllar och det vi lyckas nå upp till. Marx skriver i det kommunistiska manifestet, att han ville avskaffa inte bara all religion utan också all moral. Där det inte finns någon moral, där kan man heller inte fel.

För oss kristna är det en heder att bli angripna och hånade i det avseendet. Vi beklagar våra tillkortakommanden. Att vi trots alla våra försök är långt från målet visar bara, att vi hör till dem som riktar blicken mot det högsta målet.

Kom med oss! Om vi blir flera som strävar mot målet, har vi kanske större förutsättningar att lyckas.

18 oktober

”Vänd dig bort från invändningarna från det som med orätt kallas insikt.” (1 Timoteus 6: 20)

Låt aldrig naturvetenskapen rubba din tro. En vetenskap, som inte erkänner under, är inte vetenskaplig.

Inom fysiken finns något, som kallas allmänna gaslagen. Den innebär att volymen för en ideal gas vid konstant tryck är direkt proportionell mot den absoluta temperaturen. Eftersom den ideala gasen vid konstant tryck förlorar 1/273:del av sin volym för varje grad den sjunker i temperatur skulle den vid -273 C inte ha någon volym alls. Men så är inte fallet. För det första därför att den absoluta nollpunkten inte har uppnåtts och för det andra därför att en fasövergång äger rum innan den når så långt. Från luftballonger har man gjort den iakttagelsen, att tryck-temperatur-kurvan sakta sjunker, när man kommer upp till 120.000 meters höjd, där temperaturen är -55 C.

Vetenskapen måste acceptera antingen att ett mirakel inträffar på över 120.000 meters höjd eller att allmänna gaslagen upphör att gälla, och att en annan, ännu okänd lag börjar gälla.

I det första fallet måste vetenskapen medge, att under kan ske. I så fall är Kristi mirakulösa uppståndelse också möjlig. I det andra fallet, nämligen att ännu okända lagar kan förklara vissa erfarenheter, då kan sådana okända lagar också förklara Bibelns under.

Tro på Bibeln. Ingen vetenskap kan överbevisa den.

"Ni är bara en rök, som syns en liten stund och sedan försvinner." (*Jakobs brev 4: 1*)

När du känner dig betydelsefull, när din självkänsla stiger och du tror att du är oersättlig, doppa då handen i en hink med vatten och dra upp den igen. Se sedan efter vilket tomrum den lämnat efter sig, så får du veta exakt hur outhärlig du är. I vattnet finns inte minsta spår av att du haft din hand i det.

Jag har känt framstående kristna personer, som spelat en stor roll i Kyrkans verksamhet. Av politiska orsaker hamnade de i fängelse, och när de kom ut igen, upptäckte de, att Kyrkan hade klarat sig precis lika bra utan dem. I vissa fall hade yngre och duktigare personer fått tillfälle att göra sig gällande.

Jesus, Guds Son, låg i en grav. Planeterna rörde sig i samma banor som förut. Växterna blommade och barnen lekte. Jesus lämnade världen ett litet tag för att ge oss mod att göra detsamma, att känna oss en smula mindre viktiga. Därefter uppstod han till en helt ny maktställning.

Helgonen var helgon just därför att de inte såg sin tillvaro på jorden som absolut nödvändig. Kyrkofadern Basileus den store visste, att han kunde försvinna utan att Kyrkan tog skada, och han sade till sina följare: "Jag räds inte att bli landsförvisad ty hela jorden är Herrens. Ni kan ingenting ta ifrån mig. Jag äger ingenting. Döden är en vinning för mig, eftersom den skall förena mig med Kristus, honom för vilken jag lever och verkar."

Genom att inte anse sig betydelsefulla blev helgonen av stor betydelse.

20 oktober

"Följ mitt exempel." (1 Korintierbrevet 4: 16)

En man gick till krogen en kväll, och efter en stund var hans lille son hos honom. "Hur kunde du lista ut var jag var?" frågade fadern.

Pojken svarade: "Jag bara följde dina fotspår i snön."

Äpplet faller inte långt från trädet. Våra efterkommande följer oss i spåren. Vart leder våra spår?

En gång stod jag vid porten till ett fängelse, där det satt en livstidsfånge, kedjad till händer och fötter, eftersom han ansågs farlig. En polisbuss stannade utanför porten med sin last av nya fångar. Bland dessa befann sig sonen till den livstidsdömde. Sonen var själv dömd till livstid och var även han kedjad.

Sonen lyfte sina kedjade händer mot fadern och sade: "Var det för detta, som du satte mig till världen?"

Den förhärdade brottslingen rodnade och sänkte huvudet. Han hade inte ett ord till svar.

Vart leder dina spår?

Vi tänker på de spår, som Abraham lämnade efter sig. Efter flera tusen år går judendomen, kristendomen och islam fortfarande i dessa spår. Vind och storm kan inte sopa igen dem. Paulus valde att frivilligt vandra i Kristi blodstänkta spår. Under två tusen år har de kristna kunnat följa hans exempel.

Tänk på vart dina spår leder! Andra kommer att vandra i dem.

"Käre Timoteus, bevara det som blivit betrott åt dig."

(1 Timoteus 6: 20)

En av Kyrkans största förluster efter reformationen var att man glömde bort helgonens lärdomar och vackra föredömen.

Helgonen var ödmjuka. Under det andra ekumeniska konsiliet fanns delade meningar om Johannes Chrystostomos' lämplighet som biskop av Konstantinopel. Han sade då: "Jag är inte förmer än profeten Jona. Kasta mig i havet, så att det blir slut på striden." Han lämnade för alltid sin biskopsstol och hans sista ord till sina trogna var just citatet från 1 Timoteus 6: 20.

Han var beredd att avstå från allt, men han vek inte en tum från sanningen. Han gav oss följande lärdom: "När vi får befallning att handla uppenbart ohederligt eller att bruka våld och svärd måste vi sätta oss över de maktavande (och inte bara de världsliga utan även de kyrkliga). Vi får inte beblanda oss med det onda. Vi får inte komma i beröring med det osunda. Det sämsta för en sanningens tjänare är att frukta något annat mer än Gud och att av den anledningen förråda tron och sanningen."

Johannes Chrysostomos var en förkunnare men inte i ordets moderna mening, d.v.s. en person som predikar för folket cirka tjugo minuter per vecka. Han predikade dagligen och stundligen bot och bättring. Han dundrade mot lyx och skamlöshet men framför allt fördömde han prästernas maktlystnad och splittringen inom Kyrkan. Han sade: "Ingenting uppväcker Guds vrede mer än split. Om vi gör aldrig så mycket gott men inte håller samman skall vi bli straffade som om vi hade slitit sönder Kristi kropp."

Han slutade sitt liv i exil och hans sista ord var: "Prisad vare Gud för alla sina gärningar!"

22 oktober

"Låt ert liv vara behärskat av kärlek, alldeles som Kristus älskade oss." (Efesierbrevet 5: 2)

1969 var ett svårt år för de kristna i Kenya. De hade vägrat att avlägga trohetsed till den hedniska kikuyustammen, och många fick en kniv i ryggen för detta. Andra pryglades till döds. Detta hände med en kristen man vars hustru låg på sjukhus efter att ha misshandlats även hon. Hon fördes från sjukhuset till hans begravning. Där var omkring tusen personer samlade, bland dem många av den dödes forna fiender.

Den misshandlade kvinnan stod vid sin makes grav. De troende sjöng psalmer, och därefter talade änkan. Hennes tal publicerades nästa dag i en tidning: "Innan denna begravningsakt är över, vill jag att ni skall höra vad min man sade mig innan han dog. Han bad mig säga till dem som tog hans liv, att han går till himlen med hjärtat fullt av kärlek, även till sina mördare. Han förlät alla, därför att Jesus älskar dem. Jag, som är hans änka, säger er vid min döde makes grav, att jag inte hatar er som dödat honom. Jag älskar er och förlåter er, därför att jag vet att Kristus dog även för er."

Detta är kristen förlåtelse. Skriv en utförlig lista över alla människor som begått orätter mot dig. Skriv sedan överst med stora bokstäver: "Jesus älskar dem." Bränn sedan upp papperet och förlåt en gång för alla dem som skadat dig. Kom ihåg hur många du själv har förfördelat. En kristen människa bär inte agg.

"Vad vars och ens arbete är värt, det skall bli fullkomligt klart på domens dag." (1 Korintierbrevet 3: 13)

Einstein, som gjorde så stora upptäckter inom fysiken och vars namn var känt och respekterat över hela världen, sade mot slutet av sitt liv: "Om jag vetat det skulle jag ha blivit rörmokare i stället." Han menade att en del av hans rön kommit i händerna på onda människor, och att han inte kunnat förhindra detta. De ledde fram till konstruerandet av den första atombomben.

Hur annorlunda är inte detta mot vad Paulus kunde säga vid slutet av sitt liv: "Därför väntar mig rättfärdighetens segerkrans" (2 Tim. 4: 8).

Liksom Einstein hade Paulus förstått, att hedningarna är kallade till himmelriket och får samma ställning där som det utkorade folket, judarna. Även andra mysterier lät Gud Paulus förstå. Allt var välsignelsebringande. Han behövde aldrig ångra, att han förkunnade dem för världen.

Till följd av att vissa försummat att söka Guds ledning beträffande hur mycket de kunde avslöja för en syndig värld, är radioaktiviteten på jorden tretton gånger högre än den var vid seklets början. Vetenskapsmännen har ibland varit motståndare till religionen. Nu återstår problemet, huruvida mänskligheten kan överleva en gudlös vetenskaps seger. Luften, våra vattendrag och haven är alla förorenade.

Kommer du vid slutet av ditt liv att ångra vad du gjort eller tjänar du Kristus, så att du är säker på, att din död blir en övergång till härligheten?

24 oktober

”Ve er, skriftlärda och fariséer, ni hycklare!” (Matteus 23: 13)

Herren Jesus förebrådde dem som hycklade och tillsade oss att ta oss i akt för hyckleriet, men Han sade aldrig, att vi inte fick ha med hycklare att göra.

Många kristna har lämnat Kyrkan under föregivande, att där finns för mycket hyckleri. I affärsvärlden förekommer också en massa hyckleri, men ingen upphör väl att göra affärer för den skull. Förhållandet mellan könen, mellan generationer och mellan nationer är fullt av hyckleri. Likafullt blir människor förälskade, barn och föräldrar lever ihop och folken samexisterar. Hur många avstår från att gifta sig, därför att äktenskapet är fullt av hyckleri?

En plats där man kan vara alldeles säker på att finna många hycklare är helvetet. I stället för att vända ryggen åt Kyrkan, därför att du inte kan tåla folk som låtsas vara gudfruktiga, borde du se till att du inte hamnar i helvetet, som är så fullt av människor med falska hjärtan. I kyrkan befinner du dig bland hycklarna i cirka en timme, i helvetet för evigt.

Om du avskyr hycklare, så bestäm dig för att komma till himlen, den enda plats där ärligheten är total.

Det finns ingen frälsning utanför Kyrkan trots dess många mänskliga tillkortakommanden. Den som har Gud till fader har Kyrkan till moder. Ett barn överger inte sin mor, då hon blir sjuk. Inte heller bör en kristen överge Kyrkan, därför att där begås en del fel. Kyrkan är förvaltare av Guds ord och av sakramenten. I Kyrkan fullbordas de heligas gemenskap.

Vad hycklandet beträffar, så se inte på grandet i din broders öga, utan ta hellre ut bjälken ur ditt eget.

"Herrens nåd varar från evighet till evighet." (Psaltaren 103: 17)

Den första bokstaven i hebreiska alfabetet är alef. Den har formen av en man som pekar uppåt och nedåt för att visa att livet på jorden är en spegelbild av den himmelska tillvaron. George Cantor, ett matematiskt geni, som dog vansinnig, införde bokstaven alef som symbol för transfinitum.

Vad är transfinitum? Drag en 30 cm lång linje på ett papper. Alla vet vi, att antalet punkter på denna linje är oändligt. Cantor säger: "Inte alls. Dela linjen i tio delar. Varje del består av ett oändligt antal punkter, alltså måste antalet punkter på den första linjen vara större än oändligt, en mångfald av oändligheter som han kallar för transfinitum. Endast så kan vi förstå Bibelns uttryck "från evighet till evighet". Det finns en mängd evigheter.

Talet alef är det enda tal, som är ekvivalent med alla sina delar. Antalet punkter på den första linjen är lika stort som antalet punkter på varje del av densamma, eftersom även de kan delas. Varje del är ekvivalent med helheten. En judisk timmerman sade till en apostel: "Den som ser mig ser Fadern." Denne ende Kristus kan vara "allt i alla". I varje troende själ finns Han hel och hållen.

De första kristna hade ett ordspråk som löd: "När du ser en medmänniska, ser du Gud." Luther säger: "Den kristne är Kristus." Herren lär oss, att varje gång man gör en god gärning mot en hungrig eller lidande människa, så gör man det mot Honom. Han är själv den hungriga eller fängslade människan.

Detta kan tyckas vara oförenligt med förnuftet. Det är en trossanning och numera en matematisk självklarhet.

26 oktober

"Död, var är din udd?" (1 Korintierbrevet 15: 55)

Det finns en gammal kristen berättelse, som är förbehållen några utvalda. I ögonblick av yttersta nöd får dessa utvalda höra den av en medmänniska eller av en ängel.

En troende man hade ägnat hela sitt liv åt att söka Guds uppenbarelse i naturen, i människors ansikten och i sitt eget hjärta. Han sökte meningen i det utsägliga namnet Jehova. Vid hög ålder dömdes han till döden för sin tro; han skulle sönderslitas av en leopard.

Medan han väntade på cirkusarenan fick han genom ett galler syn på vilddjuret, som skulle slita honom i stycken. Han såg på fläckarna i djurets skinn och ett under skedde. I fläckarnas mönster läste han förklaringen till Guds namn vars mening han så länge hade sökt. Med ens förstod han varför han dömts till denna grymma död. Det var enda möjligheten att uppfylla hans heta önskan.

Martyren visste då att en sådan död inte var någon död.

Vi kommer alla att uppslukas av döden på ett eller annat sätt. Frågan är bara: "Vad har vi sökt i livet?" Om vi har sökt det rätta skall döden ge oss svaret och det blir som att lyfta den slöja som döljer Guds ansikte för oss. Detta gäller inte bara döden utan varje svårt lidande som vi kan drabbas av. Sök i dess mönster efter Guds namn.

"Från den stunden började Jesus visa sina lärjungar, att han . . . skulle bli dödad." (Matteus 16: 21)

Varje armé har en elittrupp: Persiens "Odödliga", de amerikanska "gröna baskarna", tyskarnas "SS", Sovjets "Gvardia". De japanska självmordspiloterna är förmodligen de mest kända. De firade sin begravning, medan de ännu var i livet. När de stigit in i flygplanets förarhytt, förseglades planet utifrån. Sedan flög det rakt emot ett fiendligt fartyg med sin last av bomber. De visste, att de skulle dö, men att de samtidigt skulle döda många fiender.

Det är som Jesus hade satt sig på förarplatsen i ett kamikaze-plan. Medvetet och avsiktligt valde han att dö på korset för oss syndare.

Även vi bär fram våra liv som ett levande offer till Gud (Rom. 12: 1). Vårt dop är vår begravningsakt. Vi begravs med Kristus. Endast de som har förstått detta tillhör Kyrkans elit. Genom att de delat Kristi lidande, kommer de också att känna kraften i Hans uppståndelse.

På en atomkonferens i Genève 1955 visade professor Singleton några nejlikor, som han odlat på det radioaktiva fältet invid den stora kärnreaktorn i Brookhaven. De hade varit vita. Nu var de purpurroda, en hittills okänd art. Alla deras celler hade undergått mutationer, och de skulle kvarstå i detta nya tillstånd.

Precis på samma sätt är det med den nya människan, som uppstår med Jesus: hon ingår i den förtrupp som kämpar för Guds rike.

28 oktober

"Nu lever jag inte längre mitt eget liv utan det är Kristus som lever i mig." (Galaterbrevet 2: 20)

Gud har skänkt oss en stor gåva: vårt eget jag. Vårt jag är inte en del av universum, men universum hör till det som jaget fattar och förstår. Det beror på att universum, energin och alla andra materiella företeelser är tankeobjekt. Jaget är inget objekt. Det är alltid ett subjekt.

Jesus säger: "Jag är vägen, sanningen och livet." Ett "jag", ett gudomligt subjekt har uttalat dessa ord. På grundval av dessa ord har vi i över 2000 år hävdats att han är Vägen, Sanningen och Livet, vilket inte är sant. När vi reducerar honom till ett "Han" har Kristus blivit ett föremål för våra reflektioner. Ett objekt kan inte vara sanningen. Jesus ville aldrig vara en "Han". Jesus är alltid ett "jag". Jesus lever som ett "jag" i varje troende människas själ. Den troende är också ett "jag" – samma jag som Jesus. De ögon med vilka Jesus ser mig och mina egna ögon är samma ögon.

En förälskad yngling kunde inte bärga sig. Sent en kväll knackade han på sin kärestas dörr och bad att få bli insläppt. "Vem är det?" ropade hon.

Han svarade: "Det är jag."

Inifrån rummet sade flickan: "Rummet är trångt och min säng är smal. Här finns inte plats för dig. Gå din väg!"

Han gick utan att förstå, varför hon hade avvisat honom. Han visste ju, att hon älskade honom. Han strövade omkring i världen i flera år, och till sist gick det upp ett ljus för honom. Sent en kväll knackade han på igen. Hon frågade: "Vem är det?"

Han svarade: "Det är du."

Då öppnade flickan och sade: "I flera år har jag väntat på dig."

När vi kommer till himmelens port måste vi vara fria – vi måste ha fått ett eget "jag", och detta "jag" måste vara hans "jag", en bild av Jesus i miniatyr. Vid himmelens port måste vi kunna säga till Jesus: "Det är Du." Då skall dörren öppnas för oss.

"Ni kan inte alltid göra vad ni vill." (Galaterbrevet 5: 17)

En soldat hade stolta planer på att kämpa mot fienden och besegra honom, men då han ville lyfta geväret till kinden, fann han att han inte kunde. Han hade gjort upp sina planer utan att först tänka efter vem han var. Han var soldat – men en leksakssoldat av tenn.

Många av oss gör upp storstilade planer på ett liv i Herrens och i mänsklighetens tjänst. Det tjänar ingenting till. Vi glömmer att vi är födda i synd och att även de goda gärningar vi gör är fullkomligt värdelösa. Vi bär inom oss egenskaper, som gör det omöjligt för oss att följa våra vackra föresatser. Vi är som lekbollar i händerna på onda makter och låga begär. Vi är som tennsoldater. Innan vi kan åstadkomma något värdefullt, måste vi bli soldater av kött och blod.

Detta under sker tack vare Jesus. Genom honom blir vi pånyttfödda. Han har tillsagt oss att äta hans kött och dricka hans blod.

Han gör oss delaktiga i sin gudomliga natur. Han ger oss nytt liv och kraften av sin nåd.

Av en tennsoldat gör han en äkta stridsman, och först då kan kampen tas upp.

30 oktober

”Hel och hållen ren.” (Johannes 13: 10)

En smed sörjde mycket över sin son, som krossade hans hjärta. Varje gång sonen gjort något galet, slog fadern in en spik i dörren. Så småningom blev hela dörren full av spikar. Sonen fick höra talas om detta i det fjärran land, dit han hade rest. Han ångrade sig då och bad sin far om förlåtelse. Den första spiken drogs ut ur dörren. Sonen omvände sig till Gud och fadern nåddes av rykten om goda gärningar, som sonen gjorde. För varje sådan underrättelse drog han ut en spik ur dörren.

En dag kom sonen hem som en hederlig man, ja, som en helig man. Fadern glädde sig oerhört, och den sista spiken försvann. Fadern visade honom dörren och förklarade vad som varit.

Sonen sade: ”Ja, spikarna har försvunnit, men hålen är kvar.”

Den lycklige fadern kunde berätta för sin son om honom, som kan få även hålen att försvinna. Det hebreiska ordet **asham** betyder inte bara ”skuldoffer” utan även ”återställelse, upprättelse”.

I Jesaja 53: 10 står det, att Jesus gav sitt liv som **asham**, således inte bara för att sona våra synder utan för att borttvaga dem. Att bli friad från skuld är precis som att aldrig ha begått någon synd. Vi blir vitare än snön!

"Jag vill förkunna för dig, vad som är upptecknat i sanningens bok." (Daniel 10: 21)

Ängeln berättar för Daniel om sanningens bok och citerar ur den ord, som inte stod att läsa i profetens skrifter. Vår bibel är en översättning till mänskligt språk av Guds utsägliga sanningar. Varje sann förkunnare lyfter upp sin bibel, som är en översättning från hebreiska och grekiska, och säger: "Detta är Guds bok." Men är inte de hebreiska och grekiska texterna också översättningar, som till människornas primitiva språk tolkar Guds oändliga rikedom?

Håll Bibeln i ära men stanna inte vid orden. Jesus sade: "Jag har ännu mycket att säga er, men ni kan icke bära det nu" (Joh. 16: 12). Varför skulle vi inte kunna bli sådana, att vi kan bära allt och ur Hans mun höra om dessa fördolda ting? Paulus beklagar, att han inte har tid att tala om den andliga innebörden av berättelserna om Gideon, Jefta o.s.v. (Se Heb. 11: 32)! Om vi inte vore så barnsliga, att vi alltid fastnar i det elementära, skulle vi kanske kunna uppfatta dessa förklaringar, som förvägrades judarna för 2000 år sedan. Judas sade, att då han ville skriva om ett viktigt ämne, nämligen vår gemensamma frälsning, så var han i stället tvungen att varna för vissa element, som smugit sig in bland de troende. Om vi kunde bli av med dem, kunde vi få veta vad Judas hade ämnat säga.

Fortsätt från Bibeln in i de sanningar, som Bibeln handlar om. Det finns en sanningens bok i himmelen!

1 november

”Fanns då ibland dem ingen, som vände tillbaka, utom denne främling, för att prisa Gud?” (Lukas 17: 18)

En gång inbjöd Gud alla dygderna till en bankett. Alla hälsade och omfamnade varandra. De var ju goda vänner alla utom två, som stod långt ifrån varandra. Gud frågade dem: ”Känner ni inte varandra?” De svarade: ”Vi har aldrig råkats förr.” Deras namn var generositet och tacksamhet.

Legenden berättar om den romerske slaven Androkles, som flytt från sin stränge herre. Han gömde sig i en grotta i den libyska öknen. En dag fick han syn på ett lejon, som plågades av en törntagg, som trängt in i en tass. Androkles drog ut taggen och fick såret att läka. Sedan var de två oskiljaktiga vänner.

Till sist fann husbonden sin slav och förde honom bunden till Rom, där slaven – enligt seden – skulle kastas för ett vilddjur i cirkusen. Men det lejon, som släpptes mot honom råkade vara samma lejon, som han befriat från dess lidande. Lejonet kände igen sin vän och i stället för att slita sönder honom satt han helt lugnt vid hans fötter. Androkles förklarade detta och fick nåd.

Det är lättare att finna tacksamhet hos vilddjuren än hos människor. Ett turkiskt ordspråk lyder: ”Om du gjort någon en tjänst, så undvik honom som en ilsken hund. Han kommer att bita dig.” Det ligger århundradens erfarenhet i detta ordspråk. Vi beklagar oss alla över andras brist på tacksamhet. Låt oss göra upp en lista på dem, som varit goda mot oss och på dem vi inte visat tacksamhet.

Låt oss först vara tacksamma mot Gud för Hans skapelse. Låt oss vara tacksamma mot Kristus för frälsningen. Låt oss vara tacksamma mot den helige Ande för Hans ledning, och låt oss vara tacksamma mot föräldrar, lärare, läkare, bagare, skraddare och bönder. Med andra ord: mot alla, som arbetar för oss och även mot dem som stannat upp för att hjälpa oss i svåra stunder i vårt liv.

"Hemsökelsen skall träffa somliga av de förståndiga, för att en luttring skall ske bland dem, så att de varda renade och tvagna till ändens tid." (Dan. 11: 35)

Paul av Korset skriver: "Det är faktiskt så, att då något tycks ha misslyckats fullständigt ser vi hur det lyckas underbart." På Långfredagen ropade Jesus, hela världens hopp, i sin dödskamp: "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?" Allt syntes vara förlorat. Men detta var förberedelsen för Hans uppståndelse i triumf.

Lincoln gjorde bankrutt som affärsman – därför kunde han börja sin karriär som Amerikas störste statsman. Många förlovningar och äktenskap har gått att göra harmoniska, när allt syntes hopplöst. Många har varit nära döden – för att sedan leva kärnfriska i många år. En del kristna, som fallit djupt i synden, har sedan blivit stora Guds helgon. Synbarligen hade Petrus' bana som apostel slutat i vanära i och med förnekandet av sin Herre den natt då Jesus förråddes. Det fanns inget hopp, att han någonsin åter kunde bli en ledare med auktoritet inom kyrkan, sedan han så nesligt och skamligt kommit till korta, då han prövades. Men han återvände, förlåten av Jesus, och fortsatte att leva ett verksamt liv för att sedan dö som martyr.

1759 skriver Paul av Korset: "I de allra djupsinnigaste meditationer skall jag förbereda mig för döden." Men han måste ändra sig, eftersom han ännu hade några städer kvar att förkunna evangelium i. Det döende helgonet fortsatte att vara verksamt sexton år till.

Han skriver: "Om olyckor, som drabbar oss i denna värld, tages emot ur den Levande Gudens hand med underkastelse under Hans allra heligaste vilja, skall de göra det möjligt för oss att följa den väg Guds bud anvisar oss. Att underkasta sig dessa händelser utgör ett mycket effektivt medel att få ynnestbevis, t.o.m. 'världsliga ynnestbevis'."

Omhulda dina nederlag. De skall visa sig vara hans seger.

3 november

”Vin . . . gläder människans hjärta.” (Ps. 104: 15)

”Och Gud såg på allt, som han hade gjort, och se, det var mycket gott.” (1 Mosebok 1: 31.) Vin är gott, så även allt annat som gläder våra mänskliga sinnen. Synden har fört med sig sorg och bedrövelse, men än har skrattet och dansen sin tid (Pred. 3: 4).

Sant är att Kristus lär oss att detta liv endast är en ingång, som vi passerar igenom till evigt liv. Men i ett välordnat hus måste även ingången vara vacker.

Genom att förvandla vatten till vin visade Jesus oss att rätt fattad religion inte utesluter världslig glädje, så länge den inte har med sig något inneboende ont och inte tar mer tid och energi än som är tillåtet.

Inom dessa gränser är det inte fel för en kristen att föra ett liv, fyllt av glädje. Den kristne måste undvika synd, inte sådant som gör livet glatt.

Många människor vet bara av alternativet ”liv utan Gud” och ”Gud utan liv”. Jesus bryter denna onda cirkel. Han ger glädjefyllt liv med Gud. Den glada instinkten hos ett barn vid full hälsa är ett idealiskt exempel som vi ser i Jesus – inte de självförvållade plågorna hos en asket. Det senare må vara ett speciellt individuellt kall, men inte en regel för vanligt kristet liv.

Om du varit med i Kana, skulle du gillat det som Jesus gjorde, eller skulle du ha föredragit att han hållit ett tal, där han bannat dem, som önskade roa sig på en bröllopsfest?

4 november

”Se, dessa säga till mig: 'Vad bliver av Herrens ord?' ” (Jer. 17: 15)

Svaret gavs för länge sedan av den judiske översteprästen Hilkia: ”Jag har funnit lagboken i Herrens hus” (2 Kon. 22: 8). Herrens ord, som är Bibeln, har anförtrotts kyrkan, som trots falska läror och inbördes split, har låtit Ordet gå vidare till troende som ödmjukade sig och grät inför Herren (vers 19).

Om du får en bibel från vilken kyrka som helst, så läs den och håll ditt hjärta öppet och ödmjukt. Du behöver inte söka efter sanningen. Den kommer att finnas inom dig.

”Ordet är dig nära, i din mun och i ditt hjärta . . . Ty om du med din mun bekänner Jesus vara Herre och i ditt hjärta tror, att Gud har uppväckt honom från de döda, då bliver du frälst” (Rom. 10: 8, 9).

”Ordet ger liv” (Luk. 1: 4).

Bibeln är sann, därför att den kan förvandla ödmjuka och kärleksfulla människor till hjältar av sådan andlig skönhet att till och med de värsta fiender måste ge sitt erkännande.

5 november

”Älska Herren, din Gud, av allt ditt hjärta.” (Matteus 22: 37)

Den muslimska traditionen berättar följande legend om Vår Herre Jesus: ”En dag såg han en folkhop stå där med bedrövad uppsyn. Han frågade dem vad det var som oroade dem. De svarade, att de hört talas om ett fruktansvärt helvete, och att de var rädda att komma dit till sist.

Sedan fick han syn på en annan folkhop, även den med sorgsen uppsyn. På tillfrågan svarade de, att de bar på en annan börda: ’De hade hört om himmelen och var rädda, att inte komma dit.’

Därpå mötte han en annan folkhop, där man var överlycklig. De sade honom, att de funnit sanningen och gladdes åt den.

Jesus, välsignat vare hans namn, sade: ’Dessa har undkommit helvetet och är säkra på himmelen.’ ”

Gud utfäster de rättfärdigas belöningar och de ogudaktigas eviga straff, men motivet för de kristnas handlingar är kärleken till Herren och hängivenhet för sanningen. Om än Jesu efterföljare på hans lysande stig skulle vara säkra på att komma till evig förintelse och om än djävulen hade ett strålande paradiset att erbjuda, så skulle vi ändå följa Jesu väg till korset. Vi tjänar inte honom för hans himmels skull utan av kärlek till honom.

Madame de Guyon bad: ”Herre, giv till mina vänner allt du önskar ge mig i nästa värld. Giv allt som du önskar ge mig i denna värld till mina ovänner. Till mig – giv dig själv!”

”Han . . . steg i båten.” (Matteus 8: 23)

En av det forna österlandets härskare satt en gång på en balkong i sitt palats och gladdes åt de många båtar, som passerade nära kusten. Var och en var ett tecken på det välstånd som rådde under hans välde.

Han frågade en präst, som stod i närheten: ”Hur många båtar tror du kommit att lämna eller gå in i vår hamn under ett år.” Prästen svarade: ”Endast fyra.” Kungens vrede flammade upp. Vågade denna präst skymfa honom rakt i ansiktet?

”Hur vågar du ge mig ett sådant svar?” utbrast kungen. ”Jag ser åtminstone hundra båtar just nu, och så säger du att det endast är fyra på ett helt år.”

Prästen upprepade: ”Det är som jag säger endast fyra skepp: **äventyrslystnad**, ett annat är **nöjeslystnad**, ett tredje **ärelystnad** och det fjärde **jakt efter pengar**. Dessa är de verkliga namnen på båtarna, vilken text de än har i fören. Det är de fyra krafter som driver människorna.”

På den lilla sjön Gennesaret seglade en mycket liten båt. Jesus hade gått ombord. Detta skepp hade ett annat namn: **Frivilligt Offer Till Guds Ära**.

Det är ett unikt skepp. Markus 4: 37–39 berättar för oss, att Jesus en gång tilltalade en storm. Vinden mojnade. Men den kvällen hade ett större under ägt rum. Vågorna hade slagit in i skeppet, så att ”det var nästan vattenfyllt” (v. 37). När ett skepp är vattenfyllt, så sjunker det. Det betyder inte ett skvatt om det är orkan eller havet är lugnt, ty ett vattenfyllt skepp sjunker – men inte om Jesus är med. Det seglar vidare, om än ingen vind fyller seglen, det glider vidare, om än roddarna vilar på årorna. Kyrkan går framåt om än till brädden full av falska läror, schismer och synder som gör henne till åtlöje. Den går framåt i strid med alla hydrodynamiska lagar. Det är det skepp, som förblir flytande och seglar, om än vattenfyllt, eftersom dess mål är det rätta.

Välj rätt skepp för din resa!

7 november

"Om någon är i Kristus, så är han en ny skapelse." (2 Kor. 5: 17)

Denna dag är dagen för kommunistrevolutionen i Ryssland, den viktigaste dagen i 1900-talets politiska historia. Vad gav den själen?

Under ett ateistiskt möte i Moskva visade föreläsaren ett glas vatten för publiken, som var beordrad att närvara. Han hällde ett pulver i vattnet. Vattnet blev till ett purpurfärgat vin. Han förklarade: "I Kana hade Jesus ett sådant pulver dolt i ärmen. På den tiden var folk efterblivna, och de trodde, att han utfört ett mirakel. I själva verket var det endast en trollkonstnårs trick, likt mitt. Jag kan göra bättre saker än Jesus. Jag kan förvandla vinet till vatten igen." Ett nytt pulver hölls i och förändringen ägde rum. "Och nu förvandlar jag det till vin igen." Ett nytt pulver, och det skedde som han sade.

En kristen reste sig och sade: "Kamrat föreläsare, du har slagit oss med häpnad med din mirakulösa förmåga. Vi vill blott be dig om ännu en sak. Skulle du inte vara vänlig att dricka en skvätt av vinet som du gjort?"

"Tyvärr", blev svaret, "pulvret som jag tillsatte vattnet är gift."

Då sade den kristne: "Detta är hela skillnaden mellan er kommunist och Jesus. Han ger oss ett vin, som har glatt hjärtan och upplyst själar under 2000 år. Ni kan också förvandla vatten till vin, men det är ett vin, som förgiftar våra hjärtan med fruktan och hat."

En revolution, som lämnar människohjärtan opåverkade, kan inte föra med sig något varaktigt gott till mänskligheten. Den revolution som behövs är en pånyttfödelse. Den gör människor till nya skapelser som Kristus Jesus.

8 november

"När I bedjen, sägen så . . ." (Luk. 11: 2, 1878 års övers.)

Låt oss använda följande bön från den första kyrkans tid. Den skrevs av Eusebius.

O Gud, giv, att jag ej må vara någons fiende,
Utan vän till allt evigt och bestående.
Att aldrig jag må bliva någon till ondo,
Och skulle detta hända mig, må jag bliva förskonad
från att göra den illa, som önskar göra mig det ont är.
Må jag älska, söka och uppnå endast det goda.
Må min önskan vara alla människors goda och ingen att avundas.
Må jag aldrig vänta mig, att någon kommer att förebrå mig,
då jag gjort eller sagt något galet,
utan må jag förebrå mig själv, tills jag blivit bättre.
Må jag aldrig vinna seger
mig eller min motståndare till skada.
Må jag försona vänner, som kommit i delo med varandra.
Må jag med all min kraft hjälpa dem, som behöver min hjälp.
Må jag aldrig svika en vän i nöd.
Må jag hysa respekt för mig själv
och må jag därför tämja alla mina impulser som eljest
kunde få mig att tappa fattningen.
Må jag aldrig tala om vem som är ond och vem som begått onda
handlingar,
utan söka upp goda människor och följa i deras fotspår.

9 november

"Saliga är de som stiftar frid." (Matt. 5: 9)

Man berättar, att i den första generationen munkar i den tebanska öknen i Egypten byggde Avva Pahone en koja åt sig själv i dalen, därför att han blivit gammal. Sin forna cell överlämnade han till Avva George. Snart ångrade han detta, ty han såg att hundratals människor kom till Avva George för att höra Ordet från detta helgon.

Utom sig av avund skickade Pahone en lärjunge till Avva George med order att genast lämna sin cell. Lärjungen sade till Avva George: "Fader Pahone har skickat mig till dig med fridens ord och ber om dina förböner, eftersom han så högt skattar din fromhet."

Pahone frågade sin lärjunge vid dennes återkomst: "Sade du till honom som jag befallt?"

Han svarade: "Jag sade honom bara vad han förtjänade."

Avva George flyttade icke, och folk fortsatte att flockas kring honom. Ännu en gång sände Pahone iväg sin lärjunge: "Säg åt hycklaren att ofördröjligen lämna min cell.

Lärjungen begav sig till Avva George och sade: "Fader Pahone älskar dig så mycket. Han bad mig försäkra dig om sin kärlek och vänskap och att överbringa sina välsignelser. Han upphör aldrig att bedja för dig dag och natt."

Vid återkomsten sade lärjungen till sin lärare och mästare: "Jag sade honom allt som behövdes." Så även den tredje gången.

Eftersom Avva George stannade kvar, så gick Pahone själv dit med sin käpp för att köra ut honom. Den snabbfotade lärjungen sprang före honom på en annan stig och sade till Avva George: "Jag kunde inte hindra min mästare. Trots sin ålder går han uppför kullen enkom för att få din välsignelse."

George gick Pahone till mötes, böjde knä inför honom och sade: "Jag tackar dig för de många kärleksbud du sänt mig genom din lärjunge. Jag är dem icke värdig, ej heller att du kommer hit upp för att välsigna mig."

Avva Pahone begrep hur lärjungen fullgjort sitt uppdrag. Han omfamnade Avva George och återvände till sin hydda och sade till novisen: "Hittills har jag varit din mästare, och du lärjungen. Hädanefter skall du undervisa mig, ty du känner bättre kärlekens väg."

"Livets träd mitt i lustgården." (1 Mosebok 5: 9)

Varje träd är ett livets träd. Främst därigenom att det erbjuder fåglar ett naturligt skydd. Vad Herren sade är en sanning som gäller alla träd: "Himmelens fåglar kommer och bygger sina bon där" (Matt. 13: 32).

Träden är inte till bara för fåglarna. Grävlingar har sina gryt under deras rötter. Hundratals växter, insekter och djur finner föda och tillflykt under trädens grenar. Älskande finner en plats att förlusta sig med varandra.

Mer än 200 olika sorters insekter lever på en ek. Oräkneliga getingar och bladlöss lever av ekblommor, skalbaggar äter barken, larver av de alla de slag äter löven. Där finns ekorrar och skogsmöss. I sin tur lever ugglorna på mössen och bygger sina bon i gamla ihåliga ekar.

Så finns där murgröna, mistel, mossor, alger, lavar och ormbunkar. Kort före ekens död slår sig svampar ned där.

Eken är ett härbärge för alla och envar. Älskande får gärna utväxla kyssar under dess skugga. Träden är även platser, där människor kan möta änglar. Abraham mötte änglar, då han vilade i skuggan av en ek. Troende liknas vid palmträd (Höga Visan 7: 7). De liknas vid träd, planterade vid vattubäckar (Ps. 1: 2). De äger inte endast liv i sig själva, utan de gör det möjligt för hundratals andra att leva. De är livets träd för mängder av varelser.

Vid sin död gav ett träd sin ved till ett kors, på vilket mänsklighetens frälsning fullbordades. Trädet gjorde även sin tjänst sedan livet flytt. Låt oss bli träd i Guds lustgård.

11 november

”... och den ene skall förråda den andre.” (Matt. 24: 10)

Ett av de mörkaste dragen hos den kinesiska kyrkan under kommunismen har varit angiveriet då vänner och medlemmar av samma familj vändes mot varandra i svek och hat och då var och en endast sökte rädda sitt eget skinn. En ”kristen” konferens 1951, som bevistades av 152 protestantiska ledare, yrkade på dödsstraff för metodistbiskopen Chen och evangelisten Ku-Jen-en. Kommunistpartiet var mildare än deras trosbröder. De gav biskopen endast fem års fängelse. Ingen fick höra något mer om Ku. Förmodligen dog han i något fängelse.

Den kristne pastorn Lu Chih-Wei angreps på ett offentligt möte av sin egen dotter: ”Jag anklagar nu min far för det sätt varpå han bedragit mig och som orsakat att jag förlorat min ställning hos folket.” Fadern grät. Hon fortsatte: ”Tror du att dina falska tårar kan blidka mitt samvete?”

Tusentals goda kristna kunde tubbas att våldsamt angripa sina kära. Broder Sun, utgivare av **Den kristne bonden**, utsattes för så svår psykisk press, att han begick självmord. Endast några få stod emot, bland dem Watchman Nee och Wang-Min-Tao.

Det beror på ditt tidigare kristna liv och ditt motstånd under svåra prövningar om du inte blir en förrädare. Då Herren efter Paulus omvändelse uppenbarade sig för Ananias, pastorn för kyrkan, talade han om för honom hur han skulle undervisa en nyomvänd: ”Jag skall visa honom, hur mycket han måste lida” (Apg. 9: 16).

Varje kristen kyrka, som inte lär sina medlemmar den viktigaste religiösa kunskapen om lidandet, fullgör inte sina förpliktelser. Tukta dig själv! Lär dig lida och inte att kapitulera. Den tid kan komma då du behöver denna kunskap.

Herren sade till Abraham: "Jag är Gud den allsmäktige. Vandra inför mig och var ostrafflig." (1 Mosebok 17: 1)

En historia berättar att djävulen och en av hans vänner gick på en gata, då de på andra sidan gatan såg en man böja sig ner och ta upp någonting och lägga det i sin bag. Djävulen sade till sin vän: "Den där mannen har just funnit en bit av sanningen."

"Det är en katastrof för dig", sade vännen.

"Å nej", svarade djävulen. "Jag skall låta honom komma på tanken att skapa ett samfund för att sprida den. Jag ämnar se till att sanningen neutraliseras!"

Vi kan inte avstå från institutioner. Om Jesus bara hade undervisat och dött och återuppstått utan att lämna en kyrka efter sig, så hade det inte funnits några Kristi lärjungar i dag. Från kyrkan har vi Skriften. Kyrkan garanterar dess auktoritet, tolkar de svårförstådda ställena och bevarar generationer kristnas rika erfarenheter, döper och utdelar den heliga nattvarden.

Vi skulle vilja, att varje människa vore en trons gigant, lik Abraham som bröt sig loss och vandrade inför Gud, då ingen trodde på honom utom hans egen familj. Vi kunde likaväl önska, att varje babian vore människa, varje lågt stående inföding vore en kulturpersonlighet. Människorna är som de är och de behöver kyrkan som institution för trons liv.

Vi måste på samma gång vara medvetna om att denna institution inte endast förmedlar tron utan ibland även förvränger den. Kyrkosamfunden leds av människor, som ibland kommer till korta. Ingenting kan ersätta egna erfarenheter och upptäckten av riket inom oss själva.

Var tacksam för kyrkosamfunden! Vandra själv inför Gud!

13 november

”Lyssna till edra ledare . . . de vakar över edra själar.” (*Hebr. 13: 17, Nya test. 1981*)

Var inte sabotör i Sion och en som alltid finner fel hos pastorer eller är redo att bryta upp från en kyrka eller att framkalla split och söndring.

Varje pastor, även den pastor som leder en kyrka som kyrkan i Laodicea, där Kristus i stället för att vara i centrum hölls som en tiggare bultande på dörren för att komma in, är en stjärna i Jesu högra hand (Upp. 2: 1). Det är Hans sak att klandra och att avsätta förkunnare, som kommit på avvägar. Vi kan så lätt ta fel och rycka upp vetet med ogräset. Vi kan lura oss själva att tro, att vi gör Guds gärningar, då vi driver bort en helig man från dennes predikstol eller förbittrar hans liv genom ständig kritik.

En pastor kunde inte få goda resultat i sitt samfund på grund av allt skvaller och förtal mot honom. Han avgick. Men därefter blev människor omvända genom minnet av hans predikningar. Han uppskattades inte av samfundet under sin tjänst hos dem. Diakonen, som hatat honom mest, ångrade sig och besökte honom. Pastorns fru tog emot honom med orden: ”Han ligger för döden. Gå inte in för att se honom. Får han se dig, så kan det öka hans lidande.”

Hur förskräckligt för en kristen att vara orsak till ångslan för en döende kristen!

Men ändå gick diakonen in. Den döende pastorn kunde endast slå upp ögonen en gång. Då sade han: ”Kom inte vid mina smorda och gör icke mina profeter någon skada. Jag har varit syndare. Vad du än har gjort mig har varit rätt. Sörj ej, men du kommer att träffa andra. Kom ihåg dessa ord. Den som du finner fel hos kan vara en Guds smorde. Kom inte vid mina smorda och gör icke mina profeter någon skada.” Så gick han över gränsen.

Inga förkunnare är perfekta – varken i sin lära eller i sitt privatliv. Ändå måste de hållas i ära. En pastor, som ingen tycker om, kan inte vara till nytta för sin församling.

14 november

”Tro på Herren Jesus, så blir du frälst, du och de som är i ditt hus.” (Apg. 16: 31)

Det finns privilegierade helgon, vilkas tro prövats till det yttersta, och som har chansen att visa sin lojalitet till det yttersta.

I Spanien dömdes på 1500-talet Antonio Herrezuelo att dö på bålet av inkquisitionen för sin evangeliska tro. Julian Hernandez hade smuglat spanska biblar och reformert litteratur in i landet, dolda i vinfat. Smuggling är en gammal sed i Kristi kyrka. Han greps och utsattes för brutal tortyr under tre år utan att förråda någon av dem som han givit biblarna till. Herrezuelo hade också fått en bibel och blivit omvänd.

Då Herrezuelo förts till bålet, plågades han av vetskapen om att hans hustru, också troende, hade avsvurit sig sin tro av dödsfruktan. Därför hade de generösa inkvisitorerna förvandlat hennes dödsstraff till livstids fängelse. Ett ord av Antonio och också han skulle ha undkommit bålet. Han kunde gå i fängelse och hoppas på att en dag nåd skulle beviljas och han återförenas med sin hustru.

Han visste av ett bättre hopp: Guds löfte, givet åt alla troende att de och deras familjer skulle bli frälsta. Ända tills man satte på honom munkaveln, uppmanade han sin hustru att ångra sig. Han trodde att Guds Ord – så effektivt i att frälsa syndare – även skulle visa sig effektivt i att få ett helgon som avfallit att återvända till Kristus.

Han dog. Hans hustru kom i fängelse, men fick ingen frid där. Hennes inre strider varade åtta år. Då bekände hon öppet sin tro inför inkvisitorerna. Även hon brändes på bål och gick sin make till mötes i himmelen.

Tro på Guds löfte för alla som finns i din familj.

15 november

”Jag har icke undandragit mig att förkunna för eder allt Guds rådslut.” (Apg. 20: 27)

En bibelförsäljare avvisades bryskt, då han försökte sälja en bibel. Då erbjöd han ett Nya testamente gratis till damen.

”Vi är gifta”, sade hennes make lyckande, ”så hälften av allt som är hennes tillhör mig.” Så tog han yxan och klöv det Nya testamentet i två delar.

Några veckor senare frågade han sin hustru: ”Var har du din hälft av boken? Jag behöver den. Min halva slutar med berättelsen om den förlorade sonen, som återvänder till sin fader och säger någonting. Jag är nyfiken på vad han sade. Det finns i din halva.”

Den mannen var inte den förste att dela Bibeln i två delar. Jesus kom full av nåd och sanning. En del predikanter talar bara om sanningen och lämnar åt andra att tala om nåden. Andra gör tvärtom.

Bibeln sammankopplar alltid syndernas förlåtelse med ånger.

Halvera inte Bibeln.

Gör inte halt inför det faktum, att Jesus dog för våra synder. Det är också skrivet att vi ska frambära våra kroppar till ett levande offer (Rom. 12: 1).

”De, som lärt känna sanningen.” (2 Joh. 1: 1)

Hur kan en människa komma fram till sanningen? Har vi de erforderliga andliga och intellektuella kvalifikationerna för att finna den? Skulle vi känna igen den, ifall vi mötte den?

Vi är små. Kan någon fånga solen med en fjärilshåv eller oceanen i en fingerborg? Skicka ett treårsbarn till ett stort bibliotek och begär av det att försöka skaffa dig Dantes Divina Comedia. Hur skall barnet känna igen denna bok?

För att kunna finna sanningen måste jag ha en exakt definition på vad sanningen är. För att veta vilken av de många definitionerna på sanningen som är den riktiga, och vilka av de påståenden som hävdar att de utgör högsta sanning i religion, politik, moral etc som verkligen är sanna måste jag veta vad som utmärker sanningen. Den som inte känner igen sanningen kan aldrig finna sanningen.

Vi befinner oss i en ond cirkel. Det mänskliga tänkandets historia är en kyrkogård med vetenskapliga och andra ståndpunkter, om vilka mänskligheten en gång hade varit övertygad om att de var sanna, bara för att senare upptäcka, att de var falska.

Att ha en sanning, som jag kan ta emot eller lämna ifrån mig är utslutet. Därför säger Jesus: ”Jag är sanningen.” (Joh. 14: 6)

Sanningens herravälde i en människa kan aldrig vara någon annans eller något annats herravälde.

Sanningen är att vara en Jesuslik person. Ju mer Jesuslighet, desto mer av sanningen finns i mitt inre, en sanning, som jag inte behöver söka. Det är min karaktär. Det finns ej något annat svar, då det gäller att söka sanningen.

Gud leder genom att överföra sig själv på mig.

17 november

"Eder prydnad vare icke den utvärtes prydnaden." (1 Petr. 3: 3)

Perpetua var i en fängelsehåla för sin tro. Hon kunde sluppet detta öde, om hon förnekat sin Frälsare. Hennes gamle fader besvor henne att göra det.

- Far, ser du den här lilla tillbringaren? sade hon.
- Ja.
- Kunde man kalla den för något annat än tillbringare?
- Nej.
- Inte heller jag kan kalla mig något annat än kristen.

Hon förblev ståndaktig, även då hennes far bad henne att ha medlidande med hans gråa hår, att inte utlämna honom till människors förakt för att ha en fängslad brottsling till dotter, och t.o.m. då han påminde henne om hennes lilla barn. Hon kunde inte rubbas, eftersom hon inte kunde vara något annat än kristen, liksom en tillbringare inte kan vara något annat än den är.

Hennes icke troende far pryglades i hennes närvaro, och barnet togs ifrån henne. Hon stod fast vid sin tro.

Då hon kastades för vilddjuren, slets hennes tunika upp i sidan. Genast skylde hon sina ben, ty hon var mer besvärad av sin nakenhet än av det lidande som väntade henne. Detta var hennes sista handling före martyrdöden.

Kristna, var helt enkelt er själva. Ni skulle inte kunna vara något annat.

"Anpassa er inte efter denna världen." (Rom. 12: 2)

En kristen måste vara ytterst noga i sitt val av de offentliga tillställningar han tänker bevista, av de TV-program han tänker se eller av de böcker han vill läsa. Tertullianus, stor kristen lärare på 200-talet, berättar om en kristen dam som gick på en oanständig föreställning och kom tillbaka besatt.

Under exorcismen, då den orene anden förebråddes för att ha angripit en troende, svarade han lugnt: "Jag handlade högst rättfärdigt, ty jag upptäckte henne på mitt område."

Jag medger att i många revyer finns det passager, som är både roande och oskyldiga, ja till och med utmärkta. Förklaringen är enkel. Ingen blandar gift i galla. Det avskyvärda blandas in i delikatesser, väl kryddade och med söt smak. Tag dig i akt för att se en revy, även om den tycks vara oskyldig.

Den kristnes glädje, bröllopfesten, väntar. Vi behöver inte skynda för att få ut alla tänkbara njutningar i livet. Vi kan lika litet slå följe med världen i dess nöjen, som världen kan slå följe med oss i vår gudsyrdkan.

Herren säger: "Världen skall glädja sig, och ni ska sörja" (Joh. 16: 20). Låt oss sörja över den förhärskande orättfärdigheten, medan världen gläder sig, för att vi må fröjdas på yttersta domens dag.

Ingen kan finna glädjeämnen i båda dessa livsstilar. Ögna inte igenom tidningarna dag efter dag för att få reda på vad som kan roa dig, utan bär dagligen korset och följ honom.

19 november

”Brudgummen kom, och de, som var redo, gick med honom till bröllopet.” (Matt. 25: 10)

Vi som nu lever fyrahundra år efter reformationen kan endast med svårighet förstå hur de kristna under medeltiden tänkte.

På tolvhundratalet skulle ingen ha bestritt de ord som en munk skrev på den tiden: ”Alla är berättigade att inträda i Jesu Kristi familj om de brukar sin Återlösares blod och sin Moders, den heliga Jungfruns, mjölk på rätt sätt; ja, det gudomliga blod som uppmuntrar martyrerna och lindrar deras plågor och den jungfruliga mjölk, som förljuvar bitterheten i vår kalk genom att försona Guds vrede.”

Bibeln var nästan helt okänd. Skriften berättar för oss om den renande kraften i Kristi blod. Den frälsande kraften i Marias mjölk är bara en vacker skapelse av den mänskliga fantasin.

I Wartburg, som man nu kommer ihåg som den plats, där Luther predikade, växte S:t Elizabeth av Ungern upp och där bad hon. Hon hade låtit bygga ett sjukhus, som ännu i dag kan ses vid slottsgatorna för att hon aldrig skulle glömma den mänskliga misären för sin rang som drottning.

Hennes sista ord var: ”Ögonblicket har kommit, då Gud kallar sina vänner till bröllopfesten. Brudgummen söker sin brud. Tystnad! Tystnad!”

Det var den nittonde november.

**”... för att ... de män ... må genom sina hustrursandel
bliva vunna utan ord.” (1 Petr. 3: 1)**

Under sabbaten hade Rabbi Meir gått till synagogan. Medan han var där, hade hans två små pojkar klättrat upp i ett träd och fallit ned. De hittades döda under trädet. Hans hustru Beruria bar upp kropparna till ett rum på övre botten, lade ett lakan över dem och gick ned för att duka bordet för sin make.

När han återvänt hem, läste han bordsbönen, satte sig ned och frågade efter barnen. Hon svarade: ”Nå, de är barn. Vad kan man vänta av dem?”

När han hade avslutat måltiden, sade hon: ”Jag måste fråga dig om en sak. En granne gav mig ett par dyrbara örringar att bevara för hennes räkning, eftersom hennes make var en fyllbult och skulle kunna sälja dem. Nu är hennes make död, och hon bad mig att få dem tillbaka. Jag tyckte om dem. Då du inte var hemma, så brukade jag smycka mig själv med dem och se mig i spegeln. De var ett av mina glädjeämnen. Ska jag lämna tillbaka dem?”

Rabbin svarade: ”Jag förvånar mig över frågan. Jag anser, att du borde lämna tillbaka dem och tacka henne för privilegiet att ha haft dem under en så lång tid.”

Då sade hon: ”Kom. Jag vill visa dig hur vackra de är.”

Så tog hon honom med sig till rummet ovanpå, drog bort lakanet och sade: ”Här är ädelstenarna. Vi har glatt oss åt tiden med dem. Låt oss nu lämna tillbaka dem till ägaren med tacksamhet.”

Han svarade: ”Välsignad är den make som har en så vis hustru. Herren gav och Herren tog. Lovat vare Herrens namn!”

Låt oss ta våra förluster på samma sätt.

21 november

"Gud älskar en glad givare." (2 Kor. 9: 7)

En kristen berättade för sin broder i tron: "Varje söndag sätter jag av de pengar jag skall ge kyrkan. Om jag får förhinder att gå i kyrkan, så ger jag min hustru dem för att ta med sig eller spara till nästa gång, och därtill mitt tionde till nästa veckas offer. Vad brukar du göra?"

Brodern svarade: "Innan vi går i kyrkan, så brukar vi böja knä och bedja hemma och tacka Gud för privilegiet att få leva i ett fritt land, där man kan gå till Guds hus. Jag tackar Honom för pastorn, för vårt samfunds missionsverksamhet och för allt annat. Därpå bestämmer jag hur mycket jag skall ge och för summan till altaret."

Efter en tid möttes de två kristna åter. Den senare sade: "Jag prövade din metod. Den var förträfflig. Sedan jag bett och tackat Gud innan jag bestämde mig för hur mycket jag skulle ge i kyrkan, så fann jag alltid att den avsatta summan var för liten med tanke på det goda jag åtnjutit. Jag ökade mitt offer. Mina gudsgåvor och min välsignelse ökade i takt därmed. Jag känner en underbar glädje att ge. Jag är lycklig som aldrig förr."

Får slumpen bestämma ditt offer eller Guds ledning?

”Jag har kommit . . . för att fullborda lagen.” (Matt. 5: 17)

Förre presidenten för det Japanska Bibelsällskapet, Shun Shauk, berättar följande historia.

Mot slutet av andra världskriget fick en amerikansk soldat ett hjärtligt välkomnande i Shinmanbuke, en by på ön Okinawa. Husen och gatorna i byn var rena, olikt allt man sett annorstädes, och invånarna såg gladare ut än andra japaner.

Skillnaden berodde på att en amerikansk missionär hade passerat byn trettio år tidigare. Han kunde inte stannat länge. Han hade bara sagt dem några få ord och sedan lämnat dem en bibel.

Två bröder, Shosei och Mogon, började leva enligt denna bok, trots att de inte hade några kontakter med kristna någonstans. De hade funnit Frälsaren genom boken och förverkligade hans föreskrifter. De vittnade för andra. Så blev en av bröderna borgmästare för byn och den andre dess lärare. Dagligen lästes Bibeln i skolan. Byn styrdes enligt Bibeln.

Den amerikanske regementspastorn kunde se, att den trettioåriga Bibeln hade använts väl och förändrat byns liv.

Ligger din bibel på hyllan? Har den förändrat ditt liv? Har du bestämt dig för att dagligen läsa den och att i det dagliga livet omsätta dess lärdomar? För du in Bibeln i skolan, i fabriken och i samhället?

Om du inte använt Bibeln på ett klokt sätt hittills, så lär av de japanska bröderna.

23 november

"O att I villen i dag höra hans röst. Förhärden icke edra hjärtan . . ." (Ps. 95: 8)

En yngling sade till sin moder: "Jag kan inte med Bibeln. Den innehåller så mycket, som jag inte kan svälja. Det har helt enkelt ingen mening."

Hans mor svarade: "Då du var ute i kriget, då skrev du till mig en gång: 'Dina brev beskriver en situation, som är för mig obegriplig. Det är sant, att jag varit hemifrån tre år. Kanske skulle jag förstå dem, om jag vore hos dig.' "

Hur pass mycket vi förstår Bibeln eller inte visar hur långt borta och fjärran vi är från vårt himmelska hem, vars tankar kommit till uttryck i Bibeln. Återvänd till Fadershuset och du skall förstå och begripa.

Gör det genast.

Den grekiske tyrannen Archacus var på väg till ett gästabad, då någon överlämnade ett brev till honom med orden: "Det är mycket viktigt."

Han svarade: "Viktiga saker skjuter vi upp till i morgon." Kort därpå genomborrade en mördares dolk hans hjärta, medan han var drucken. Blodet rann ned på brevet som innehöll en varning för sammansvärjningen.

Onda krafter strävar att hålla oss långt borta och länge från vår himmelske Faders hus och att hålla våra sinnen omtöcknade, medan evig död väntar oss vid livets slut.

Besinna varningen. Vänd om!

"Herre, lär oss att bedja." (Lukas 11: 1)

Som ung kristen fick jag lära mig, att om man går till ett bönemöte, där man ber om regn under torkan, så borde man ta paraplyet med sig. Det skulle vara tecken på tro.

Senare läste jag i Talmud, att den judiske översteprästen, då han en gång om året gick in i det allra heligaste, alltid avslutade sin förbön med orden: "Herre, lyssna inte på de vägförandes böner."

Alla vägförande önskar vackert väder under den dag då de reser. Hur skulle världen se ut, om Gud måste låta det regna eller inte regna, för att vi tagit paraplyerna med oss eller inte?

Jag föredrar den kyrkoherde, som, då man bad honom att bedja för regn, svarade: "Inte medan vinden blåser från det här hållet."

Vår Herre sade: "Vinden blåser vart den vill" (Joh. 3: 8). Det finns naturlagar, som råder i naturen. Att bedja i strid med väderleksutsikterna därför att de inte passar våra avsikter är lika fel som att bedja om att två gånger två ej skall vara fyra.

En kristens främsta bön är: "Ske din vilja." Elia kunde befälla regnet att komma och Jesus kunde stilla stormen. Men skulle du vilja göra som de? Du saknar förmåga därtill. Du måste bli en stark andlig personlighet som vet Guds vilja vad vädret beträffar. Och du måste känna till förhållanden som meteorologerna inte gör.

25 november

”Jag har uppenbarat ditt namn för de människor, som du tog ut ur världen och gav åt mig.” (Joh. 17: 6)

När munken Paulinus vid kung Edwin av Northumbrias hov år 627 försökte övertala honom att anta kristendomen, var kungen tvehågsen härom ända tills en av hans krigare tog till orda.

”Människans nuvarande liv på jorden, o Konung, syns mig i jämförelse med den tid som är okänd för oss, som en sparvs flykt genom detta hus där du sitter vid din kvällsvard under vintern tillsammans med dina ädlingar, medan eldar flammor mitt i rummet, och hallen är full av vapen, medan vinterns våldsamma regn eller snöstormar rasar utanför. Sparven flyger in genom en dörr och genast ut genom en annan och är då skyddad mot vinterstormarna, men när vackert väder kommer försvinner han genast ur vår åsyn ut till vintern igen. Människans liv varar en kort stund, men om vad som följer därpå eller vad som föregick det vet vi ingenting. Om därför denna nya lära säger oss något mera visst, så syns den vara förtjänt av att följas.”

Denna nya lära, Kristi lära, besvarar denna fråga. Jesus uppenbarade för oss Faderns namn (Joh. 17: 6). Kunskapen om detta namn öppnar alla dörrar för själen här och i evighet. Ett genomgående drag hos skilda folks litteratur i forna dagar är tron att om ett tings verkliga namn är känt av en människa så är de inneboende krafterna hos detta ting under hennes kontroll. Tanken var riktig. När vi känner den kemiska formeln, ett ämnes verkliga namn, så kan vi handskas med det.

Genom Jesus vet vi att Gud är Kärlek. Guds kärlek är nyckeln till gåtans lösning.

"Och något trädde inför mina ögon . . ." (Job 4: 16)

En student gick till en vis man och sade: "Mästare, undervisa mig om Gud."

Den vise förblev tyst.

Studenten sade åter till honom: "Mästare, undervisa mig om Gud."

Denne förblev tyst.

Tillfrågad för tredje gången svarade den vise: "Jag undervisar dig om Gud. Jag är tyst."

Att med ord förklara vad Gud är, är som att försöka fånga vågor med ett fisknät. Orden har kommit till genom människors behov att förstå varandra under jakt, produktiv verksamhet och personligt umgänge. Vi kan inte klara oss utan dem, men vi måste vara medvetna om, att när vi använder mänskliga ord och begrepp på Gud genom att kalla Honom "Mästare, Herre, Fader, Kärlek," kan de föra med sig felaktiga bibetydelser. En herre och mästare kan vara en utsugare. Det var mycket svårt för Luther att bedja Herrens bön, eftersom han hade svårt för att kalla Gud för "Fader". Hans far hade varit synnerligen sträng. Kärlek? Jag tycker om äppelpaj och min hund. Är det samma känsla som gäller Gud?

Då Livingstone ville förklara för hedningarna, att Gud är kärlek kunde han det inte ty de hade inget ord för "kärlek" i sitt språk. Han listade ut att de mest gillade det rökta köttet från en människoarm. De kallade detta "unboy". Han höll sin berömda predikan över temat "Gud är den bäste unboy". För detta kritiserades han. Men han gjorde vad aposteln Johannes hade gjort före honom, då denne kallade Gud "Kärlek".

Kärlek är en mänsklig känsla. Tror någon att Gud är en känsla? Eftersom det var det högsta som människor känner till använde Johannes det om Gud på samma sätt som Livingstone använde ordet "unboy" om Gud.

Vad Gud egentligen är, får du veta, när du är tyst.

27 november

” . . . uppenbarade han sin Son för mig . . . ” (Gal. 1: 16)

Vad kan en människa göra för att i sig själv upptäcka Guds Son? Hur kan hon återfinna Guds avbild, till vilken hon skapats och som fördärvats genom synd? Det finns inget sätt.

En skådespelare gestaltar Othello. Kanske han aldrig haft tillfälle att vara svartsjuk och aldrig upplevt denna känsla. Han försöker spela en roll, främmande för sin personlighet: urbilden av en svartsjuk karl. Den personifierade personen, Othello-rollen, kan aldrig förändra skådespelarens karaktär. Men skådespelaren kan själv alltid bestämma sig för att inte mer spela Othello.

Var och en av oss är först och främst sig själv. I andra hand intar vi olika inställningar i livet: som en som leker med synden, som förhärdad syndare, som ångerfull syndare. Ingen av dessa roller kan avgöra vad jag skulle gestalta. Det är mitt avgörande ”jag” som bestämmer vilken roll jag skall spela.

Hela förändringen börjar, då den Othello som spelas av mig inte längre tar sig själv på allvar. Han vet att han i verkligheten ej bryr sig om den falska Desdemona och att han aldrig dödade henne – att hela scenen blott varit lek. Då skall din verkliga personlighet – Guds Son i dig – visa sig i sin fulla skönhet. Den gamla människan, rollens, skall då vara borta.

Det står i liknelsen om den förlorade sonen, att då han bestämde sig för att återvända till sin fader, så kom han till besinning (Lukas 15: 17). Varje omvändelse till Gud är en omvändelse till ditt verkliga jag.

28 november

” . . . gråt tillsammans med dem som gråter.” (Rom. 12: 15)

En kristen blev svårt knivskuren. Brottslingen greps och fördes av polisen till sjukhuset för att konfronteras med sitt offer. Polisen försäkrade den kristne: ”Den här mannen kommer att få sitt straff. Han kommer i fängelse.”

Den kristne svarade: ”Vilken ära för mig att få möta honom nu. Jesus säger att var och en som är i fängelse är hans broder.” Den kristne bugade sig för förbrytaren och dog.

Buga dig för var och en som lider, även om denne lider för att ha gjort dig orätt. Jesus, smärtornas man, känner för dem som lider.

I Talmud står det: ”När en orättfärdig människa förföljer en rättfärdig är Gud på den förföljde rättfärdiges sida. Om en orättfärdig människa förföljer en annan orättfärdig, är Gud på den förföljde orättfärdiges sida. Om en rättfärdig förföljer en orättfärdig, är även då Gud på den förföljdes sida.”

Stå alltid på de hungrigas sida, också om de hungrar på grund av sin lättja. Stå på den törstigens sida, också om han försummat att ens gräva en brunn. Stå på de naknas sida, också om de spelat bort sina kläder. Stå på de sjukas sida, också om de förstört sin hälsa genom ett lastbart liv. Stå på fångarnas sida, också om de är brottslingar, men se upp så att de inte gynnas på bekostnad av sina offer, som också var människor förföljda utan egen förskyllan.

29 november

"Sälj vad ni äger, och ge allmosor!" (Luk. 12: 33)

Den rike mannen i liknelsen var klädd i fina linnekläder, som enligt Uppenbarelseboken 19 symboliserar helgonens rättfärdighet. Denna man föreföll vara rättfärdig, men han kunde inte sägas vara det eftersom han var kallsinnig mot de fattiga. Alla kristna i industriländerna löper fara att begå samma synd. U-länderna får bara femton procent av sina produkters saluvärde. Producentländerna får endast elva procent av varje dollar för bananer som säljs till de rika nationerna. Kolonialmönstret, där fattiga länder tillhandahöll billiga råmaterial och tropiska födoämnen till de rika industrialiserade nationerna, finns ännu kvar. Mellan 1963 och 1971 förlorade Sri Lanka 45 miljoner dollar på teexporten till England som en följd av fallande priser, två gånger så mycket som England gav i bistånd.

Inom u-länderna finns det också mycken social orättvisa. De rikaste tio procenten av befolkningen svarar för omkring fyrtio procent av den totala inkomsten, medan de fattigaste fyrtio procenten bara svarar för tolv procent av inkomsten.

Som enskild kristen måste du vara återhållsam som konsument. Det normala för en kristen – oavsett inkomst – är att inte spendera mer på sig själv och på sin familj än genomsnittsinkomsten för en medborgare i sitt land. Allt därutöver är lyx.

Ambrosius skriver: "Om din broder hungrar, fast du kan hjälpa honom, då är du en tjuv; och om han dör av hunger, då är du en mördare."

"Låt barnen vara . . . Himmelriket tillhör sådana som de."
(Matt. 19: 14)

Ett av de värsta ögonblicken i en fars eller i en mors liv är, då man upptäcker att ens barn är efterblivet. Jag berättar för dem följande sanna historia, hämtad ur en bok av Fritz Rienecker, "Det finaste väntar" (Sonne und Schild, Wuppertal).

"I ett hem för efterblivna barn växte Catherine upp under tjugo år. Barnet hade varit idiot från födelsen och hade aldrig sagt ett ord, utan endast vegeterat. Hon stirrade varken lugnt på väggarna eller gjorde några oordnade rörelser. Hela hennes liv bestod i att äta, dricka och sova. Hon tycktes inte alls bry sig om vad som hände omkring henne. Ett ben måste amputeras. Personalen ville henne väl och hoppades att Herren skulle ta henne hem till sig.

En dag bad doktorn direktören att genast komma. Catherine låg för döden. När de kom in i rummet kunde de inte tro sina ögon. Catherine sjöng kristna sånger, som hon hört och lagt på minnet, just de som passade för döende. Hon upprepade gång på gång den tyska sången: 'Var finner själen sitt hem, där den kan finna ro?' Så sjöng hon i en halvtimme med förklarad ansikte, och därefter gick hon lugnt bort."

Det tycks bara ha varit så, att hon inte var mottaglig för det som hände omkring henne. Från medicinsk synpunkt var det en gåta. Gud hade en gång dragit undan förlåten för att uppmuntra föräldrar till handikappade barn. Gud gör inga misstag. Han, som sörjer för sparvarna, har ordnat en plats i himmelen också för de mentalt störda barnen.

1 december

”Och Herren Gud danade människan av stoft från jorden.”

(1 Mosebok 2: 7)

Människan är inte bara skapad av jord (”eretz” på hebreiska, varifrån det engelska ordet för jord ”earth” kommer). Hon är danad från marken. Det hebreiska ordet är ”adamah”, som ursprungligen betydde synnerligen god mylla. Paradisets mylla kallas ”adamah” i 1 Mosebok 2: 9. Det finns även öknar eller steniga marker. Gud använde den bästa sortens mark, där paradiset träd, också Livets Träd, växte för att därav skapa människan. Människan har enorma möjligheter.

Därpå inandades Gud i hennes näsa ”livets ande”. Hebreiskan har inte singularis för ordet ”liv”. Om man skulle vilja skriva en bok på hebreiska och påstå att människan endast har ett liv, så skulle det vara omöjligt, eftersom språket inte har någon singularisform för ”liv”. Gud försåg människan med flera liv: med ett kroppsligt och med ett andligt liv, med ett liv i denna och med ett liv i nästa värld.

Människan är unik, därför att det om henne kan sägas, att hon blott står litet lägre än en ängel (Ps. 8: 5). På hebreiska lyder denna vers: ”Du har skapat henne en smula lägre än Gud” (*Elohim*).

Människan är endast ett dammkorn i universum. Vem kan uttrycka hennes storhet? Blaise Pascal skrev: ”Ett andetag, en droppe vatten kan döda henne. Även om universum skulle vilja döda henne är hon större än universum. Hon vet att hon dör, medan universum inte vet, att det dödar henne.”

Tänk på din storhet och tacka Skaparen som givit dig den.

"Detta har jag talat till er för att min glädje skall vara i er . . ."
(Joh. 15: 11)

Det berättas att en man, som led av melankoli vände sig till en psykiatriker. Denne rekommenderade honom att resa ofta.

Patienten svarade: "Jag är ständigt på resande fot, men det hjälper inte."

"Ett glas vin under ett glatt party är bra", sade doktorn.

Han fick till svar: "Jag dricker fatvis med alkohol, och ändå är jag nere och bedrövad."

Doktorn fick en idé. "Det finns en clown i staden, en clown som är oöverträffad. Folk kan inte hålla sig för skratt, då de lyssnar på hans skämt och ser hans tricks. Tillbringa era kvällar i cirkusen."

Patienten svarade: "Jag är den där clownen. Jag roar alla utom mig själv. Och deras glädje varar inte."

Denna världens glädjeämnen är illusoriska, därför att vi innerst inne inser att de utgör en flykt undan det faktum att vi är dömda till döden, tyngda av skuld. När vi skrattar, erinras vi om att vi har fått andra att gråta.

Endast Gud ger verklig glädje. Han har med Kristi uppståndelse visat, att Han har förlåtit oss alla våra synder. Vår Herre Jesus "blev överlämnad åt döden för våra överträdelsers skull och uppväckt för att vi skulle bli rättfärdiggjorda". (Rom. 4: 25). Jesu uppståndelse utgör ett löfte om att också vi kommer att återuppstå därför att vi tillhör honom. Vi har en inre glädje, som består utan yttre stimulans.

3 december

”... den onda naturens gärningar ... är otukt, orenhet och tygellöshet.” (Gal. 5: 19)

En predikant tillfrågades under ett studentmöte: ”Vad är det för fel med föräktenskapligt könsumgänge? Alla provar ju fyra eller fem kostymer, innan man köper en. Varför skulle då jag inte prova fem eller sex flickor, innan jag gifter mig med en?”

Predikanten svarade: ”Din bevisföring glappar. Enligt samma förutsättning måste varje flicka prova fem eller sex män, innan hon gifter sig. I själva verket köper du en begagnad kostym i stället för en ny.”

Föräktenskapligt sex är inte en förberedelse till äktenskap. Skulle stöld vara förberedelse till ett hederligt liv? Hur kan ett kärlekslöst sexuellt ägande av en person förbereda ett liv grundat på högsta tillgivenhet mellan två varelser av olika kön?

Sexuella synder är vanliga. De kan lätt förlåtas liksom alla andra synder. Jesaja sade: ”Han (Messias) var sargad för våra överträdelsers skull och slagen för våra missgärningars skull” (53: 5). Men sedan vi fått förlåtelse – låt oss inte fortsätta med dem. Priset för utomäktenskapliga förbindelser är för högt.

Tänk bara att komma till världen och sakna ett riktigt hem och bli övergiven. Tänk på dina och hans eller hennes föräldrars sorg.

Iakttag andlig hygien och renhet för att undvika sexuella synder. Välj med omsorg tidningar och tidskrifter, likaså TV-program och filmer. Fyll dina dagar till brädden med att tjäna Herren och din nästa.

”Vi är lemmar i hans kropp.” (Ef. 5: 30)

Eftersom vi är lemmar i Hans kropp måste vi aktivt fortsätta Hans mission i dag.

För några år sedan råkade en ung pojke som var aktiv idrottsman ut för en olycka under en dykning. Han förlamades från nacken och nedåt. Hans hjärna sände ut signaler till lemmarna med de önskningar hans unga sinne hade om ett liv i rörelse, men hans armar och ben var förlamade och livlösa i rullstolen.

Ännu mer tragiskt och hjärtskärande är det att se Kristus vid mänsklighetens vägkant. Hans ädla sinne sänder ut signaler till sina lemmar att visa kärlek och barmhärtighet endast för att finna dessa lemmar förlamade och tysta av fruktan och likgiltighet.

I forna tider botade Han de förlamade. I dag är han hjälplös på grund av samma sjukdom i sin kropp, som är kyrkan.

Låt oss utan dröjsmål fullgöra alla befallningar, som utgår ifrån hans sinne och komma ihåg att vi är hans lemmar.

5 december

”Ja, jag räknar faktiskt allt som en förlust jämfört med det som är långt mera värt, kunskapen om min herre Kristus Jesus.” (Fil. 3: 8 – NT 81)

Man upptäcker lätt hur pass kristen en människa är, om hon förlorar pengar, sitt goda rykte, sin hälsa etc. Hon borde anse allt vara avskräde, värdelöst. Vem blir arg, om han mister avskrädet, som kommer allt runt honom att lukta illa?

Sorgligt nog är dessa ord som för Paulus var en verklighet utan innehåll för de flesta av oss. Även kyrkor bemödar sig om att samla ”avskräde.” Man har försökt komma med reformer, men alla har gått i stöpet. Franciskus av Assisi och Joakim av Fiore, båda grundare av religiösa ordnar, hade fattigdom som den förnämsta regeln. De avsade sig ledningen, då de såg att de misslyckats.

Pengar, strävan efter ryktbarhet och kärlek till det skapade är stora konkurrenter till Gud. Hos de flesta förlorar Gud denna tävling.

En furste skröt en gång inför sitt sällskap om sina stora rikedomar. En närvarande pastor frågade honom: ”Ers Höghet! Skulle Ni ha godheten ta emot denna knappål och lämna tillbaka den till mig då vi möts i evigheten?”

Fursten svarade: ”Hur kan Ni begära det? Jag kan inte ta något med mig!”

”Det är sant”, sade pastorn. ”Vi skryter med det, som inte tillhör oss och som kan förloras i dag i stället för att samla på det som har evighetsvärde.”

Man fann en inskription i Indien: ”Jesus – välsignat vare Hans namn – har sagt: ’Denna värld är blott en bro. Gå över den, men bygg inte ett hus på den.’ ”

Dö bort från denna världens ting, innan du själv dör. Räkna allting som avskräde för att du må vinna Kristus.

"Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan." (Rom. 5: 5)

En gång gick Jesus på Nasarets gator – så berättar en muslimsk saga – och mobben ropade glåpord efter honom. Lugnt gick han vidare och bad högt för var och en som smädade honom.

Man frågade honom, varför han kunde göra så. På detta svarade Jesus: "Jag ger dem det enda jag har i min börs."

Krossa en full mjölkflaska. Ingen ättika rinner ut från den, ty flaskan innehöll inte ättika. Hur kan ord av hat och hämnd komma från ett kristet hjärta? En kristen har inte att välja mellan flera olika möjligheter. Han fullgör ej kärlekens bud på grund av att Kristus så befallt. Skulle han vilja hata, skulle han inte känna till hur det skulle gå till, eftersom Gud förnyat hans hjärta.

De första lärjungarna frågade Herren: "Rabbi, var bor du?" Han svarade dem: "Kom och se." Den dagen stannade de hos honom. (Joh. 1: 38-39.)

Han kunde inte ha bjudit dem till ett hem på jorden. Han hade inget. Han vistas överallt, där kärleken regerar om än i en ringa hydda eller i ett palats. Jesus tog de frågande med sig till några sådana hem. De förstod och blev hans apostlar.

7 december

”Det var i Antiokia som lärjungarna för första gången kallades kristna.” (Apg. 11: 26)

Man säger, att valarna en gång simmade nära Amerikas kust och forskande frågade varandra var de befann sig någonstans. Då hörde de några barn skrika: ”Titta! Valar!” Då blev valarna lyckliga. De visste sina namn och inbillade sig, att de därigenom också visste var de var.

En del troende har likaledes kallats ”kristna” och tror felaktigt att denna beteckning avslöjar deras innersta. Så är det inte. Herren sade: ”Om ni älskar varandra skall alla förstå, att ni är mina lärjungar” (Joh. 13: 35). Inte att ”ni bär ett visst namn”.

Bönderna i de italienska alperna brukar på julaftonen lämna dörrarna öppna, elda ugnen varm och ha en måltid stående på bordet, ifall den heliga familjen, förföljd av Herodes, skulle vilja söka sin tillflykt där.

Ostjakerna, en mongolisk stam längst bort i Sibirien – en deportationsort under tsarer och kommunister – sätter alltid ut lite mat vid dörren, då de lägger sig, om en fånge på rymmen skulle behöva den.

Vi är vad vi är, inte vad vi kallas. Jesus och de heliga är alltid flyktingar i denna värld. Bekymrar vi oss om de behövande? Det vi gör avslöjar vad vi är.

"Herren är god." (Ps. 100: 5)

Ett av de äldsta problemen inom religionen rör frågan om, varför det finns så mycket lidande bland människor i en värld som styrs av en god Gud.

Svaret är enklare än vad vi kan tänka oss. Gud är god, inte bara mot de goda utan även mot de otacksamma och de orättfärdiga (Luk. 6: 35). Endast en allt omfattande godhet är god. Den godhet som visas de orättfärdiga kan inte förändra dem, utan uppmuntrar dem ofta att gå vidare i sin ondska. Guds godhet är tålmodig och lider länge, vilket utnyttjas av dem som i sin ondska fortsätter att begå brott. Gud var tålmodig även mot Hitler och Stalin och stod ut med dem i årtionden. Under den tiden utövade de en masslakt på människor.

För att världen skall bli god skulle Gud tvingas upphöra att vara god mot syndare. Vem av oss skulle våga säga till Gud "sluta med att vara god mot syndare", då vi känner till det onda i vårt eget hjärta?

På jordisk nivå och enligt vårt mänskliga förstånd finns ingen lösning på det ondas problem. Gud har vidtagit förberedelser för detta. Han är inte endast god, utan Han vet också, hur han skall hämnas. I reserv har han en vredens dag. Lämna allt filosoferande åt Gud – Han har ett bättre huvud än vi – och fly undan Guds vrede.

9 december

"Hanak vandrade i umgängelse med Gud." (1 Mos. 5: 22)

Räds inte att följa en människa, därför att hon är förkastad av kyrkan. Många helgon har kyrkan låtit lida martyrdöden och de har sedan helgonförklarats. Människor som skulle ha protesterat mot kyrkan under helgonets livstid och tagit honom i försvar mot prelaterna hade tjänat Kristi sak bättre än de som var kyrkan lydiga och litade på kyrkan.

Jeanne d'Arc brändes av kyrkan. Celestinus V dog i fängelse. Det finns starka misstankar, att han mördades där på order av sin efterträdare, påven Bonifatius VIII. S:t Johannes av Korset behandlades som dåre och brändes på bål. Huss dömdes för kätteri. Tusentals andra led martyrdöden.

Vår inställning till kyrkan måste vara ambivalent – både för och emot. Alla som har Gud till Fader har kyrkan som sin moder och är henne skyldig lydnad och kärlek. Även en mor kan bli vansinnig. Kyrkan är inte blott en gudomlig institution; hon består också av människor, som kan begå grova synder i hennes namn. Ledare i kyrkans topp är inte undantagna denna möjlighet. Därför har lydnaden mot kyrkan en gräns som sunt förnuft och den helige Andes ledning skall visa dig.

Det högsta idealet för varje kristen är att liksom Abraham vara en människa som vandrar med Gud. Personlig kontakt med Gud är den bästa garantin mot ett förfelat liv.

10 december

”Då sade Mose till Herren: 'Ack Herre, jag är ingen talför man.' ” (2 Mos. 4: 10)

Varför valde Gud till budbärare en man, som hade svårt att uttrycka sig? Rabbi Mohliver i Byalystok förklarade, att om Gud i stället hade valt en vältalare, skulle denne ha inlåtit sig i en lång diskussion med Farao och hans rådgivare om slaveriets sociala och psykologiska missförhållanden, om värdet av frigörelse från slaveri, om skönheten i en monoteistisk religion och om värdet av de traditioner som judarna ärvt från sina förfäder etc. Han skulle ha blivit överväldigad av sina utläggningar. Fler och fler dialoger skulle ha påbörjats lika ändlösa och gagnlösa som skilda religioner för med varandra. Resultatet för judarna skulle ha blivit lika med noll.

Eftersom Moses stammade och endast kunde uttala några få ord utan svårighet gick han rakt på sak och sade till Farao: ”Låt mitt folk fara.” Det är sådana människor som Gud har användning för än i dag.

Det är som om hela Bibeln skrivits av människor, som haft svårt att tala. De valde enstaviga ord.

I Johannes 3: 16, Bibelns centrala vers, finns det tjugo enstaviga ord i en mening och endast sex ord med mer än en stavelse. I Johannes 3: 17 finns det tjugo enstaviga ord och endast ett med mer än en stavelse. Jag känner inte till någon liknande bok.

Det är inte en bok med ett värtaligt språk, utan en som för oss direkt in i sanningens hjärta.

11 december

"I gamla tider talade Gud många gånger och på många sätt."
(Hebr. 1: 1)

En japansk buddhistlegend berättar, att för fyra evigheter sedan kom en kung vid namn Amida till en Buddhas fullkomlighet, men han vägrade att gå in i en välförtjänt Nirvana, förrän alla levande varelser också hade gått in i den. De tror, att människor som inte kan uppnå en Buddhas fullkomliga sinnelag på grund av sina många synder och bekymmer, når dit genom förtjänsterna hos detta offer: om de endast repeterar denna helgade formel: "Namu Amida Buddha Butsu" (Jag förtrostar fullt på Amida Buddha).

Gud, som gett inspiration till många nationers förväntningar uttryckta i sådana legender, har förverkligat syndernas hopp om frälsning i Jesus. Själva namnet Jesus (i hebreiskan "Jeshua") betyder "frälsning". Bibeln försäkrar gång på gång, att var och en som åkallar Hans namn skall bli frälst. Gud vet, att vi är födda i synd och avlade i ondska, och att vi inte kan frälsa oss genom våra gärningar. Det offer, som Kristus fullbordade på Golgata, är till frälsning för syndare – om de bara åkallar Honom, därför att de är inspirerade av Hans kärlek. Vänta inte på svar, då du anropar Honom. Ditt anrop är redan Hans svar.

En konsert inrymmer inte två skilda objekt – en pianist och ett piano – utan snarare en unik händelse – pianisten vid pianot. Samma sak med tron: där finns inte två parter, syndaren som gör anropet och Herren som förbarmar sig. Hans förbarmande kom dig att anropa om nåd. Det är tecknet på att du tagits emot.

Bed alltså för buddhisterna, att de måtte få veta det enda namn i vilket det finns frälsning.

”Döm icke, så skall ni icke dömas!” (Matt. 7: 1)

Endo Shisaku, en japansk kristen, berättar om en missionär Rodrigo, som verkade under den svåra förföljelsen på 1700-talet. Sedan han arresterats, uthärdade han tortyr på ett stoiskt sätt utan att förneka sin tro. Men i sitt inre oroades han däremot av att Gud var tyst, att han inte besvarade hans böner. Han bad Jesus att åtminstone minska hans plågor men fick intet svar.

En dag ställdes han inför den stora prövningen. Han hade att välja mellan att se dussintals kristna dödas i sin åsyn eller att vinna deras frihet. De behövde inte avsvära sig sin tro, men han måste offentligen göra det genom att trampa på en bild av Jesus. Kärleken till trossyskonen gjorde, att han valde denna utväg. Just då han gjorde detta, hörde han för första gången Jesus tala till honom och uppmuntra honom att rädda sina bröders liv. Jesu karaktär är sådan, att Han villigt låter sig plågas i alla tider för att andra må undkomma. När Pilatus erbjöd sig att antingen släppa Jesus eller Barabbas lös, så ville Jesus hellre få Barabbas fri. Skulle Han inte önska, att hans bild trampades under fötterna av en pastor för att oskyldiga troende skulle räddas?

I hemlighet förblev Rodrigo en kristen och förde även den som förrått honom till frälsning.

Den bibliska lösningen är enkel. Den är att uthärda allt och att aldrig förneka Herren. Å andra sidan har livet sina komplikationer, då det inte är lätt att göra det rätta valet.

Låt oss i våra böner ihågkomma ledarna för de officiella kyrkosamfundet i kommunistländerna med kärlek. De betraktas vanligen som förrädare på grund av sitt samarbete med ateistiska regimer. Många av dem gick med på detta i avsikt att rädda sina kyrkor och deras menigheter. Gud förstår och är full av nåd. Låt oss vara på samma sätt.

13 december

"Fyll då min glädjebägare till brädden genom att ni har samma tänkesätt, är behärskade av samma kärlek till varandra, förenade till ett hjärta och en själ." (Fil. 2: 2)

Det grekiska ordet för fred, "eirene", betyder "att tala med varandra igen". Människor kommer inte till förståelse och samförstånd, därför att de aldrig talar med varandra. De bara åstadkommer ljud i tro att detta är en diskussion. De växlar ansiktsuttryck och tror att de förstår varandra. Vi är främlingar för varandra, också inom familjen och bland vänner. Vi lever tillsammans i årtionden utan att på normalt vis ta emot eller ge uttryck för våra tankar och avsikter. Vi utnyttjar varandra. Inte älskar vi andra och inte är vi älskade. Vi är ensamma. Människor känner ej fridens väg.

Den består i att övergå från att göra ljud med ord till att "inse". Jag har sålunda tolkat den verkliga betydelsen av det hebreiska ordet "ledaber". Dess rot är "davar", som inte endast betyder ord, utan även ting, verklighet och orsak. En hebré skall inte endast tala med ord utan även uttrycka verkligheten i ord. För ordet "veta" använde hebréerna samma ord som för samlag. Även i grekiskan har "gnosis" dessa båda betydelser. Man vet endast genom en intim förening, genom en kärlekens omfamning där två blir en. Man står då i förbindelse inte endast med ord utan även med värmen hos brinnande hjärtan. Det finns ingen möjlighet att gräla i detta ögonblick.

Bruden i Höga Visan ber: "Låt honom kyssa mig, kyssa mig med sin mun." (1: 2.) Ingen kan gräla medan munnen täcks med kyssar.

Sök verklig samvaro med din broder, syster och din nästa. Låt inte detta bara bestå i att växla några ord utan att verkligen smälta samman. Då uppfyller vi budet: "Älska varandra så som jag har älskat er." Jesus talade inte bara ord till oss. Han, Guds Son, blev människa.

"Han skulle uppfylla allt." (Ef. 4: 10, 1917 års övers.)

Den heliga Armelle Nicolas var en obildad bondkvinna, som levde på sextonhundratalet i Frankrike. Hon brukade säga: "Gud har sänt mig till världen endast för att jag skall älska Honom. Genom Hans nåd har jag älskat Honom så mycket, att jag inte mer kan älska Honom på de dödligas vis. Det är tid att gå till Honom, för att jag må älska Honom på de heligas vis i himmelen."

Hon kom till denna kärlekens höjdpunkt genom att ständigt tänka sig vår Herres närvaro.

Hon tog tillvara varje matbit, som andra ratade, glad över att kunna lämna den till andra. När hon lagade mat till sin matmoder, brukade hon tänka på Jesus såsom föda för sin själ. Om hon såg en hund troget följa sin husse, beslöt hon göra detsamma. När hon såg de stillsamma lammen på ängen, vilka fogligt lät sig klippas och slaktas, drog hon sig till minnes, att Jesus var Guds Lamm, som haft samma sinnelag. När hon såg hönan samla sina kycklingar under sina vingar kom hon ihåg, att hon liknats vid en av dem, och att Jesus önskat henne vara under Hans beskydd. När hon tjusades av vackra blommor, kom hon ihåg de Herrens ord med vilka han liknade sig själv: "Jag är ett ringa blomster i Saron, en lilja i dalen" (Höga Visan 2: 1). Fisken, som simmade i havet, lärde henne att simma i hans kärleks ocean.

Allt var för henne bilder av den himmelska verkligheten. Därför blev hon ett stort helgon.

15 december

”Var icke alltför rättfärdig.” (Pred. 7: 17)

Petrus fällde en tår över att ha förnekat Jesus. När han mötte den uppståndne Herren, försökte han inte ens att urskulda sig. Judas samvetskval var av helt annat slag. Han bekände inför prästerna att han sålt oskyldigt blod. Petrus hade inte gått tillbaka till tjänstekvinnan som han förnekat Jesus inför för att lägga sakerna tillrätta. Judas gav tillbaka de pengar han hade fått för förräderiet. Hur få de är som gör en sådan återbetalning.

Mot all mänsklig logik fick Petrus nåd och blev furste bland apostlarna. Sedan Judas gjort mycket mer än att fälla en tår, fick han inte nåd och begick självmord.

Alltid är detta deras öde som är rättfärdiga i mycket, som går för långt i ånger och som hopar botgörningar i stället för att helt enkelt förtrösta på Jesu offer, inte endast för synders förlåtelse utan även för att gottgöra deras verkningar.

I tredje Moseboken används det hebreiska ordet för synder mot nästan, ”asham”, men den gottgörelse som tjuven måste ge ägaren, kallas också ”asham”. Jesus kallas ”asham” i den stora profetian i Jesaja 53. Jesus är inte bara försoningsoffret för våra synder, utan Han ger också gottgörelse. Han kan ge pärlor för varje tår som någon fällt för vår skull. Han kan ge nytt liv till dem som vi mördat. Han kan ge himmelska rikedomar till dem, som vi bestulit på jordiska klenoder. Gräv ej för mycket i ditt förflutna – ej ens för att reparera skador – om du inte kan göra det med lätt och tillitsfullt hjärta. Gör inte helighetens väg för svår för dig själv.

Judas gjorde detta och gick under. Petrus grubblade inte för länge på sin synd och vann. Han hade fällt ångertårar, mött den uppståndne Herren och såg att han förblivit Jesu vän; synden i det förgångna tyngde honom inte längre.

"Det hade varit bättre för den människan, om hon aldrig hade blivit född." (Matt. 26: 24)

Skulle det ha varit bättre för mig om jag inte blivit född?

Antag att själen är till innan den föds hit på jorden. Antag att jag på förhand vetat om alla de synder som jag skulle begå i livet och alla de lidanden och sorger som de skulle orsaka. Antag att jag vetat om alla de sorger som hade blivit min lott i livet och möjligheten av en evighet i helvetet. Om jag kunnat välja skulle jag ha valt att inte bli född. Jesus sade om Judas: "Det hade varit bättre för den mannen, om han inte fötts." Hade Judas ett val?

Vi tillhör en Mästare vars makt är absolut. Han tar inte råd av någon. Vi föds utan att ha tillfrågats. Vi lever en livslängd som inte bestämts av oss. Det är inte ens bestämt av oss ifall vi har ett sinnelag som leder till att någon av oss begår självmord. Vi kommer att dömas, vare sig vi tycker om det eller ej. Låt oss bereda oss på att möta vår Gud istället för ett gagnlöst gräl med denne Mästare.

Det finns ingen annan förberedelse för evigheten än att skaffa sig evigt liv nu genom tro på Jesu Kristi blod. Judas var närvarande då Jesus sade: "Detta är mitt blod, som utgutes för eder!" Också Judas kunde ha tagit del i detta blods obrytbara förbund. Jesus skäms inte att kalla syndare för bröder. Han skulle inte heller ha skämts för att kalla Judas en broder. Han hade kallat honom vän.

Endast om vi tänker oss detta liv som ett förspel till ett evigt liv i paradiset blir återfödelsen det rätta valet. Trots allt har jag ett val: jag kan bli född på nytt genom att säga ja till detta. Jag går då in i detta liv genom att villigt underkasta mig Guds beslut att jag skulle bli hans utvalde.

17 december

"Det behagade Herren att slå honom med krankhet." (Jesaja 53: 10)

Therese av Lisieux hade sin plats under kvällsbönerna mitt emot en syster som hade en nervös åkomma. Hon brukade alltid åstadkomma ett litet kuriöst ljud som om man gnider två snäckskal mot varandra. Detta obetydliga ljud irriterade Therese men aldrig tadelade hon den skyldiga, ej ens med en blick. Någonting i hennes inre sade henne att det rätta vore att finna sig i detta för Guds kärleks skull. Bara hon kunde ignorera detta störande ljud. Svetten strömmade ned för hennes ansikte under hennes försök att bedja trots detta ljud, men det var lönlöst att ens försöka.

Då kom Therese på tanken att tycka om detta förtretliga ljud. I stället för att försöka låta bli att höra det, beslöt hon att lyssna med öronen på helspänn, som om ljudet vore en vacker musik och hennes bön bestod i att musicera inför Gud.

Det är lönlöst att försöka undkomma ängslan och bekymmer genom fåfänga förhoppningar eller genom att gräla med dem som stör dig. Bär inte bara på bekymren utan älska dem.

Då Gud gav Abraham befallningen att offra sin son, gav Gud honom därjämte lyckan att få angiven platsen för ett altare på tre dagsresors avstånd, så att Abraham en längre tid skulle få glädja sig åt tanken att ge sin mest älskade son till sin Herre. Han kunde ha lastat offerveden på en åsna, men Isak föredrog att själv bära veden upp på berget. Stora offer bör inte bäras med tålamod utan med glädje.

Eftersom det var nödvändigt att Guds Son skulle dö på ett kors för att sona världens synder offrade inte den Himmelske själv sin Son motvilligt: "Det behagade Herren att slå honom med krankhet." Innta denna hållning inför allt som stör dig i livet, och du kommer att vara lycklig.

18 december

"Därför, var och en, som bekänner mig inför människorna, honom skall också jag bekänna inför min Fader som är i himmelen." (Matt. 10: 32)

I Kambodja ägde ett bönemöte rum i en kyrka. Kommunistisoldater omringade den. Några gick in och tog ned en bild av Jesus från väggen, satte den på tröskeln och befallde: "Var och en, som går ut, spottar på bilden och förnekar Jesus! Den som inte gör det skjuts!"

En hade en älskad fästmo, som han snart skulle gifta sig med. En annan hade en gammal fader att dra försorg om. En tredje hade små barn hemma. De visste, att Jesus kunde förlåta, och att Han var full av förståelse. Han visste att de handlat under nödtvång. De spottade och räddade sina liv.

Turen kom till en flicka på sexton år. Gevären var riktade mot henne. Då böjde hon knä, kysste bilden och torkade bort spotten från dess ansikte. Hon hade Jesus kär. Hon föll död ned över sin brudgum.

Själur som hennes är ett mänsklighetens leende. Jesus säger om sig själv: "Jag är ett ringa blomster i Saron, en lilja i dalen" (Höga Visan 2: 1). Han väntar av de sina att de har lika rena själar som liljan. Han värderar sådan renhet.

Hjordar av friska och vackra får tillkommer genom att man uppföder rätta typen av lamm. Jesus sade: "Föd mina lamm." Låt oss lära våra ungdomar sådana vackra exempel på kärlek till döds.

19 december

”... och då alltid med blod.” (Hebr. 9: 7)

De religiösa judarna har ett dilemma. Moses lagar statuerar att synder endast kan borttas genom försoningsblodet från ett oskyldigt offerdjur. Blir å andra sidan templet förstört finns det inte längre offer i den judiska religionen. Rabbiner lär, att daglig läsning av en del av tredje Moseboken tas emot av Gud som om de själva hade bringat Gud offren.

En kristen gick in i en judisk affär och sade till ägaren att denne skulle acceptera Jesus, eftersom judarna inte längre hade några offer. Juden svarade: ”Du är fel underrättad. Vår bibelläsning är accepterad av Gud, som sätter det lika högt som blod från baggar och lamm i gamla tider.”

Den kristne sade: ”All right. I stället för att prata religion med dig är det bättre att jag köper något.” Han valde ut ett dussin skjortor, några skor och slipsar bland mycket annat och begärde specificerad faktura. Han fick den. Han började läsa: ”Så många skjortor kostar så och så, slipsarna och skorna så och så, vilket totalt gör 200 dollar.” Han sade adjö och lämnade affären.

Juden sprang efter honom och ropade: ”Min herre, Ni glömde betala!”

Den kristne svarade: ”Läste jag inte upp fakturan?”

”Jo, men Ni betalade inte.”

Den kristne genmälde: ”Jag följde era rabbiners råd att läsning av fakturan är lika god som betalning.”

Det är inte bara judar, som har fel i detta avseende. Det finns också kristna som tror, att man genom att läsa Fader Vår kan ersätta verkligheten att ha Gud som Fader och att kalla Jesus Frälsare betyder lika mycket som att verkligen vara frälst av honom.

Sök verkligheten. Nöj dig inte med utanverket.

”Älska edra fiender.” (Matt. 5: 44)

Fem århundraden före Jesus sade Sofokles i Antigone: ”Jag är här, inte för att hata, utan för att älska.” Även Gamla testamentet lärde, att man skall älska sin nästa. Jesus förde upp kärleken till dess högsta nivå genom att demonstrera att den även skulle omfatta fiender.

En judinna, Ilse Blumenthal-Wiss, vars make gasades ihjäl och vars son dödades, var också i ett koncentrationsläger, där hon skrev en dikt som lyder: ”Jag kan inte hata. De slår mig. De trampar på mig med sina fötter. Jag kan inte hata. Jag kan endast gråta bittert.”

En stor mänsklig bedrift – att kuva hatkänslor. Gud giver mer: förmågan att älska fiender.

Kärlek till fiender betyder inte, att man skall undvika att stå emot det onda. Jesus stred mot köpmännen i templet och mot fariséerna. Jesus menar inte, att man skall smickra fienden och omfamna honom. Jesus föll inte Kaifas om halsen, inte heller erbjöd han sig att gå honom till handa vid skändliga dåd.

Att älska sin fiende betyder att förstå honom bättre än han själv gör det. Hans hat förblindar honom. Även du kan med öppet sinne betrakta hans belägenhet. Att älska sin fiende betyder, att man inte känner sig tvingad att använda hans metoder, medan man försvarar sig. Att älska honom betyder att i likhet med Jesus ta på sig hans skuld och gottgöra den med goda gärningar mot honom och hans offer.

Om vi har Jesu exempel för våra ögon kan vi göra detta genom kraften från Hans Ande.

21 december

” . . . vi till och med berömma oss av våra lidanden.” (Rom. 5: 3)

Therese av Lisieux hjälpte till med tvätten i klostret. En syster mitt emot skvätte smutsvatten i ansiktet på henne varje gång, som hon lyfte upp ett vått klädesplagg ur tvätthon.

Thereses första tanke var att ta ett steg tillbaka för att torka sitt ansikte som en tankeställare för sin syster. Så med ens slog det henne, att hon var dum som inte tog emot det som kom gratis. Hon beslöt att hellre dölja sin förargelse. Hon kultiverade i stället sin smak, så att hon gillade smutsvatten. Till slut blev hon så förtjust i det, att hon kom tillbaka vid andra tillfällen för att få denna ”lyckoskvätt”.

Jesaja hade siat om grymma och hemska lidanden för Jesus. Det skulle ha syntts vara normalt för Jesus att undvika att läsa och grubbla över denna bok. Tvärtom var det Hans favoritbok. Jesaja är den ende författare, som Jesus berömmar: ”Rätt profeterade Esaias om er” (Matt. 15: 7). Välkomna de lidanden du oroar dig för, se svårigheterna rakt i ansiktet. De skall inte längre hemsöka dig.

Man frågade en kristen i Sovjet hur han kunde stå ut med all tortyr – ”Efter min omvändelse hade jag dagdrömmar om att bli torterad. Jag visste, att detta skulle bli mitt öde, liksom andra människor brukar ha erotiska fantasier. Sedan kunde man inte bryta ned mig mer.”

Alla, som omfamnar den korsfäste Jesu fötter, omfamnar även korsets stam. Alla som önskar följa Honom måste dagligen ta på sig hans kors. Gör korset till din glädjrika förväntning. Det skall bli dig en källa av välsignelse.

Just då Abraham visade sig redo att göra sitt största offer, fick han välsignelsen från Gud att i hans säd skulle alla nationer bli välsignade och att hans efterkommande skulle bli talrika som himmelens stjärnor och sanden på havets strand (1 Mos. 22: 17).

”... och så trängde döden igenom till alla människor.” (Rom. 5: 12)

I S:t Laurentiuskyrkan i Nürnberg finns en staty som kallas för ”Världskvinnan”. Hon avbildas med ett vackert ansikte och är smyckad med juveler. Så ser hon ut från en sida men från den andra sidan ser man någonting helt annat: ett skelett på vilket ormar krälar.

S:t Franciscus de Sales rådde en kristen som var hovdam vid kungliga hovet i Frankrike och tvungen att bevista gästbud iförd vackra dräkter att undkomma fåfänga genom att stå framför en spegel en stund och föreställa sig hur hon skulle se ut som skelett med ett kranium i stället för huvud.

Sådana tankar må inte vara vackra, men ingenting är säkrare än vår egen död. Begravningsbyråer är den säkraste verksamheten. Det är dåraktigt att söka undkomma tanken på döden.

Jesus visste, att han skulle dö, men kunde utmana döden. Jesus sade: ”Bryt ner detta tempel, så skall jag på tre dagar resa upp det igen” (Joh. 2: 19). Paulus kunde även han utmana döden: ”Ty vi vet, att om vårt jordiska tälthus bryts ned, så har vi i himmelen ett hus som Gud har byggt åt oss” (2 Kor. 5: 1).

Att få evigt liv är lätt. Jesus säger i Johannes 5: 24: ”Sannerligen, sannerligen jag säger er: Den som lyssnar till mitt ord och tror honom som har sänt mig, han har evigt liv . . .”

Tro på Herren Jesus, och du blir förvissad om att döden inte är slutet för dig. Döden kommer att vara din inträdesport till ett liv i härlighet och glädje.

23 december

”Han . . . blev lik en tjänare.” (Fil. 2: 7)

Ordet ”medlidande” betyder språkligt att lida med vår nästa. Rika människor och människor på höga poster likaväl som medelklassmänniskor måste lära sig hur världen ser ut nedifrån. På julen festar de om – men har inte fattat julens mening.

Jesus kom till världen för att uppleva hur det är när man är hungrig och det inte regnar manna; när ens enda tillflykt är ett stall, fast man inte är en oxe; när man är korsfäst och krigsmännen under korset kastade lott om Jesu livklädnad; när man ropar till Gud och inte får något svar.

Kunde inte människor ur medelklass och överklass pröva på samma upplevelse? Varför skulle de inte gå och hungra några få veckor, som deras syskon gör utan egen förskyllan i Mali eller Bangladesh?

Jesus säger, att en tjuv kan komma in i himmelen, men en svart person eller en illa klädd människa kan inte komma in i en rik människas trädgård. Tjuven kan leka med änglarna, men det fattiga barnet kan inte leka med den rikes barn.

Hunden ligger på soffan med sin matte, men tjänaren, som jobbat hela dagen med att ansa trädgården och pigan som har stått hela dagen i köket med sina svullna fötter, ber man inte att sätta sig ned.

Jag vet, att det finns argument mot en sådan överflödande mildhet i att behandla de fattiga. Det skulle skada dem. Frågan är inte vilka argument de rika klasserna och medelklasserna har, utan hur dessa saker ser ut nedifrån, ty sextio procent av mänskligheten lider hunger eller lever på otillräcklig kost.

Jesus lär oss att inte giva till fattiga människor på lämpligt avstånd utan att bjuda hem de fattiga, de lama, de lytta, de blindade, de värsta och mest motbjudande personer då vi ska ha en bjudning (Lukas 14: 13). Han bjöd dig, en usling till syndare, att komma till himmelen.

24 december

”Mina kära barn, som jag än en gång måste föda med smärta, tills Kristus tar gestalt i er.” (Gal. 4: 19)

Med säkerhet föddes inte Jesus den 25 december. Kylan är mycket bitande under decemberrätterna i trakten av Jerusalem. De judiska herdarna brukade inte vakta sina hjordar ute på fälten så sent.

Bibeln talar inte om det datum, då Jesus blev människa. Den 25 december var en helgdag, och därför anordnade man en karneval till solens ära i det romerska imperiet. Eftersom de förföljande myndigheterna hade svårare att spåra upp de kristna då, tog de detta tillfälle i akt att fira Jesu födelsedag – men inte endast Hans fysiska födelse, som ägt rum en viss dag i historien. De firade det dagliga miraklet av Jesu födelse i deras hjärtan, som hade tagit emot Honom som sin frälsare.

Jesus föddes i ett stall och lades i en krubba. Det var fel av herdarna, som var och en hade en koja och av de vise männen som kanske haft komfortabla hus att låta den nyfödde Konungen förbli i en krubba med hö. Jesu plats är inte i en krubba. Ännu mindre är den på ett kors. Han trivs inte heller med att stanna kvar i himmelen. Den plats som Han längtar efter är i våra hjärtan. Det är där Han vill leva.

Det ögonblick Han föds i mitt hjärta, och jag blir en Maria för Honom – det är den verkliga julen. En gång sade Han, att Han önskade ha en moder för sig själv: ”Ty var och en som gör min himmelske Faders vilja, han är min broder, min syster och min moder” (Matt. 12: 50).

Fira julen i den meningen och i det sinnelaget.

25 december

"Ty ett barn varder oss fött." (Jesaja 9: 6)

På det hebreiska språket lyder denna profetia om en kommande frälsare så: "En son varder oss given, och på hans skuldra skall herradömet vila, och hans namn skall vara Underbar, Rådgivare, Väldig Gud . . ."

Förvisso var det ett heroiskt beslut att lämna himmelen och änglavärlden efter att själv ha bestämt sig för att födas i ett stall och vara i dödsfara alltifrån tidigaste barndom och att leva hela sitt liv i prövningar och bekymmer, vilket skulle sluta med korsfästelse för mänsklighetens frälsning, en mänsklighet, som inte skulle visa någon tacksamhet för detta offer. Men vår Herre visste, att till sist skulle det goda triumfera på grund av detta offer, och därför gjorde Han det.

Julen firas till åminnelse av en Guds och hjältes födelse.

De förnämsta kännetecknen på Hans efterföljare är hjältemod. Ytlighet och ljumhet hör inte kristendom till.

En aktad förkunnare, vars far varit svag för sprit och modern en from kvinna, fick lära sig av sin mor att från de första barnåren öva sig med en särskild andlig övning. Han brukade ställa ett vinglas, spelkort, tärningar, pornografiska tidningar, några mynt, en bild av sig själv på golvet och att trampa på allt detta och ropa: "Nej, Nej!" Och än en gång: "Nej! Nej!" Sedan brukade han säga till sig själv: "Jag tillhör en hjältemodig Gud och jag skall alltid säga nej till varje frestelse att synda."

Låt oss högtidlighålla en gudomlig hjältes födelse genom att försaka ett liv i komfort och fatta det beslut som alla hjältar i historien fattat: "Segra eller dö, men aldrig kapitulera."

”Om någon vill bli min efterföljare, måste han förneka sig själv.”
(Matt. 16: 24)

En pojke på tolv år tillfrågades om, vad han skulle vilja bli. Han svarade: ”Missionär i Afrika.”

– ”Varför?”

– ”Jo, för då skulle jag ha möjlighet att jaga lejon.”

Många av oss har samma sinnelag. Vi önskar bli goda kristna. Varför? För att få det bättre i himmelen.

Det rätta motivet för att vara en god kristen är att kunna bära mer av Kristi kors. Den människa som är pånyttfödd önskar att vara en bättre kristen då hon i framtiden får utstå prövningar och svårigheter så den första frågan är inte ”Hur skall jag kunna komma undan?” utan ”Hur kan jag vara till nytta för Guds rike i denna nya situation?”

Prövningar drabbar oss inte av en slump. De är alla förutbestämda av en Gud som är kärlek. Skeppet med apostlarna råkade ut för en storm (Matt. 8: 23–27). Herren ville lära dem att rida ut en storm. De skulle råka ut för många.

Han kommer att varsna, om du är i fara att duka under. Men lid till dess tyst och stilla och arbeta och kämpa tappert. Det är för sådant som du är kallad att vara kristen, inte för att njuta av himmelen.

Missionärer sänds inte till Afrika för spännande lejonjaktens skull.

27 december

”Gå därför ut och gör alla folk till mina lärjungar.” (Matt. 28: 19)

Påven Gregorius den store fick sin välförtjänta titel, fast han var liten till växten, på grund av en bestående insats. Det var han, som år 596 började utbreda kristendomen bland anglosaxarna.

De kristnade anglosaxarna blev till en välsignelse för hela världen. Engelsmannen Bonifacius kristnade tyskarna. Villibrord, också han engelsman, omvände flamländarna; Patrik vann irländarna för Kristus. Skapandet av det brittiska imperiet gav anglosaxarna möjligheten att sprida kristendomen till Asien, Afrika och Australien.

Anglosaxarna förde med sig den evangeliska tron till Förenta Staterna. Idag kommer 60 procent av alla missionärer och 80 procent av alla missionspengar från Förenta Staterna.

Att hålla kristendomen vid liv i den anglosaxiska världen är av största strategiska betydelse. Missionärer måste bege sig till de avlägsnaste länder, men låt oss samtidigt inte glömma bort att kristendomen är på utdöende i den anglosaxiska världen. Endast tre procent av befolkningen på de brittiska öarna går i kyrkan. I Amerika går sju av tio tonåringar aldrig över tröskeln till en kyrka. Sjuttio procent av befolkningen är okyrklig.

Låt oss bedja för kyrkosamfunden i den anglosaxiska världen.

”När . . . jag också böjer knä där i Rimmons tempel, må då Herren förlåta din tjänare (detta). Han (Elisa) sade till honom: Far i frid.” (2 Kon. 5: 18, 19)

En judisk legend berättar, att Moses en gång råkade höra en vallpojke bedja: ”Gud, om du skulle uppenbara dig för mig, så skulle jag ge dig ull, mjölk och kött gratis. Om du hade några får, så skulle jag föra dem på bete utan att be om lön. Jag skulle kamma ditt hår, tvätta din livrock, och kyssa din hand.” Moses blev förfärad och skrek till pojken att sluta, eftersom bönen var en hädelse.

Men Gud visade sig för Moses och tadelade honom för det han gjort. Gud sade till Moses att Gud hade funnit behag i pojkens naiva bön, mer än i de förnämas förfinade böner.

Var försiktig med att taga itu med andras falska och primitiva religiösa åsikter. För någon, som bara går i kyrkan och som aldrig vittnar om Kristus för andra kan dessa kyrkobesök vara en skygg persons kristendom. En falsk tro på en av många sekter får inte tolkas som ogudaktighet. Det kan vara ett tecken på en början till omvändelse från världslighet till kunskapen om Gud. Personen famlar i mörker, men han kan famla efter det rätta. Råd då honom på ett försynt sätt, men förstör inte det lilla ljus som han har.

Ett råd: var snål med att ge råd i religiösa frågor. Fråga dig själv allvarligt hur mycket råd du själv kan ta emot. Det skulle vara den dos råd du skulle ge andra.

29 december

”Tre gånger bad jag Herren att han skulle befria mig från den (Satans ängel), men han svarade: ’Min nåd räcker till för dig’ . . .” (2 Kor. 12: 8, 9)

Två dagar återstår till årets slut. Vi kommer ihåg de många välsignelser vi fått detta år, men också att så många av vårt hjärtas önskningar och böner förblivit obesvarade.

Ett helgon var känt för att hans böner för medmänniskor besvarades. Man frågade honom: ”Varför ber du då inte om att du blir kvitt ditt lyte?” Han var blind.

Han svarade: ”Att underkasta sig Guds vilja är bättre än min personliga önskan att kunna se.”

Var tacksam för besvarad bön och böj dig för Guds vilja, när dina böner avvisats. Han vet bäst vad du behöver.

Obesvarade böner kan ha varit böner, som man i sin okunnighet bett utan att känna till den skada som deras uppfyllande skulle orsaka. Tider kan komma då du tackar Gud för att de ej besvarats.

Monica var sorgsen för att hennes böner för sin son Augustinus inte besvarades. Hon hade bett att han skulle stanna hos henne. Han levde ett liv i gudlöshet, benägen för alla slags ockulta läror, och hade övergivit sin mor fast hon bett om motsatsen.

Augustinus begav sig till Milano, där han träffade biskop Ambrosius. Detta ledde fram till hans omvändelse. Augustinus blev senare en av de största lärare som den kristna kyrkan någonsin haft.

"Han . . . blev fattig för er skull, för att ni genom hans fattigdom skulle bli rika." (2 Kor. 8: 9)

Då vi ser tillbaka på det vi gjort detta år, påminns vi om våra många synder. Orsakerna är många. En av dem kan vara att vi inte har rätt andlig ledare.

Tag er till vara för religiösa ledare, som har många anhängare. De kan vara bedragare. Skulle de säga hela sanningen skulle åhörarnas antal minska.

Jesus hade tusenden omkring sig, då han mångfaldigade brödet eller botade människor. Men hans undervisning togs inte emot av massorna.

Skulle massorna samlas omkring din predikant? Skulle du följa honom om han själv praktiserade och predikade i enlighet med Mästarens Ord: "Saliga är ni, som är fattiga" (Lukas 6: 20)?

Ett helgon erbjöds en summa pengar. Han tog inte emot dem och sade: "Jag har nog med pengar för vad jag behöver idag."

"Dina pengar räcker inte länge", sade man honom. "Tag nu och du har pengar så det räcker för de närmaste dagarna."

Han svarade: "Garantera mig, att jag skall få leva längre än vad mina slantar räcker, så skall jag ta emot era pengar."

Tag reda på den predikant, som säger dig, att inte sörja över de saker du saknar, utan att vara nöjd med de få ting du har. Fastän Jesus var rik blev Han för din skull fattig. (2 Kor. 8: 9).

Verbet "ha" finns inte i hebreiskan. Endast Gud äger allt. Du kan äga den som äger allt. Sök dig till den predikant, som vill lära dig att inte endast vara förnöjsam utan även att kunna jubla över att ha Gud.

31 december

"Lär oss betänka, huru få våra dagar äro." (Ps. 90: 12)

Året har gått. Låt det gångna årets alla bekymmer, synder och gräl försvinna med det. För våra synder finns det förlåtelse i Jesu Kristi blod. Det kommande året kommer med sina bekymmer. Kiv och missämja betyder ej något längre.

Ett par hade gift sig, drivna av kärlek. De satt vid ett bord och kramade om varandra. Med ens blev hon rädd. "Såg du?" skrek hon till, "en mus sprang och försvann in i sitt hål där till höger."

Han lugnade henne. "Vad kan den göra dig? Jag såg den. En liten en. Den försvann in i sitt hål där till vänster."

Hon envisades med, att det var det högra hålet. Han använde sin husbondeauktoritet för att inpräglade i henne, att han hade rätt: det måste ha varit det andra hålet. De skilde sig på grund av denna fråga.

Efter sju års skilsmässa lyckades vänner mäkla fred mellan dem. De gifte sig igen och satt nu i samma rum vid bordet. Hon sade: "Så dumma vi var att gräla om en mus, som slank in i det där hålet till höger."

"Börjar du nu igen?" skrek han. De skilde sig för andra gången – nu för alltid. Är verkligen alla våra gräl mindre löjeväckande än detta?

Ännu ett år har gått. Med ett år har vi kommit närmare vårt möte med Gud. Vad betyder alla våra bekymmer och konflikter som vi trodde vara så viktiga på domens dag?

Låt oss allvarligt pröva vad som gått galet under det gångna året och börja det nya med förtröstan och tillit. Vi ska ta med in i det nya året: Gud, Frälsaren, och skyddsängeln den helige Ande. Då kan vi vara trygga.